

६१ सोळे जिन स्तवन	१२४
६२ अस्ट जिन स्तवन	१२६
६३ सिमंदर स्वामीको स्तवन	१२७
६४ उपदेश पद	१२८
६५ वेलावलरागे पद	१२८
६६ छ संवरनी स्वाध्याय	१२९
६७ श्री नवकार मंत्र स्तवन	१३१
६८ जगत बाहुबळीनी सजाय	१३२
६९ महावीर स्वामीको छंद	१३३
७० उपदेशी पद	१३६
७१ धर्मरुचीनी सजाय	१३६
७२ विजेसेठ सेठाणीनी सजाय	१३८
७३ दसमी काळकना आष्टमा अध्ययनना अर्थनी ढाळ	१३९
७४ परखीनी सजाय	१४०
७५ नेमराजुलनी लावणी	१४१
७६ उपदेशी लावणी	१४२
७७ सुमति कुमतिकी लावणी	१४३
७८ काळरी सजाय	१४४
७९ झूलो मन जमरानी सजाय	१४६
८० नामेला पुत्रनी सजाय	१४६

८१ अरणक साधूनी सजाय	१४७
८२ ढंढण सुनिनी सजाय	१४८
८३ साता सतीनी सजाय	१५०
८४ कामदेव श्रावकनी सजाय	१५१
८५ चवदे थानकनी सजाय	१५२
८६ पंच जिन स्तवन	१५३
८७ नेमीसरजीको स्तवन	१५५
८८ गजसुकमाळजीको स्तवन	१५६
८९ पंच तिर्थको स्तवन	१५७
९० चार सरणाको स्तवन	१५८
९१ श्री ऋषभदेवजीकी लावणी	१६०
९२ संतनाथजीरो स्तवन	१६१
९३ रहेनेमजीरी सजाय	१६३
९४ महावीर सामीको पारणो	१६५
९५ नेमीसरजीरो स्तवन	१६८
९६ सेत्रुंजाजीरो स्तवन	१७०
९७ राणापुराजीरो स्तवन	१७०
९८ सती चंनणवालाकी सजाय	१७२
९९ तिर्थमालाको स्तवन	१७३
१०० सुबुधिनाथ जिन स्तवन	१७५
१०१ चित्त संभृतको स्तवन	१७५

१०२	म्रघा पुत्रको स्तवन	१७७
१०३	पांचमा आराको स्तवन	१७९
१०४	नव घाटीको स्तवन	१८०
१०५	विजेशेठ विजयाशेठाणीको स्तवन	१८२
१०६	तिर्थकरजीरो परिवार स्तवन	१८४
१०७	षट द्रव्यनी सजाय	१८५
१०८	पावापुरीको स्तवन	१८६
१०९	धन्नाजीरी सजाय	१८७
११०	ऋषभदेवजीरो पारणो	१८८
१११	पार्श्वनाथ जिन स्तवन	१८८
११२	श्रावकने उपदेश स्तवन	१८९
११३	खिबनाथजीरो स्तवन	१९१
११४	इग्यारे गणधरको स्तवन	१९१
११५	पंच तिर्थनो चैत्य वंदन	१९३
११६	सोळे सतीरो स्तवन	१९३
११७	श्री पारसनाथजीरो स्तवन	१९४
११८	दिवाळीको स्तवन	१९४
११९	श्री नेमीनाथजीरो बारामासीयो	१९७
१२०	श्रावकनी सजाय	१९९
१२१	पद्मावती आराधना	२००
१२२	शिवपुर नगरीको स्तवन	२०४

१२३ सात वाराको स्तवन	२०५
१२४ छगन मुनिसरजीको स्तवन	२०६
१२५ महावीरजीको स्तवन	२०८
१२६ अरिहंतजीको मंगळ	२०९
१२७ उपदेशी फटको	२१३
१२८ उपदेशी फटको दूजो	२१६
१२९ चोविस जिनवरको स्तवन	२१७
१३० ऋषभ जिन स्तवन	२१८
१३१ चोविस जिनवरकी स्तुति	२१८
१३२ बीस विहरमानकी लावणी	२२०
१३३ सोळें स्वपनाकी लावणी	२२१
१३४ शांति जिणेशरजीकी आरती	२२६
१३५ चोमुखकी आरती	२२६
१३६ संतनाथजीकी आरती	२२७
१३७ जिनेश्वरजीकी आरती	२२७
१३८ कलश	२२९
१३९ व्यवहार समकितना सिद्धसष्ट बोल	२३०
१४० नव तत्व	२३४
१४१ पच्चीस थोकडो	२५६
१४२ कर्म विपाक नामा द्रव उपर बोल	२७५

॥ हति स्वतावणी १४२ विषयकी समाप्त ॥

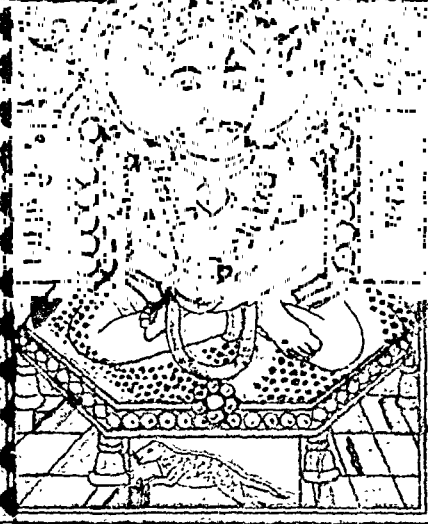
७ श्री बाबाजी

नाथजी

८ श्री चंद्रशेखर

सामंजी

नाथजी

११ श्री शेषादेव

नाथजी

१२ श्री बाबाजी

सामंजी

श्री वैमल

नाथजी

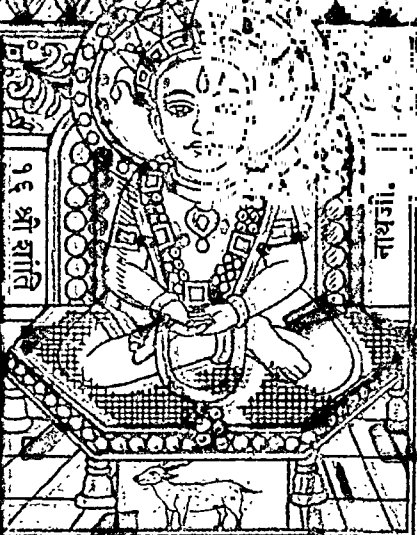
नाथजी

श्री धर्म

नाथजी

श्री साहि

नाथजी

नाथजी

श्री अष्ट

नाथजी

अथ

॥ श्री ॥

॥ अनापूर्वि ॥

॥ प्रारंभः ॥

॥ श्री नवकार मंत्र ॥

॥ १ नमो अरिहंताणं ॥

॥ २ नमो सिद्धाणं ॥

॥ नमो आयरियाणं ॥

॥ ४ नमो उवज्ञायाणं ॥

॥ ५ नमो लोय सब साहुणं ॥

आणापूर्वि (१)

१	२	३	४	५
२	१	३	४	५
३	२	१	४	५
४	३	२	१	५
५	४	३	२	१
५	४	३	२	१

आणापूर्वि (२)

१	२	४	३	५
२	१	४	३	५
३	४	२	३	५
४	३	२	१	५
५	४	३	२	१
५	४	३	२	१

आणापूर्वि (११)

१०	०८	५	२	२०
०८	१०	५	२	२०
१०	५	०८	२	२०
५	१०	०८	२	२०
०८	५	१०	२	२०
५	०८	१०	२	२०

आणापूर्वि (१२)

२	०८	२	५	१०	२०
०८	२	५	५	१०	२०
२	५	०८	०८	१०	२०
५	२	०८	१०	१०	२०
०८	५	२	१०	१०	२०
२	१०	१०	१०	२०	२०

आणापूर्वि (१३)

१०	२०	०८	५	२
२०	१०	०८	५	२
१०	०८	२०	५	२
०८	१०	२०	५	२
२०	०८	१०	५	२
०८	२०	१०	५	२

आणापूर्वि (१४)

१०	२०	५	०८	२
२०	१०	५	०८	२
१०	५	२०	०८	२
५	१०	२०	०८	२
२०	५	१०	०८	२
५	२०	१०	०८	२

भाणापूर्वि (१५)

५	८	५	८	५	८
८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८
८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८

भाणापूर्वि (१६)

५	८	५	८	५	८
८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८
८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८

भाणापूर्वि (१७)

८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८
८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८

भाणापूर्वि (१८)

५	८	५	८	५	८
८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८
८	५	५	८	५	८
५	८	५	८	५	८

आजापूर्वि (१९)

७	८	५	५	७
८	७	५	५	७
७	५	८	५	७
५	७	८	५	७
८	५	७	५	७
५	८	७	५	७

आजापूर्वि (२०)

५	८	५	७	७
८	५	५	७	७
५	५	८	७	७
५	५	८	७	७
८	५	५	७	७
५	८	५	७	७

(२१)

॥ इति ॥
॥ श्री अनापूर्वि. ॥
॥ समाप्तः ॥

अनापूर्वि जणवानी विधि.

शुद्ध धोती और दुपेड़ा रख, बाकी सब कपड़े दूर रख, एकांत स्थानमें जमी पूंजनीसेपूंज, बेटका विछा, मुहपति मुकुटपे नोचकर, अनापूर्वी भणवी.

(२२)

अनापूर्वि जणवानी फल.
दहा ॥ अनापूर्वि भनजिे जाय, षट् मासी तपनो फल होय ॥ हणमे संदे-ह न आनो लगार, निरमठ त्रित्ते ज-पो नवकार ॥ १ ॥ अशुभ कर्मके हर-णरुं, मंत्र बढो नवकार ॥ वांणी द्वाद-श अंगमें, देख लेवो तत सार ॥ २ ॥ एक एक अक्षर नवकाररो, शुद्ध भणे जे सार ॥ त बांधे देवलोकरो, आयु व्य अपरंपार ॥ ३ ॥ चोपाई ॥ अना-पूर्वि भणवासार, ओली चढतां अंक विचारव ॥ स्थिर मनसुं ध्यान जे धरे, ते समाप्त सांछिलो नरे ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ श्री ॥

॥ श्री पारस्वनाथायनः ॥

॥ अथ श्री नवकारमंत्र प्रारंभः ॥

णमो अरिहंताणं ॥ णमो सिद्धाणं ॥
णमो आयरियाणं ॥ णमो उवजायाणं ॥ णमो
लोए सबसाहुणं ॥ एसो पंच ॥ णमुक्कारो ॥
सब पाव प्पणासणो ॥ भंगलाणंच सबेसिं ॥
पढमं हवइ मंगलं ॥ इति नमस्कारः ॥ १ ॥

॥ अथ तिखुत्तारी पाटी लिख्यते ॥

तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेमि
वंदामि णमंसांमि सक्कारेमि सम्माणमि
कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं ॥ पज्जुवासामि
मन्हुण वंदामि ॥ १ ॥ इति ॥ २ ॥

॥ अथ इरियावहीनी पाटी लिख्यते ॥

॥ इत्ताकारेण संदिसह जगवन् इरियाव
हियं पडिक्कमामि इत्तं इत्तामि, पडिकमिउं,
इरियावहियाए, विराहणाए, गमणागमणे,
पाणक्कमणे, वीयक्कमणे, हरियक्कमणे, उसाउ

त्तिग, पाणग दग, मष्टी मद्धडा संताणा संक
 माणे, जे मे जीवा विराहिया, एमिदिया, वे
 इंदिया, तेइंदिया, चउरिंदिया, पंचिंदिया,
 अचिहया, वलिया, लसिया, संघाइया,
 संवडिया, परिघाविया, किलाविया, उद
 विया, ठाणाउठाणं संकाविया, जीवियाउ,
 विवरोविया, तस्स मिचामि इह्णं ॥१॥३॥

॥ अथ तस्स उत्तरिणी पाणी लिख्यते ॥

तस्स उत्तरी कमाणं, पायचित्त करणं,
 विसाही करणं, विसल्लीकरणं, पावाणं,
 कम्माणं निग्घायणठाण, ठामि काउस्सग्गं,
 अन्नच्च उमसिएणं, निमसिएणं, खासिएणं,
 वीएणं, जंजाइएणं, उहुएणं वायविसंग्गेणं,
 जमलिए, पित्तसुवाए, सुहुमेहिं अंगमंचा
 लेहिं सुहुमेहिं, खल संचालेहिं, सुहुमेहिं
 दिठीसंचालेहिं, एवमाइएहिं आगारेहिं, अ
 चग्गां, अविराहिउ, हुक्कं काउम्मग्गां,
 जाव अरिहंताणं, जगवंताणं, नसुक्काणिं, न
 पांगमि, तावकाथं टाणेणं, माणेणं, जाणणं,
 अण्णाणं, वामिगामि ॥ १ ॥ इति ॥ ८ ॥

॥ अथ लोगस्सनी पाटी लिख्यते ॥

लोगस्स उजायगरे, धम्म तिब्बर जिणे ॥ अरिहंते कित्तइस्सं. चउवीस्संपि केव

ली ॥ १ ॥ उसन्नमजियं च वंदे, संनवम जिणांदणं च सुमइंच ॥ पउमप्पहं सुपास,

जिणां च चंदप्पहं वंदे ॥ २ ॥ सुविहिंच पु प्फदंतं, सीअल सिज्जस वासुपुज्जं च ॥ वि

मल मणतं च जिणां, धम्मं संतिं च वंदा मि ॥ ३ ॥ कुंथु अरंच मलिं, वंदे सुणिसुव

यं नमि जिणं च ॥ वंदाभि रठनेमिं, पा सं तह वद्धमाणं च ॥ ४ ॥ एवं मए अजि

थुआ विहुयरयमला पहीण जरमरणा ॥ चउवीसंपि जिणावरा, तिब्बर मे पसियं

तु ॥ ५ ॥ कितिय वदिय महिया, जे ए लोगस्स उत्तमा सिद्धा ॥ आरुग्ग बोहि

लानं, समाहिवर मुत्तमं दितु ॥ ६ ॥ चंदे सु निम्मलयरा, आइच्चेसु अहियं पयास

यरा ॥ सागर वर मंजिरा, सिद्धा सिद्धि मत दिसंतु ॥ ७ ॥ ५ ॥

अथ साभायिक लेवणकी पाटी लिख्यते ॥

करेमि जंते मामायिशं, सावळं जौगं प
 च्छ्यामि, जावनियमं पञ्जुवासामि, दु
 विहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मण
 सा, वयसा, कायसा, तरसजंते, पडिक्रमा
 मि, निंदामि, गरिहामि, अप्पाणं ओसि
 रामि ॥ १ ॥ ६ ॥

॥ अथ श्री नमुहुणंणी पाटी लिख्यते ॥

नमुहुणं, अरिहंताणं, जगवंताण, आइ
 गराणं, तिह्ययणं, सयंसंबुद्धाणं, पुरिसुत्त
 माणं, पुरीस सिहाणं, पुरिसवर पुंडरियाणं,
 पुरिसवर गंध हवीनं, लोणुत्तमाणं, लोणना
 हाणं, लोणहियाणं, लोणपडवाणं, लोणप
 जोयगराणं, अजयदयाणं, चखुदयाणं, मग्ग
 दयाणं, सरदणयाणं, जीवदयाणं, वाहि
 दयाणं, धम्मदयाणं, धम्मदसियाणं, ध
 म्मनायगाणं, धम्मसारहीणं, धम्मवरचा
 उरंत्तचकवहीणं, दिवांताणं, मरण गडप
 डयाणं अप्पडिहय वरत्ताणं, दंसणधराणं,
 वीअइ उडमाण, जिणाणं, जावयाणं तिन्ना
 णं, तारयाणं, बुद्धाणं वाहियाणं, मुत्ताणं मां

यगाणं, सवन्नुणं सवदरिसिणं, सिवमयल
 मरुअमणंत भखय मवावाह मपुणरावित्ति
 सिद्धगइ नामधेयं, ठाणं, संपत्ताणं, नमो
 जिणाणं, जियन्नयाणं ॥ ५ ॥ ७ ॥

॥अथ सामायिक पारवानी पाटी लिख्यते॥

नवमा सामायिक व्रतना पंच अइयारां
 जाणियवा न समायरियवा तंजहा ते आ
 लोउं, मण दुप्पणिहाणे, वय दुप्पणिहाणे,
 काय दुप्पणिहाणे, सामाइयस्स अकरणया
 ए, सामाइयस्स अणवुठायस्स करणयाए, त
 स्स मिच्चामि दुक्कडं, सामायिकने विषे दस
 मनना, दस वचनना, बारे कायाना ए व
 तीस दोष माहेली कोइ दोष लागो होयतो
 मिच्चामि दुक्कडं, आहारसंज्ञा, जयसंज्ञा,
 मिहुणसंज्ञा, परिग्गह संज्ञा, ए चार संज्ञा
 माहेली कोइ संज्ञा करी होय तो मिच्चामि
 दुक्कडं, स्त्री कथा, राज कथा, जत्तकथा, दे
 श कथा ए माहेली कोइ कथा करी होयतो
 मिच्चामि दुक्कडं, सामायिक समकाएणां,

फासियं, पालियं, सोहियं, तिरियं, कित्ति
यं, आराहियं, आणाए अणुपालियं, न न
वइ तस्स मिच्चामि दुक्कडं ॥ १ ॥ ८ ॥

॥ अथ सामायिकनी विधी लिख्यते ॥

प्रथम श्री सीमंधर स्वामीजीनी आज्ञा
लेईने एक 'नवकार' गुणीने " इरियावही
नी " पाटीजणावी, पवीतस्सउत्तरीनीपाटी
जणीने काउस्सग्ग करवो, काउसग्गमाहि
" इरियावहिया " थकी ते " जावियाउ वि
वरोविया तस्स मिच्चामि दुक्कडं " सुधीनो
पाठ मनमां बोलिने एक नवकार मनमां
कहीने काउसग्ग पारवो पवा प्रगट " लो
गस्सकी " पाटी कहीने सामायिकनी आ
गन्या लेईने " करेमि जंतेनी पाटी " जाव
नियम सुधी कहीने आगल मुहूर्त [वा
लाणो हुव तिके] धालणां, पवी " पल्लवा
सामि " थकी " अप्पाणं बोसिरामि " सु
धी पाठ कहीने सामायिक पच्चखवी पवे
डावो गंडो उच्चो करीने दोयवार नमुहु

णं ” नी पाटी केहवी, दूजा नमुह्णंना ठे
 हडे “ ठाणं संपाविज कामस्स नमा जिणा
 णं ” एम केहवो, अने सामायिक पारती
 वेळा “ इरियावही, तस्स उत्तरी ” नी पा
 टी जणीने काउसग्ग करवो, काउसग्ग,
 माही “ इरियावहीनी ” पाटी कहीने एक
 नवकार गुणीने काउसग्ग पारवो, पणी
 “ लोगस्स ” जणी “ नमुह्णं ” दायवार
 उपर लिख्यामुजब कहीने नवमा सामायि
 कनी पाटी “ अणुपालियं नजवइ तस्स
 मिच्चामि दुक्कटं ” सुधी कहीने तीन नवकार
 गुणीने सामायिक पारवुं ॥ १ ॥ इति ॥ ९ ॥
 ॥ अथ श्री प्रतिक्रमण विधिसहित लिख्यते ॥
 विधिः—प्रथम “ चोविस स्तव ” किज-
 उन्नो रहिने “ तिखुत्तो ” गुणीजे. देव गुरु
 तथा बडा साधमी जाईनी पडिक्रमण ठाय
 वानी आगन्या लेईने “ इच्चामिणं नंते ”
 नी पाटी कहीजे ते पाटी केहेवे.
 ॥ अथ इच्चामिणं नंतेनी पाटी लिख्यते ॥

इच्चामिणं जंतै तुच्चैहिं अजणुं नायस
माणे देवसि पडिक्कमणुं ठाणमि देवसि ना
ण, दंसण, चारित्त, तप, अतिचार चित्तव
णार्थं करमि काउस्सग्गं ॥ १ ॥ इति ॥

पढी " नवकार " कहिजे " तिखुत्तारा "
पाठसुं पहिला आवसग्गनी आगन्था मां
गीने " करेमि जंतै " नी पाटी कहिजे
पढी " इच्चामि ठामी " नी पाटी जणिजे.

॥अथ इच्चामि ठामिनी पाटी लिख्यते॥

इच्चामि ठामि काउस्सग्गं जं मे देवसिउ
अइयारो कउ, काइउ वाइउ माणसिउ उस्सु
तो अकप्पो अकरणिजे दुज्जान दुविचिंति
उ अणायारो, आणणियवा, असावग पाउ
ग्गो. नाणे तह दंसणे, चरित्ता, चरित्ते, सु
ए सामाइए. तिन्हं गुत्तीणं, चउन्हं कसाया
णं, पंचन्हं मणुवयाणं. तिन्हं गुणवथाणं, च
उन्हं सिखावयाणं, वारस विहस्स, सावग
धम्मस्स जं खंडियं, जं विराहियं तस्स मि
च्चामि दुक्कडं ॥ २ ॥ इति ॥

पत्नी " तस्सउत्तरी " नी पाटी कहीने उन्नो रहीने काउस्सग्ग ठाईजे, काउस्सग्गमाहि १४ ग्यानका, ५ समकितका, ६० वारा व्रतका, १५ कर्मादानका, ५ संलेहणा का, एवं ९९ अतिचारनी चिंतवणा कीजे, वे अतिचार, आप्रमाणे (तपस्या आशक्तपणा वगैरे कारणसुं उन्नो रहोने काउस्सग्ग करणाकी शक्ती न होय ता नीचे वसीने काउस्सग्ग ठाईजे)

[१४ ग्यानका अतिचार कहेवे] आगमे तिविह पन्नते तंजहा सुत्तागमे, अण्णगमे, तदू ज्ञयागम, एहवा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लागो होय ते आलाउं, जंवाइद्धं, बन्धा मेलियं, हीणखरं, अच्चखरं, पयहीणं, विनयहीणं, जोगहीणं घोसहीणं, सुठुदिनं, दुठुपडिच्चियं, अकाले कउं सज्जानं, काले न कउं सज्जानं, असज्जाए सज्जायं, सज्जाइए न सज्जायं, जणतां गुणतां चिंतवतां अने विचारतां, ग्यान अ

ने ग्यानवंतोनी आसातना किर्ना होय ।

(५ समकितना अतिचार) दंसणसम
कित परमच्च संथवोवा, सुदिठ परमच्च स
वाणावावी, वावन कुदंसण वळणा, समत्त
सदहणा ॥ एहवा समकितना समणोवास
याणां. समत्तस्स, पंच अइयारा पेयाला जा
णियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आ
लोउं. संका, कंखा, वितिगिच्चा, परपासंडी
परसंसा, परपासंडी संथुवो ॥

(६० व्रतका अतिचार) पहिला थूल
प्राणातिपात वेरमणं व्रतना पंच अइया
रा पेयाला जाणियवा, न समायरियवा तंज
हा ते आलोउं. वंदे. वहे, बविच्चंए, अइजा
रे, नत्तपाणवुवेए ॥ १ ॥ बीजा थूल मृषावा
द वेरमणं व्रतना पंच अइयारा जाणिय
वा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं. स
हस्सा नखाणां, रहस्सा नखाणां, सदारमंत
नय, मोसांवणमे, कुडलह करणां ॥ २ ॥ व्र
जा थूल अदत्तादान वेरमणं व्रतना पंच

अइयारा जाणियवा, न समायरियवा तंज
 हा ते आलोउं. तेन्नाहडे, तक्करप्पजगे, वि
 रूद्ध रज्जाइक्कम्मे, कुडतोले, कुडमाणे, तप्प
 डिरूवग ववहारे ॥ ३ ॥ चोथा थूल मेहूण
 वेरमणं व्रतना पंच अइयारा जाणियवा
 न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, इत
 रपरिग्गहिया गमणे, अपरिग्गहिया गमणे,
 अनंग क्रिडा, पररिवाह करणे, कामजोगे
 सु तिवात्तिलासा ॥ ४ ॥ पांचमां थूल परि
 ग्रह परिमाण वेरमणं व्रतना पंच अइयारा
 जाणियवा, न सामायरियवा तंजहा ते आ
 लोउं. खित्तवहु पमाणाइक्कम्मे, हिरण सुव
 न्न पमाणाइक्कम्मे, धणधान पमाणाइक्कम्मे,
 दुपद चौपद पमाणाइक्कम्मे, कुविय पमाणा
 इक्कम्मे ॥ ५ ॥ षठा दिशि वेरमणं व्रतना
 पंच अइयारा जाणियवा, नसमायरियवा
 तंजहा ते आलोउं. उह्हादिशि पमाणाइ
 क्कम्मे, अहोदिशि पमाणाइक्कम्मे, तिर्य
 दिशि पमाणाक्कम्मे, खेत्तवुह्हा, सयंतरद्धा

॥ ६ ॥ सातमां उवन्नोग परिन्नोग दुविहे
 पनंते तंजहा न्नोयणाउय कम्मउय, न्नोयणा
 उय समणो वासयाणं पंच अइयारा जा
 णियवा, न समायरिवा तंजहा ते आलो
 उं, सचित्ताहारे, सचित्त पडिबद्धाहारे, अ
 प्पोलसहि न्खणया, दूप्पोलसहि न्खण
 या तुणोसहि न्खणया. कम्मउय समणो
 वासयाणं पन्नरस कम्मदाणाइ जाणियवा
 न समायरियवा तंजहा ते आलोउं.

(१६ कर्मादानका अतिचार) इंगाल
 कम्मै, वणकम्मै, साडीकम्मै, आडीकम्मै,
 फोडीकम्मै, दंतवाणिज्जे, केसवाणिज्जे, रस
 वाणिज्जे, लखवाणिज्जे, विसवाणिज्जे, जंत
 पिह्लणकम्मै, निह्लंघणकम्मै, इवाग्गिदा
 वणया, सरदहतलाव परिसोमणया, असइ
 जण पासणया. ॥ ७ ॥ आठमा अनर्थदंड
 वरमणं व्रतना पंच अइयारा जाणियवा,
 न समायरियवा तंजहा ते आलोउं, कंदप्पे,
 कुकुइए, भोदणिए, संजुत्ताहिगरणे, उवन्नोग

परिज्ञोग अइरते ॥ ८ ॥ नवमां सामायिकं
 व्रतना पंच अइयारा जाणियवा, न समाय
 रियवा तंजहा ते आलोउं. मणदुप्पणिहा
 णे, वय दुप्पणिहाणे, काय दुप्पणीहाण,
 सामाइयस्य अकरणयाण, सामाइयस्स
 अणवुठियस्स करणयाण ॥ ९ ॥ दसमां दसा
 वगासिक व्रतना पंच अइयारा जाणियवा,
 न समायरियवा तंजहा ते आलोउं. आणव
 णप्पज्जे, पेसवणप्पज्जे, सद्दाणवाइ, रूवाणु
 वाइ, वहिया पुग्गल परुखेवा ॥ १० ॥ इग्यारमां
 परिपूर्णं पौषध व्रतना पंच अइयारा जाणि
 यवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं. अ
 प्पडिलेहिय दुप्पडिलेहिय सज्जा संथारण,
 अप्पमज्जिय, दुप्पमज्जिय सज्जा संथारण, अ
 प्पडिलहिय दुप्पडिलेहिय उच्चारपासवण
 न्नुमि, अप्पमज्जिय दुप्पमज्जिय उच्चारपासव
 णन्नुमि, पोसहस्स सम्मं अणाणु पालणया
 ॥ ११ ॥ बारमां अतिथि संविज्ञाग व्रतना
 पंचअइयारा जाणियवा, न समायरियवा

लगावता मुखसुं ' अ ' अक्षर कहेवो, पि
 ठे तेमज दश आंगुली आपरा मस्तकने
 लगावता ' हो ' अक्षर कहेवो. ए दोनुं
 अक्षर केहतां [१] एक आवर्त हुवो. इण
 हिज रीतिसुं ' का ' ने ' यं ' ए दो अक्षर
 उच्चारतां [२] दूजो आवर्त हुवो. अने
 ' का ' ने ' य ' दो अक्षर उच्चारतां
 [३] तीजो आवर्त हुवो. पबी जत्ता ने.
 जवणि, जं, च, जं, शब्द उच्चारतां ३ आवर्त
 हूवे ठे, ते कहे ठे—प्रथम ' ज ' अक्षर मं
 द स्वरसुं, ' ता ' अक्षर मध्यम स्वरसुं ने
 ' जे ' अक्षर उंचा स्वरसुं उपरकी रीतिसुं
 मस्तके हात लगावतां कहेवो. एवं ए तीन
 अक्षर कहेतां प्रथम आवर्त. तथा [ज]
 [व] [णी] ए तीन अक्षर त्रिविध मा
 दसुं उपर मुजव उच्चारतां दूजो आवर्त तथा
 [जं] [च] [जं] ए पिण ३ तीन अ
 क्षर पूर्वनी रीते कहेतां तीजो आवर्त हांय
 एवं ६ आवर्त प्रत्येक पाठी माहे करीजे त

था “ तित्तीसन्नयराए ” ए पाठ आवे ति
 हां पाठो उन्नो रहीजे. इणविध दोयवार
 ॥ स्वमासमणारी पाटी संपूर्ण कहीजे. ते
 पाटी आ प्रमाणे ॥

॥ अथ स्वमासमणारी पाटी लिख्यते ॥

इहामि स्वमासमणो, वंदिउं जावणिज्जा
 ए निसिहियाए, अणुजाणह, मे मिउग्ग
 हं निसिहि, आहो, कायं, काय, संफासं,
 स्वमाणिको, ने, किलामो, अप्पकिलंताणं,
 बहुसुत्तेण ने, दिवसो, वइकंतो, जत्ता, ने,
 जवणिज्जं, च, ने, स्वामेभि, स्वमासमणो,
 देवसियं, वड्ढम्मं, आवसियाए, पडिक्क
 मामि, स्वमासमणाणं, देवभियाए, आसा
 यणाए, तित्तीसन्नयराए, जंकिंचि मिच्चाए,
 मणदुक्कडाए, वयदुक्कडाए, कायदुक्कडाए,
 कोहाए, माणाए, मायाए, लोहाए, सब्का
 लियाए, सब्मिच्चावयराए, सब्धम्माइक्कम
 णाए, आसायणाए, जो मे देवसिउ
 यारो कउ तस्स स्वमासमणो पडिक्क

निंदामि गरिहामि अप्पणं, वोसिरामि ॥ ३ ॥
 विधी-इति तिजो ' वंदना ' आवश्य
 क संपूर्ण. पगी ' तिखुत्तारा ' पाठसुं चौ
 था आवश्यकनी आगन्या सांगीजे. प्रथम
 काडसंगमाहे १९ अतिचार कत्या ते
 " आगसें तिविहे " नी पाटी थकी ' इष्ठा
 मिटामि ' नी पाटी सुधी प्रगटपणे केहवो.
 जिणसाहे प्रत्येक पाटी तथा थूलका तेहडे
 " तस्स मिजाभि दक्खंडं " केहवुं. पगी " त
 स्स सबस्स " नी पाटी कहीजे ते केहवुं.
 ॥ अथ तस्स सबस्सकी पाटी लिख्यते ॥

तस्स सबस्स देवसियस्स अइयारस्स
 दुच्चासियं दुच्चितियं अलोयंते पडिक्क
 मामि ॥ ४ ॥

विधि-पगी नीचे वेसीने जीभणो गोडो
 उजा करीने " नवकार. करेमिचंते " नी
 पाटी कहीजे तथा " चत्तारि मंगलं " नी
 पाटी कहीजे. ते पाटी केहवुं ॥

॥ अथ चत्तारि मंगलंकी पाटी लिख्यते ॥

चत्वारि मंगलं, अरिहंता मंगलं, सिद्धा
 मंगलं, साहू मंगलं, केवली पणत्तो धम्मो
 मंगलं ॥ चत्वारि लोगुत्तमा, अरिहंता लोगु
 त्तमा, सिद्धा लोगुत्तमा, साहू लोगुत्तमा, क
 धली पणत्तो धम्मो लोगुत्तमा ॥ चत्वारिस
 रणं पवक्कामि, अरिहंता सरणं पवक्कामि,
 सिद्धा सरणं पवक्कामि, साहू सरणं पवक्का
 मि, केवली पणत्तं धम्मं सरणं एवक्कामि ॥
 अरिहंताजीको सरणो, सिद्धाजीको सरणो,
 साधुजीको सरणो, केवली परुप्या दया
 धर्मको सरणो ॥

दुहा ॥ चार सरणा दुःहरणा, और न
 बोजो कोय ॥ जो चवि प्राणी आदर, तो
 अखय अचल गति होय ॥ ५ ॥

विधी-पणी ' इब्बामि ठामि ' तथा ' इ
 रियावही ' नी पाटी कहीने ' तिखुत्तारा '
 पाठसुं व्रत अतिचार जेळा केहवानी आ
 गन्या मांगीजे ते नीचे लिखेबे, तिहां प्रथम
 ' आगमेतिविहे ' नी पाटी केहिजे, ते कहे

॥ अथ आगमे तिविहेनी पाटी लिख्यते ॥

आगमे तिविहे पणंते तंजहा, सुत्तागमे, अच्चागमे, तदुत्तयागमे, एहवा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लागो होय ते आ लाउं, जंवाइदं, वच्चाभेलीयं, हीणखरं, अच्च खरं, पथहीणं विणयहीणं, जोगहीणं, घोस हीणं, सुठुदिन्नं, दुठुपडिच्चायं, अकाले कउ सज्जाउं, काले न कउ सज्जाउं, असज्जाए सज्जायं, सज्जाइए न सज्जायं जणतां, गणता, चिंतवतां ने विचारतां ज्ञान अणं ज्ञानवंत नी आसातना किनी होय तो तस्स मिच्चापि दुक्कडं ॥ ६ ॥

पवी दंसण समकितरी पाटी कहीजे, तेकहेठे, दंसण समकित, परमच्च, संथवावा, सु दिठ परमच्च सेवणा वावि ॥ कुदंसण वज्जा णाय एवी मम्मत्त सदहणा ॥ एहवा सम कितना समणा वामयाणं समत्तरस पंच अइयारा पयाला जाणियवा नममायरिवा तंजहा ते आलोउ, संका, कंसा, वित्तिणि

ञ्चा, परपासंडीपरसंसा, परपासंडी संथवो;
 एवं पांच अतिचार मध्ये जे कोई अतिचा
 र लागो हाय तो तस्स मिळामि दुक्कडं ॥७॥
 पणो बारे व्रत अतिचार कहिजे ते कहेबे.

(१) पहिलुं अणुव्रत थूलाउ पाणाइ
 वायाउ वेरमणं, त्रसजीव बेइंद्रिय तंडंद्रिय
 चउरिंद्रिय पंचेंद्रिय जाणि प्रीची, विण
 अपराधी, आकुटी, संकलपी, सलहेशी ह-
 णवानिभित्ते हणवा पच्चखाण. जावजीवा-
 ए, दूविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि,
 मणसा वयसा कायसा, एहवा पहिला थूल
 प्राणातिपात विरमण व्रतना, पंच अइयारा,
 पइयाला जाणियवा नसमायरियवा, तंज-
 हा ते आलोउं. बंधे. बहे, उविहेए. अइचारे,
 जत्ता पाण वुहेए, तस्स मिळामि दुक्कडं ॥८॥

(२) बीजो अणुव्रत थूलाउ, मुसावायाउ
 विहरमणं, कन्नालियं, गोवालियं, जोमालियं,
 थापणमोसा, मोटकी कूडी साख, इत्यादि
 दिक माटकुंकुट बोलवा पच्चखाण. जा

बाए, द्रुविहं, तिविहं, नकरंमि, नकारवे
 मि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा बीजा
 थूल मृपावाद विहरयणं व्रतना, पंच अइ
 थारा, जाणियवा नसमायरिवा, तंजहा ते
 आलाउं. सहस्सा जखणे. रहस्सा जखणे,
 सदार संतनेए, भोसांनएसे, कुडलेह करणे,
 तस्स मिचामि दुक्कडं ॥ ९ ॥

(३) त्रीजं अणुव्रत थूलाउ, अदिन्ना
 दाणाउ, वेरमणं, खात्तरखणी, गांठडी बोडी
 तालुंपरकुंचिये करी, पडी वस्तु धणीयाती
 जाणी, इत्यादिक मोटकुं अदत्तादानना
 पच्चखाण. सगा संवधि व्यापार संवधि तथा
 निभ्रमि वस्तु उपरांत, अदत्तादान लेवा
 ना पच्चखाण. जावजीवाए, द्रुविहं तिवि
 हं, नकरंमि, नकारवेमि, मणसा, वय
 सा, कायसा, एहवा त्रीजा थूल अदत्ता
 न विरमणं व्रतना, पंच अइथारा, जाणि
 वा, न समायरिवा, तंजहा ते आलाउं
 ब्राहडे, तकर पणो, विरुद्ध रज्जाइकम्मं,

कुडतोले कुडमाणे, तप्पडि रुवग वव्हारे,
तस्स मिच्चामि दुक्कडं ॥ १ ॥

(४) चोथुं अणुव्रत थूलाउ, मेहुणाउ
वेरमणं, सदार संतोसिए, अवसेसं मेहूणा
विहं पच्चखाण [ए पुरुषने] (अने स्त्रिने)
सन्नतार संतोसिए, अवसेसं मेहूणानो प
च्चखाण, (अने जे स्त्री पुरुषने मूलथकी का
याए करी मेहूणा सेववानो पच्चखाण होय,
तेहने) देवतां मनुष्य तिर्यच संबंधि मेहूणा
नो पच्चखाण, जावजीवाए देवता संबंधी
दुविहं, तिविहेणां, नकरेमि, न कारवेमि,
मणसा, वयसा, कायसा, मनुष्य तिर्यच
संबंधि एग विहं एगविहेणां नकरेमि, कायसा,
एहवा चोथा थूल मेहुणा विरमणं व्रतना,
पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायरियवा,
तंजहा ते आलोडं. इत्तरिय परिगहिय गम
णे, अपरिगहियगमणे, अनंग क्रीडा, परवि
हाह करणे, काम जोगेसुं तिवान्जिलासा,
तस्स मिच्चामि दुक्कडं ॥ ११ ॥

(५) पांचमुं अणुव्रत थूलानं, परिग्रह
 उ. वरमाणां, खेत्तवहुनायथापरिमाण, हिरण
 सोवननो यथापरिमाण, धणधान्ननुं यथा
 परिमाण. दुपदचउपदनो यथापरिमाण,
 कुवइ धातनो यथापरिमाण. ए यथापरिमा
 ण कीधो वे, ते उपरांत पोताने करी प
 रिग्रह राखवाना पच्चखाण. जावजीवाए,
 एगविहं, तिविहेणं, नकरोमि. मणसा व
 यसा. कायसा. एहवा पांचमां थूल परिग्रह
 परिमाण विरमणं व्रतना पंच अइयारा.
 जाणियवा. नसमायरियवा, तंजहा ते
 आलोउं. खेत्तवहुप्पमाणाइक्कमे, हिरणासो
 वनप्पमाणाइक्कमे, धणधान्नप्पमाणाइक्कमे
 दुपदचउपदप्पमाणाइक्कमे, कुवयप्पमाणा
 इक्कमे, तस्स मिच्चामि इक्कडं ॥१२॥ इति ॥

(६) व्हुं दिशिन्नत. उद्धदिशानुं यथा
 परिमाण, अधोदिशिनुं यथापरिमाण, ति
 रियदिशिनुं यथापरिमाण ए यथापरिमाण
 कीधोवे, ते उपरांत सइवाइ, कायाइ जइ

नै पंच आश्रव सेवावाना पञ्चखाण, जाव
जीवाए, हुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नका
रवैमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतणाण
जाणाइ, वयसा, कायसा, एहवा बठा दिशि
वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा,
नसमायारिवा, तंजहा ते आलोउं. उइं
दिशिप्पमाणाइक्कमे, अधोदिशिप्पमाणाइ
क्कमे, तिरियदिशिप्पमाणाइक्कमे, खेत बुढ्ही,
सइअंतरद्वाए, तरसमिञ्जाभि दुक्कड ॥१३॥

(७) सातमा व्रत उवन्नोग परिन्नोग
विहं, पचखायमाणे, उल्लणियाविहं, दंतण
विहं, फलविहं, अन्नंगणविहं, उवटणविहं,
मंजणविहं, वज्जविहं, विलेवणविहं, पुप्फवि
हं, आन्नरणविह, धुपविहं, पेऊविहं, नखण
विहं, उदनविहं, सुपविहं, विगयविहं, साग
विहं माहूरविहं, जिमणविहं, प्राणीविहं,
मुखवासविहं, वाहनिविहं, वाहानविहं, सयं
णविहं, सचित्तविहं, दंभवविहं, इत्यादिकनु
यथापरिमाण कीधो वे ते उपरांत उवन्नो

ग परिज्ञो ज्ञोगनिमित्ते ज्ञोगववा पञ्चखा
 ण. जावजीवाए, एगविहं तिविहेणं, नकोमि
 मनसा. वयसा, कायसा. एहवा सातमा उ
 वज्जोग परिज्ञांग दुविहे पन्नते तंजहा. ज्ञो
 यणाउय, कम्मसउय. ज्ञोयणाउय समणो वा
 सएणं पंच अइयारा, जाणियवा, नसमा
 यरियवा, तंजहा ते आलोउं, सचित्ताहारं
 सचित्तपडिवद्धाहारे, अप्पोलिउ सहि नख
 णाया, दुप्पोलिउ सहि नखणया, तुगंस
 हि नखणया. कम्मउय समणोवासएणं
 पन्नरस्सकम्मादाणाइ, जाणियवा, नसमाय
 रियवा. तंजहा ते आलोउं. इंगालकम्म
 वाणकम्मं, साडीकम्मं, नाडीकम्मं, फांडी
 कम्मं, दंतवाणकम्मं, लख्खवाणकम्मं, कम्मवाणि
 कम्मं, रस्सवाणकम्मं, विसुवाणकम्मं, जंतपिच्छा
 कम्मं, निलंबणकम्मं, इवग्गिदावणिया.
 सग्गह तलाय परिस्सामणया. अमइजण
 पांसणयाकम्मं, तम्मसिवा मि दुक्कडं ॥३२॥
 [८] आठमा वत्त अनथां दंडना वे

माणं, चउविहे, अण्हादंडे. पन्नते, तंजहा,
 अवजाणाइचरियं, पमायचरियं, हिंसप्पया
 णं, पावकम्मेवएस, एहवा अनर्थादंड
 सेववा पच्चखाण. जावजीवाए, दुविहं, ति
 विहेणं, नकरेमि, नकारवमि, मणसा, वय
 सा, कायसा, एहवा आठमा अनर्थादंड वि
 रमाण व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा
 न समायरिवा, तंजहा ते आलोउं. कंदप्पे,
 कुकुइए, मोहरिए संजुताहिगरणे, उवचो
 ग परिचोग अइरत्त, तस्स मिच्चामि दू
 क्कडं ॥ १५ ॥ इति ॥

(९) नवमो सामायिक व्रत, सावज
 जोगना, वेरमणं, जावनियम, पज्जवासाभि,
 दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवमि, मण
 सा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जाणइ,
 वयसा, कायसा, एहवी सदहणा परुवणा,
 फरसनाए करिये त्यारे सुद्ध, एहवा नवमा
 सामायिक व्रतना पंच अइयारा, जाणिय
 वा, नसमायरियवा, तंजहा, ते आलोउं.

मण्डुप्पणिहाणे, वयदुप्पणिहाणे, कायदु
 प्पणिहाणे. सामाइयस्ससइ अकरणियाए
 सामाइयस्स अणवठियस्स करणयाए
 तस्स मिहामि दूद्धं ॥ १६ ॥ इति ॥

(१०) दसमो देसावगासिक व्रत, दिन
 प्रति प्रजातथकी प्रारंभीने पूर्वादिक वदिसे
 जेटली नूमका मोकली राखीवे, ते उपरांत
 सइवाइ, कायाइ, जइने, पांच आश्रव सेव
 वा पञ्चखाणा. जावअहोरत्तं, दूदिहं, तिदिह
 णं नकरेमि, नवकारवेमि, मणसा, वयसा,
 कायसा, करंतंनाणू जाणेजा, वयसा, काय
 सा, जेटली नूमका मोकली राखीवे, तेमां
 जे द्रव्यादिकनी सर्वादा कीधी वे. ते उप
 रांत, उवन्नोग, परिन्नोग, जोगनिमित्ते, जाग
 ववा पञ्चखाणा. जावअहारत्तं एगविहं. ति
 दिहेणं, नकरेमि, मनसा, वयसा, कायसा.
 एहवा दुमसा देसावगासिक व्रतना. पंच अइ
 याग, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तेवहा.
 ते अलोउं. आणवणाप्पन्नं, पेसवणप्पन्नं

गे, सहाणुवाए, रुत्राणुवाए, बहिया पुग्गसप
खेवे, तस्स भिच्चामि दूक्कडं ॥ १७ ॥ इति ॥

(११) इग्यारमो पाषध व्रत. असणां,
पाणं, खाइमं, साइमनो पच्चखाण. अवंचनो
पच्चखाण. अमुक मणि सुवणनो पच्चखाण.
मालावनंग विलेवणनो पच्चखाण. सच्चमुसला
दिक सावज जोवनो पच्चखाण. जावअहोरत्तं,
पज्जुवासामि, दूविहं, तिविहेणं, नकरेमि न
कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु
जाणइ, वयसा, कायसा, एहवी सहहणा, प
रूपणा करीए, तेवारे फरशनाए करी सुद्धि,
एहवा इग्यारमा समप्पडिपुन्न पोषध व्रतना,
पंच अइयारा, जाणियवा नसमाथरियवा,
तंजहा ते आलोउं. अप्पडिलेहियं दुप्पडिले
हियं सिगासंथारए, अप्पमज्जियंदुप्पमज्जियं
सिक्का संथारए, अप्पडिलेहियं दप्पडिलेहियं
उच्चारपासवणन्मि, अप्पमज्जियंदुप्पमज्जियं
उच्चारपासवणन्मि, पोसहस्ससम्मं अणाणु
पालणया, तस्स भिच्चामि दूक्कडं ॥ १८ ॥ इति ॥

(१२) वारमो अतिथि संविज्ञागव्रत.

सयणे निग्गथे, फांसु एसणिजेणं, आसण,
पाणं, खाइम्मं, साइमण. वन्न, पडिग्गह, कंव
लं, पायपुब्बणोणं, पाडियारु, पीठ फगल सेजा
संथारणां, उमह नेसजेणं, पडिलानेमाणे,
विहरामि, एहवीसद्धहणा, परुपणा, फरसनाए
करीमुद्ध. एहवा वारमा अतिथि संविज्ञाग
व्रतना, पंच अइयारा जाणियवा, नसमायरि
यवा. तंजहा ते आलोउं. सचित्त निखे
वाणाया, सचित्त पेहिणया, कालाइकम्म,
परोवएसै, मञ्जरियाए, तस्स भिञ्चामि
दूक्कडं ॥ १९ ॥ इति ॥

पीठं ' संलेपणा ' को पाठ कहीजे
ते कहैवे.

अपचिम, मरणांतीश. संलेहणा. कुसणा.
आराहणा. पापधमाला पुंजीने, उच्चार पास
वाण नृमिका. पडिलेहीने, गमणा गमणं पडि
कामिने, दर्जादिक संथारो संथरीने, दर्जादिक
संथारो दुरुहिने, पूर्व तथा उत्तरदिशि, पलयं

कादिक आसण बेसीन, करलय संपग्गहियं,
 सिरसावत्तयं. मच्चए अंजली कटु, एवं वयासी
 नमोच्चुणं. अरिहंताणं, जगवंताणं. जावसंपता
 णं, एम अनंता सिद्धने नमस्कार करीन, व
 र्तमान तीर्थकरने नमस्कार कराने, पोताना
 धर्माचार्यने नमस्कार करीने, साधु प्रसुख
 च्यारुं तीर्थ खमाविने, सर्व जीव रास खमा
 वाने, पूर्वे जे व्रत आदर्यां ठे, तेनां
 जे अतिचार दोष लाग्या होय, ते सर्वने
 आलोइ, पडिक्कमि, निंदी. निसह थइ
 ने, सव्वं पाणाइ वायं पच्चखामि, सव्वं
 मुसा वायं पच्चखामि, सव्वं अदिब्रदाणां
 पच्चखामि, सव्वं मेहुणं पच्चखामि, सव्वं
 परिग्गहं पच्चखामि, सव्वं, कोहं, माणां,
 जाव मिथ्या दंसण सलं. सव्वं अकरणीजं
 पच्चखामि, जाव जीवाए, तिविह. तिविहेणं,
 नकरमि, नकारवेमि, करंतं नाणु जाणइ, म
 णसा, वयसा, कायसा, एम अठारे पापस्था
 नक पच्चखीने, सव्वं असणां, पाणं खाइमं,

साहसं, चउविहंपि आहारं, पचचखामि, जाव
 जीवाए, एम च्यांरआहार पचचखाने, जंपीयं,
 इमं सरीरं. इहं, कंतं, पीयं, माणुन्नं, मणाणं,
 पिज्जं, विस्सासियं, समयं. अणुमयं. वहूमयं.
 जंड करंड समाणे. रयाण करंडग चूयं. माणं
 सियं, माणंउन्हं, माणंख्खहा, माणं पीवासा,
 माणंवाला. माणंचोरा. माणं दंसा, माणं म
 सगा, माणं वाहियं. माणं पितियं, क
 प्पियं, मंजांसं. सन्निवाइयं, विवहा रोगा,
 यंका. परिसहा, उसग्गा, फासा फुसंति
 एवं पीयाणं चरिमोहिं, उसास निसासेहिं
 वोसिरामि तिकट्टु, एधुम सरीर वोसि
 रावीने, कालं आणवकंखमाणं, विहरामि.
 एहवी सद्वहणा परुपणा करिणु तिवार फर
 सनाए करो सुद्धि. एहवा अपठिम मरणां
 तिय मंलेहणा, ऊसणा आराहणाना पंच
 अइयारा जाणियवा नममायरियवा तं
 जहा ते आलाउं. इहलांगा संमप्पत्तंगे, पर
 लांगा संमप्पत्तंगे. जीवियामंसप्पत्तंगे. मरणा

संसप्पजगे, कामजोगा संसप्पजगे, तस्स
मिच्चामि दुक्कडं ॥ २० ॥ इति ॥

एम् समकित पुर्वक बारत्रत सलषणा स
हित एहने विष जे कांई अतिक्रम व्यतिक्रम
अतिचार अनाचार जाणतां अजाणतां मन
वचन कायाये करि सेव्यां होय, सेवराव्यां
होय, सेवता प्रत्ये अनुमाद्यो, होय ते अनंता
सिद्ध केवलीनी साखे मिच्चामि दुक्कडं ॥ २१ ॥

एम् कहीने पगी १८ पापस्थानक कही
जे, तेनो पाठ प्रथम लखायेलो ठे, एवं अ
ठारे पापस्थानक सेव्यां होय, सेवराव्यां होय,
सेवतां प्रत्ये अनुमाद्यां हाय. ते अनंतां सि
द्ध केवलीनी साखे मिच्चामि दुक्कडं ॥ २२ ॥

विधिः—पगी “इच्चामि ठामि” नी पा
टी कहीजे, आहीं सुधी जिमणो गोडो उं
चो राखीने बेसीजे. पगी उन्नो थइ हाथ
जोडोने “तस्स धम्मस्स” नी पाटी क
हीजे, ते कहेले—

तस्स धम्मम केवलीपन्नत्तस्स अच्चाठिउ

मि, आराहणाए. विरजमि विराहणाए,तिवि
हेण,पडिछंतो,वंदामिजिणेचउवीवासं॥२३॥

विधिः—पढी “ इच्छामि खमासमणा ”
री पाटी दोय वार विधि पुर्वक कहीजे, प
ढी आज्ञा लहिन उकड्डु आसणे वेसी वेहु
हाथ गोडानी वचाले राखी धरतीयं मस्त
क लगावनि.

“पांच पदारी वंदणा” करीये ते कहेणेः
इहां प्रथम नवकार कहेवो, पढी १ पहि
ले पदे श्री अरिहंतजी ते जघन्यथी वीस
तिर्थकरजी, उत्कृष्टा एकसो सित्तर दे
वाधिदेवजी ते माहि वर्तमानकाले वीस
विहरमानजी ते माहाविदेह क्षेत्रमाहि विचो
वे, एक हजार आठ लक्षणना धरणहार,
चात्रीस अतिशय पंतीस वाणीये करी वि
राजमान वे, वार गुण करी सहित, अठार
दापथकी सहित, चांसठ इंद्रना वंदनीक पु
जाणीक, अनंतज्ञान, अनंत दर्शन, अनं
त चारित्र, अनंत, बलवीर्य अनंत सुख

दिव्यध्वनी, त्रामंडल स्फाटिक सिंहासन,
 अशोकवृक्ष कुसुमवृष्टी देवदुंदूजि वज्र
 धराय, चामर बिजाय, पुरुषाकार पराक्रम
 ना धरणहार, अर्द्धद्वीप पंदर क्षेत्रमां वि
 चरे, तथा जघन्य तो दौय क्रोड केवली,
 उत्कृष्टा नव क्रोड केवला, केवल ज्ञान के
 वल दर्शनना धरणहार, सर्व द्रव्य क्षेत्र का
 ल आवना जाणणहार ॥

सवैया ॥ नमु श्री अरिहंत, करमाको कि
 योअंत, हूवा सो केवलतं, करुणा अंडारी
 है ॥ अतिसे चोतिस धार, पेंतिस वाणी उ
 च्चार, समजावे नर नार, पर उपगारी है ॥
 शरीर सुंदराकार, सुरज सो ऊल्लकार ॥ गु
 ण है अनंत सार, दोष परिहारा है ॥ केत
 है तिलोकरिख, मन बच काय करी ॥ ल
 ली लली वारंवार, बंदना हमारी है ॥ १ ॥

ऐसा अरिहंत जगवंतदीनदयाल भहारा
 जको दिवस संबंधो अविनय, आशातना
 किधी होय तो, हाथ जोडो मान मोडी,

काय संकीर्ण, वारंवार खमावुं तुं मञ्जुण
 वंदामि १००८ वार नमस्कार करुं तुं "ति
 खुत्ता, आयाहिणं पयाहिणं वंदामि, नमं
 सामि साक्षरोमि सम्माणमि कल्लाणं मं
 गलं देवयं चेईयं पजुवासामि " आप मां
 गल्लिक वो, उत्तम वो, हे स्वामिनाथ ! आ
 पकां इण नवे परत्तवें नवोत्तवें सदाकाल
 शरणो होजो ॥ २४ ॥

॥ इति प्रथम पद संपुर्ण ॥

२ बीजे पदे श्री सिद्धजगवंत महाराज
 ते पद्मर जेदे अनंत सिद्धवे. आठ कर्म ख
 पावीने मोह पहोला ते १ तीर्थ सिद्धा २
 अतीर्थ सिद्धा ३ तीर्थकर सिद्धा, ४ अति
 र्थकर सिद्धा, ५ स्वयं बुद्ध सिद्धा, ६ प्रत्ये
 कबुद्ध सिद्धा, ७ बुद्ध बोधित सिद्धा ८ स्त्री
 लिंग सिद्धा ९ पुरुष लिंगसिद्धा, १० नपुम
 कलिंग सिद्धा, ११ स्वलिंग सिद्धा १२ अ
 न्यलिंग सिद्धा, १३ गृहस्थलिंग सिद्धा, १४
 एक सिद्धा, १५ अनैक सिद्धा, जिहां जन्म

नहीं, जरा नहीं, मरण नहीं, ज्ञय नहीं, रोग नहीं, सोग नहीं, दुःख नहीं, दारिद्र्य नहीं, कर्म नहीं, काया नहीं, माह नहीं, माया नहीं, चाकर नहीं, डाकर नहीं, जूख नहीं, तृषा नहीं, ज्योतिम ज्योती विराजमान, सकल कारज सिद्ध करीन चउदे प्रकारे पन्नरे जेदें अनंत सिद्ध जगवंत हुवा. अनंत सुखमां लीन, अनंत ज्ञान. अनंत दर्शन, अनंत चारित्र, द्वायिकसमकित निरावाद, अटल अवगाहणा, अमूर्ति, अगुरुलघु, अनंतवीर्य आठगुणें करी सहित ॥

॥ सर्वथा ॥ सकल करम टाल, वशकर लियो काल ॥ मुगतिमें रह्या माल, आतमाका तारी है ॥ देखत सकल जाव, हुवा है जगत राव, सदाहि द्वायिक जाव, जये अविकारी है ॥ अचल अटल रूप, आवे नवि जवकूप ॥ अनुप सरूप ऊप, ऐसे सिद्धधारी है ॥ केत है तिलोक रिख, बतावो ए वास प्रचू ॥ सदाही उगंत सूर, वंदणा

हमारी है ॥ २ ॥ ऐसा सिद्ध जगवंतजी
 महाराज आपकी दिवस संबंधी अविनय
 आसातना कीधी होय तो हाथ जोड़ी मा
 न मोडी काय संकोडी वारंवार स्वमावुं
 तुं तिखुत्ताना पाठसुं मन्त्रणुण वंदामि नम
 स्कार करुं तुं १००८ वार यावत जवो ज
 व शरणं होजो ॥ २४ ॥

३ त्रीज पदें श्रीआचारजजी तृतीस गु
 णें करी विराजमान, पांच महाव्रत पाले,
 पांच आचार पाले, पांच इंद्रिय जति, चा
 र कपाय टाले नव बाड शुद्ध ब्रम्हचर्यना
 पालणहार, पांच सभितिये सभित्ता, तीन
 सभितिये गुप्ता, आठ संपदा सहित ॥

॥ सर्वेया ॥ शुणहें तृतीसपुर, धारत धरम
 एर, भारत करमकर, सुमति विचारी है ॥ शु
 द्धसो आचारवंत, सुंदर है रूपकंत, जपिया
 सवि सिद्धंत, वांचणी सुं प्यारी है ॥ अधि
 क मधुगवण, कोई नही लोपे कण सकल
 जीवाका सण, किरत अपारंग है ॥ केतहें ति ।

लोकखिख, हितकारी देत सीख. ऐसा आ
 चारज ताकु बंदणा हमारी है ॥ १ ॥ ऐसा
 आचारजन्यायपद्धी नद्रकपरीणामि, परम
 पुज्य, कल्पनिक, अचित्त वस्तुका ग्रहणहा
 र, सचित्तका त्याजी, बैरागी, महागुणी गु
 णका अनुरागी, सोनागी, एहवा श्री आ
 चारजजी महाराज आपकी दिवस
 संबंधी अविनय आसातना कांधी होय
 तो हाथ जोडी मान माडी काया संको
 डा वारंवार खमावुं तुं, १००८ बार तिखुत्ता
 ना पाठथी मञ्जुण वंदामि एटले नमस्का
 रकरुंतु. यावतन्नवोन्नवशरणं होजो ॥ २६ ॥

४ चोथें पदें श्री उपाध्यायजी महारा
 ज पच्चीस गुणें करी सहित बे. ते पच्चीस गु
 ण केहेबे? इगियारा अंगना न्रणहार, ते
 इगियारे अंग केहे बे, श्री आचारांगजी, सु
 थगडांगजी, ठाणांगजी, समवायांगजी,
 नगवतिजी, ज्ञाता धर्मकथाजी, उपासक
 दसांगजी, अंतगडदसांगजी, अनुत्तरोववा

इजी, प्रश्नव्याकरणजी, विपाकसूत्रजी ॥ ए
इग्यारा अंगनो अर्थ पाठ संपुर्ण जाणे,
(१२ उपांग ज्ञाणे, ते) उववाईजी, राथप्प
लेणीजी, जीवान्निगमजी, पन्नवणाजी, जंबु
दिपपन्नती, चंदपन्नती, सूरपन्नती, निरया
वलिया, कप्पवडंसीया, पुप्फिया, पुप्फचु
लिया, वन्हिदिशा [४ मूल सूत्र] उत्तरा
ध्ययन, दशवेकालिक, नंदीसूत्र अनुयोग
द्वार, (४ वेद ग्रंथ) दशाश्रुतस्कध, बृहत
कल्प, व्यवहार, निशीथ अने वत्तीसमुं
आवश्यक ॥ आदि देई अनेक ग्रंथना जा
णानार, चोदे पूर्वना पाठी, सात नय, नि
श्रय व्यवहार, चार प्रमाणादिकें करी स्व
मत तथा अन्यमतका जाण, मनुष्य अथ
वा देवतां कोई पिण जेने विवादमा बल
वाने समर्थ नही, जिन नही पिण जिन
सरिखा, केवली नही पिण केवली सरिखा ॥
सवैया ॥ पढत इग्यारा अंग, करसानु
करे जंग, पाखंडीको मान जंग, करण हु

स्यारी है ॥ चउद पूरबधार, जानत आगम
 सार ॥ नविय नके सुखकार, भ्रमता निवारी
 है ॥ पढावे नविक जन, थिर कर देवे मन
 ॥ तप करी लावे तन, ममता निवारी है ॥
 केत है तिलोक रिख, ज्ञानजानु परतिख ॥
 ऐसे उपाध्याय ताकु, वंदणा हमारी है ॥
 ॥ १ ॥ ऐसा श्री उपाध्यायजी महाराज
 मिथ्यात्वरूप अंधकारना मेटणहार, सम
 कितरूप उद्यांतना करणहार, धर्मथकी
 डिगतां प्राणीने थीर करे. सारण, वारण,
 धारण, इत्यादिक अनेक गुण सहित बे.
 एहवा जे श्री उपाध्यायजी महाराज आप
 की दिवससंबंधी अविनय आसातना की
 धी होय तो हाथ जोडी मान मोडी, का
 या संकोडी, वारंवार खमावुं तुं, १००८ वा
 र तिखुत्ताना पाठथा मन्त्रगुण वंदाषी एट
 ले नमस्कार करुं तुं. यावत नवोन्नव शरणं
 होजो ॥ २६ ॥ इति ॥

६ पांचमे पढ़ें श्री साधुजी ते पोतारा ध

मींचार्यजी (आ ठेकाणें आप आपका गु
 रु महाराजको नाम लेनो) आद देइने ज
 घन्य तो दौय हजार क्रोड साधु साधवी,
 उत्कृष्टा नव हजार क्रोड साधु साधवी,
 अहार्द्धीप पन्नरे क्षेत्रमे जयवंता विचरे बे.
 ते साधुजी केहवाबे ? पांच महाव्रतका पा
 लणहार, पांच इंद्रियोंका जितणतहार, चा
 र कषायका टालणहार, जावसच्च, कण स
 च्चे, जांगसच्चे, क्कमावंत, वैराग्यवंत, मनसमा
 धारणिया, वयसमा धारणिया कायसमाधा
 रणिया, नाण संपन्ना, दंसणसंपन्ना, चारि
 त्तसंपन्ना, वेदणासमा अहियासनिया, मर
 णांतिसमा अहियासनिया एहवा सत्ता
 वीस गुणेंकरी सहित, वारे जेदे तपका क
 रणहार, सत्तरे जेदे संजमना पालणहार,
 तेत्तीस आसातनाका टालणहार, बेतालीश
 दोष टालीनेआहारपाणीकालेवणहार, स
 तेतालीस दोष टालीनेआहारपाणी चोगव
 णहार, वावनअनाचीर्णकेटालणहार, तंड्या

आवे नहीं, नेथ्या जिमे नहीं, सचित्तका
 त्यागी, अचित्तका चांगी, बावोस परिस
 हके जितणहार, अनेक लब्धिका धरणहा
 र, लोचको करणो, अणवाणोपगे चालणो,
 इत्यादिक काय कुशका करणहार, मोह
 ममता रहित ॥

सवैया ॥ आदरी संजमजार, करणी करे
 अपार, सुमती गुपति धार, विकथा निवारी
 है ॥ जयणा करे ठउ काय, सावदन बोले
 वाय, बुजाई कषाय लाय, किरिया चंडारी
 है ॥ ज्ञान अण आठो जाम, लेत जगवंत
 नाम, धरमको करे काम, ममताको मारी
 है ॥ केत है तिलोक रिख, करमांके टाले
 बिख, ऐसा मुनिराज ताकुं, बदना हमारी
 है ॥ १ ॥ एहवा श्री मुनिराज महाराज
 आपकी दिवस संबंधी अविनय आसात
 ना किधी हाय तो हात जोडी मान मोडी
 काय संकोडी वारंवार खमावुं तुं. १००८
 वार तिखुत्तारा पाठसुं महणुण वंदामि एट

ले नमस्कार करुं। जावत सदाकाल शर
णुं होजो ॥ इति पांचमुं पद संपूर्ण ॥ ५ ॥ २७ ॥
विधीः—पढा उचो थई आयरिय उव
जाए कहिजे. ते कहे वः—

आयरिय उवजाए, सिसे साहम्मिए
कुल गणे अ ॥ जे मे केई कसाया, सबे ति
विहेणं खामेमि ॥ १ ॥ सबस्स समणसंघ
स्स, जगवउ अंजलि करिय सिसे ॥ सबं
खमावइत्ता, खमामि सबस्स अहयंपि ॥ २ ॥
सबस्स जीवरासिस्स, जावउ धम्म निही
य नियचित्तो ॥ सबं समावइत्ता, खमामि
सबस्स अहयंपि ॥ ३ ॥ २८ ॥

पढी अह्हाइद्वीपनो पाठ कहिजे, ते कहेवेः—
अह्हाइद्वीप तथा पन्नर क्खत्र मांहि तथा
बाहेर, आवक आविका दान देवे, शिल
पाले, तपस्या करे, जावना जावे, संवर
करे, सामायिक करे, पासह करे, पडिक
मणा करे, तीन मनोरथ चउदे नियम
चितवे, एक व्रतधारी, जाव वारं व्रतधारी

थका जे जगवंतकी आज्ञामांही विचरे, अ
माराथकी मोठाने हाथजांडी पगे लागीन
खमावुं तुं. बोटाने वारंवार खमावुं तुं ॥२९॥

विधीः—पढी “ चोराशी लाख जीवायो
नि ” खमाववानो पाठ कहीये. पढी “ खा
मेमिसवजीवेनो ” पाठकहीये ते लखीये ठैये।
॥ अथ चोराशी लाख जीवायोनी प्रारंभः ॥

सात लाख पृथ्वीकाय, सात लाख अप
काय, सात लाख तेऊ काय, सात लाख वा
ऊ काय, दश लाख प्रत्येक वनस्पती का
य, चवदे लाख साधारण वनस्पती काय,
बे लाख बैद्रिय, बे लाख तेंद्रिय, बे लाख
चौरिंद्रिय, चार लाख देवता, चार लाख ना
रकी, चार लाख तिर्यंच पवेंद्रिय, चाद ला
ख मनुष्य, एवं चोराशी लाख जीवयोनी
माहे माहे जावे जे कोई जीव हएयो होय,
हणाव्यो होय, हणताप्रत्ये अनुमोद्यो हो
य ते सर्वे मनै, वचने, कायाय करा, १८,
२४, १२० अठारे लाख चौवसि हजार ए

कसो वीस प्रकारे तस्सच्चिच्चामि दुक्कडं ॥ ३० ॥

॥ अथ स्वामेमि सबजीवेनो पाठ प्रारंभः ॥
स्वामेमि सब जीव, सबे जीवा समंतु मे

॥ मित्ती मे सब नुएसु, वेरं सुजं न केणइ

॥ १ ॥ एवमहं आलोइअ निदिअ गरहि
अ दुगांअ सम्मं ॥ तिविहेण पडिकंतो
वंदामि जिणे चउवीसं ॥ २२ ॥ इति ॥

विधिः—पढी “अठारे पापस्थानक” क

हीजे, इति सामायिक, चउविसुब्बो, वंदनक,

पडिक्रमणुं ए चार आवश्यग्ग पुरा थया. हि

वं तिखुत्तामा पाठसेंति पांचमां आवश्य

ग्गनी आज्ञा लीजे ॥

पढी “देवसि प्रायश्चित” कहिजे ते कहेवे.

देवसि प्रायश्चित विशुद्धनार्थ करेमि

काउसग्ग ॥ २३ ॥ इति ॥

विधिः—पढी “नमो अरिहंताणं थी मां

डी यावत नवकारनो संपुर्ण पाठ” कही

जे. पढी “करेमि जंते सामाइयं थी माडी.

अप्पाणं वोसिरामि थकी पाठ” कहीजे पर्व

' इञ्चामि ठामि काउसग्गथी मांडीने यावत
 तस्स मिञ्चामि दूक्कडं " पर्यंत पाठ क
 हीजे, पढी " तस्स उत्तरीकरणेणं थी मां
 डीन, अप्पाणं वोसशामि " सुधीनो पाठ क
 हान, पढी काउसग्ग करवो. तेमां मनमां
 देवसि. राइसिमे (४ लोगस्स) नुं ध्यान की
 जे, पखी पडिक्कमणे (१२ लांगस्स) नुं ध्या
 न कीजे, चोमासी पडिक्कमाणे (२० लोग
 स्स) नुं ध्यान कीजे, संवत्सरि पडिक्कमाणे
 [४० लोगस्स] नुं ध्यान कीजे. संवत्सरी
 संबंधि चालीस लोगस्सनो काउसग्ग लि
 ख्यो ठे परंतु एमां केटलाएक चाइयो
 न्युन काउसग्ग पिण करे ठे, माटें जेमना
 धर्माचार्यना आदेश उपदेश मुजब जेट
 ला लोगस्सना काउसग्ग करवानी परंप
 रा चालती आवेली होय तेमने तटला लो
 गसनो काउसग्ग करवो. पढी नमो अरि
 हंताणं कही काउसग्ग पारीजे, पढी का
 उस्सग्गमांहि आर्तध्यान, रौद्रध्यान ध्या

कसो बीस प्रकारे तस्सखिञ्चामि दुक्कडं ॥३०॥

॥ अथ खामेमि सबजीवेनो पाठ प्रारंभः ॥

खामेमि सब जीव, सबे जीवा समंतु मे

॥ मित्ती मे सब नुएसु, वेरं सुज्जं न केणइ

॥ १ ॥ एवमहं आलोइअ निदिअ गरहि

अ दुगांअ सम्मं ॥ तिविहेण पडिकंतो

वंदामि जिणे चउवीसं ॥ ३२ ॥ इति ॥

विधिः— पढी “अठारे पापस्थानक” क
हीजे अत्रि माअविदुग्गवा कते, नंदइअ क
ही, पढी गुरु सुनिराज पासे तथा बडेरा
पासे, इणरो योग न हुवे तो आपणा मेळे,
पञ्चखाण धारणा प्रमाणे करीये त केहेवेः—

गंठीसहि, मुठीसहि, नवकारसी, पोर
सी, साहू पोरसी, आप आपनी धारणा
प्रमाणे तिविहंपि, चउविंपि, आहारं, अ
साणं, पाणं, खाइम, साइमं, अन्नवणाजागे
णं, सहस्सागारेणं, महत्तरागारेणं, सबसमा
हि, वत्तिआगारेणं वांसिरे ॥ ३४ ॥

विधिः—सामायिक, चउविसठो, वंदनक,

‘ इच्छामि ठामि काउसग्गथी मांडीने यावत
 तस्स मिच्छामि दुक्कडं ” पर्यंत पाठ क
 हीजे, पढी “ तस्स उत्तरीकरणेणं थी मां
 डीने, अप्पाणं वोससामि ” सुधीनो पाठ क
 हान, पढी काउसग्ग करवो. तेमां मनमां
 देवसि. राइसिमे (४ लोगस्स) नुं ध्यान की
 जे, पखी पडिक्कमणे (१२ लोगस्स) नुं ध्या
 न कीजे, चोमासी पडिक्कमणे (२० लोग
 स्स) नुं ध्यान पडिक्कमणुं पडिक्कमणे
 मणामाहेलं पडिक्कमणुं नही कीधुं होय, त
 स्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ गया कालनुं पडिक्क
 मणुं, वर्तमान कालना संवर, आवतां का
 लना पञ्चखाण, तेने विषे जे दोष लागो
 होय तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ ३५ ॥ थुइ
 थुइ मंगलं ॥

हिबे नीचे बेसी डावो गोडो उन्नो रा
 खीने बे वार नमोत्तुणं कहीजे, पढी उन्नो
 थइने श्री सीमंधरस्वामीजी प्रत्ये पांचे अं
 ग नमावीने तिखुत्ताना पाठथी १००८ वार

बंदना करुं तुं, एम कहीने नमस्कार कर
 वो. पढी पांतानाधर्माचर्थजीने तिखुत्ता
 ना पाठथी बंदना करीने, उपाश्रयमां जो
 कोई मुनिराज होय तो तेमने पिण तिखु
 त्ताना पाठथी बंदना करीने खमाववुं, प
 णी तिहांज रहेला साधर्मीत्ताइत्त माहेला
 जे तपस्या करनार होय तेमने सुखसाता
 पुठीने खमत खामणा करवी अने अन्यसा
 धर्मीत्ताइत्त साथ पिण अविनय आसातना
 संबंधी खमत खामना करवी, देवसिपडिक्क
 मणामे मिळामि दुक्कडं आवे, तिहां दिवस
 संबंधी, मिळामि दुक्कडं दीज, रा३सीमें रा
 इसी संबंधी, पर्वामें देवसीपखी संबंधी,
 चोमासीमें, देवसीचोमासी संबंधी, संवठ
 रीमें संवत्सरी संबंधी, मिळामि दुक्कडं इ
 म कहीजे ॥ ए पडिक्कमणाविधि कल्या, वाजो
 अंतर विधि वडेरा ग्रंथमाथी जाणवो ॥
 ॥ अथ विधि सहित दश पञ्चखाण प्रारंभः ॥
 ॥ तिहां प्रथम नमुक्कारसहिअंतुं पञ्चखाण ॥

उग्गए सूर नमुकारसहियं पञ्चखामि
चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं
साइमं अन्नञ्जणा जोगेणं सहसा गारेणं
वोसिरामि ॥ १ ॥

अथ बिजुं पोरिसी साहूपारिभिनुं पञ्चखाण.

उग्गए सूर पोरिसी पञ्चखामि चउविहं
पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अ
न्नञ्जणा जोगेणं सहसा गारेणं पञ्चन्न कालेणं
दिसा मोहेणं साहुवयणेणं सबसमाहि वत्ति
आगारेणं वोसिरामि ॥ २ ॥ एम साहूपा
रिसियं पञ्चखामि पिण केहवो.

॥ अथ त्रिजुं पुरिमहनुं पञ्चखाण ॥

उग्गए सूर पुरिमहं पञ्चखामि चउविहं
पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अ
न्नञ्जणा जोगेणं सहसा गारेणं पञ्चन्न कालेणं
दिसा मोहेणं साहुवयणेणं महत्तरागारेणं
सबसमाहि वत्तिआगारेणं वोसिरामि ॥ ३ ॥

॥ अथ चोथुं विगइ निविगइनुं पञ्चखाण ॥

विगइउ निविगइउ पञ्चखामि अन्नञ्जणा

ज्ञोगेणं सहसागारेणं लेवालेवेणं गिहच्चसं
 ठेणं उखित्त विवगेणं पडुच्च मखिएणं पारि
 ठावणिया गारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमा
 हि वत्तिया गारेणं वोसिरामि ॥ ४ ॥

अथ चोथुंनिविगइनुं एकासणानुं पच्चखाण
 उग्गए सूरे निविगइ एकासणं पच्चखा मि
 तिविहंपि आहारं असणं खाइमं साइमं अ
 न्नच्चणान्नोगेणं सहसागारेणं लेवालेवेणं गिह
 च्चसंसठेणं उखित्त विवगेणं पडुच्च मखिएणं
 पारिठावणियागारेणं महत्तरारेणं सव्वस
 माहि वत्तिया गारेणं वोसिरामि ॥ ४ ॥

अथ पांचमुं एकासणा वियासणानुं पच्चखाण
 उग्गए सूरे एकासणं वियासणं पच्चखा
 मि दुविहं तिविहंपि आहारं असणं खाइ
 मं साइमं अन्नच्चणान्नोगेणं सहसागारेणं सा
 गारिआगारेणं अउट्टण पसारेणं गुरुअत्तूठा
 णेणं पारिठावणिआगारेणं महत्तरागारेणं स
 वसमाहि वत्तियागारेणं वोसिरामि ॥ ५ ॥

॥ अथ उठुं एकलठाणानुं पच्चखाण ॥

उग्गए सुरे एगलठाणं पच्चखामि ॥ ति
 विहंपि आहारं, असणं, खाइमं, साइमं, अ
 न्नञ्जणा ज्ञोगेणं सहसागारणं सागारिआगा
 रेणं गुरुअन्नूठाणेणं पारिठावणिआगारेणं
 महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वत्तिआगारेणं वो
 सिरामि ॥ ६ ॥

॥ अथ सातमुं आंबिलनुं पच्चखाण ॥

उग्गए सुरे आयाविलं पच्चखामि तिवि
 हंपि आहारं, असणं, खाइमं, साइमं, अन्न
 ञ्जणाज्ञोगेणं सहसागारेणं लेवालवेणं गिहळ
 संसठेणं उखित्तविवगेणं पारिठावणिआगा
 रेणं महत्तरागारणं सव्वसमाहि वत्तिआगा
 रेणं पाणस्स लेवण वा, अलेवण वा, अञ्जण
 वा, बहुलेवण वा, ससिञ्जेण वा, असिञ्जेण वा,
 वोसिरामि ॥ ७ ॥

अथ आठमुं चउविहार उपवासनुं पच्चखाण

उग्गए सुरे अन्नत्तठं पच्चखामि ॥ चविहं
 पि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अ
 न्नञ्जणा ज्ञोगेणं सहसागारेण पारिठावणिआ

गारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वत्तिआगारे
णं वोसिरामि ॥ ८ ॥

॥अथ नवमुं तिविहार उपवासनुं पच्चखाण ॥

उग्गए सूरे अन्नत्तठं पच्चखामि ॥ तिविहं
पि आहारं, असणं, खाइमं, साइमं अनञ्जणा
जोगेणं सहसागारेणं पारिठावणीआगारेणं
महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तिआगारेणं ॥ पा
णहार पोरिसि पच्चखामि ॥ अन्नञ्जणाजोगे
णं सहसागारेणं पच्चन्नकालेणं दिसामोहेणं
साहुवयणेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्ति
आगारेण ॥ पाणस्स लेवेण वा, अलेवेण वा,
अञ्जेणवा, बहुलेवेण वा, ससिञ्जेण वा,
असिञ्जेण वा, वोसिरामि ॥ ९ ॥

॥अथ दसमुं रात्रेचउविहार करवो तेनुं पच्च
खाण तथा जवचरिमनुं पच्चखाण लिख्यते ॥

दिवस चरिमं पच्चखामि चउविहंपि आ
हारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अन्नञ्जणा
जोगेणं सहसागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमा
हि वत्तिआगारेणं वोसिरामि ॥ १० ॥

अथ गंठ, मुंठसहियादिअन्निग्रहनंपञ्चखाणा॥

सूरे उग्गए गंठसहिअं मुंठसहिअं पञ्च
खामि चउविहंपि आहारं असणं, पाणं खा
इमं, साइमं, अन्नवणान्नागेणं सहसागारेणं
महत्तरागारेणं सब्वसमाहि वति आगारेणं वो
सिरामि ॥ इति ॥

अथ चउद नियम धारणारने देवावगासिकं
॥ अन्निग्रहनं पञ्चखाण ॥

देसावगासिअं उवज्जोगं पञ्चखामि अन्न
वणा न्नागेण, सहसागारेणं, महत्तरागारेणं
वोसिरामि ॥ इति पञ्चखाण विधि संपूर्ण ॥

अथ श्रावकनुंचारशरणालेवानुं पाठ प्रारंभः
चत्तारि सरणं पडिवज्जामि, अरिहंता स
रणं पडिवज्जामि, सिद्धा सरणं पडिवज्जामि,
साहू सरणं पडिवज्जामि, केवलिपणत्तं धम्म
सरणं पडिवज्जामि ॥ पहिलं सरणु श्री अ
रिहंत जगवतजीनुं उत्पन्न विमल केवल ना
णं करी, सूर्यनी परें प्रकाशना करणहार,
मिथ्यात्वरूप तिमिर अंधकारना मेटणहा

र, समकित शुद्धधर्मना दयणहार बे अनं
 त ज्ञानी बे. अनंत चारित्र, अनंतलोचन
 अनंतगुण अनंतजीवना रक्षपाळ, जगतगु
 रु जगतजीवन, जगतलोचन, परम आल्हाद
 क, हर्षआनंदना उपजावणहार, मोहमार
 गना देखाडणहार, अजयदानना दयणहा
 र, शरणना दयणहार. संजम जीवितव्यना
 दयणहार, जगतना मित्र, जगदीश्वर, जे
 समोभरणमां विराजमान थइने पुष्करा
 वर्त मेघनी परें धर्मना वचनोने वरसावी
 ने जविक जीवोना संदेहने जांजतां शका
 विचरते. एवा निर्विकारी, जेमनी शांतमु
 द्रा जोवाथी काम, क्रोध, लोचने अने मां
 हादिक अनादिना दाष मिटे. अंतरमां
 संवरनी शैली प्रगटे, सर्वसमकेती जीवना
 प्राणाधारक. सकलमुनि मनमोहन एवा
 श्री अरिहंत जगवंत पांच जगत, पांच पर
 वत, पांच महाविदेह क्षेत्रनेविपे अनंता
 अरिहंत जगवंत थया अने हमणां माहा

विदह क्षेत्रने विषे संख्याता अरिहंत जग
वंत केवली घणा जव्य जीवोंने तारता वि
चरे ठे. एहवा श्री अरिहंत जगवंतजीनुं प
हिलुं शरणुं पडिवळुं तुं ॥ इति प्रथम शर
णुं ॥ समाप्त ॥ १ ॥

अथ द्वितीय शरणुं श्रीसिद्धजगवंतनुं प्रारंभः
सिद्धजगवंतजी इकतीस गुणें करी शा
श्वतां शांते ठे, ते गुण कह ठे. पांच जेदें
ज्ञानावरणीय कर्मना क्यना करणहार, न
व जेदें दर्शनावरणीय कर्मना क्यना कर
णहार, बे जेदें वेदनीय कर्म तेना क्यना
करणहार. बहु जेदें मोहनीय कर्म तेना क्
यना करणहार, चार जेदें आयुःकर्म तेना
क्यना करणहार, बे जेदें नाम कर्म तेना
क्यना करणहार, बहु जेदें गोत्र कर्मना क्
यना करणहार, पांच जेदें अंतराय कर्मना
क्यना करणहार, वली घणा अतिशयें क
री बिराजमान ते अतिशय कहीये ठेये, न
बीहे, न हस्से, न धंटे, न तंसे, न चउरं

से, न परिभंडले, न किन्हे, न निछे, न लो
 द्विए, न हलिहें, न सुकिले, न सुरहिगंधे,
 न दूरहिगंधे, न तिखे, न कडुवे न कसा
 येले, न आंविले, न महरें, न कक्कडे न मउ
 ए, न गुरुए, न सीए, न उन्हे, न सन्निद्धे, न
 लुख न काउ, न रूवे, न संगेहने, न इष्ठी,
 न पुरिसे न नपुसगे, न मोहे, एहवा चव
 जेदें पनरे प्रकारे करी सिद्धजगवंत केव
 ल ज्ञान, केवल दरिसण, क्षायिक समकित
 ना धरणहार, अनंत आतिशयें करी विरा
 जमान, सिद्धे, बुद्धे, परंपारगते, अजर अ
 मर, अखय अव्याबाध, निष्कलंक, निरा
 कार, निरंजन, अशरीरी जीवस्वरूपी, जि
 हां एक सिद्ध तिहां अनंत सिद्ध लोकाग्र
 जागने विषे विराजी रह्या ठे, सर्व कर्म न
 कचूर करी स्वपावीने ज्ञानानंदे करी अरुण
 र थकां मोक्षनगरनुं राज्य जागवे ठे, अनं
 त कालें अनंत मोक्ष पहता, हमणा वतं
 मान कालें संख्याता मोक्ष पहंचे ठे, आ

गामि ककालें अनंता मोक्ष पहुंचशी, एहवा
 अतींद्रिय, अविनाशी, अनुपाधि, अवधा,
 अक्लेशी, असुर्ति, शुद्धचैतन्य, ज्ञान दर्शन
 चारित्रादि अनंतगुण जाजन, सच्चिदानंद
 स्वरूपी एहवा अनंता सिद्ध जगवतनुं शर
 ण पडिवजु तुं ॥ इतिबीजुं शरणुं समाप्त ॥२॥

हिवे त्रीजुं शरणुं साधु जगवंतजीनुं कहेवे.
 साधु जगवंतजी केहवा बे? अनंत ज्ञा
 नी, अनंत दरसी, जघन्य दोय क्रोड उत्कृ
 ष्ट नव क्रोड कवली, वली गणधर, आ
 चार्य, उपाध्याय, बहूश्रुत, द्वादशांगिना
 जणणहार, ऋजुमाति, अवधिज्ञानी, वैक्री
 य लब्धिना धणी, तपस्वी, महोटा माहा
 नुजाव, ज्ञानवंत, दर्शणवंत, चारित्रवंत,
 ज्ञानदर्शणना धरणहार, वारे जेदें तप
 करी कर्मना ह्यना करणहार, इरियास
 मिया, नाषासमिया, एषणासमिया, आ
 याणज्जंडमत निखेवणासमिया, उच्चारपास
 वण खेलसिंधाण जलपारिठावणियासामि

या, मणगुत्ता, वयगुत्ता, कायगुत्ता, गुत्ता गुतं
 दिया, गुत्तबन्नयारी, जियकोहा जियमाणा,
 जियमाया, जियलोहा, जियनिंदा, जियप
 रिग्गहा, जियइंद्रिया, जीवियमरण जयवि
 मुक्का, अमम्मा, अकंचणा, आमासहिपत्ता,
 खेलोसहिपत्ता, जलोसहिपत्ता, सबोसहिप
 त्ता, बीजशुद्धि, कोठशुद्धि, पदानुंसारिणी,
 मनवलिया, वयणवलीया, कायवलीया, ना
 णवलीया, दंसणवलीया, चारित्रवलीया,
 स्त्रीरोसवा, महंसवा, सप्पिसवा, अखिण
 माणसिया, चारणविजाहरा, चउथ जति
 या, वठ जतिया, आठम जतिया, दसम
 जतिया, दुवादस जतिया, चउदस जति
 या, अद्धमासिया, मासया, दुमसिया,
 तिमासिया, चउम्मासिया, पंचमासिया,
 वमासिया, अंत चरगा, पंत चरगा, लुह
 चरगा, समदाणचरगा, अंत आहारी, पंत
 आहारी, अरमआहारी, विरमआहारी, लुह
 आहारी, लुष आहारी, अंतजीवी, प्रांतजी

वी, लड्डु जीवी, तुड्ड जीवी, उड्डसंत जीवी,
 पसंत जीवी, आयंबिलिया, पुरिमहिया, ए
 गासणिया, निविगईया, अमग्ग जमग्ग
 सासीणो, णोणीगामरसजाई, एहवा मूल
 उत्तर गुणना सेवनारा, मोह मार्गना साध
 नारा. जाव निर्ग्रथ समतारूपशुद्धध्याना
 शिवडे कर्मरूपी काष्टने बालता. अनादि
 परिचित विज्ञाव परिणतीने वमता, जेने न
 हीं माया, नहीं ममता, नवी नवी तप क्रि
 याना करणार, चारित्र पालनरूप प्रवहणे
 करी संसार समुद्रना तरता, शत्रु मित्र स
 मद्रष्टी, एहवा साधु जगवंतजीनुं त्रिजुं
 शरणुं पडिवकुंइति तृतीयशरणुं संपूर्ण ॥३॥

हिवे चोथुं शरणुं श्री कवली ज्ञापित द
 या धर्मनुं, जेमा प्रधान जाव दया बे, त्र
 स, थावर सुहम, बादर, अप्रयाप्तो, पर्या
 प्तो, पृथ्वी, अप, तेउ, वायु, वनस्पति, बे
 इंद्रि, तौद्रि, चौरेंद्रि, पंचेंद्रि ए सर्व जीव
 लोकने विषे राखवा पिण कोई जीव विरा

धर्मो नही, एहवो श्री केवली आपित दया
 धर्म, सत्य नित्य शाश्वतो संदेह रहित बे,
 संसार समुद्रमां पडता जीवने द्वीप समा
 न बे, प्रवहण समान बे, तारण शरण गत
 प्रति आधार बे, एहिज कल्याणक बे, ए
 हिज मांगलिक बे, धर्म ते किशु कहिये? जे
 दुर्गति पडता जीवने धरे, तेणे धर्म कहि
 ये, जे धर्म, पापरूप जलमांथी तरवान
 नाव समान बे, जेने परमेश्वरे परम सुखना
 हेतु कह्यो बे, एह धर्म अतितकाले अनंता ति
 र्थकरे कह्यो, वर्तमानकालें संख्याता तिर्यकर
 कहें बे, आगामिककालें अनंता तिर्यकर क
 हेशी, एहवा श्री जिनधर्म अतितकालें वि
 राधीने अनंता जीव जमता हुवा, वर्तमान
 कालें संख्याता जमे बे, आगामिककालें
 अनंता जीव जमशी, एहवा श्री तिर्य
 करजीना मार्ग आराधिनं गये कालें अ
 नंता जीव तरया, वर्तमान कालें सं
 ख्याता तरे बे, आगामिक कालें अनंता

जीव आराधीने तरशी एहवा श्रीकेवल्लिप
रूपित दया धर्मनुं शरणुं पडिवकुनुं ॥ ४ ॥

॥ इति चार शरणा संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रावकजा तीन मनोरथ लिख्यते ॥

श्रावकजी नीचे लिखेला तीन मनोरथने
चित्तवतो थको, माहा महोटी निज्जरा करे,
संसारनो अंतकरे, ते लखीये बैये ॥

तिहां पहेलो मनोरथ कहेठ, श्रमणोपा
सक श्रावक इम चित्तवे जे केवारे हुं बाह्य
तथा अच्यंतर एवो प्रारंभ अने परिग्रह
थाडो ने घणो. न्हानो अने महोटा स
चित्त अचित्त अने मिश्र, हलवो ने चारी,
जे महांपापनुं मूल, दुर्गतिनो वधारनारो, म
हा काम, क्रोध, मान, माया, लोभ, विष
य अने कषायनो स्वामी, महादुःखनुं का
रण, महा अनर्थकारी, महा दुर्गतिनी शि
ला, माठी लक्ष्याना अध्यवसायनो परि
णामी, महा अज्ञान, मोह मत्सर राग
अने द्वेषनुं मूल, दशविध यतिधर्मरूप

रूपवृद्ध तदुप वननो दावानल, ज्ञान, त्रि
 या, क्रमा, दया. सत्य, संतोषनो नाश क
 रनारो, तथा बोधबीजरूप समकितनो ना
 श करनारो, संजम व्रत अने ब्रम्हचर्यनो
 घात करनारो, महा कुमती तथा कुवद्धि
 रूप दुःख दारिद्र्यनो देवावालो सुमति अ
 ने सुबुद्धि रूप सुख सांजाग्यनो नाश क
 रनारो. महा तप संजमरूप धननो लुंटना
 रो, महा लोभ क्लेशरूप समुद्रनो वधारना
 रो महा जन्म जरा अने मरण जयनो दे
 वावालो, महा माया एटले कपटनो जंडा
 र. मिथ्यात्व दर्शनरूप शल्ये जरेलो, म
 हा मोक्षमार्गनो विघ्नकारी, महा क
 उवा कर्म विपाक फलनो देवावालो, अनंत
 संसारनो वधारनारो, महा पापी, पांच इं
 द्रियना विषयरूप वैरीनी शृष्टिनो करनारो.
 महा संसाररूप अगाध बलिनो सिंचवावा
 लो, महा कूट कपटतुं आगर, महा बंध पर
 म क्लेशनो आगर, माहोटा गारव खेद अने

कर्म बंधना मंदिरनों करावनारो, महा मंद
 बुद्धिनो आदरयो, उत्तम पुरुष साधु नि
 ग्र्थार्ये जेने निद्यो ठे, अने सर्व लोकमां
 सर्व जीवोमे एना सरिखो बीजो कोई वि
 षम नथी, मोहरूप पाशनी प्रतिबंधक, इ
 हलोक तथा परलोकना सुखनो नाश कर
 नार, महापापी. पांच आश्रवणुं आगर, म
 हा अनंत दारुण कक्केशकठोर अब्ता एवा
 दुःख अने जयना देवावालो, महोटा सा
 वद्य व्यापार कुवाणिज्य कुकर्मदाननो क
 रावनारो, महा अध्रुव. अनित्य अशाश्व
 तो, असार, अत्राण, अशरण, एवो जे आ
 रंज अने परिग्रह तेने हुं केवारें बांडोश !
 जे दिवसें बांडीस, ते दिवस माहारो धन्य
 ठे ? एवी रीते प्रथम मनोरथ श्रावक करे ॥१॥

२ हिवे दूजा मनोरथमां श्रमणोपासक
 श्रावक एम चिंतवे जे. केवारें हुं सुंड थइने
 दश प्रकारें यतिधर्म धारि, नववाडें विशु
 द्ध ब्रम्हचारी. सर्व सावद्यपरिहारी, अणगा

रना सत्ताविस गुणधारी, पांच समिति, त्र
 णगुप्तिये विशुद्धविहारी, महोटा अन्निग्रह
 नो धारी, बेहतालीश दोष रहित विशुद्ध
 आहारी, सत्तरे जेदे संजगधारी, वार न
 दे तपस्थाकारी, अंत आहारी, प्रांत आ
 हारी, अरस आहारी, विरस आहारी, लु
 ख आहारी, तुच्च आहारी, अंतजीवी, प्रांत
 जीवी, अरसजीवी, विरसजीवी, लुखजी
 वी, तुच्च जीवी, सर्व रस त्यागी, बक्यायनो द
 याल, निर्लोचनी, निःस्वादी, कुक्षीसंबल, पं
 ख तुल्य वायरानी परे अप्रतिबंध विहारी,
 वीतरागनी आज्ञासहित, एहेवा गुणानो
 धारक जे अणगार ते हुं केवारें थईश ! जे
 दिवसें हुं पुर्वोक्त गुणवान थईश ते दिवसे
 धन्यते ! ए रीते वीजो मनोरथ श्रावक करी

३ वीजा मनोरथमां श्रमणांपासक श्रा
 वक एम चित्तवे, केवारें हुं सर्व पापस्थान
 क आलाई निंदी निःशलय थई, सर्व जी
 वराशि स्वमाविने, सर्व व्रत संनाराने, अ

ढारे पापस्थानकथी त्रिविधे करी वीसिग
 वीने, चारे आहार पञ्चखीने, आ इठं, का
 तं, पियं, माणं, मणाणं, धीजियं, वेसासियं,
 समयं, अणुमयं, बहुमयं, जंडकरंडगसमाणं,
 रयणकरंडगजूयं, माणंसिया, माणं उन्हा, मां
 णंखुआ, माणं पीवासा, माणं वाला, माणं
 चोरा, माणं दंसमसगा, माणं वाइयं, पित्ति
 यं, सवेसन्निवाइयं, विविहारोगायंका. परि
 सहा. उवसग्गा, फासा फुसांति, एहवुं महा
 रुं शरीर बे तेने, बेहेले श्वासोश्वासै वीसि
 रावीने, त्रण आराधना आराधतो थको,
 चार मांगलिकरूप चार शरणा मुखे उच्चार
 तो थको, सर्व संसारने पूठ दतो थको, ए
 क अरिहंत, बीजा सिद्ध, त्रीजा साधु अ
 न चोथो केवलप्ररूपितदयाधर्म. तेना ध्या
 नने ध्यावतो थको, शरीरनी ममता रहित
 थयो थको, पादोपगमन संथारा सहित पं
 डित मरणना पांच अतिचार टालतो थको,
 मरणने अणवांबतो थको, एहवुं पंडित मरण

अंतकालें मुजने होजो ॥ ए त्रीजो मनोर्थ ॥ ३ ॥

ए त्राण मनोरथने समणोपासक श्रावक
मन, वचन अने कायार्थे करी शुद्धपणे ध्या
वतो थको पडिजागरणमाणे करतो थको, सर्व
कर्मनी निर्जरा करीने, संसारनो अंत करेने
मोक्षरूप शाश्वत स्थानकप्रत्ये पामे ॥

॥ इति तीन मनोरथ समाप्त ॥

॥ अथ दान शील तप चावना संवाद ॥

॥ चौढालियो लिख्यते ॥

दुहा ॥ प्रथम जिणेसर पाय नर्मा, पार्म
सुगुरु प्रसाद ॥ दान शील तप चावना
बोलीस बहु संवाद ॥ १ ॥ वीर जिणंद स
मोसरचा, राजग्रही उद्यान ॥ समवसरण
देवे रच्युं, बेठा श्री वर्द्धमान ॥ २ ॥ बैठी
वारे परखदा, सुणवा जिनवर वाण ॥ दान
कहे प्रचू हुं वडो, मुजने प्रथम वखाण ॥ ३ ॥
सांजलजो सहू को तुमे, कृण बे मुज समा
न ॥ अरिहंत दीक्षा अवसरे, आपे पहिला
दान ॥ ४ ॥ प्रथम पोहोर दातारनो, लवे

सहु कोई नाम ॥ दीधारी देवल चढे, सो
 जे वंभित काम ॥ ५ ॥ तीर्थकरने पारणे, कु
 ण करशी मुज होड ॥ ब्रखाकरी सोवण तणी,
 साडी बारं क्रोड ॥ ६ ॥ हुं जग सघलो वस
 करुं, मुज मोठी ठे वात ॥ कुण कुण दान
 थकी तिरचा, ते सुणजो अवदात ॥ ७ ॥

ढाल १ ली ॥ मधुकरणी ॥ ए देशा ॥ ध
 न सारथवाह साधुने, दीधो घृतनो दान ॥
 ललना ॥ तीर्थकर पद में दीयो. तिण मुज
 ने अजिमान ॥ ललना ॥ १ ॥ कह ज
 ग हुं बडो, मुज सरिखो नही कोय ॥ ल० ॥
 ऋद्धि समृद्धि सुख संपदा, दाने दौलत हो
 य ॥ ललना ॥ दा० ॥ २ ॥ सुमुख नामे गा
 थापति, पडिलाच्यो अणगार ॥ लल० ॥ कु
 मर सुबाहु सुख लह्यो. ते तो मुज उपगार
 ललना ॥ दा० ॥ ३ ॥ पांचसें मुनीने पार
 णे, देतो वोहोरी आण ॥ ल० ॥ चरत थ
 यो चक्रवर्ति जलो, ते पिण मुज फलजाण ॥
 ललना ॥ दा० ॥ ४ ॥ मासखमणने पारणे,

पडिलाच्यो ऋषिराय ॥ ललना ॥ शालि
 नद्र सुख जोगवे, दान तणे सुपसाय ॥ ल
 लना ॥ दा० ॥ ५ ॥ आप्या उडदना बाकु
 ला, उत्तम पात्र विशेष ॥ ललना ॥ मूलदव
 राजा थयो, दान तणा फल देख ॥ ललना
 दा० ॥ ६ ॥ प्रथम जिणेसर पारणे, श्री श्रेयांस
 कुमार ॥ लल० सेलडी रस वोहारावीयो,
 पाम्या जवनो पार ॥ ल० ॥ दा० ॥ ७ ॥ चंद
 नवाला बाकुला, पडिलाच्या महावीर ॥ ल०
 ॥ पंच दीव्य प्रगट थया, सुंदर रूप शरीर
 ललना ॥ दा० ॥ ८ ॥ पूरव जव पारेवडो, सरणे
 राख्यो सूर ॥ ल० ॥ तीर्थकर चक्रवर्ति तणा,
 प्रगटचो पुण्य अंकूर ॥ ल० ॥ दा० ॥ ९ ॥
 गजजवे सुसलो राखीयो, करुणा कांधी सा
 र ॥ ललना ॥ श्रेणीकने धरें अवतरचो, अं
 गज मेघ कुमार ॥ ललना ॥ दा० ॥ १० ॥
 इमअनंकर्मे उद्धरचां, कहेतां नावे पार
 ॥ ललना ॥ समयसुंदर प्रचूवीरजी, मुज प
 हिला अधिकार ॥ ललना ॥ दा० ॥ ११ ॥

हुहा ॥ शील कहे सुण दान बू, किसुं
 करे अहंकार ॥ आडंबर आठे पहर, जाच
 कसुं व्यवहार ॥ १ ॥ अंतराय वली ताहरे,
 जोग करम संसार ॥ जिनवर कर नीचो
 करे, तुजने पड्यो धिकार ॥ २ ॥ गर्व मकररे
 दान तुं, मुज पुठें सहू कोय ॥ चाकर चा
 ले आगलें, तांशुं राजा होय ॥ ३ ॥ जन मं
 दिर सोनातणां, नवो निपावे काय ॥ सोव
 न कोडी काई दान दिये, शील समो नही
 होय ॥ ४ ॥ शीलें संकट सवि टले, शीलें जस
 सौभाग शीलें सुर सानिध्यकरे, शील बडो
 वराग ॥ ५ ॥ शीलें सर्व न आनड, शीलें
 सीतल आग ॥ शीलें अरिकरी केशरी, न
 य जावे सवि जाग ॥ ६ ॥ जनम मरणना
 नय थकी, मैं गोडाव्या अनेक ॥ नाम क
 हुं हिवे तेहना, सांजलजो सुविवेक ॥ ७ ॥
 ढाल २ जी ॥ पास जिणंद जुहारीये ॥
 ए देशी ॥ शील कहे जग हूं बडो, मुज वा
 त सुणो अति मीठीरे ॥ लालच लावे लोक

ने में दाणतणी बात दीठरै ॥ शील० ॥ १ ॥
 कलीकारज जग जाणीयो, वली विरति न
 ही पिण कांडरे ॥ ते नारद में उद्धरथा, सु
 ज जोवो एअधिकांडरे ॥ शी० ॥ २ ॥ बाहेपेहेरथा
 बेहेरथा, संख राजायें दूषण दीधारे ॥ कां
 प्या हाथ कलावती, ते में नवपल्लव तसु की
 धारे ॥ शी० ॥ ३ ॥ रावण घर सीता रही,
 तो रामचंद्रें घर आणारे ॥ सीतारे कलंक
 उतारीयां, में पावक कीधो पाणारे ॥ शी० ॥
 ४ ॥ चंपा बार उघाडीयो, वली चालणी
 यें काढ्यो नीरोरे ॥ सतीय सुनद्रा जस थ
 यो, में तसु कीधी नीडारे ॥ शी० ॥ ५ ॥ रा
 जा मारण मांडीयो, राणी अन्नयायें दूषण
 दाख्यारे ॥ सुली सिंघासण में कीयो में शे
 ठ सुदर्शन राख्यारे ॥ शी० ॥ ६ ॥ शील स
 नाह मंत्रीसरे, आवंता अरिदल थंच्यारे ॥
 तिहां पिण सानिध्य में करी ॥ वली धरम
 कारज आरंच्यारे ॥ शी० ॥ ७ ॥ पेहेरणची
 र प्रगट कीया में आठांतरसो वारारे ॥ पां

डव नारी दौपदा, में राखी माम उदारोरे
 ॥ शी० ॥ ८ ॥ ब्राम्ही चंदनबालिका, वली
 शीलवंती दमयंतीरे ॥ चेडानी साते सुता,
 राजेमती सुंदरी कुंतीरे ॥ शी० ॥ ९ ॥ इत्या
 दिक में उद्धरचा, नर नारीना वृदोरे ॥ स
 मय सुंदर प्रन्नू वीरजी, पहिला मुऊ आण
 दोरे ॥ शी० ॥ १० ॥

दुहा ॥ तप बोल्या त्रटकी करी, दान
 ने तूं अवहील ॥ प्रिण मुऊ आगल तूं कि
 शुं, सांजलर तूं शील ॥ १ ॥ सरसा जो
 जन में तज्या, नगमे मीठा नाद ॥ देह त
 णी ममता तजी, तुजमें किशुं सवाद ॥ २ ॥
 नारी थकी डरतो रेह, कायर किस्थुं बखा
 ण ॥ कूड कपट बहु केलवी, जिम तिम रा
 खे प्राण ॥ ३ ॥ के विरलो तुज आदरे, वंडी
 सह संसार ॥ आप एक तूं जांजतो, बीजा
 जांजे चार ॥ ४ ॥ करम निकंचित तोडवा
 जांजु जव जय चीड ॥ अरिहंत मुजने आ
 दरे, बरस ठमासी सीम ॥ ५ ॥ रुचक नंद

सर उपरें, मुज लब्धे मुनि जाय ॥ चैत्य
 हारे शाश्वता, आनंद अंग न माय ॥ ६ ॥
 मोटा जोयण लाखना, लघु कुंथु आकार ॥
 हय गय रथ पायक तणा, रूप करे अणगा
 र ॥ ७ ॥ मुज कर फरसे उपशमे, कुष्टादि
 कना रोग ॥ लब्धि अठावीस ऊपजे उत्त
 म तप संजोग ॥ ८ ॥ जे में तारया ते कहुं
 ॥ सुणजो मन उल्लास ॥ चमत्कार चित्त
 पामसो, देसो मुज शाबास ॥ ९ ॥

ढाल ३ जी ॥ नणदलनी देशी ॥ द्रढप
 हार अति पापीयो, हत्या कीधी चारहो ॥
 सुंदर ॥ ते पिण तेणे नव उद्धरयो मुक्यो
 मुक्ति मजारहो ॥ सुंदर ॥ १ ॥ तप सरिखो ज
 ग कोई नही, तप करे करमनो सूडहो ॥
 सुं० ॥ तप करतां अति दोहिलो ॥ तपमाहि
 नहीं को कूडहो ॥ सुं० ॥ त० ॥ २ ॥ सात
 माणस नित मारतो, करतो पाप अधोरहो
 ॥ सुं० ॥ आरजुणमाली में उद्धरयो, वेद्यां
 कर्म कठोरहो ॥ सुं० ॥ त० ॥ ३ ॥ नंदिषेणने

में कियो. स्त्री वल्लभ वसुदेवहो ॥ सु० ॥ ब
 होंतर सहेंस अंतेउरी, सुख जोगवे नितमें
 वहो ॥ सु० ॥ तप० ॥ ४ ॥ रूप कुरूप का
 लो घणुं, हरिकेसी चंडालहो ॥ सु० ॥ सूर न
 र कोटी सेवा करे, ते में कीधी चालहो ॥
 सु० ॥ त० ॥ ५ ॥ विष्णु कुमार लब्धे की
 यो, लाख जोयणणुं रूपहो ॥ सु० ॥ श्री संघ
 करे कारणे, ए मुज शक्ति अनूपहो ॥ सु० ॥
 ॥ तप० ॥ ६ ॥ आष्टापद गौतम चढ्या वा
 द्या जिन चोविसवो ॥ सुंदर ॥ तापस पिण
 प्रतिबुज्या, तिण मुज अधिक जगीसहो ॥
 सु० ॥ तप ॥ ७ ॥ चौद सहेंस अणगार
 में, धन धन्नो अणगारहो ॥ सु० ॥ वीर जि
 गांद वखाणीयां ए पिण मुज अधिकारहो ॥
 सु० ॥ त० ॥ ८ ॥ कृष्ण नरेसर आगले,
 दुःकरकार करेहहो ॥ सु० ॥ ढंढण नेमी
 प्रसंसियो, मुज महिमां सावि तेहहा ॥ सु०
 ॥ तप० ॥ ९ ॥ नंदीशण वोहारेण गयो, ग
 णिकायें कीधी हासहो ॥ सुंदर ॥ वृषा क

री सोवन तणी ॥ में तसु पुरी आसहो ॥
 सुं० ॥ त० ॥ १० ॥ इम बलचद्र प्रमुख ब
 हु, तारचा तपसी जीवहां ॥ सुंदर ॥ सम
 य सुंदर प्रचू विरजी, पहेला मुज प्रस्तावहो
 ॥ सुं० ॥ तप० ॥ ११ ॥

दुहा ॥ भाव कहे तप तूं किस्यो बड्यो
 करे कषाय ॥ पूर्व कोडजो तप तपे, तो ह
 णमां खेरु थाय ॥ १ ॥ खंदक आचारज
 प्रते, तें वाल्यो सवि देश ॥ अशुच निया
 णो तुं करे ॥ क्कमा नही लव लेस ॥ २ ॥ द्वि
 पायनऋषि दूहव्या, सांभ प्रनुम्नसाह ॥ त
 तप क्रोध करी तिहां, दीधो द्वारीका दाह
 ॥ ३ ॥ दान शील तप सांचलो, मतकरी
 कुठ गुमान ॥ लोक सहको साख दे, धरमे
 जाव प्रधान ॥ ४ ॥ आप नपुंसक वो त्रण
 ये व्याकरणो साख ॥ कामसरे नही को त
 में, जाव जणे मुपाख ॥ ५ ॥ रस विण क
 क न नीपजे, जल विण तरुवर वृद्धि ॥
 सवंती रस नही लवाण विण, तिम मुज वि

ण नही सिद्धि ॥ ६ ॥ मंत्र जंत्र मणी ओ
 षधि, देव धर्म गुरु सेव ॥ जाव बिना
 ना सर्वे वृथा, जाव फले नितमेव ॥ ७ ॥
 दान शिथल तप जे तुमे, निज निज कहां
 विरतंत ॥ तिहां जो जाव न होय तां, कि
 सी सिद्धि न हुंत ॥ ८ ॥ जाव कहे में ए
 कलें, तार्यां बहु नर नार ॥ सावधान थई
 सांजलो, नाम कहूं निरधार ॥ ९ ॥

ढाल ४ था ॥ कपुर होय अति उजलोरे
 ॥ ए देशी ॥ वनमांहे काउसग्ग रह्यारे, प्र
 श्चंद ऋषिराय ॥ ते में कीधो केवलीरे
 ततक्षण करम खपाय ॥ १ ॥ सोजागी सुंदर
 जाव बढो संसार ॥ ए आंकणी ॥ एतो बी
 जो मुज परिवार ॥ सो० ॥ दानादिक वि
 ण एकलोरे, पोहोचाहुं जवपार ॥ सो० ॥ २ ॥
 वंस उपर चढी खेलतोरे, एला पुत्र अपा
 र ॥ केवल ज्ञानी में कीयोरे, प्रतिबोध्यो प
 रिवार ॥ सो० ॥ ३ ॥ जूख तृषा खमे अति
 घणीरे, करतो क्रूर आहार ॥ केवल महिमा

सुर करेरे, करकंडू अणगार ॥ सो० ॥ ४ ॥
 लान्जथी लोच वाधे घणारे, आयो मन वै
 राग ॥ कंपील थयो मुनि केवलीरे, ते मुक्त
 ने सौजाग ॥ सो० ॥ ५ ॥ अर्निका सुत गहनो
 धणारे, क्षीण जंघावली जाण ॥ कीधो अंतग
 ड केवलीरे, गंगाजल गुणखाण ॥ सो० ॥ ६ ॥
 पनरेसें तापस जणीरे, दीधी गौतम दीख
 ॥ ततक्षिण कीधा कवलीरे, जो मुक्त मानी
 सीख ॥ सो० ॥ ७ ॥ पालक पापीयें पिली
 यारे, खंधक सूरीना शिष्य ॥ जनम मरण
 थी गोडाव्यारे, आपे मुक्त आशीष ॥ सो०
 ॥ ८ ॥ चंद्ररुद्रने चालतारे, दीधा दंड प्र
 हार ॥ नव दीक्षित थयो केवलीरे, ते गुरु
 पिण तेणीवार ॥ सो० ॥ ९ ॥ धन्य रथकार
 क साधुनेरे, पडिलाच्यो उल्लास ॥ मृगला
 जावना जावतारे, पोहोंतो स्वर्ग आवाम
 ॥ सो० ॥ १० ॥ निज अपराध खमावतीरे,
 मूकयो मनथी मान ॥ मृगावतीने में दी
 यारे, निरमल केवल ज्ञान ॥ सो० ॥ ११ ॥

मरुदेवी गज उपररे, देखी पुत्रनी ऋद्धि
 ॥ मुऊने मन मांहे धरचारे, ततद्धिण पा
 मि सिद्धि ॥ सो० ॥ १२ ॥ वीर वांदणने चा
 ल्यो मारगेरे, चांप्यो चपल तुरंग ॥ ददूर
 नांमे देवतारे, तेह थयो मुऊ संग ॥
 ॥ सो० ॥ १३ ॥ प्रचू पाथ पूजण नीस
 रीरे, दुर्गला नामे नार ॥ कालधर्म विच्चमे
 करीरे, पोहाती स्वर्ग मजार ॥ सो० ॥ १४ ॥
 कायानी शोचा कारमीरे, रूप किस्यो अ
 निमान ॥ जरत आरीसा जूवनमेरे, पाम्यो
 केवल ज्ञान ॥ सो० ॥ १५ ॥ आषाडजूति
 कला निलोरे, प्रगटयो जरत सरूप ॥ ना
 टक करतां पामीयोरे, केवल ज्ञान अनूप ॥
 सो० ॥ १६ ॥ दिक्कादिन काउसग्ग रहारोरे
 गजसुकमाल मसाण ॥ सोमल सीस प्रजा
 लियोरे, सिद्धिगयो शुच ध्यान ॥ सो० ॥
 ॥ १७ ॥ गुणसागर थयो केवलीरे सांजली
 पृथवीचंद ॥ पोते केवल पामीयोरे, सेव करे
 सुरइंद्र ॥ सो० ॥ १८ ॥ इम अनेक में उद्ध

रघारे, मूक्या शिवपुर वास ॥ समय सुंदर प
 नू वीरजीरे, मुऊने प्रथम प्रकाश । सो = ॥१९॥
 दुहा ॥ वीर कहे तुमें सांजलो, दान शी
 ल तप जाव ॥ निद्यागे अति पापणी, धर्म
 करो प्रस्ताव ॥ १ ॥ पर निद्या करतां थकां,
 पाप पिंड जराय ॥ वेढ राढ वाधे घणी, दु
 र्गती प्राणी जाय ॥ २ ॥ निदक सरिखा पा
 पीयां, जूडो कोई न दीठ ॥ वली चंडाल
 समो कह्यो, निदक मुख अदिठ ॥ ३ ॥ आ
 प प्रशंसा आपणी, करतो इंद्र नरिंद्र ॥ ४ ॥
 घुता पामे लोकमें, नाम निजगुण वृंद ॥ ५ ॥
 को कहनी मकरो तुमें, निद्या ने अहंकार
 आप आपण ठामे रहो, सहूको जलो संस
 र ॥ ६ ॥ तोपिण अधिको जावणे, एकेव
 समरुच ॥ दान शील तप तृण जला, पा
 जाव विना अकयुच ॥ ७ ॥ अंजन आंखें
 आंजता, इधकी आणी रेख ॥ रजमाहि त
 ज काढतां, इधको जाव विशेष ॥ ८ ॥ ज
 गवंत हट जंजन जणी, चारं सरिखा गण

ति ॥ चारे करो मुख आपणा, चतुर्विध ध
र्म जणति ॥ ८ ॥

ढाल ९ मी ॥ वीर जिणोसर इम जणोरे,
बैठी परखदा बार ॥ धर्म करो तुमे प्राणी
यारे, जिम पामो जव पारोरे ॥ १ ॥ धर्म हीये
धरो ॥ धर्मना चार प्रकारोरे ॥ जविय
ण सांजलो, धर्म मुक्ति सुखकारोरे ॥ ध
र्म० ॥ २ ॥ धर्म थकी धन संपजरे, धर्म थ
की सुख होथ ॥ धर्म धकी आरती टलेरे,
धर्म समो नही कोयरे ॥ धर्म० ॥ ३ ॥ दुर्ग
ति पडतां प्राणीयारे, राखे श्री जिन धर्म ॥
कुटुंब सहुको कारमोरे, मत जूला जवि ज
मरे ॥ ध० ॥ ४ ॥ जीवजीके सुखीया थयां
रे, वली होसे ते जेह ॥ ते जिनवरना धर्म
थारे, मत कोई करो संदेहरे ॥ ध० ॥ ५ ॥
सोलहसैं बासट समेरे, सांगनेर मजार ॥
पन्न प्रनू सुपसाउलेरे, एह जणया आधिका
रे ॥ धर्म० ॥ ६ ॥ सोहमसामी परंपारोरे ॥
खरतर गच्च कुलचंद ॥ युग प्रधान जग परे

गढोरे, श्री जिनचंद सुरिंदरे ॥ धर्म० ॥ ७ ॥
 तास शिष्य अति दिपतारे. विनयवंत ज
 सवंत ॥ आचारज चढती कलारे, जिन सि
 ह सूरी महंतरे ॥ ध० ॥ ८ ॥ प्रथम शिष्य
 श्री पुज्यनार, सकलचंद तसु शिष्य ॥ स
 मयसुंदर वाचक जणरे, संघ सदा सुजर्गा
 सोरे ॥ धर्म० ॥ ९ ॥ दान शील तप जावनारे,
 सरस रच्यो संवाद ॥ जणतां गुणतां जाव
 शुरे, ऋद्धि समृद्धि सुप्रसादारे ॥ ध० ॥ १० ॥
 ॥ अथ सुजद्रा सतीरो चोढालियो लिख्यते ॥
 ढाल १ ली ॥ सरसत सांमण वीनवुं, आ
 पजो अविरल वाणरे ॥ सियल तणी मही
 मां कहं. सांचलो चतुर सुजाणरे ॥ १ ॥ सी
 यल सुरतरु सेवजो ॥ ए आंकणी ॥ जिम
 हुव तुटक वारं ॥ सीयल सुजद्रा सेवियो
 पाभीयो जवतणो पारं ॥ सी० ॥ २ ॥ सु
 जद्रा आवकनी सुतां, पणणी मिथ्याती ज
 णारं ॥ सुजद्रा मनसाहे चितवे, वखत लि
 ख्यो प्रमाणरे ॥ सी० ॥ ३ ॥ देव अरिदो

बीजो नही, गुरू गुणवंत अणुगाररे ॥ केवली
 ज्ञापीत धरमनो, ध्यान धरूँ निरधाररे ॥
 सी० ॥ ४ ॥ इण परें समकित पालती, टा
 लती दोखण पांचरे ॥ कुमत कदाग्रह वार
 ती, तजिया प्रसाद प्रपंचरे ॥ सी० ॥ ५ ॥
 श्रावकना व्रत सांचवे, विधसुं सुणे वखाणरे
 ॥ चवदे नेम संचारति, गुरू मुख करे पञ्च
 खाणरे ॥ सी० ॥ ६ ॥ दुधने कांजी कन
 कने, जैनने शीव विचाररे ॥ राखणहार पं
 डित हूवे, विगडे नही तिलमातरे ॥ सी० ॥
 ७ ॥ अवसर पडिकमणो कर, अवसर करे
 जिन सेवरे ॥ अवसर साधु सेवा करे, ध्यां
 न धरे नीत मेवरे ॥ सी० ॥ ८ ॥ पेहेली ढा
 ल पुरी थइ, समकित सील विचाररे ॥ मां
 नसागर कहे सेवजो, जिम लहो नवतणो
 पाररे ॥ सी० ॥ ९ ॥

ढाल २ जी ॥ एक दिवस जिन वांदवा,
 गइ सुजद्रा नारोजी ॥ सासु दिठी आव
 ती, कोप कियो तिणवारोजी ॥ १ ॥ तिणवा

र सासु कोप किधो, वयण विरुआ उच्चरे
 ॥ कुलहीन वहूंअर किसुं जाणो, वादवा जि
 न संचरे ॥ एक शीख अमनी सुणो वहूंअ
 र, पारस देवने परिहरो ॥ वसुदेव नंदन
 किसन केरो, ध्यान सदा हियडे धरो ॥ २ ॥
 दोख अठारे दिसे नही, दय तिकां अरिहं
 तोजी ॥ ध्यान धरुं तेहनो सदा, टाले म
 ननी भ्रंतोजी ॥ ३ ॥ मनभ्रंत टाले अवर
 देवा, वांदवा चित आखडी ॥ घर गाय धू
 जे कामधेनु, मोल कुणाले बाखडी ॥ कल्प
 ब्रह्म उगो राय आंगण, तोड आंख न वा
 वीये ॥ सेलडी बांडी कंटक डाली, खांत क
 री नही वावीये ॥ ४ ॥ सासु कहे सुण अं
 खणी, मांन अमारो वयणोजी ॥ कुल आचा
 र राखां सदा, वचन केरो परमाणोजी ॥ ५ ॥
 परमाणकीजे वचन अमनो, कहे सासु कुंपा
 तरी ॥ अती गाल गाल सदाइ काढे, पिहर
 कांती जा परी ॥ ६ ॥ खिम्या खडग कर जा
 ल वहूंअर, पांचे इंद्री वसु किया ॥ अरिहंत

देवने सदाई ध्यावे, पापतणा दल खे कीया
 ॥ ६ ॥ एक दिवस मुनी गोचरी, करतां न
 गर मजारोजी ॥ मास खमणने पारणे, जि
 ण कलपी आणगारोजी ॥ ७ ॥ जिण कलप
 मारग सुध पाले, एकलो विचरे नही ॥ सिंह
 सरप मारगटले आलगा, आप तिहां टलवोन
 ही ॥ इम नगर जमता साधु आया, वहुंअ
 र घर वोहोरण जणी ॥ तस आंख पड्यो
 त्रिणे देखी, थइ सुन्नद्रा दयामणी ॥ ८ ॥ न
 यण ऊर जलबिंदुओ, देख थइ दिलगारोजी
 ॥ जिन कलपी जिन सारीखो, मेरुतणी परें
 धीरोजी ॥ ९ ॥ मेरुतणी परें धीर देखी,
 आंख तिणें काढीयो ॥ बहलीक मुनिवर
 सिष्य दिठो, सासु लंगन चाढिओ ॥ मत
 हिण वहुंअर लखण देखी, देखवा सवी व
 हुंअर मिली ॥ एक वोहोरवा मुनि आज
 आयो, वहुंअर हुइ सांनणी ॥ १० ॥ धिग
 धिग ताहारो जिवीयो, धिग धिग ताहारी
 जातोजी ॥ धिग धिग ताहारा तातने, धि

ग धिग ताहारी मातोजी ॥ ११ ॥ धिग धिग
 तुमारी मात जिणने. ता सरखी जाइ घरा ॥
 बेह पद पूरो कलंक चाढ्यो, बीजी हुवे
 तो सहिमरे ॥ आपणी जांघ उघाड करतां.
 आपणीही लाजे सही ॥ लाजवंत माणस स
 दाइ लाजे, निरलज्जको लाज नही ॥ १२ ॥
 सासु सुतने नखावीयो, कही कही बहुला
 थोकोजी ॥ नारी नीर उतारीयो, वातकरे
 सह लोकोजी ॥ १३ ॥ सह लोको सदा मुख
 बोलें. लोक लोकन कहे ॥ पर वात करतां
 स्वाद बहुलो, तात पर्जन कोलहे ॥ इसी वा
 त सुणने कान वहुंअर, ध्यान अरिहंतना
 धरे ॥ तिणे आठम पचखी आपणे, मुख मं
 त्र नवपद उच्चर ॥ १४ ॥ जिनशासन अ
 धिष्टांडका, शासन देवी नासोजी ॥ ते आ
 ई तिणे अवसरे, आवी कियो परणामांजी
 ॥ १५ ॥ प्रणाम कीधो सासनामी, देखी
 हियडे गह गहि ॥ तिणे सील नृपण अंग प
 हरयो. महिमा हु करसुं सही ॥ हिने सील

काहे ग ताहारी मातोजी ॥ ११ ॥ धिग धिग
ह उत मात जिणने. ता सरखी जाइ घरा॥
वार । हि पूरो कलंक चाढ्यो, बीजी हुवे
एहनोहिमरे ॥ आपणी जांघ उघाड करतां
जी ढाही लाजे सही ॥ लाजवंत माणस स
रतंत ॥ शे, निरलज्जको लाज नही ॥ १२ ॥
लाल होसो नखावीयो, कही कही बहुला
॥६॥ एहवी वनारी नीर उतारीयो, वातक्ये
नरपत लोक ॥ १३ ॥ सहु लोक ह राजवी
लाल, करसी मगळे कडे ॥ पूर ॥ सी० ॥ ७ ॥

ढाल ४ थी ॥ मधुकरणी ए देशी ॥ पु
मे पडहो वजावियो, सांजलजो नरनार ॥
नवियन ॥ एहवो पुरुष हुवे जिको, ते आ
वो इणवार ॥ न० ॥ १ ॥ धन धन सील स
दा नलो ॥ ए आंकाणी ॥ जे सेवे नरना
॥ न० ॥ राजानी अंतैऊरी, नगर तणी व
ह नार ॥ नवनीय ॥ धन० ॥ २ ॥
गळीयां गुंजतां, लोक करे वह सोर ॥ नवि
यण ॥ सुनद्रा सुण हरखीत थई, मे

जिम मोर ॥ जविय० ॥ धन० ॥ ३ ॥ विन
 य करी बहूं वीनवे, लागी सासुना पाय ॥
 जवियण ॥ हूकम हूवे जो तुम तणो, पडह
 वंहुं मारीमाय ॥ जवि० ॥ धन० ॥ ४ ॥ न
 वकुल नाग गया वही, आयो कांखीडे राय ॥
 ज० ॥ पूरव चरित्र कीया जिके, अजीयन
 आवे लाज ॥ जवियण ॥ ध० ॥ ५ ॥ सासु
 ने वहुंअर कहे, थें नूला किणही बात ॥ ज
 वियण ॥ मेरु न डोले वायथी, वाजे वाय
 अख्यात ॥ जवि० ॥ ध० ॥ ६ ॥ गंगा जो उ
 लट वहे, शशीहर वरसे अंगार ॥ जवि० ॥
 कल्पवृक्ष हूवे कोरडो, जलनिधि लोपे का
 र ॥ जवियण ॥ धन० ॥ ७ ॥ पूरवथी पछि
 म दिसे, सूरज ऊगे जोय ॥ जविय० ॥ सा
 सुने वहुंअर कहे, तो मुज कलंक न होय ॥
 जवि० ॥ ध० ॥ ८ ॥ सासुने समजाविने,
 पडह वंढ्यो तिणवार ॥ ज० ॥ अधपत दी
 ठी आवती, चंपा नगरी मजार ॥ जवि० ॥
 ॥ ध० ॥ ९ ॥ विध सगळी विधसुं करी, ज

गवंत कीधी ज्यांरी नीर ॥ नवि० ॥ धागे
 बांधी चालणी, काव्यो कूवे नीर ॥ नविय
 ण ॥ ध० ॥ १० ॥ पोल उघाडी पदमणी,
 पाणी सेंती बंद ॥ नवियण ॥ चौथी
 पोल उघाडजो, जे मन राखो आंट ॥ न
 वियण ॥ ध० ॥ ११ ॥ मन वचन काया व
 सकरी, सुधो पाल्यो शील ॥ नवियण ॥
 साखी सूरज देवता, जेहने देव वकील ॥ न
 वियण ॥ ध० ॥ १२ ॥ पगे लागो ते अधि
 पती, पगे लागी नरनार ॥ नवियण ॥ फुल
 वृषा देवे करी, सील तणो अधिकार ॥ न
 वियण ॥ ध० ॥ १३ ॥ सीले सूर सानिध्य
 हुवे, सीले सिंह सीयाल ॥ नवियण ॥ दुःख
 दोहम दूर टले फणीधर हुवे पुष्प माल
 ॥ न० ॥ धन० ॥ १४ ॥ सतीया माहे शि
 रोमणी, धन धन सुनद्रानार ॥ नवियण ॥
 सील तणे परजावथी, पाम्यो नवनो पार
 ॥ नवियण ॥ धन० ॥ १५ ॥ तप गड तिल
 क तप सदा, प्रज्ञा विजे सुगिंद ॥ नवि० ॥

तस प्रतेन्न दीवाकरु, श्रीविजे रतन मुण्डि
 ॥ ज० ॥ ध० ॥ १६ ॥ तस गहमे महिमानी
 लो, पाठक माहे परधान ॥ जवि० ॥ जय
 सागर जग जाणीयो, तस कीधो वर्द्धमान ॥
 जवियण ॥ ध० ॥ १७ ॥ कुल मंडन कवी के
 सरी, जीतसागर गणीसीर ॥ जवियण ॥ स
 तीय सुन्नद्रा गावतां, पुगी मननी जगीस ॥
 जविय० ॥ ध० ॥ १८ ॥ सतरेसे गुणसट स
 मे. बहुराजपुर चोमास ॥ जवियण ॥ सु
 बुद्धि जिनंद प्रसादथी, पुगी मननी आस
 ॥ ज० ॥ ध० ॥ १९ ॥ राग जलो धन्यासि
 री, चंगी चौथी ढाल ॥ जवियण ॥ मान
 सागर कहे सीलथी, फलीय मनारथ माल
 ॥ जवियण ॥ ध० ॥ २० ॥ इति ॥

अथ चंद्रगुप्त राजारा सोळे सुपना लिख्यते
 दुहा ॥ पाडलीपूर नामे नगर, चंद्रगुप्त
 तिहां राय ॥ सोळे सुपना देखीया, पाखी
 पोसा मांहु ॥ १ ॥ तिणकालें ने तिन अव
 सरे, पांचसें साधु परिवार ॥ जद्रवाहुमुनि

समोसरचा, पाडली वन्न मजार ॥ २ ॥ चं
 द्रगुप्त वांदण गयो, वैठो परखदा आय ॥
 मुनिवर देवे देशना, सकल जीवां सुखदा
 य ॥ ३ ॥ हात जोडी राजा कहं, सांचलजो
 मुनिराय ॥ सोळे सुपना देखीया, ज्यारो
 अर्थ दिजो सुणाय ॥ ४ ॥ वलता मुनिवर
 इम कहं, सांचलजो तुमे राय ॥ सोळे सुप
 ना देखीया, तेहना अर्थसुणां चितलाय ॥ ५ ॥

ढाल ॥ करजोडी आगल रही ॥ ए देशा
 ॥ दीठा सुपनो पेलडो, चांगी कल्पवृक्षनी
 डालारे ॥ राजा संजम लेसी नही, दुपम पां
 चमे आरारे ॥ ७ ॥ चंद्रगुप्त राजा सुणो ॥
 ए आंकणी ॥ कहं नद्रवाहू साक्षरे ॥ चव
 दे पूर्वना पाठीया, चार ग्यान अजिरामोरे
 ॥ चंद्र० ॥ २ ॥ सुरज अकाले आथम्या,
 दूजे सुपने राय मानारे ॥ जाया पांचमां
 कालना, तिणान न होसी केवळ ग्यानारे
 ॥ चं० ॥ ३ ॥ तीजे चंद्रमा चालणी, तिण
 रां फळ राय जांमारे ॥ समाचारी जुई जु

ई, बारोटीये धर्म थासीरे ॥ चं० ॥ ४ ॥ नू
 त नूतणी दीठा नाचतां सुपने चोथे राय
 जोसीरे ॥ कुगुरु कुदेव कुधर्मनी, घणी मान
 ता होसीरे ॥ चं० ॥ ५ ॥ जेपधारी पाखंडी
 नी, मानतां पूजा बहुलीरे ॥ शुद्ध साधन
 साधवो, ज्यांरी मानतां थोडीरे ॥ चं० ॥ ६ ॥
 नाग दीठो बारा फणो, पांचमो सुपनो रा
 य बोलोरे ॥ कीतराइक वरसा पडे, पड
 सी बार वरसी कालोरे ॥ चं० ॥ ७ ॥ देव वि
 मान पाबा बल्या, तिणरो सुणो राय जे
 दोरे ॥ जंघा विद्या चारणी, जासी लब्ध वि
 बेदोरे ॥ चं० ॥ ८ ॥ उगो उकेरडा उपरे, सातमे
 कमल विकासीरे ॥ च्यारुंही वरणामध्ये,
 वाण्यारे जिनधर्म थासीरे ॥ चं० ॥ ९ ॥
 एको नही सह्य वाणीया, जुदा जुदा मत्त
 जालीरे ॥ खांत करसी आपो आपणी, वि
 राधक बहु थासीरे ॥ चं० ॥ १० ॥ हेत क
 थाने चोपई, स्तवन सजायनी जोरोरे ॥ ते
 हमे घणा प्रति बोधसां, सूत्रनी रचना था

डीरे ॥ चं० ॥ ११ ॥ दिठो सुपने आठमे
 आग्यानो चमत्कारोरे ॥ उद्योत होसी जि
 न धरमनो, विच विच मिथ्यात्व अंधारोरे
 ॥ चं० ॥ १२ ॥ समुद्र सुको तीनुं दीसा, दि
 खण कानी पाणी डोलोरे ॥ तीनुं दीसा ध
 र्म विबंदसी, दिखण दिसा धर्म जीणोरे ॥ चं०
 ॥ १३ ॥ जिहां जिहां पंच कल्याणका, ति
 हां तिहां धर्मनी हानोरे ॥ नवमा सुपनानो
 अर्थ थासी, एह अहि नाणोरे ॥ चं० ॥ १४ ॥ सो
 नारी थालो मध्ये, कुत्तो खायवे खीरारे ॥
 दसमा सुपनाको अर्थ, सुण तूं राय सधीरो
 रे ॥ चं० ॥ १५ ॥ उंच तणी लिबमी तीका,
 निच तणे घर जासारे ॥ वधसी चूगलने चो
 रटा, साहुकार सिधासारे ॥ चं० ॥ १६ ॥
 न्यायभारग सुध चालसी, ते साहुकारी कि
 जेरे ॥ दंड मुंड करसी घणो, चोर चुगल प
 खीजेरे ॥ चं० ॥ १७ ॥ देतो देखी दातारने,
 सृड वलें मन माहीरे ॥ दान दिशो वधसी
 घणो, सुपना दसमा प्राहीरे ॥ चं० ॥ १८ ॥

हाथी उपरे बेठो वानरो, सुपनो इग्यारमो
 दिठारे ॥ म्लेंब राजा उंचो होसी, कत्री
 हिंदु हेठारे ॥ चं० ॥ १९ ॥ हीन जात अ
 नारजुं, असुर म्लेंबनो वारारे ॥ हिंदु खी
 रनी आपसी, राजा सुण अधिकारारे ॥ चं०
 ॥ २० ॥ दीठा सुपने वारमे, समुद्र लोपिठे
 कारारे ॥ केई गोरु गोरु मा बापना, होई
 जासी ब कारारे ॥ चं० ॥ २१ ॥ विनो जा
 व थोडो होसी, मत्सर धरसी जादारे ॥ पुतर
 सीख गुरु बापनी, मुकदेशी मर्यादारे ॥
 चं० ॥ २२ ॥ निज इच्छाए बोलसी, बंद गु
 रुनो थोडारे ॥ लाज हीत अजिमानिया,
 क्रिया करतुतमे कोरारे ॥ चं० ॥ २३ ॥ कि
 तराइक साधुने साधवी, द्रव्य लेई दिखा
 सीरे ॥ आगन्यामे थोडा चालसी, सिख
 देता करसी दुःखारे ॥ चं० ॥ २४ ॥ आकु
 ल हुवा वांगसी, गुरुवादीकनी घातारे ॥ सि
 ख अवनीतएहा होसी, थोडा उत्तम पा
 तारे ॥ चं० ॥ २५ ॥ कियो गुन्हा नवी मा

नसी, साहमा जवाव देसीरे ॥ गुरु आया
 उठे नही, गुरुनी आग्या नही लेसीरे ॥ चं०
 ॥ २६ ॥ कार लोपी बडातणी, आपणो कर
 सी जाण्योरे ॥ अरथ बारमा सुपना तणो,
 नद्रवाहु वखाण्योरे ॥ चं० ॥ २७ ॥ महार
 थ जूतो वाबरु, वाला धर्मज थासीरे ॥ क
 दाचित बुद्धा करे, तो प्रमादमे पडजासी
 रे ॥ चं० ॥ २८ ॥ बालक बहु घर गांडसी,
 आणी वैरागज जावोरे ॥ लज्जा संजम पा
 लसी, बुद्धा धेंड सचावोरे ॥ चं० ॥ २९ ॥
 सरला नही सह बालका, धेंडा नही सह
 बुहारें ॥ समाचारि माहे जापीया अरथ
 विचारो उंडारे ॥ चं० ॥ ३० ॥ रत्न ऊळ
 के दिठा चउदमे, तिण सुपनानो जाडारें
 ॥ नरत केंत्रना साधु साधवी, हेत मिलाप
 होसी थोडारें ॥ चं० ॥ ३१ ॥ कल्हकारिन
 रमकडा, असमाधकारी विसंखारें ॥ उद्यो
 गकारी निरबुद्धिया, रेंहसी धाका धाकारें ॥
 चं० ॥ ३२ ॥ वैराग्य जाव थोडो होनी, इ

व्य लिंगिनाधारोरे ॥ जली सीखदेतां थका,
 करसी द्वेष अपारोरे ॥ चं० ॥ ३३ ॥ परसं
 सा करसां आप आपणी, कुटक वचन बहु
 गैरीरे ॥ सरल साधु साधवी तथा, उलटा
 होशी बैरीरे ॥ चं० ॥ ३४ ॥ पोताना आव
 गुण टांकने, परतणा अवगुण पेखेरे ॥ पग
 तले बलतो देखे नही, डुंगर बलतो देखेरे
 ॥ चं० ॥ ३५ ॥ सूधो मारग पुरुपसी, तीण
 सुं मब्बर जावोरे ॥ निंदक बहु साधातणां,
 होसी धीट सजावोरे ॥ चं० ॥ ३६ ॥ रा
 य कुंवर चढ्यो पोठीये, सुपने पंदरमे दि
 ठोरे ॥ श्री जिनधर्म गोडी करी, मिथ्या म
 त माहे पठोरे ॥ चं० ॥ ३७ ॥ न्याइ पुरु
 ष नही मानसी, नीच गमसी वातोरे ॥ कु
 बुद्धिने घणा मानसी, लाच आही पर ता
 तोरे ॥ चं० ॥ ३८ ॥ बिगर मावत हाती ल
 डे, सुपने सोलमे राय येहोरे ॥ काल थाडा
 ने आंतरे, होसी नहा मांग्या मेहोरे ॥ चं०
 ॥ ३९ ॥ बेटा गुरु मावीतनी, करसी जग

ती थोड़ीरे ॥ मावीत वात करता थकां वि
 चमे लेसी तोडीरे ॥ चं० ॥ ४० ॥ कारन कु
 रव थोडा हांसी, ओगो हांसी हेतोरें ॥ व
 णा राडने इसका, वधसी इणे जगत खेतोरें
 ॥ चं० ॥ ४१ ॥ अरथ सुपना सोले तणा
 कह्यो चद्रवाह स्वामीरें ॥ जिन जाख्या
 न हांवे अन्यथा, सुण राजा धरी जानोरें
 ॥ चं० ॥ ४२ ॥ एहवा वचन राय सांजली
 राय जोळ्या वेह हातोरें ॥ वैराग्य जाव आ
 णी कहे, में सरद्या कृपा नाथोरें ॥ चं० ॥
 ॥ ४३ ॥ ए सोले सुपना सुणी, संजम प्रा
 क्रम करसीरें ॥ जिनजी वचन अराधसी
 शिव रमणीनि वरसीरें ॥ चं० ॥ ४४ ॥ राज
 थापी निज पुत्रने, हूं लेसुं संजम जागोरें ॥
 बलता गुरु इसडी कहे, मतकरो ढील लि
 गागोरें ॥ चं० ॥ ४५ ॥ पुत्रने राज्य वेसाडी
 ने, चंद्रगुप्त राजा जानोरें ॥ वता जांग वी
 टकायने, दिगो पट कायने अजय दानोरें ॥
 चं० ॥ ४६ ॥ धन करणी साधातणी, वयष

अमृत वरसेरे ॥ जेहनो दर्शन देखवा, घ
 णा नवि जीव तरसेरे ॥ चं० ॥ ४७ चोखो
 चारित्र पालने, सुर पदवी लही सारोरे ॥
 जिन मार्ग अराधने, करसी खेवोपारोरे
 ॥ चं० ॥ ४८ ॥ अथीर माया संसारनी, आ
 प कही जिनरायोरे ॥ दया धर्म शुद्ध पा
 लने, अजरामर पद पावोरे ॥ चं० ॥ ४९ ॥
 विवहार सूत्रनी चुलका, नद्रबाहू कीयो
 निचोडोरे ॥ इण अनुसारे जानजो, रिख जे
 मलजीनी जोडोरे ॥ चं० ॥ ५० ॥ इति ॥
 अथ अनंत चोवीसी साधु वंदना लिख्यते
 नमुं अनंत चोवीसी, रिखवादिक महा
 वीर ॥ जिण अरज क्षेत्रमे, घाली धर्मनी
 सीर ॥ महा अतुल बली नर, सूर वीरने धी
 र ॥ तीर्थ प्रवरतावी, पोहोता नवजल तीर
 ॥ १ ॥ श्री सिमंदर परमुख, जघन्य तीर्थक
 र वीस ॥ बे अढी द्वीपमे, जयवंता जगदीश
 ॥ एकसो ने सित्तर, उत्कृष्ट पदे जगीश ॥ ध
 न मोटा प्रचूजी, ज्यांने नमावुं सीस ॥ २ ॥

केवली दाय कोडी, उत्कृष्टा नव कोड ॥ मु
 नि दो सहस्र कोडी, उत्कृष्टा नव सहस्र को
 ड ॥ विचरे विदेहमें, मोठा तपसी घोर ॥ जा
 वे करी बंदु, टाले जवनी कोड ॥ ३ ॥ चो
 बीसे जिनना, सघला ए गणधार ॥ चउद
 से बावन्न, ते प्रणमं सुखकार ॥ जिन शासन
 नाथक, धन्य श्री वीर जिनंद ॥ गौतमादि
 क गणधर, वर्ताव्यो आणंद ॥ ४ ॥ श्री रि
 खव देवना, जरतादिक सो पुत्र ॥ वैराग म
 न आणी, संजम लियो अद्भूत ॥ केवल उ
 पराजी, कर करणी करतुत ॥ जिनमत दी
 पावी, सघला मोक्ष पहुंत ॥ ५ ॥ श्री जरे
 सरना, पद्मोधर हुआ आठ ॥ आदित्य
 जसादिक, लीधी शिवपुर वाट ॥ इण जेन
 मतमाहि ह्वा पाट असंख ॥ मुनि मुक्त
 पहुंता, टाली कर्मनी बंक ॥ ६ ॥ धन क
 पील मुनिसर, नमी नमं अणगार ॥ जेन
 वतक्षण त्यागा, सहस्र रमणी परिवार ॥
 मुनिवर हरकेशी, वित्त मुनिसर मार ॥ ७ ॥

छ संजम पाली, करदियो नवपार ॥ ७ ॥
 वली इखुकार राजा, घर कमलावती नार ॥
 नगूने जशा, जेहना दाय कुमार ॥ ८ ॥ रि
 छि गडीने, लीनो संजम चार ॥ इण अल्प
 काळमें, पाम्या मोह दुवार ॥ ८ ॥ बळे सं
 जती राजा, हरण आहिडे जाय ॥ मुनिवर
 गदवाळी, आयो मारग ठाय ॥ चारित्र
 लईने, जेव्या गुरुना पाय ॥ कत्री राज रि
 खोसर, चरचा करी चित्तलाय ॥ ९ ॥ व
 ली दस चक्रवर्ति, राज रमणी रिद्धि बंड ॥
 दसे मुक्त पोहोतां, कुलने शोभा मंड ॥ इण
 उत्सरपण माही, आठ राम गया मोह ॥
 बलनद्र मुनिसर, गया पंचमे देव लोक ॥ १० ॥
 दशार्णनद्र राजा, वीर वांध्या धरी मान ॥
 पणे इंद्र हटायो, दीयो बकाया अजय दा
 न करकुंडु प्रमुख जे, चार प्रत्येक बुद्ध ॥
 मुनि मुक्ते पहुंता, जीत्या कर्म महाजुद्ध ॥
 ॥ ११ ॥ धन मोठा मुनिवर, म्रधा पुत्र ज
 गीश ॥ मुनिवर अननार्थी, जित्या रागने

रिश ॥ वली समुद्रपाल मुनि, राजेमति रह
 नम ॥ केशीने गौतम, पाम्या सिवपुर खेम
 ॥ १२ ॥ धन विजयघोषमुनि जयघोषवलीजा
 ण ॥ श्री गर्गाचारज, पोहांताबे निखाण ॥ श्री
 उत्तराध्ययनमे, जिनवर करधा वखाण ॥ शु
 द्धे मन ध्यावो, मनमे धीरज आण ॥ १३ ॥
 वली खंदक संन्याशी राख्यो गौतम स्ने
 ह ॥ महावीर समीपे, पंच महाव्रत लेह ॥
 तप कठण करीने, ऋशी आपणी देह ॥ ग
 या अचुत देवलांके, चवी लेशे नव वेह ॥
 ॥ १४ ॥ वली रिखवदत्त मुनि, शंठ सुदर्श
 न सार ॥ शिवराज रिखीसर, धन गंगया
 आणगार ॥ शुद्ध ॥ संजम पाली, पाम्या केव
 ल सार ॥ ये चार मुनिवर, पडुंता मोरु मजा
 र ॥ १५ ॥ जगवंतनी माता, धन सती दे
 वानंदा ॥ वली सती जयवंती हाड दीया
 घर फंदा ॥ सती मुक्ते पडुंती, वली वीरनी
 नंदा ॥ महासती सुदर्शना, घणी सतीना
 दा ॥ १६ ॥ वली कार्तिक शंठे, पडिमावही सु

र वीर ॥ जिम्यो मोरा उपर, तापस बलती
 खीर ॥ पोते चारित्र लीधो, मंत्री पांचसे
 वीर ॥ मरी हुवा शकेंद्र, चव लेशे नव नवतीर
 ॥ १७ ॥ धन राय उदाई दियो ज्ञाणेजाने
 राज ॥ पोते चारित्र लीधो, सारचा आतम
 काज ॥ गंगदत्त मुनि आणंद, तारण तरण
 जिहाज कोसल मुनिरोहो, दीयो घणाणे सा
 ज ॥ १८ ॥ धन सुनक्तत्र मुनिवर, सर्वानुचू
 ति अणगार ॥ आराधिक हुयने, गया देव
 लोक मकार ॥ चवि मुक्ते जाशी, वली सि
 हो मुनिसार ॥ बीजा पिण मुनिवर, श्री न
 गवती इधकार ॥ १९ ॥ श्रेणीकनो बेटो, मो
 ठो मुनिवर मेध ॥ त्यजी आठ अंतैउर,
 आणयो मन संवेग ॥ वीर पाशे ब्रत लेईने,
 बांधी तपनी तेग ॥ गया विजय विमाने,
 चव लेशी सिव वेग ॥ २० ॥ धन्य थाबर
 चा पुत्र, तजी बत्तीसुं नार ॥ तिण साथे
 निकल्या, पुरुष एक हजार ॥ सुखदेव सं
 न्याशी, एक सहस्र सिष्य लार ॥ पांचसे

मुं सेलिंग, लिघा संजम चार ॥ २१ ॥ स
 र्व सहेंस अठार्ड घणा जीवाने तार ॥ पां
 डु गिरि उपर, करयो पादोपगमन संथार ॥
 आराधिक हूयने, कर दिना खेवां पार ॥ ह
 या मांटा मुनिसर, नाम लीया निस्तार ॥
 ॥ २२ ॥ धन निजपाल मुनिवर, तीन ध
 नावा साध ॥ गया प्रथम देवलोके, मोक्ष
 जाशी आराध ॥ श्री मल्लीना मत्री, महाव
 ल प्रमुख मुनिराय ॥ सर्व मोक्ष सिधाया,
 गाणधर पदवी पाय ॥ २३ ॥ वली जीतर
 नु राजा, सुबुधि नामे प्रधान ॥ पांत चा
 रित्र लेईने, पाम्या मोक्ष निधान ॥ धन्य
 तंतली मुनिवर, दीयो बकाया अजय दान ॥
 पांटीला प्रतिवांधि, पाम्या केवल ज्ञान ॥
 ॥ २४ ॥ धन्य पांचे पांडव, वठी द्रोपदा
 नार ॥ थविराने पाश, लीघा संजम चार ॥
 श्री नम वांदनरां, गहवां अनिग्रह वांध ॥
 माम माम खमणा तप, शत्रुंजय जाय मि
 ल ॥ २५ ॥ धर्म घांप मुनिवाणा शिष्य थ

मरुची अणगर ॥ कीडीयानी करुणा, आ
 णी दया धरम सार ॥ कडवा तुंबाना, कि
 धो सधलो आहार ॥ सरवार्थ सिद्ध पोहो
 ता, चव लेशी जवपार ॥ २६ ॥ वली पुंडरी
 क राजा, कुंडरीक डगीयो जाण ॥ पोते चा
 रित्र लेईने, न घाली धर्मनी हाण ॥ सर
 वार्थ सिद्ध पडंता, चवी लेशी निरवाण ॥
 श्री ज्ञाता सूत्रमे, जिनवर करचो वखाण ॥
 ॥ २७ ॥ गौतमआदिक कुंअर, सगा अठारे
 भ्रात ॥ अंधक विष्णु मुत, धारणा ज्यांरी
 मात ॥ त्यजी आठ आठ नारी, काढी दी
 क्कानी वात ॥ चारित्र लेईने, कीधो मुक्ती
 ना साथ ॥ २८ ॥ श्री अणीसेणादिक, बहु
 सहोदर जाय ॥ वसुदेवना नंदन, देवकी
 ज्यांरी प्राय ॥ लहिलपुर नगरी, नाग गा
 हावई जाण ॥ सुळसा घर वधिया, सांज
 ली नेमनी वाण ॥ २९ ॥ त्यजी वत्तीस ब
 त्तीस नारी, निकलिया बटकाय ॥ नल कु
 वर समाणा, जेव्या श्रीनेमना पाय ॥ क

ही बठबठ पारणा, मनमें वैराग्य लाय ॥ ३० ॥
 क मास संधारे, मोह विराज्या जाय ॥ ३१ ॥
 बली दारूणा सारूणा, दुमुख सुमुख मुनि
 नाम ॥ कुंवर अणाठी, गया मुक्त गति ठा
 म ॥ वसुदेवजीना नंदन, धन धन गजमु
 खमाल ॥ रूपे अती सुंदर, कलावंत वय
 बाल ॥ ३१ ॥ श्री नेम समीपे, गोड्या
 मोह जंजाल ॥ जीकुनी पडीमा, गया ममा
 णाकाल ॥ देखी सोमल काण्ड्या, मसतक
 बांधी पाल ॥ खेराना खीरा, शिर ठवीया
 अशमाल ॥ ३२ ॥ मुनि नजर न खंडी, म
 टी मननी जाल ॥ कठण परिसह सहाने
 मोह गया तत्काल ॥ धन जाली मयाली,
 उवयालादिक साध ॥ सांवनने प्रबुध, अनि
 रुह साध अगाध ॥ ३३ ॥ मत्यनमी दृष्ट
 नेमी, करणी कीधी बाध ॥ दश मोह पहा
 ता जिनवर वचन आराध ॥ धन अर्जन
 माली, करघा कदाग्रह हर ॥ बीगपे वन
 लहने, मत्य दारी हुवा सर ॥ ३४ ॥ करी

ठठ ठठ पारणो, कृपा करी जरपुर ॥ ठ मा
 सामाहे, कर्म करयो चकचूर ॥ वली कुमर अ
 इमंतो, दीठो गौतम स्वाम ॥ सुणी वीरनी
 वाणी, कांधा उत्तम काम ॥ धुर आद म
 काई, अनंत अलक सुनि नाम ॥ चारित्र
 पालीने, पहुतां शिवपुर ठाम ॥ ३५ ॥ वली
 कृष्ण रायनी, अग्रमहिषी आठ ॥ पुत्र व
 हू दाये, संचिया पुण्यना थाठ ॥ चारित्र
 लेईने तपकरी कर्मज काट ॥ एक मास सं
 थारे, पहंता शिवपुर वाट ॥ यादव कुल सं
 तीया टाल्यो दुःख उच्चाट ॥ पोहोती शि
 वपुरमं, एवे सुत्रनो पाठ ॥ ३६ ॥ श्रेणीक
 नी राणी, कालियादिक दस जाण ॥ दस पु
 त्र वियोगे, सांजली श्रीवीरनी वाण ॥ चं
 दन बालापे, संजम लीयो सुजाण
 ॥ तप करी देह कुंशी, पोहोतीबे निरवाण
 ॥ ३७ ॥ नंदादिक तेरे, श्रेणीक नृपनी ना
 र ॥ चंदन बालापे, लीधो संजम जार ॥ ए
 कमास संधारे, पोहोती मोक्ष मजार ॥ ए न

बु जिएयानो, अंतगडमां अधिकार ॥ ३८ ॥
 श्रेणीकना बेटा, जालिधादिक तेवास ।

वीरपे व्रत लेईने, पाल्यो विश्वा वीस ॥ त
 प कठण करीने, पुरी मननी जगीश ॥ दे

व लोके पोहोता. मोह जासे तजी रीस ॥
 ॥ ३९ ॥ काकंडीनां धनो, तजी बत्तीशे ना

र ॥ महा वीर समीपे, लीधो संजम चार ॥
 करी बठ बठ पारणा, आंबिल उचित आ

हार ॥ श्री वीर वखाणयो, धन धनो अण
 गार ॥ ४० ॥ एक मास संधारे, सरवारथ

सिद्ध पहंत ॥ महाविदेह क्षेत्रमे, करशे न
 वनो अंत ॥ धन्नानी रीते, हुवा नवेई संत

॥ श्री अनुत्तर उववाईमें, जाख गया जगवं
 त ॥ ४१ ॥ सुबाहु प्रसुख वली, पांच पांच

से नार ॥ त्यजी वीर समीपे, लीयो संजम
 चार ॥ शुद्ध चारित्र पाल्यो, टाळ्या सह

अतिचार देव लोके पहंतां, सुत्र विपाकं
 अधिकार ॥ ४२ ॥ श्रेणीकना पोता. पउमा

दिक हुवा दस ॥ वीरपें व्रत लेईने, काव्यां ।

देहिनो कस ॥ संजम आराधि, देव लोक
 मां जई वश ॥ महाविदेह क्षेत्रमां, मोक्ष
 जासे लेई जश ॥ ४३ ॥ बलचन्द्रजिना नं
 दन, निषधादिक हुवा वार ॥ पचास प
 चास अंतेउर, त्याग दियो संसार ॥ सहू
 नेम समीपे, चार महाव्रत लीध ॥ सरवार्थ
 सिद्ध पहुंता, हुसी विदेहमें सिद्ध ॥ ४४ ॥
 धन्नोने साळचद्र, मुनिश्वरानी जोड ॥ ना
 रीना बंधन, तटके नाख्या तोड ॥ घर कुटुं
 व कबीलो, धन कंचननी कोड ॥ एक मा
 स संधारे, टाली चवनी खोड ॥ ४५ ॥
 श्री सुधर्माना शिष्य, धन धन जंबु स्वामी
 ॥ त्यजी आठ अंतेउर, मात पिता धन धा
 म ॥ प्रचवादिक महामुनि, पहुंता शिवपुर
 ठाम ॥ सूत्र प्रवर्तावी, जगमे राख्यो नाम
 ॥ ४६ ॥ धन टुंढण मुनिवर, कृष्ण रायना
 नंद ॥ शुद्ध अभिग्रह पाली, टाल दियो ग्र
 ह फंद ॥ वली खंदक ऋषिनी, देह उतारी
 खाल ॥ परिसह सहिने, चव फेरो दियो

टाल ॥ ४७ ॥ बली खंदक ऋषिना, हूया
 पांचसैं शिष्य ॥ घ्राणीमें पीलत, मोक्ष ग
 या तजी रीस ॥ संनूति विजय ॥ शिष्य, न
 द्रबाहू मुनिराय ॥ चवदे पुरब धारी, चंद्र
 गुप्त आणयो ठाय ॥ ४८ ॥ बली अंद्रकुंवर
 मुनि, थूलिन्द्र नंदिशेण ॥ अरणक अईमं
 तो, मुनिश्वरानी श्रेण ॥ चोविसीना मुनि
 वर, संख्या अठ्ठावीस लाख ॥ सहेंस अड
 ताळीस उपर, सूत्र परंपरां न्नाख ॥ ४९ ॥
 कोई उत्तम वाचो, मुखे जयणा राख ॥ उ
 घाटे बोल्या, लागे पाप विपाक ॥ धन म
 रूदेवी माता, ध्यायो निरंजन ध्यान ॥ ग
 ज हौदे पाम्या, निर्मळ केवळ ज्ञान ॥ ५० ॥
 धन आदिश्वर पुण्यां, ब्राम्ही सुंदरी दाय
 ॥ चारित्र लेईने, मुक्ति गई शुद्ध होय ॥ चो
 वीश जिननी, बडी शिष्यणी चांविंस ॥ स
 ती मुक्ते पढंती, पूरी मननी जगीस ॥ चो
 वीशे जिननी, सर्व साधवी सार ॥ अडता
 लीस लाखने, आठसैं सीत्तर हजार ॥ ५१ ॥

चेडानी पुत्री, राखी धर्मसुं प्रीत ॥ राजेम
 ति विजया, मूधावती सुविनीत ॥ पद्माव
 ति मेणारया, द्रौपदा कौसल्या सीत ॥ इ
 त्यादिक सतीया, गई जमारो जीत ॥ ५२ ॥
 चौवीशे जिणना, साधु साधवां सार ॥ ग
 या मोक्ष देवलोके, हिरदे राखो धार ॥ इ
 ण अदीद्वीपमां, गरटा तपसी बाल ॥ पंच
 महाव्रत धारो, नमुं नमुं त्रीकाल ॥ ५३ ॥
 इण जाति सतीसुं, राखो उज्जळ जाव ॥ सु
 धे मन ध्यावो, एहिज तीरणारो डाव ॥ या
 जच्या सत्यांरा, लीजे नित्य प्रतें नाम ॥
 इम कहे रिख जेमलजी, एहिज तीरणारो
 ठाम ॥ संमत अठारे, वरसानो सिरदार ॥ सहे
 र जालोरमे, एह कह्यो अधिकार ॥ ५४ ॥
 इति अनंत चौवीसी साधु बंदणा सत्ताप्त ॥

॥ अथ लघु साधु बंदना लिख्यते ॥

प्रहसम वठीया जावसुं, समरो पंच न
 वकारो ए ॥ सुत्र सिद्धंत ज्यांरा मुख वसे,
 चवदे पूरव धारोण ॥ १ ॥ नित नित करुं सा

धुजीने बंदना ॥ ए आंकणी ॥ आणी हर
 ख उमेदाए ॥ सफल करूं चव नर तणां,
 मिट जावे दुःखने खेदाए ॥ नि० ॥ २ ॥
 वारे गुण कव्या दीपता, पहले पद जगदी
 सांए ॥ देव अराधु एहवा, जीत्या रागने
 रीसांए ॥ नित० ॥ ३ ॥ आठ गुण सिद्धां
 तणां, अतिसं बे इगतीसांए ॥ दाय पदारा
 जेला किया, गुण हुवा पूरा बीसांए ॥ नि०
 ॥ ४ ॥ आचारज तिजे पदे, दीपे गुण बती
 सांए ॥ उपाध्यायजीने महारी बंदना, हां
 जां अह नीस दिसांए ॥ नि० ॥ ५ ॥ द्वा
 दस सूत्रा तणे, जणे ने जणावेणु ॥ गुण पं
 चवसि करी शोचता, ज्यारी सेवा किया
 सुख पावेणु ॥ नि० ॥ ६ ॥ गुण सत्तावसि
 साधुना, विचरे ठ अवास्तुंए ॥ ज्याने होजा
 महारी बंदना, आठांतरसो वारोणु ॥ नि०
 ॥ ७ ॥ एकसो आठज गुण कव्या, नवकरवा
 लीना पूराणु ॥ एकको चितकरी समरल्या,
 आखर ठ अति स्वडाए ॥ नि० ॥ ८ ॥ प्रथम

जिणेश्वर समरीए, आदिसरजीना पायोए ॥
 शासन सुध वरताविने, मोह नगर सिधा
 थाए ॥ नि० ॥ ९ ॥ प्रथम जिणेश्वर सुत
 हुवा, येकसोने पुराए ॥ इण जव मुक्त सि
 धाविया, करणी कर हुवा सूरुए ॥ नि० ॥
 ॥ १० ॥ चउरयाशी गणधर हुवा, लबध त
 णा जंडारोए ॥ सहेंस चोरयाशी शिष्य हू
 वा, ज्यां लिधो संजम नारोए ॥ नि० ॥
 ॥ ११ ॥ तीन लाख शिष्यणी हुइ, ज्यांमे
 सहेंस चालीस शिवपुर पोहोतीए ॥ तिणा
 मे हूई बाई मोटकी, ज्यांरो तो नाम विश
 मीए ॥ नि० ॥ १२ ॥ कंपील ब्राम्हण मो
 टको, सोनोलाउं दाय मासोए ॥ कोडाइ
 पाठा वल्यो नही, तृष्णारो बडो तमासोए
 ॥ नि० ॥ १३ ॥ व्हे इच्छा थांरी मांगले, बोले
 राय नरसोए ॥ ममता पाठी मुक्तीने, लुंच्या
 शिरना केसोए ॥ नि० ॥ १४ ॥ पांचसे त्रि
 छ प्रतिबोधने, कह्यो जिणेश्वर येमोए ॥ कर
 म खपावी मुक्ते गया, पाम्या पदवी खेमो

ए ॥ नि० ॥ १५ ॥ नमिराय हुवो मोट
 को. प्रत्येक बुद्ध श्रीकारीए ॥ बोडी घणी
 ऋद्धि सायबी, एक ससेंस आठ नारीए ॥
 नि० ॥ १६ ॥ शकेंद्र तिहां आविया, करी
 ब्राम्हणनो रूपोए ॥ दस प्रश्न तिहां पुगी
 या, सांजलजो तुमे नूपोए ॥ नि० ॥ १७ ॥
 हेतु कारण कत्या घणा. न्यारा न्यारा जेदो
 ए ॥ उत्तर दिधो आबितरे, न आणयो म
 नमे खेदोए ॥ नि० ॥ १८ ॥ इंद्र सुणी ह
 रपीत हुवो. धनधन आपरी बाणीए ॥ अ
 ठई आप उत्तम हुवा, आगे उत्तम निरवा
 णीए ॥ नि० ॥ १९ ॥ वीर कहे गौतम न
 णी, सांजलजो तुमे साधुहु ॥ पांचे इंद्रिय
 पायके, रखे करों प्रमादोए ॥ नि० ॥ २० ॥
 बहुश्रुती साधा नणी, होजो महारो नम
 स्कारोए ॥ थारातो गुण कत्या घणा, सोले
 आपमा श्रीकारोए ॥ नि० ॥ २१ ॥ हरकेशी ना
 में जती, जाततणा चंडालोए ॥ ज्यारी संवा
 करे देवता, धन व कायना प्रतिपालोए ॥

नि० ॥ २२ ॥ यज्ञपांडे उठ्या गोचरी, बो
 ले अनारज तडकीए ॥ देवता जौड आया
 तिहां, गती घणारी घडकीए ॥ नि० ॥ २३ ॥
 डरप्या ब्राम्हण तीनसें, राय ऋषिसर रु
 ठाए ॥ विनंती करी प्रतिलाजिया, पांच
 द्रव्य तिहां वुठाए ॥ नि० ॥ २४ ॥ ज्ञाति
 रो कारण को नही, करणीरा फल सारोए ॥
 हरकेसी मोठा मुनि, पोहता मुक्त मजारोए
 ॥ नि० ॥ २५ ॥ चित्त उपदेश दियो आ
 यने, ब्रम्हदत्त चक्रवर्ति आगेए ॥ पेली बंद
 ना पडीगयो, अंबकेरी केसी लागये ॥ नि०
 ॥ २६ ॥ हाती दाडम कलि रह्यो, तिम मु
 जणे जाणोए ॥ चित्त उत्कृष्टी आदरी, पो
 हताठे निरवानोए ॥ नि० ॥ २७ ॥ इखुका
 र राजा तिहां, घर कमलावती नारोए ॥
 जगुपुरोहीत जसा नारजा, ब्राम्हणरा दोय
 कुमारोए ॥ नि० ॥ २८ ॥ बउं अनुक्रमे नि
 सरचा लिधो संजम नारोए ॥ करम खपा
 वी मुक्ते गया, चउइमा अध्येन विस्तारो

ए ॥ नि० ॥ २९ ॥ संजती आहिंडे निस
 रचो, वायो मृगने बाणोए ॥ गदनाली गुरु
 देखने, मनमे घणो संकानोए ॥ नि० ॥
 ॥ ३० ॥ खमजो अपराध महारो, इण अ
 वसर हूं चूकोए ॥ कृपा करो हो महामुनि,
 हुं थारी बाणीरो नूखोए ॥ नि० ॥ ३१ ॥
 म्हांसुं राजा थें डरपीया, थांसुं डरपे घणा
 जीवोए ॥ सण तूं राजा मोटका, मती देवो न
 रकारी निवोए ॥ नि० ॥ ३२ ॥ सात जय सं
 सारमे, मरण तणो जय जारिए ॥ ऋषिसर
 कोप्या पळे, कोडारी करदेवे ठारीए ॥ नि० ॥
 ॥ ३३ ॥ अधिपति राजा तुज जणी, म्हां
 रो जय मती राखोए ॥ आंगा जितव का
 रणे, समता रस तुमे चाखोए ॥ नि० ॥ ३४ ॥
 अथीर राजा थारी आऊखो, जीवाने व
 णाड संतापोए ॥ थारेता राजा साथे चाल
 सी, एक पुण्य विजा पापोए ॥ नि० ॥
 ॥ ३५ ॥ बीजलीरे चमकार ज्यं, जैसो मं
 ज्यारो जणोए ॥ टाव आणी जल विंदुवो.

जैसे कुंजररो कानोए ॥ नि० ॥ ३६ ॥ हय
 गय रथ पायक दल, सेन्धा चार प्रकारोए
 ॥ थेई राजा गोडने, लेवानी संजम नारोए
 ॥ नि० ॥ ३७ ॥ इत्यादिक उपदेश दिया,
 खुली नितरनी गांठोए ॥ संजती राजा सं
 जम आदरयो, कोरे घडे लागि गंठोए ॥
 नि० ॥ ३८ ॥ अनेक चक्रवर्ती नासरचा,
 गोडी राज नंडारोए ॥ चोसठ सहेंस अंते
 उरी, दो दो वारंगणा लारोए ॥ नि० ॥ ३९ ॥
 नरतेसरजी आददे, दसुई चक्रवर्ती सारो
 ए ॥ सुधो संजम पालने, करदीयो खेवो पा
 रोए ॥ नि० ॥ ४० ॥ इण सरपणी माहे हु
 वा, आठ राम गया मोक्षोए ॥ बलनद्रजी
 आठे होवसी, तीन लोकरा नाथोए ॥ नि० ॥
 ४१ ॥ करकंडु आददे, प्रत्येक बुद्ध श्री
 कारोए ॥ राय उदाई हूवा मोटका, सोले
 देस सिरदारोए ॥ नि० ॥ ४२ ॥ मोसम कि
 णही न वांदीया, मनमे एम विचारीए ॥
 इंद्र जाणीने कोपीया, दियो अहंकार उता

रीए ॥ नि० ॥ ४३ ॥ दसार्णन्नद्र राजा नि
 सरचा, कीनी जलुसाइ नारीए ॥ रथ सि
 णगारचा वाजणा, साथे पांचसे नारीए ॥
 नि० ॥ ४४ ॥ ऐरा पतिने हुकम हूवा, हा
 थी बेक्रिय साठ हजारोए ॥ एकेका हाथी
 तणी, सुंढा पांचसे बारोए ॥ नि० ॥ ४५ ॥
 देखी ऋद्धि इंद्र तणी, चित्त पाम्यो चम
 त्कारोए ॥ इहां तो मान रहे नही, हुं लेउं
 संजम नारोए ॥ नि० ॥ ४६ ॥ इंद्र आय
 बंदणा कमी, धन धन दसार्णन्नद्र राजाए
 ॥ थेंतो संजम आदरचो, थारा अधिक दि
 वाजाए ॥ नि० ॥ ४७ ॥ श्रेणीकरे वाडी निम
 रचो, दिठा श्री अणगारोए ॥ आपरी व
 सकुमार वे, उत्तर दिशो मिठोए ॥ नि० ॥
 ४८ ॥ अवा पुत्र मेहेला वेठा, दिठा श्री
 अणगारोए ॥ जाती समरण पामिन, हेठ
 उतरचा ततकालोए ॥ नि० ॥ ४९ ॥ आप
 मातान इम कहे, हुं लेउं संजम नारोए
 संजमवे वच दोहालो, जेभी खाडानी धा

ए ॥ नि० ॥ ५० ॥ कायरने माता दोहिलो,
 सुराने सोहेलोए ॥ उत्तर पड उत्तर किया
 घणा, लीनो संजम नारोए ॥ नि० ॥ ५१ ॥
 कोई केसर कोई गंटनो, कोई कुहाडासुठे
 देए ॥ मुनीवर समता आणने, राग द्वेष
 दाय जेदेए ॥ नि० ॥ ५२ ॥ लेई दिख्या
 शुन नणी, हुवा एकल मत अणगारोए ॥
 सिंहतणी परे विचरंता, ज्यारी पांच अठे
 अती नारीए ॥ नि० ॥ ५३ ॥ मुनी अनु
 क्रमे विचरंता, अव्य जीवारे नारोए ॥ मा
 रग दिपायो मोक्षरो, हुवा बुद्धिरा रागोए
 ॥ नि० ॥ ५४ ॥ संमत अठारे चोसठे, फ
 लोदा गांम चोमासोए ॥ पुज जेमलजीरा
 पाटवी, ऋषि रायचंदजी नणे हुलासोए
 ॥ नि० ॥ ५५ ॥ इति

॥ अथ स्तवन सङ्गाय लिख्यते ॥

॥ अथ शांतिनाथ स्वाध्याय लिख्यते ॥

प्रात उठ श्री संत जिणंदको, स्मरण कीजे धडी
 धडी ॥ संकट कोट कटे नव संचीत, जो ध्यावे मन
 चाव धरी ॥ प्रा० ॥ ए आंकणी ॥ जनमत पाण
 जगत दुःख टळीयो, गळियों रोग असाध मरी ॥ घटघट
 अंतर आनंद प्रगटयो, हुलस्या हियडो हरष धरी
 ॥ प्रा० ॥ ॥ १ ॥ आपद वित्र विषम नय चाजे
 जैसे पेखत मृग हरी ॥ एकण चितसुं सुद बुद्ध ध्याता
 प्रगटे परिचय परम सिरी ॥ प्रा० ॥ ॥ २ ॥ गये विला
 नरमके बादल, परमार्थ पद पवन करी ॥ अवर दे
 एरंड कुण रोपे, जो निज मंदिर केळफळी ॥ प्रा०
 ॥ ३ ॥ प्रभु तुम नाम जग्यो घट अंतर, तो शुं करी
 करम अरी ॥ रतनचंद्र सीतलता व्यापी, पापीला
 कपाय टळी ॥ प्रा० ॥ ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ नेमिनाथ स्तवन स्वाध्याय लिख्यते ॥

सांवरियो साहेव हें मेरो, म्हें चाकर प्रभु तेरो
 नव सागरमे बहुविद नटकयो, आवतो करो निवे
 ॥ सांवरि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अष्ट करम मे

दल निरखी, हरखीहै मेहेतारी ॥ पिता परम
 सुख पायो प्रजुको, मुस्त मोहन गारी ॥ सां० ॥ २ ॥
 यौवन वय माहे जोर दिखायो, विस्मय थये मुरारी ॥
 सब सज्जन मिल ब्याह रचाये, मोह दसा मन
 धारी ॥ सां० ॥ ३ ॥ ब्याय विरधमे जीव बुढाये,
 तारी राजुल नारी ॥ सहेंस पुरखसुं संजम लेकर, आ
 प रहे ब्रह्मचारी ॥ सां० ॥ ४ ॥ परजून सुंब कुंम
 रहुं तारे, आठ कृष्णकी नारी ॥ धन धन नेम
 जिणेसर साहेब, पांडव पंच उधारी ॥ सां० ॥ ५ ॥ स-
 हेंस अनेक पुरुष निसतारे, पहंता मुक्त मजारी ॥ रतन
 चंदजी कहे आवतो आई, आज हमारी बारी ॥ सां० ॥ ६ ॥

॥ अथ उपदेशी पद लिख्यते ॥

जोवनीयारी मौजा फौजा, जाय नगारा देतीरे ॥
 चेत चेत तूं चेत चतुर नर, चिडीया चुग गई खेतीरे
 ॥ जोब० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गिनक गिनकम आयु
 गीजे, क्युं करडा मण एतीरे ॥ उंग जीतव कारण चेतन,
 पडे मुक्तसुं वे तीरे ॥ जो० ॥ २ ॥ मोती कडा कि-
 लंगी पौंची, शोचा इधकी देतीरे ॥ पारकी नार देखे
 नैनासुं, वचन कहे मुख सेतीरे ॥ जो० ॥ ३ ॥ मात
 पिता तिरिया सुत बंधव, मिली संप्रदा एतीरे ॥ गिनक
 गिनकमे सगळी गीजे, ज्युं जळ जरीयो रेतीरे ॥ जो० ॥

बतावो, तो हुं सहु चरपामी ॥ तूं ध० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री महावीर स्वामीको स्तवन ॥

॥ स्वाध्याय लिख्यते ॥

महावीर स्वामीने सिवरूँ, पलक पलक पल घडी
 घडी ॥ वर्द्धमान स्वामीने विसरूँ ॥ पल० ॥ ए आक
 णी ॥ सिद्धार्थ घर सुंदर नारी, त्रिसळा रूपे जाण श्री
 ॥ दसमा स्वरग थकी चवि आये, स्वपनंतरसुं खबर
 पडी ॥ म० ॥ १ ॥ मधुमास सुखळ पख तेरस, रजनी
 पूर्व अर्ध खरी ॥ जनम थयो सुरपत निज कुळमे, ले
 चाल्या प्रभु मेरगिरी ॥ म० ॥ २ ॥ भव इंद्र सुर
 अवचर मिलकर, मोहव विध तिहां सकळ करी ॥
 चरण अंशुठे मेर कंपायो, महावीर तव नाम धरी ॥
 महा० ॥ ३ ॥ चर जोवन सुंदर सुख भोगवे, परिहरी
 प्रभु राजसिरी ॥ संजम ले तप कठण करम हाण, केवळ
 ले सिव वेग वरी ॥ महा० ॥ ४ ॥ महावीर मन मां
 जपतां, जांजत अलगा करम अरी ॥ रिख कुशाळवं
 कहे सिवपुर दिजे, जनम मरण दुःख दूर हरी ॥ म० ॥ ५ ॥

॥ अथ नेमिनाथजीनो स्तवन लिख्यते ॥

सांवलिया साहेव सुख दायक, सुणजो अरज हमार
 ॥ जग मागर काराग्रह सरिखो, तिणसेती मोय ता
 ॥ सां० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जनमत नयन कर

अंतरजामी ॥ राग धेष दोय स्वय करणा ॥ वंदु सोळई
 जिन सोवन वरणा ॥ १ ॥ सुमतीनाथजिने सुपासो,
 प्रभु मुगत गया मेठ्यो गरजावासो ॥ मेठ दिया जनमने
 मरणा ॥ वं० ॥ २ ॥ सीतल श्रेयांस जिन दोई, प्रभु
 चवदेई राज रह्या जोई ॥ विमल मत निरमल करणा
 ॥ वंदु० ॥ ३ ॥ अनंतनाथ अनंत ज्ञानी, ज्यासुं मन-
 डारी बात नही छानी ॥ धर्मनाथजीको ध्यान हिरदे
 धरणा ॥ वं० ॥ ४ ॥ संतनाथ प्रभु साताकारी, कुंथु-
 नाथ स्वाभीजीरी जावुं बलीहारी ॥ अरियनाथ आतम
 उद्धरणा ॥ वंदु० ॥ ५ ॥ महीमा घणीहो नमनाथ
 तणी, महाबीरजी हुवा सासणरा घणी ॥ मे धरिषा प्रभु
 थारा चरणा ॥ वं० ॥ ६ ॥ तीन लोकमें रूप प्रभु
 पायो, ऐसो मायडी पुत्र बीजो नही जायो ॥ चोसठ
 इंद्र भेटे चरणा ॥ वं० ॥ ७ ॥ शरीर संप्रदा सुंदर सोहे,
 निरखंतारा नयण तुरत मोहे ॥ चतुरारातो चित्त हरणा
 ॥ वं० ॥ ८ ॥ जिग मिग दीप रही देही, ज्यानें सुरनर
 निरख रह्या केई ॥ ज्यांरी आंख जाणे अमीय ठरणा
 ॥ वं० ॥ ९ ॥ पग नखसुं मस्तक ताई, ज्यारो सरीर
 वखाणयो सुत्तर माही ॥ चारुई संघ लेवे सरणा ॥ वं० ॥
 ॥ १० ॥ सम चेई आरज सुणो सोळे, रिखरायचंदजी
 आपरे ओळे ॥ म्हारी आवा गमण दुःख दुरे हरणा

॥ ४ ॥ काळकी फौज लगी सीर तेरे, घुरे नगारा, दे-
तीरे ॥ पलक माहे परवस कर देवे, जरा लपेटा लेतीरे
॥ जो० ॥ ५ ॥ जोवन लेहेरा रंग पतंग सम, कहू
सीखामण केतीरे ॥ इणमे रतन दया सुखकारी, आराधो
सुख सेतीरे ॥ जो० ॥ ६ ॥

॥ अथ उपदेशी पद दुजो लिख्यते ॥

रे चेतन पोते तुं पापी, परना विद्र चितारे तुं ॥
निरमळ होय करम करदमसुं, निजगुण अंबू नितारे
तुं ॥ रे० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ समकित दृष्टी नाम
धरावे, सेवे पाप अठारे तुं ॥ नरक निगोद थकी किम
छुटे, जोपर हियो न ठारे तुं ॥ रे० ॥ २ ॥ जिम तिम
करने शोभा आपणी, या जग माहे दिस्वाडे तुं ॥ प्रगट
कहाय धर्मको धोरी, अंतर जरयो विकारे तुं ॥ रे० ॥
॥ ३ ॥ परमेश्वर साकी घटघटको, ज्याकी सरम न धारे
तुं ॥ पचसी कुंजी पाक नरकमे, अंतस ठल न निवारे
तुं ॥ रे० ॥ ४ ॥ पर निदा अद्य पिंड जरीजे, आगम
साख संचारे तुं ॥ वनेचंद करे आतम निदा, जवजव
दुकृत टाळे तुं ॥ रे० ॥ ५ ॥

॥ अथ सोळे जिन स्तवन लिख्यते ॥

(श्री नवकार मंत्रजीरो ध्यान धरो ॥ एहनी देशी)
श्री ऋषभ अर्जात संनव स्वामी, वंदु अनिनंदण

अंतरजामी ॥ राग धेष दोय स्वय करणा ॥ वंदु सोळई
 जिन सोवन वरणा ॥ १ ॥ सुमतीनाथजाने सुपासो,
 प्रभु मुगत गया मेढ्यो गरजावासो ॥ मेढ दिया जनमने
 मरणा ॥ वं० ॥ २ ॥ सीतल श्रेयांस जिन दोई, प्रभु
 चवदेई राज रक्षा जोई ॥ विमल मत निरमल करणा
 ॥ वंदु० ॥ ३ ॥ अनंतनाथ अनंत ज्ञानी, ज्यासुं मन-
 डारी बात नही छानी ॥ धर्मनाथजीको ध्यान हिरदे
 धरणा ॥ वं० ॥ ४ ॥ संतनाथ प्रभु साताकारी, कुंथु-
 नाथ स्वामीजीरी जावुं बलीहारी ॥ अरियनाथ आतम
 उद्धरणा ॥ वंदु० ॥ ५ ॥ महीमा घणीहो नमनाथ
 तणी, महावीरजी हुत्रा सासणरा घणी ॥ मे धरिया प्रभु
 थारा चरणा ॥ वं० ॥ ६ ॥ तीन लोकमें रूप प्रभु
 पायो, ऐसो मायडी पुत्र बीजो नही जायो ॥ चोसठ
 इंद्र जेठे चरणा ॥ वं० ॥ ७ ॥ शरीर संप्रदा सुंदर सोहे,
 निरखंतारा नयण तुस्त मोहे ॥ चतुरारातो चित्त हरणा
 ॥ वं० ॥ ८ ॥ जिग मिग दीप रही देही, ज्यानें सुरनर
 निरख रक्षा केई ॥ ज्यांरी आंख जाणे अमीय ठरणा
 ॥ वं० ॥ ९ ॥ पग नखसुं मस्तक ताई, ज्यारो सरीर
 वखाणयो सुत्तर माही ॥ चारुई संघ लेवे सरणा ॥ वं० ॥
 ॥ १० ॥ सम चेई आरज सुणो सोळे, खिरायचंदजी
 आपरे ओळे ॥ म्हारी आवा गमण दुःख दुरे हरणा

॥ वं० ॥ ११ ॥ संमत अठार छतीसे वरसे, कियो ना-
गोर चउमासो चाव सरसे ॥ ज्यारो भजन किया चव-
सायर तिरणा ॥ वं० ॥ १२ ॥ इति ॥

॥ अथ अष्ट जिन स्तवन लिख्यते ॥

(श्री नवकार जपो मनरंगे ॥ एहनी देशी)

पह ऊठी परनाते वंदु, श्री पद्म प्रभुजीरा पाय
रीमाई ॥ वासुपुज्यजी तो म्हारे मन वसीया, कर्मायन
राखी काय रीमाई ॥ उपजे आनंद आठ जिन जपता,
आठुं कर्म जाय तूट रीमाई ॥ १ ॥ सुख संपदने लीला
लाधे, रहे जरिया जंडार आखूट रीमाई ॥ उ० ॥ २ ॥
दोनूं जिनवर जोड विराजे, हिंगुल वरण लाल रीमाई ॥
तीरथ थापीने करमाने कापी, पाप किया पय माट
रीमाई ॥ उ० ॥ ३ ॥ चंदा प्रभुजीने सुबुधि जिनेश्वर,
दोय हूवा सुपेत रीमाई ॥ मोत्या वरणी देही दीपे, मुज
देखण अधिक उमेद रीमाई ॥ उ० ॥ ४ ॥ मलियनाय
जिन पारस प्रभु, ए निला मोरनी पांख रिमाई ॥
निरखंतारा नयण न धापें, अमिय ठरे ज्यांरी आंख
रीमाई ॥ उ० ॥ ५ ॥ मुनियसुव्रत जिन नेमि जिण-
श्वर, सांवल वरण मरीर रीमाई ॥ इंद्रासुं वली इधका
दीपे, दीठां हरोपे हिवडो हीर रीमाई ॥ उ० ॥ ६ ॥
रूप अनोपम आवल विराजे, ज्युं हीरा जडीया हेम

रीमाई ॥ अत्तरसुं अधिकी कसबोई, मुज केहेता न आवे
केम रीमाई ॥ उ० ॥ ७ ॥ सिंवपुर माहि साहेब सोवे,
हुं नवी जाणुं दूर रीमाई ॥ मुज चित्त माहे वस्या पर-
मेश्वर. वंदु उगंते मूर रीमाई ॥ उ० ॥ ८ ॥ ए आठुं
अरिहंतारे आगल, अरज करूं कर जोडी रीमाई ॥
रिख रायचंदजी कहे ग्यानी म्हारा, पुरोनी सघला
कोड रीमाई ॥ उ० ॥ ९ ॥ संमत अठाराने वरस छ
त्रीसे, कीयो नागोर सेहेर चोमास रीमाई ॥ प्रसाद
पुज जेमलजी केरो, कीयो ज्ञानतणो अज्यास रीमाई
॥ उ० ॥ १० ॥ इति ॥

॥ अथ सिमंदर स्वामीको स्तवन लिख्यते ॥

(केसरीया उपर वारणाजी ए देशी)

श्री सिमंदरजी ॐ जो म्हारी विनंती, तुम छोजी
परम दयालोजी ॥ जगत वञ्चल जगवंत गो, करुणा सा
गर कीरपाळोजी ॥ श्री० ॥ १ ॥ राज श्रेयांसघर
आवतरया, संतकी मान मलारोजी ॥ वृषज लंछन
पगतळ वसे, सेवकने सुखकारोजी ॥ श्री० ॥ २ ॥
आडाजी डुंगर वण घणा, देवे न दिधी मुऊको पंखो-
जी ॥ कहोजी हुं किणविध आय नमुं, अरज करेछे
मोरी आंखोजी ॥ श्री० ॥ ३ ॥ एक अळगा पिण हुं-
कडा, बसो तुम जेहने चित्तोजी ॥ अणगमता अलगा

रहे, मन पाके किम हुवे प्रीतोजी ॥ श्री० ॥ ४ ॥ तु
 मविना देव अनेरडा, महारे मन न सुहायजी ॥ सर
 सेवा लेई सायवा, कुण लिवोलडी खायजी ॥ श्री० ॥
 ॥ ५ ॥ राग धेष जिणने नहीं, सो परमेश्वर दिठार्ज
 ॥ चाख्या विना किम जाणिये, केई फल कडवा केई
 मिठाजी ॥ श्री० ॥ ६ ॥ प्रेम निजर जर निरखजो
 दीजो दीजो सिवपुरनो वासाजी ॥ ग्यानी लालचं
 कहे माहारी, सामीजीसुं एही अरदासोजी ॥ श्री० ॥ ७ ॥ इति

॥ अथ उपदेशी पद लिख्यते ॥

बटाऊरे वित गईओ सारी रेण ॥ गुजर गईओ सारी
 रेण ॥ ए टेर ॥ दोय घडी तणो तडको रहे गयो, सुण
 सुण सत्गुरुनी वेण ॥ बटा० ॥ १ ॥ राग धेष दोय
 चोर छुटेरा, जाग जाग ^{वदा प्रचुजा} व० ॥ २ ॥ कुटुंब
 कवीलो नही तेरो ^{सुं माई} ॥ मो ^{दोय नेण} ॥ व० ॥ ३ ॥

॥ अथ ^{सो, खाल देण} पद लिख्यते ॥

रे जीव जिन ^{धर्म} कजीये, धर्मना चार प्रकार ॥
 दान शियल तप चावना, जग माहे ए तंतसार ॥ रे० ॥
 ॥ १ ॥ वरस दिवसने पारणे, श्री आदेशर आहार ॥
 इहु रस प्रतिलानियो, श्री श्रेयांस कुमार ॥ रे० ॥
 ॥ २ ॥ गजनव मुमलो राखीयो, किधी करुणा सर
 ॥ श्रेणिक नृप ग्रहे आवतरयो, अंगज भेव कुमार ॥

॥ रे० ॥ ३ ॥ चंपा पोल उघाडीयो, चालणी काढयो
नीर ॥ सतीए सुजडा जस थयो, तिणरो शिल सधीर
॥ रे० ॥ ४ ॥ तपकरी काया सोखवी, अरस निरस ले
आहार ॥ वीर जिणंद वखाणियो, धन धनो अणगार
॥ रे० ॥ ५ ॥ अनंति जावना जावता, धरतां निरमल
ध्यान ॥ जरत अरिसा जुवनमे, पाम्यो केवल ग्यान
॥ रे० ॥ ६ ॥ एह धर्म सुरतरु समो, एहनी सीतल
छाय ॥ समय सुंदर कहे सेवता, मोक्ष तणा फळ
पाय ॥ रे० ॥ ७ ॥

॥ अथ छे संवरनी स्वाध्याय लिख्यते ॥

श्री वीर जिणेश्वर गौतमने कहे, संवर धरतारे सहु
जन सुख लहे (त्रोटक छंद) सुख लहे संवर, कहे
जिनवर, जीव हंसा टालिये ॥ सुद्धम बादर त्रस थावर,
सर्व प्राणी पाळिये ॥ मन वचन काया धरी समता,
ममता कबु न आणिये ॥ सुण वच्छ गोमय वीर जंपे,
प्रथम संवर जाणिये ॥ १ ॥ बीजे संवर जिनवर इम
कहे, साचो बोल्यारे सहु जन सुख लहे (त्रोटक छंद)
सुख लहे साचो, सुजस सगळे, सत्य वचन संजाळिये ॥
जिहां होय हंसा जीव केरी, तेह जाषा टाळिये ॥ अ-
सत्य टाळी सत्य आगम. मंत्र नवकार जाषिये सुण
वच्च गोमय वीर जंपे, जीव जतन कर राखीये ॥ २ ॥

तीजो संवर घर बाहेर सही, अदत्त परायरो लेता गुण
 नही (त्रोटक छंद) गुण नही लेता अदत्त जाता,
 दूर परायो परिहारो ॥ निजराज दंडे लोक जंडे, ऐसो
 जंडण कांड करोजी ॥ ऐसो जाण मन विवेक आपणो
 संच्योज लाधे आपणो ॥ सुण वच्च गोमय वीव जंपे
 नही लिजे पर थापनो ॥ ३ ॥ चउथे संवर चवथो व्रत
 धरो, शियल सघळरे अंगे अलंकरो (त्रोटक छंद)
 अलंकरो अंगे शियल सगळे, रंग राचो ए सही ॥ जु
 माहे जोता एह जालम, और ओपमा को नही ॥ ऐसो
 जाण तुम नार पराई, रिखेज निरखो नेणसुं ॥ सु
 वच्च गोमय वीर जंपे, कहु न कहिए वेणसुंजी ॥ ४ ॥
 पांचमे संवर परिग्रह परिहरो, सुरस्व मायार ममता मत
 करो (त्रोटक छंद) मत करो ममता दिन रेण कर
 ता, जोय तमामो ए बडो ॥ मणी रेण कंचन कोड दु
 तो, वृषत न थाये जिवडो ॥ होय जिहां तिहां ला
 वडलो, लोजन वाधे अति बुरो ॥ सुण वच्च गोमय वी
 जंपे, त्रपणा धेटी परिहारो ॥ ५ ॥ छठे संवर छठो व्र
 धरो, रात्रे जोजन जवियण परिहरो (त्रोटक छंद)
 परिहरो जोजन रेणकरो, प्रतिकपातिक एहनो ॥ संमार
 लशी दुःस्व सहेसी, सुख टळशी देहनो ॥ ऐसो जाण
 संवंग थावक, मृच्छगुण व्रत आदरो ॥ सुण वच्च गोमय

चंदन बाळा ॥ ज्यारे केवळ ग्यानी सातसोए, प्रभु प-
 हंता निरवाण ॥ सासण वरते स्वामीनो, एकवसि स-
 हेंम वर्ष प्रमाण ॥ ७ ॥ पूरव तिनसो धार, तेरासे आ-
 वधि ज्ञानी ॥ मन प्रजव पांचसो जाण, सातसो केवळ
 नाणी ॥ बेक्रिय लजधिना धार, सातसो मुनिवर काहिये
 ॥ बादी च्यारसो जाण, जिन्नजिन्न चरचा लहिये ॥
 एकाएक चारित्र लियोए, प्रभु एकाएक निरवाण ॥
 चौसट वरस लग चालियो, दरसण केवळ नाण ॥ ८ ॥
 बारा नरबळ वृषज, वृषज दस एक जिम हैवर ॥ बारा
 हैवर महिख, महिख पांचसें एक गैवर ॥ पांचसो गज
 हरी एक, सहेंस दोय हरी आस्टापद ॥ दस लाख बल-
 देव वासुदेव, अरु दो दोय चक्री ॥ क्रोड चक्रि एक
 सुर कह्योये, क्रोड सुरा एक इंद्र ॥ इंद्र अनंता सुननमे,
 चिंटी अंगुली अग्र जिन्द ॥ ९ ॥ आपतणा प्रभु गुण
 अनंत, कोई पार न पावे ॥ लजद, प्रजावे क्रोड काय,
 क्रोड गुण सि बणावे ॥ सीर सीर क्रोडा क्रोड, बदन
 जस करेसु ग्यानी ॥ जिच्या जिच्यासु क्रोड, क्रोड गुण
 करेसु ग्यानी ॥ क्रोडा क्रोड सागर लगेए, करे ग्यान
 गुणसार ॥ आपतणा प्रभु गुण अनंता, कहेता न आ-
 हाणी पार ॥ १० ॥ चवदेई रज्जु लोक, जरिया वालुंदा
 गिणिया ॥ सरव जीवना रोम रय, नही जावे गिणिया

॥ एक एक बालु गुण करेस, प्रभु अणंता अनंता ॥ पुज
प्रसाद रिख लालचंदजी, नही आवे कहेतां ॥ समत अ-
ठारे वासष्टए, मास भिंगलर छंद ॥ साम पुरे गुण गाइ-
या, धन श्री वीर जिणंद ॥ ११ ॥

॥ अथ उपदेशी पद लिख्यते ॥

तेरी फुलसी देह पलकमे पलटे, क्या मगरुरी राखेरे ॥
आतम ग्यान अमीरस तजने, गील जडी किम चाखेरे
॥ ते० ॥ १ ॥ काळ बैरी तेरे लारे लागो, ज्युं पीसे
जिम फाकेरे ॥ जरा मंजारी छळकर बैठी, जिम मुसाप-
र ताकेरे ॥ ते० ॥ २ ॥ सिरपर पाग लगी कसवाई, तिवडा
छिनगा राखेरे ॥ निरखे नार पारकी नेणा, वचन विशे
रस चाखेरे ॥ ते० ॥ ३ ॥ इंद्र धनुष्य ज्युं पलकमे पल-
टे, देह खेह सम दाखेरे ॥ इणसुं मोह करे सोही सुरस,
इम कह्यो आगम साखेरे ॥ ते० ॥ ४ ॥ रत्नचंदजी जुग
देख इथगता, बंधिया कर्म विपाकेरे ॥ शिव सुख ग्यान
दीयो मोय मदगुरु, तिणसुं खरी आवीलाखेरे ॥
॥ ते० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ धर्मरुचीनी मत्तयाय लिख्यते ॥

चंपा नगर निरोपम सुंदर, जेठे धर्मरुची रिख आण
॥ मास पारणे गुन आग्याले, गोचरिया मिधायाहो जाण
सुनिवार, धर्मरुची रिख बंधु ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गोपव

पाप निकांचत संचत, दुकृत दूर निकंदु हो ॥ मु० ॥
 २ ॥ निची द्विष्ट धरण सिर सोहे, मुनिश्वर गुण जं-
 डारे ॥ जीका अटल करता आया, नागश्री घर द्वारे हो
 ॥ मु० ॥ ३ ॥ खारो तुंवो जेहेर हळाहळ, मुनिवरने
 बेहेराव्यो ॥ सहेज बुखरडी आई अमघर, कहे बाहेर
 कुण जावेहो ॥ मु० ॥ ४ ॥ पूरण जाणी पाठा वलिया,
 गुरु आगे आवी धरीयो ॥ कोण दातार मिल्यो रिख
 रतां माने वहिराव्यो, जाव उलट मन आणी ॥ चाखीने
 गुरु निरणय किधो, जेहेर हळाहळ जाणी हो ॥ मु० ॥
 ६ ॥ अखर अजो ज कुटक सम खारो, जो मुनिवर
 तुं खासी ॥ निरबळ कोठे जेहेर हळाहळ, अकाळे मर-
 जासी हो ॥ मु० ॥ ७ ॥ आग्याले परठणने चाल्या,
 निरबध ठोर मुनिआया ॥ बिंदु एक परठेव्या ऊपर, कि-
 डिया बहू मरजाया हो ॥ मु० ॥ ८ ॥ अल्प अहारथी
 एहवी हंसा, सर्वथी अनरथ जाणी ॥ परम अजय रस
 जाव उलट घर, किडीयारी करुणा आणीहो ॥ मु० ॥
 ९ ॥ देह पडंता दया निपजे, तो मोठा उपगारे ॥
 खीर खांड सम जाणीहो मुनिवर, ततकण करगया आ-
 हायेहो ॥ मु० ॥ १० ॥ प्रबळ पीड सरीरमे व्यापी, आ-
 गिणिसक्तज थाकी ॥ पाटु गमन कियो संधारो, समता

वृद्धता राखी हो ॥ सु० ॥ ११ ॥ सरवारथ सिद्ध पद
 शुभ जोगे, महा रमणीक विभाणे ॥ चउसठ मणरो मो
 लठके, करणीरे परमाणे हो ॥ सु० ॥ १२ ॥ खबर क
 रणने सुनिवर आया, रिखजी काळज किधो ॥ श्री
 धीम इण नागश्रीने, सुनिवरने विष दिधो हो ॥ सु० ॥
 ॥ १३ ॥ हुइ फजीती कर्म बहु बांध्या, पहंती नरक दु
 वारे ॥ धन धन इण धर्मरुचिने, कर गया खेवो पा
 हो ॥ सु० ॥ १४ ॥ पेंसठ साल जोधाणा साहे, सुख
 कियो चोमासो ॥ रत्नचंदजी कहे एह सुनिवरना, ना
 थकी शिव वासोहो ॥ सु० ॥ १५ ॥

॥ अथ विजे सेठ विजया सेठानीनी सत्काय लिख्यते ।

शुद्ध पद विजया व्रत लिना, सेठ कृष्ण पदरो जाणी
 ॥ धन धन थावक पुण्य प्रधावक, विजे सेठने सेठानी
 ॥ ए आंकणी ॥ दिवडे तो द्वार मिणगार मजी तनु, काम
 घटा जिस उलखाणी ॥ सज मिणगार चढी पिठ मंदिर,
 हेज धाणो दिवे हरषाणी ॥ ध० ॥ १ ॥ तीन दिवस
 सुज नरत तणागे, सेठ बोले सधुगी वाणी ॥ वचन सुणी
 नाणा नीर हवीयो, वदन कमळ गयो विलखाणी ॥ ध० ॥
 ॥ २ ॥ पुत्रे प्रीतम सुण मुखलीणी, कुण चिंता मनम
 खाणी ॥ शुद्ध पद सुद सुख व्रत लिना, तुम सु
 धीजी खाणी ॥ ध० ॥ ३ ॥ अवर नार सुज वण बराव,

धन धीरज थारी जाणी ॥ एकण सेज्या हेज अपर वळ,
 तो पिण मन राख्यो ताणी ॥ ध० ॥ ४ ॥ ब्रह्माकाळ
 चिजत धन गाजे, चउधारा बरसे पाणी ॥ खटऋतु बरस
 द्वादश निरमळ, शिळ पाळ्योजी सुमता आणी ॥ ध० ॥
 ॥ ५ ॥ विमळ केवळी करी प्रसंसा, ए दोनुई उत्तम
 प्राणी ॥ खबर हुई संजम व्रत लिनो, मोह करम कीया
 धुळ धाणी ॥ ध० ॥ ६ ॥ पुज गुमानचंदजी गुरु मि-
 लिया, सेठ कथा ज्या मुख आणी ॥ रिख रत्नचंदजी
 पाय वंदे, केवळ लगया निरवाणी ॥ ध० ॥ ७ ॥

दसमी काळकना आष्टमा अध्ययनना ॥

॥ अर्थनी ढाळ लिख्यते ॥

श्री जिणवर गणधर सुनिवरने कहेरे, हंसा टाळीनें
 दया पाळरे ॥ जूवा जूवा जीव कह्या वृकायनारे, पग
 पग जयणा करीने चालरे ॥ श्री० ॥ १ ॥ टाळे सुनि
 सुद्धम आठ विरादनारे, वंडे वली मदमत्तर परमादरे ॥
 तप जप स्वप कर काया सोसहेरे, जीपे इंद्रियाना वाख्य
 संवादरे ॥ श्री० ॥ २ ॥ जराजा न करे देही जोजरिरे,
 न बधे रोग पीडा घट माह्यरे ॥ इंद्रिया तो हिणी न पडे
 जिहां लगेरे, तिहां लग कर धर्म उवाह्यरे ॥ श्री० ॥
 ॥ ३ ॥ क्रोधथी वैर बधे घटे प्रीतडीरे, माणथी जिणने
 विनय आचाररे ॥ साया वाला वाले सरनी गमेरे, लो-

प्रथी विनसे सहु संसाररे, ॥ श्री० ॥ ४ ॥ जेतिप नि
 सत्त सहुयणा फळ केहेरे, जंतर मंतर जाडा तेमरे ।
 ओखद बेखद कामण केळेवरे, ते गुरु तीरे न तारे केमरे
 ॥ श्री० ॥ ५ ॥ चित्त जीती न जीवे नारी चित्तगिरे,
 बाळ लोचन जिम रवी तेजरे ॥ हिणीतो खीणी सो व
 सा तणारे, न धरे ब्रम्हचारी जिणसुं हेजरे ॥ श्री० ॥
 ॥ ६ ॥ कुकडीरा वचडा डरे विलावसुरे, डरे ब्रम्हचारी
 नारीसुं तेमरे ॥ सोळा शिनगारने खटरस स्वायधोर,
 ताळे पुटे जेहेर करे जेमरे ॥ श्री० ॥ ७ ॥ वस्ती सप
 णासण पाय पुगणारे, पडि लेहण लेवा लेवा जोगरे ।
 धन धन मुनिश्वर चंदज्युं निरमळारे, जस लेखी इह लो
 परलोगरे ॥ श्री० ॥ ८ ॥ आचार पणही नाम अध्या
 यनमेरे, आठमे सखर आचाररे ॥ सिद्धंत साख चाख
 जेतसीरे, सूत्रथी हुयजो मुज निस्ताररे ॥ श्री० ॥ ९ ॥

॥ परर्षाने सक्राय लिख्यंत ॥

मत ताक हो नार विराणी, हेरीहे आ नरक निगारणी
 ॥ म० ॥ ए टरे ॥ परनारी वे कारळारे नागण, के वीर
 वेल समारणी ॥ तेज पराक्रम पिल्लण काजे, ए घर मंडी
 घाणी ॥ गुणवण बाळण हाणी ॥ म० ॥ १ ॥ रावक
 राये त्रिखंडको नायक, सीता हरी घर आणी ॥ राम
 चर्या दळ बादळ लेकर, मार्याहे मारंगपारणी ॥ कथ

आगम माहे आणी ॥ म० ॥ २ ॥ पदमोत्तर निज लाज
 गमाई, कीचक निच लहाणी ॥ मणीरथ सुवो मेणरया
 वस, अपजस लियो अनाणी ॥ जग माहे प्रगट कहाणी
 ॥ म० ॥ ३ ॥ गो ब्राह्मणने बाळ हित्या रिख, नार
 हित्या बळी जाणी ॥ तिणथी पाप अधिक पिण लागे,
 जाख्यो केवळ नाणी ॥ के अनंत दुःखारी खाणी
 ॥ म० ॥ ४ ॥ रतन जतन कर सिळ आराधो, वंडोनी
 कुमत पुराणी ॥ मुक्त मेहेलकी सेहेल अचल सुख, मुक्त
 रमण निसिराणी ॥ के वीर जिनंदनी बाणी ॥ म० ॥
 ॥ ५ ॥ साल गियांसीए महा मंदिरमे, शियल कथा सु
 वखाणी ॥ शिल बिना सहु जन्म अख्यारथ, क्यां राजा
 क्यां राणी ॥ शियल जस उत्तम प्राणी ॥ म० ॥ ६ ॥ इति ॥

॥ अथ नेम राजुलनी लावणी लिख्यते ॥

फिकर अब लगी मेरा तनमे, नगिना नेम गया
 बनमे ॥ बात कीस आगे कहु भजनी, पिया विन दे-
 हीकुं तजणी ॥ पीया परबतमे दुःख स्वमता, मेहेल मि-
 दर मुज नही गमता ॥ शाम के खडी खाय गमकुं, सती
 राजुल केहेती तुमकु ॥ नेम बीन गुणा, सजण बीन गुणा
 ॥ प्रीतम बीन गुणा, तजी हमकु ॥ सती० ॥ ए आं-
 कणी ॥ १ ॥ सती रथ संजम पर बैठी, जरमणा
 अंतरकी भेटी ॥ सती सब सोना तज देती जगतमे खाखी

नही रेती ॥ सती जग बीच खिम्ब्या खाती, सती मन
 आस सुक्त सेती ॥ सती वस कीया आपण दमकुं ॥ सती
 राजुल ॥ ने ॥ २ ॥ साज सिवपुरका सब सजिया,
 करमसे खुव कीया कजिया ॥ मेरे सिरपती शाम सुजा,
 नेम वीन और नही हुआ ॥ अशुपण गाते सुज खुचता,
 जगतका योग नही रुचता ॥ जगत जन जीता है जि-
 नकुं ॥ स ॥ ३ ॥ नेम गिरनारी हुवा ध्यानी, वा-
 तेरी सब जूग माहे जाणी ॥ जाप तेरा जयता पार पति
 अखल जिणदास ख्याल गावे ॥ सुक्त पद दिजे प्र-
 हमकुं ॥ स ॥ ४ ॥

॥ अथ लावणी उपदेशी लिख्यते ॥

तुम तजो जगतके ख्याल, इसकका गाणा ॥ इ ॥
 तेरी अल्प उमर खुट जाय, नरक उठ जाणा ॥ ते दि-
 च्यार जूग विच, लीयां ये वाणा ॥ ली ॥ तेरे गिरण
 बैठा काळ, करतहे हांमा ॥ से बोखुं साचिगत, कुठ नर-
 मासा ॥ कु ॥ तुं सुतो छे किण निंद, कि विंकरा अ-
 ॥ अब भैव देव जिनराज, खलक माद गाभा ॥ ख ॥
 तेरा जावन पतंगके रंग, कुठ मव चामा ॥ अब वि-
 धरो मेरी मील, समजरे शाण्या ॥ ज ॥ ते ॥ १ ॥
 तुं विमर गया जग विच, नाम जिनवका ॥ ना ॥
 पच रतो कुंठेके काज, किये पंद वरका ॥ ते ॥

धर्म विन खोया, जन्म सह नरका ॥ ज० ॥ ते पल्ले बां-
 धिया पाप, कसाई सरीखा ॥ तें लिया नहीरे लाज, ब-
 खत माहे करके ॥ ब० ॥ तेरी विती बात सब जाय, जनम
 ज्युं खरके ॥ अब सुख दुःखको सिरदार, रंक नही राणा
 ॥ रं० ॥ ते० २ ॥ अब चली बुरी सुण बात, मौन-
 कर रहिजे ॥ मो० ॥ सुखमिठो संसार, जेद नही दीजे ॥
 कर वित्तराग विश्वास, हिये धर लीजे ॥ हि० ॥ तुं नीच
 नारका, विष्णु माहे मत चीजे ॥ सात कुव्यसनको संग,
 परथ मत कीजे ॥ प० ॥ तने दे दुरगत पहुंचाय, तेरा तन
 छिजे ॥ अब हिये धरो मेरी सिख, समजरे शाणा
 ॥ स० ॥ ते० ॥ ३ ॥ में शरण सेजपर पड्यो, आनंद
 दिन आया ॥ आ० ॥ मेरी चांगी चूख सब प्यास, सुत्र
 की छाया ॥ मेरे सिरपर तुं सिरदार, जिनेश्वर राया
 ॥ जि० ॥ में चाहुं चरणकी सेव, सफल करुं काया ॥
 मुज द्यो दोलत दरसनकी, मेरे एही माया ॥ मे० ॥ इम
 अरज करे जिनदास, अल्प गुण गाया ॥ अब कुगुह-
 का उपदेश, सुणो मत काना ॥ सु० ॥ ते० ॥ ४ ॥

॥ अथ सुमति कुमतिकी लावणी लिख्यते ॥

तुं कुमत कलेसण नार, लगी किम केडे ॥ ल० ॥
 चल सरक खडी रहे दूर, तुजे कुण छेडे ॥ ए आंकणी ॥
 तें सुमताके चरमाय, मुजे किम छोडी ॥ मु० ॥ मेरी अ-

नंत कालकी प्रीत, पलकमे तांडी ॥ तुज विन मुर्णांमो
 सेज, कहुं कर जोडी ॥ क० ॥ उठ चलो हमारे संग,
 सुखी रहो पोडी ॥ इम तुरतुर कुमता नार, आंस आसु
 रहे ॥ आं० ॥ च० ॥ १ ॥ तेरी नरक नीगोदकी सेज,
 थकी में रूठो ॥ थ० ॥ में सेव्या श्री जिनराज, संग तेरो
 गुटो ॥ तेरी मुख माने बात, हियाको फूटो ॥ हि० ॥
 में सेजे होगयो दूर, तेरो डर तूटो ॥ अब दूर खडीकर
 बात, आव मत नडी ॥ आ० ॥ च० ॥ २ ॥ तुं सुम
 ताके जरमाय, मुजे कीम टाळी ॥ सु० ॥ मेरी अनंत
 काळकी प्रीत, पलख नही पाळी ॥ तुं सुमतीको मिरदा,
 सुणावे मोय गाली ॥ सु० ॥ में दोतुंई तेरी नार, गोरी
 एक काली ॥ सुजकू दूरी ठेल, सुमतिकुं तंडे ॥ सु० ॥
 ॥ च० ॥ ३ ॥ अब कुमतिको ललचायो, रति नही डि-
 गीयो ॥ र० ॥ मुणी सुतरकी सीख, सेंठो होय लगियो
 ॥ चेतन दूर कुमतिके, मेजसे जर्गीयो ॥ से० ॥ जिनरा
 ज वचनको ग्यान, हियामे जगियो ॥ जिनदाम कुमतकी
 बात, खाटी मत खंडे ॥ खो० ॥ च० ॥ ४ ॥

॥ अथ काळगी सफाय लिख्यते ॥

इण काळगे नगोने नडिं को नही, यो कि
 विगीया माहे आवे ए ॥ काळ जवाण गिण नही
 यो सर्व नगी गटकवि ए ॥ इण० ॥ १ ॥ वर

दादो बैठो रहे, पोतो उठ चल जावे ए ॥ तो पिण
 धेठा जीवने, धरमरी बात न सुहावे ए ॥ इ० ॥ २ ॥
 मेहेल मिंदरने साळिया, नदीय निवाणने नाळो ए ॥ स-
 रगने मृत्यु पातालमे, कठीयन गोडे काळो ए ॥ इ० ॥ ३ ॥
 घर नायक जाणी करी, रिख्या करी मन गमती ए ॥
 काळ अचाणक ले चलयो, चौक्या रहे गई ऊलती ए ॥
 इ० ॥ ४ ॥ रोगी उपचारण कारणे, वेद बीचक्षण आ-
 वे ए ॥ रोगीने ताजो करे, आपरी खबर न पावे ए ॥
 इ० ॥ ५ ॥ सुंदर जोडी सारखी, मनोहर मेहेल रसाळो
 ए ॥ पोढ्या ढोलिये प्रेमसुं, जठे आण पहुंतो काळो ए
 ॥ इ० ॥ ६ ॥ राज करे रळियामणो, इंद्र अनोपम दि-
 से ए ॥ बैरी पकड पगाडियो, टांग पकडने धीसे ए ॥ इ०
 ॥ ७ ॥ बल्लन वाळक देखने, सांडी मोठी आसो ए ॥
 गिनक माहे चलतो रह्यो, होय गई निरासो ए ॥ इ० ॥ ८ ॥
 नार निरखने परणियो, अपठरने उणीहारे ए ॥ मूळ ऊठ
 चलतो रह्यो, आ ऊनी हेला मारे ए ॥ इण० ॥ ९ ॥
 चेजारे चित्त चंपसुं, करी अंझारत मोठी ए ॥ पावडीये
 चढतो पड्यो, खाय न सकीयो रोटी ए ॥ इ० ॥ १० ॥
 सुर नर इन्दर किल्लरा, कोई न रहे निमंको ए ॥ मुनि-
 वर काळने जीतिया, जीण दिया मुक्तमाहे डंको ए ॥ इ०
 ॥ ११ ॥ किसनगड माहे सिद्धसटे, आया सेखे काळो ए

स्तन कहे चव जीवने, कीजो धर्म रसाळो ए ॥ इ० ॥ १ ॥

॥ अथ चूलो मन चमरानी सकाय लिख्यते ॥

चूलो एन चमरा काई चम्यो, चमीयो दिवसने रात
मायारो लोणी प्राणीयो, मरने दुरगत जात ॥ सु० ॥

॥ १ ॥ केहना ठोरु केहना वाग्रु, केहना मायने वाप

यो प्राणी जासी एकलो, साथे पुण्यने पाप ॥ सु० ॥

॥ २ ॥ आशा तो डुंगर जेवडी, मरणो पगल्यारे हेद

धन संचीरे संची काई करो, करो जिनजीरी जेट ॥ सु० ॥

॥ ३ ॥ उलट नदी मार्ग चालवो, जायवो पेल्ले पार

आगळ नही हटवाणीयो, सांवळ लिजेरे लार ॥ सु० ॥

॥ ४ ॥ सुरस्र कहे धन माहरो, ते धन खरचे न खाय

वस्त्र विना जाय पांढियो, लग्नपति लकडारे माय ॥ सु० ॥

॥ ५ ॥ धंदो करारे धन जांडियो, लाखा उपर कोड

मरणारी वेळा मानवी, लेसी कंदोरो तोड ॥ सु० ॥

लग्नपती वस्त्रपती सहु गये, गये लाख वेळास ॥ सु० ॥

स्तार गोखे वेसता, जळ वळ होय गई राख ॥ सु० ॥

॥ ७ ॥ म्हारारे म्हारो कर ग्यां, धारो नहीरि किमारे

कुण धारो नुं केहनां, जावो हियंड विचार ॥ सु० ॥

॥ ८ ॥ मेमद कंद समजां सह ॥ सांवळ लजेरे माय

आपणां लान उबारिया, लेखीं नाहीवनाया ॥ सु० ॥

॥ अथ नामला पुत्रनी सकाय लिख्यते ॥

नामेला पुत्र जाणिए, धनदत्त सेठनो पूत ॥ नटवी
 देखीने मोहियो, नही राख्यो घरनो सूत ॥ करम न बु-
 टेर प्राणिया ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ पूरब नेह विकार ॥
 निज कुळ बंडीरे नट थयो, नाणी शरम लिगार ॥ क० ॥
 ॥ २ ॥ एक पूर आव्योरे नाचवा, उंचो बांस विसेक ॥
 तिहां राय आव्योरे जोयवा, मिलिया लोक अनेक ॥ क०
 ॥ ३ ॥ दोय पग पेहेरीरे पावडी, बांस चढ्यो गज गेला ॥
 निरधारा उपर नाचतो, खेले नव नवा खेल ॥ क० ॥
 ॥ ४ ॥ ढोल बजावेरे नाटवी, गावे किंजर साद ॥ प्राय
 घुंगरा घम घमे, गाजे अंबर नाद ॥ क० ॥ ५ ॥ तव
 राजिंद्र मन चिंतवे, लुचवो नटवीने साथ ॥ जो नट
 पडेरे नाचतो, तो नटवी सुज हाथ ॥ क० ॥ ६ ॥ दान
 न आपेरे चुपती, नट जाणी नृप बात ॥ हुं धन वंबुरे
 रायनो, राय वंबे सुज घात ॥ क० ॥ ७ ॥ तव तिहां
 मुनिवर पेखिया, धन धन साधु निराग ॥ ध्रिग ध्रिग
 भिक्यारी जीवने, इम पास्या वैराग ॥ क० ॥ ८ ॥
 संवर चावेरे केवळी, थयो थयो करम स्वपाय ॥ केवळ
 मांहाणरे सुर करे, लज्जद विजे गुण गाय ॥ क० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ अरणक मुनिनी सजाय लिख्यते ॥

अरणक मुनिवर चाल्या गोचरी, तडके दाजे सीसो-
 जी ॥ पाय उन्नराणारे वेळु परजळे, तन सुखमळ मुनि

माजी ॥ अर० ॥ १ ॥ मुख कुमळानारे मालति फुल
 ल्युं, उजो गोखा हेडोजी ॥ खरी दुपेहरारे दिठो एकल
 मोह्यो माननी मिठोजी ॥ अर० ॥ २ ॥ वयण संगी
 लीरे नयणा विंदियो, रिख थंढ्यो तिण ठायोजी ॥ दा-
 सीने कहे रे जाय उतावली, रिख तेंडानेल्यावांजी ॥ अ०
 ॥ ३ ॥ पावन काज हो सुज घर आंगणो, वहेरो मोदक
 मारोजी ॥ नव जेवनमरे काया काई दहो, सफल करो
 अवतारोजी ॥ अ० ॥ ४ ॥ चंद्रावदनीसुं चारित्र चुकि
 यो, मुख विलसे दीन रांतोजी ॥ एक दिन गोखरे रम
 ता सुगटा, तव दिठी नीज सातोजी ॥ अ० ॥ ५ ॥ अरणक
 अरणक करती मा फारे, गळीया गळीया भक्तारोजी ॥
 कहां किण दिठारे म्हारो वळुडो, लारे बहु नर नारोजी
 ॥ अ० ॥ ६ ॥ तिनांथी उतरारे जननारि पाव नम्यो, व
 लाज्यो मन माह्योजी ॥ धीग वल्ल तोनार चारित्र चुकि
 यो, जेथी सिवपुर जायोजी ॥ अ० ॥ ७ ॥ अगत थुके
 तीरे मिळो उपर, अरणक आणमाण कीवोजी ॥ म
 सुंदर कहे धन ते सुनिवळ, मन वंगित फद ली
 धांजी ॥ अ० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ दंडण मुनिनी स्तुत्याय लिख्यते ॥

दंडण भिखरिनि वंदणा हेवानी, उरुठो अणमारे
 वारी लाल ॥ अविग्रह किथो एतयो हेवानी, लनने

आदारे हुंवारी लाल ॥ ढ० ॥ १ ॥ दिन प्रते जावे
 गोचरी हुंवारी, न मिळे सुजतो चातरे हुंवारी लाल ॥
 मूळ न लिजे असुजतो हुंवारी, पिजर हुय गया गातरे
 हुंवारी लाल ॥ ढ० ॥ २ ॥ हरी पुढे श्री नेमने हुंवारी,
 मुनिवर सहंस आदारे हुंवारी लाल ॥ उत्कृष्टो कुण एह
 मे हुंवारी, सुजने कहो किरतारे हुंवारी लाल ॥ ढ० ॥
 ॥ ३ ॥ ढंढण अधीको दाखियो हुंवारी, श्रीमुख नम जि
 णंदरे हुंवारी लाल ॥ कृष्ण उमायो वांदवा हुंवारा, धन
 जादव कुलचंदरे हुंवारी लाल ॥ ढ० ॥ ४ ॥ गळियारे
 मुनिवर मिल्या हुंवारी, वांद्या कृष्ण नरेमरे हुंवारी लाल ॥
 कोईक गाथापति देखने हुंवारी, उपनो चाव विसेखरे
 हुंवारी लाल ॥ ढ० ॥ ५ ॥ सुज घर आवो साधुजी
 हुंवारी, वहीरो मोदिक अजिअसरे हुंवारी लाल ॥ वो-
 हरीने पाठा फिरया हुंवारी, आया प्रभुजीने पासरे हुंवा
 री लाल ॥ ढ० ॥ ६ ॥ सुज लजदे मोदक किम मिल्या
 हुंवारी, सुजने कहो किरपाळरे हुंवारी लाल ॥ लजध नहीं
 आ वच ताह्यरी हुंवारी, श्रीपति लजध निहाळरे हुंवारी
 लाल ॥ ढ० ॥ ७ ॥ तो सुजने कळपे नहीं हुंवारी, चा
 ल्या परठण ठोररे हुंवारी लाल ॥ इंद्र निहाळ जायने
 हुंवारी, चुरया करम कठाररे हुंवारी लाल ॥ ढ० ॥
 ॥ ८ ॥ आई सुधा चावना हुंवारी, उपनो केवल ग्यान

रे हुंवारी लाल ॥ ढंढण रिख सुक्ते गया हुंवारी, कहे
जिनहर्ष सुजाणरे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ९ ॥

॥ अथ सीता सतीनी सजाय लिख्यते ॥

जल चलती मिलती घणीरे लाल, जाळो जाळ वि-
चाररे ॥ सुजाण सीता ॥ जाणे केसु फूलियेरे लाल,
राता खेर अंगाररे ॥ सुजाण सीता ॥ धीज करे मोठी
सतिरे लाल ॥ १ ॥ शील तणे परमाणरे, सुजाण
सीता ॥ लिछमण राम तिहां खडारे लाल, मिलिया
राणो राणरे ॥ सुजाण सीता ॥ धी० ॥ २ ॥ स्नान
करी निरमळ जळेर लाल, पावक पामे आयरे ॥ सु० ॥
उची जाणे देवंगनारे लाल, विमणो रुप देखायरे ॥ सु०
॥ धी० ॥ ३ ॥ नरनारी मिलिया घणारे लाल, उदा
वहु अकुलायरे ॥ सु० ॥ अरुम होभी इण आगमेरे लाल,
राम करे अन्यायरे ॥ सुजा० ॥ धी० ॥ ४ ॥ रावक
वीन वंगयो हुंवेरे लाल, सुपनामे नर कायरे ॥ सु० ॥
तो मुज अग्नि प्रजाळजारे लाल, नही तर पाणी हायरे
॥ सु० ॥ धी० ॥ ५ ॥ इम कधी पटी आगमेरे लाल,
तुरत थयो अग्नि नीये ॥ सु० ॥ जाणे इत जळवु न
यारे लाल, किले मनवर धरे ॥ सु० ॥ धी० ॥ ६ ॥
देव कुमुम वीरवा करीरे लाल, एत सती वीरवायरे ॥ सु० ॥
सीता धीज उतरीरे लाल, नाव, नर मंगाररे ॥ सु० ॥

धी० ॥ ७ ॥ जगमे जस जेहनो घणोरे लाल, अविचल
 शिल सुहायरे ॥ सु० ॥ कहे जिनहर्ष सती तणारे लाल,
 नित नित प्रणसुं पायरे ॥ सु० ॥ धी० ॥ ८ ॥

॥ अथ कामदेव श्रावकनी सजाय लिख्यते ॥

श्रावक श्री वीरनो चंपानो बासजी ॥ ए आंकणी एक
 दिन इंद्र प्रसंसीयोजी, जरिय सजारे माय ॥ द्रढताई
 कामदेवनीजी, कोई देव न सके चलाय ॥ श्राव० ॥ १ ॥
 सरद्यो नही एक देवताजी, रूप पिशाच्च बणाय ॥ काम
 देव श्रावक कनेजी, आयो पौषधसाळरे माय ॥ श्रावक०
 ॥ २ ॥ रूप पिशाच्चनो देखनेजी, डरयो नहीरे लिगार ॥
 जाणयो मिथ्याती देवताजी, लियो शुभ मन ध्यान
 लगाय ॥ श्रा० ॥ ३ ॥ हंजोरे कामदेवजी, तोने कळपे
 नहीछे कोय ॥ थारो धर्मज गोडणोजी, पिण हूं गोडाव
 शु तोय ॥ श्राव० ४ ॥ हाथी रूप वक्र कीयोजी
 पिशाच्च पणो कीयो दूर ॥ पौषध साळामे आयनेजी,
 बोले वचन करूर ॥ श्रा० ॥ ५ ॥ मनमाहे नही कंपी-
 योजी, हाथी सुंडमे जाल ॥ पौषध साळा बारे लाईजी,
 दियो आकाशे उछाल ॥ श्राव० ॥ ६ ॥ दंत सुंडमे जाल
 नेजी, कांबळनी परे रोळ ॥ उज्जल वेदना उपनीजी,
 नही चळियो ध्यान अडोळ ॥ श्रा० ॥ ७ ॥ गजपणो
 तज सर्प जयोजी, काळो महा विकराळ ॥ डंक दियो

कामदेवनेजी, कौंधी माहा चंडाल ॥ श्रा० ॥ ८ ॥ इ
 तुळ वेदना उपनीजी, चळियों नहीं तिल मात ॥ सु
 तिहां प्रगट थयोजी, देवता रूप साहात ॥ श्रा० ॥
 ॥ ९ ॥ कर जॉर्डने इम कहेजी, थारा सुरपती कियहे
 वखाण ॥ म्हें नहीं सरचा सुढमतीजी, थाने उपसर्ग दिने
 आण ॥ श्रा० ॥ १० ॥ तन मन कर चळिया नहींजी,
 थें धर्म पायो परमाण ॥ स्वमजो अपराध ते महाराजी,
 इम कही गयो निज ठाण ॥ श्री० ॥ ११ ॥ वीर जि
 णंद समोसरथाजी, कामदेव वांदण जाय ॥ वीर कहे उप
 सर्ग दिगोजी, ताने देव मिथ्याती आय ॥ श्रा० ॥ १२ ॥
 हंतासाभी माचळेजी, तद समणा समणी बुलाय ॥ धर
 वेठा उपसर्ग सह्याजी, इम परभंसे जिनराय ॥ श्रा० ॥
 ॥ १३ ॥ वीस वरम लग पाळियाजी, आवकना व्रत
 वार ॥ पेंहेले मर्गे उपनारी, चव जाभी जव पार ॥ श्रा०
 ॥ १४ ॥ आ इदनाई देखनेजी, पाळो आवक धर्म ॥
 कामदेव आवकनी परंजी, थें पामो शिव मुख पर
 ॥ आवक ॥ १५ ॥ सुखर देसचुं आयनेजी, अपु
 कियोहे चायाम ॥ अश्रदश छियामीजी, भिव कुशाक
 चंदजी कियो प्रकाश ॥ आवक ॥ १६ ॥ इति ॥
 ॥ अथ चवदे थानकनी माफाय दिखयने ॥
 चवदे थानकनी जिय प. ज्यामें कुशा कया अनीव प ॥

तिणरोए तिणरो विंवरो, हिवे सांजळोए ॥ १ ॥ बडी
 नीत उच्चारए, पासवण एम विचारए ॥ बे घडीए बे घडी
 पढे जीव उपजेए ॥ २ ॥ आळस जयंकर रातरो ए,
 जेळो कर राखे मातरोए ॥ इण बातरो ए निरणय, हिवे
 तुमे सांजलोए ॥ ३ ॥ कसकस दाणा एवडाए, जंबु-
 द्वीप जेवडाए ॥ एवडाए असनीया, सुवा घणाए ॥ ४ ॥
 अस्वी पुरुष संजोगमे ए, मरतग जीव विजोगमेए ॥
 इण जोगमेए, नगर असुची नाळा जरेए ॥ ५ ॥ इम-
 हिज खेळमे जाणजोए ॥ ना करो मेल पिढाणजोए ॥
 वमनजए वमनज, पीत्त दीनुं कळ्योए ॥ ६ ॥ इमहिज
 लोही रांधमेए, शुक्र तणी मरजादमे ए ॥ सुकोए सुको
 पुदगळ, निलो हुवेए ॥ ७ ॥ सर्व असुची ठामए, चवदे
 थानकरा नामए ॥ जतनजए जतनज, कोई विरळा क-
 रेए ॥ ८ ॥ ग्यानी पुरुषा देखीयाए, ज्यां आप मरीखा
 लेखीयाए ॥ जाणजए जाणज, पुरुष जयणा करेए ॥ ९ ॥
 न्हाणा घणा अथागए, अंगुळ असंख्यातमे जागए ॥
 आजजए आजज आवे, ग्यानी तणोए ॥ १० ॥ इति ॥
 ॥ अथ पंच जिन स्तवन लिख्यते ॥

आदिये आदिये आद जिणेसरूए, उज्जल उज्जल
 गढ शिणगारके ॥ नथरी वनीता समोसरयाए, जवीयण
 जवीयणने हित कारके ॥ आदिये आदिये आद जिणे-

सरूप ॥ आदिये आद जिणंद जाणु, गुण रत्ना
 जेहना ॥ नवरंग मानव देव दानव, पाय पुजे ते
 हना ॥ लाख चौरासी पूरव आयु, पेहलो जेहना
 जाणिए ॥ श्री आदिस्वामी सुक्तिगामी, ध्यान निरमल
 आणिए ॥ १ ॥ दिठोए दिठोए देविंद्र मंडणोए, मि
 ठोए मिठो आमिय समानके ॥ संत जिणेसर सोलभाए,
 कायाए कायाए कंचन वाणके ॥ दीठोए देविंद्र मंडणो
 ए ॥ देविंद्र मंडण दुरी खंडण, दिठा दालिंद्र दुरए ॥
 सेविया सह संकट हरे, पुजिया आसा पूर ए ॥ सुर की
 माया सरणे आया, पारेवा जिन रास्त्रियो ॥ दाता न
 लेरो दान केरो, दया मारग दास्त्रियो ॥ प्रनु दया धर्म
 प्रगट कियो ॥ २ ॥ गिरवोए गिरवोए गढ गिरनारनोए
 तिहां श्री श्री नेम कुमारके ॥ समुद्रबीजे राय बुल
 तिलोए, सेवादेवी सेवादेवी ज्यांरी मातके ॥ गिरवोए
 गढ गिरनारनोए ॥ गिरनार गिरवो डुंगर उपर, संगारो
 कीयो अस्त्री ॥ जक्ति जलेरी नेम केरी, सेवा कामुं ए
 मस्त्री ॥ जिन चित्त दिठी, दया मिठी, राणी राजर
 परहरी ॥ संसार टाळी शियल पाळी, शाम शिवरमणी
 बरी ॥ प्रनु बेग शिवरमणी बरी ॥ ३ ॥ वारुए वारु
 नगरी बनारसीए, तिहां श्री श्री पारवनायके ॥ अथम
 राय सुलतीयो ए, नामादेवी नामादेवी ज्यांरी मातके ॥

धारुए नगरी बनारसीए ॥ बनारसी वारु तीरण तारु, दान
 दे चारित्र लियो ॥ पुरुषा माहे पार्श्व दाणी, दया धर्म
 प्रगट कियो ॥ जिन कमठ जितो जग सब दिठा, लोकां-
 मे फेली वासना ॥ तेत्रिसि संगे मुक्ति पहंता, पाय पुजुं
 तेहना ॥ प्रभु पाय पुजुं पार्श्वना ॥ ४ ॥ साचोए साचो
 ए जिण सासण धणीए, त्रिभुवण त्रिभुवण नायक वि-
 रके ॥ तरुण पणे बहु तप तप्याए, स्वमसम स्वमसम धी
 रम धीरके ॥ साचोए जिण सासण धणीए ॥ सासण
 धणी सदा साचो जगत जाधो, तरुणपणे बहु तप तप्या ॥
 आस पूरे पाप चूरे, जाप जोगीसर जप्या ॥ सुखी मंडण
 दुरी खंडण, दीठा हरष सुहामणो ॥ जिनराज आज द-
 याल जेठ्या, उपजे आनंद अति घणो प्रभु उपजे हर
 ष अति घणो ॥ ५ ॥ ए पांचुए पांचुए मेरु समानके, ए
 जिनवरने सदा जजे ए ॥ तस घर तस घर नवनिधानके
 मुनि लावण्यसमे इम जणे ए ॥ ६ ॥

॥ अथ नेमिसरजीशे स्तवन लिख्यते ॥

समुद्रबीजे सुत घर नेमजी आया, बाळ ब्रह्मचारी ॥
 येतो राजुल लाया ॥ जागो जागोरे जीव, साधुजी
 वादण चालनो ॥ जागो जागोरे जीव, नेमजी वादण
 चालणो ॥ १ ॥ ढोल ददामा बाजे निभाणा गुडे, चो-
 सठ इंद्र मिलकर मोहव करे ॥ समुद्रबीजे राजुल नेम-

कुमार, सेवादेवी राणी च्यारु मुक्ति मकार ॥ जा० ॥
 ॥ २ ॥ दान दिया विन सिद्ध नही होय, एहवो जाणी
 दान देवानि सहु कोय ॥ दान दियो श्री श्रेअंस कुंमार,
 सुबाहुजी आददेने पाम्या जव पार ॥ जा० ॥ ३ ॥
 शियल पाळ्या विना सिद्ध नवि होय, एहवो जाणी शि-
 यल पाळोनी सहु कोय ॥ शियल पाळ्यो ब्रार्ही सुंदरी
 चनणवाळा, राजेमतिजी आददेने पाम्या जवपार ॥ जा० ॥
 ॥ ४ ॥ तप तप्या विन करम क्य नही होय, एहवो
 जाणी तप तपोनी सहु कोय ॥ तप तप्या हो श्री श्री
 नेम महावीर, धन्नाजी आददेने पाम्या जवतीर ॥ जा० ॥
 ॥ ५ ॥ जावना जाया विना जव पार न होय, एहवो
 जाणी जावना जावोनी सहु कोय ॥ जावना जावी हे
 माता मरुदेवी माय, जरतेश्वरजी आददेने पाम्या जवपार
 ॥ जा० ॥ ६ ॥ खीम्या कीया विना करम क्य नवी होय,
 एहवो जाणी खीम्या करोनी सहु कोय ॥ खीम्या कीधी
 हो श्री श्री गजसुकमाळ, अरजून माळी आददेने पाम्या
 जवपार ॥ जा० ॥ ७ ॥ दान शिवल तप जाव ए च्यार
 खीम्या कीया प्राणी मुक्ति मकार ॥ जा० ॥ ८ ॥ इति ।

॥ अथ गजसुकमाळजीको स्तवन लिख्यते ॥

देवकी नंदन शिरोमणी सुंदर, नेम तणी सुन वाणी
 तज संसार संजम आदरीयो, अतुल वैराग मन आणी ।

तुम परवारी, म्हेवारीजी वारी वारी, तुम परवारी॥ए टेर॥
 माता हांत तणो कर भोजन, ओर आहार नही लीधो॥
 आग्याले श्री नेम जिणंदरी, मुनिमुक्ती मेहेल मन कीधो॥
 तु० ॥ १ ॥ महाकाळ समसाण बळे अति, लाल अंबर
 जिम दीसे ॥ उज्वळ काळ बळेबे फीगफीग, तरु तळ
 रद्या मुनिसे ॥ तु० ॥ २ ॥ नेत्र द्विष्ट लगी अंगुष्टे, स-
 कल सिष्ट ब्रिद साजे ॥ राचे आतमराम तणो रस, पूरब
 पातक न्हासे ॥ तु० ॥ ३ ॥ मुनिश्वर मेरु शिखर जिम
 निश्वळ, करम काटण महा बलियो ॥ देखी गजमुनी
 श्वान ज्युं, सोमल, क्रोध करीने परजलीयो ॥ तु० ॥ ४ ॥
 मस्तक पाळ बांधी माटीरी, मुनिवर समता चरीया ॥
 फीगफीगता खेरारा खीरा, मुनिवररे सीर धरीया
 ॥ तु० ॥ ५ ॥ खद खद खीच तणीपर सिजे, तट तट
 नासा तुटे ॥ आतम जाव राख्यो मन निश्वळ, लाज
 अनंतो लुटे ॥ तु० ॥ ६ ॥ अल्प प्रवरजाने अतुल प-
 रिमा, अंत समे गड लीधो ॥ ठाणाअंग अंतगडमे देखो,
 मुनि उत्तम कारज कीधो ॥ तु० ॥ ७ ॥ रतनचंदजी
 केहे ते मुनिवरना, नामथकी निस्तारो ॥ सेहेर नगीने
 जोड करीहे, मधू मास गुरुवारो ॥ तु० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ पंच तीर्थनो स्तवन लिख्यते ॥

तुम तरण तारण जव निवारण, जविक मन आनंदनं ॥

श्री नाथी नंदन जगत वंदन, श्री आदिनाथ निरंजन
 ॥ १ ॥ श्री आदिनाथ अनाद सेवुं, आव पद पूजा
 करूं ॥ कैलास गिरपर ऋषज जिनवर, चरण कमल ही
 बडे धरूं ॥ २ ॥ ध्यान धूपे मन पूफे, अष्ट करम विना
 सनं ॥ खिम्या जाप संतोष सेवा, पूजुं देव निरं-
 जनं ॥ ३ ॥ तुम अजीतनाथ अजित जति, अष्ट करम
 महाबळी ॥ प्रभु विरद सुणकर सरण आयो, कृपा कीजो
 नाथजी ॥ ४ ॥ तुम चंद्र पूरण चंद्र लंछन, चंद्रपुरी पर-
 मेश्वरं ॥ महासेन नंदन जगत वंदन, चंद्रनाथ जिनेश्वर
 ॥ ५ ॥ तुम बाल ब्रम्ह विवेक सागर, जविक मन आनं-
 दनं ॥ श्री नेमीनाथ पवित्र जिनवर, तिमिर पाप विना-
 शनं ॥ ६ ॥ तिन तजीय राजुल राज कन्या, कामसेना
 वस करी ॥ चारित्र रथपर चढे दुलहे, शाम शिव सुंदर वरी
 ॥ ७ ॥ कंदर्प दर्प सुसर्प लंछन, कमठ संठ निरमळ कियो ॥
 श्री पार्श्वनाथ सुपुज्य जिनवर, सकळ संघ मंगल कियो ॥
 ॥ ८ ॥ तुम कर्म घाता मोक्ष दाता, दीन जान दया करो ॥
 सिद्धार्थ नंदन जगत वंदन, महावीर मया करो ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ चार सर्णाको स्तवन लिख्यते ॥

हरिदे धारियेहो जवियण, मंगलीक सर्णा च्यार ॥ ए
 टेर ॥ पोहो उठी नित समरिजेहो, जवियण मंगलीक
 सर्णा च्यार ॥ आपदा टले संपदा मिलेहो, जवियण, दी-

लतना दातार ॥ ही० ॥ १ ॥ अरिहंत सिद्ध साधु तणा
हो ॥ ज० ॥ केवली चाषित धरम ॥ ए चारुं जपता थ
काहो ॥ ज० ॥ नुटे आठुई करम ॥ ही० ॥ २ ॥ ए
सरणा सुखकारीयाहो ॥ ज० ॥ ए सरणा संगलीक ॥
ए सरणा उत्तम कल्याहो ॥ ज० ॥ ए सर्णा तप तेज
॥ ही० ॥ ३ ॥ सुखसाता वरते घणहो ॥ ज० ॥ जे ध्यान
वे नरनार ॥ परजव जातां जीवने हो ॥ ज० ॥ एह
तणा आधार ॥ ही० ॥ ४ ॥ डाकण साकण जुतणी हो
॥ ज० ॥ सिंह चित्ताने सूर ॥ वैरी दुसमण चोरटाहो
॥ ज० ॥ रहे सदाई दूर ॥ ही० ॥ ५ ॥ निसदीन यांने
ध्यावताहो ॥ ज० ॥ पामे परम आनंद ॥ कमी नही
कीनी बातरी हो ॥ ज० ॥ सेव करे सुर इंद्र ॥ ही० ॥ ६ ॥
गेले घाटे चलताहो ॥ ज० ॥ रात दिवस मऊार ॥
गांवा नगरा विचारताहो ॥ ज० ॥ विघन निवारण हार
॥ ही० ॥ ७ ॥ इण सरिखा सर्णा नही हो ॥ ज० ॥
इण सरिखी नही नाव ॥ इण सारिखो मंत्र नहीहो ॥ ज० ॥
जपता वाधे वाव ॥ ही० ॥ ८ ॥ राखो सर्णारी असताहो
॥ ज० ॥ नेढो न आवे रोग ॥ बरते आनंद जीवनेहो
॥ ज० ॥ एह तणो संजोग ॥ ही० ॥ ९ ॥ मन चित्या
मनोरथ फले हो ॥ ज० ॥ नीश्वे फल निरवाण ॥ कमी
नही देवलोकमेहो ॥ ज० ॥ सुक्त तणा फल जाण

॥ ही० ॥ १० ॥ संमत अठारे बावनेहो ॥ न० ॥
 पाली सेखे काळ ॥ रीख चौथमलजी इम कहेहो ॥ न० ॥
 सुणजो बालगोपाळ ॥ ही० ॥ ११ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री ऋषभ देवजीरी लावणी लिख्यते ॥

सुणीयेरे बाता मदासीवजी, निहचल जाना धूलेवा ।
 गढपती उनका बडा अटंगा, मत बडेा तुम उण देवा ।
 ॥ सु० ॥ १ ॥ सरग मृत्यु पाताल सवेही, सुरनर वाकु
 ध्यावतहे ॥ इंद्र चंद्र मुनी दरसण आवे, मनकी मोजा
 पावतहे ॥ सु० ॥ २ ॥ सकतावत चुडावत बोले, हमही
 नोकर उनहीका ॥ हिंदुपत वाकुं हात जांडे, तिन चुवन
 सिरहै टिका ॥ सु० ॥ ३ ॥ गया राज उनहीसे पावे,
 निरधनीयाकुं धन देवे ॥ बांऊ खिलावे सुंदर वेटा, सदा-
 सुखी जो नित सेवे ॥ सु० ॥ ४ ॥ तारे जहाज जाय
 समुद्रमे, रोग निवारे नव नवका ॥ चुप चुयंग नाहर
 गज नदीया, चोरन बंधन अरिदलका ॥ सु० ॥ ५ ॥
 गिगरदी गिगरदी धौं धौं धौं धुंसा बाजे, दसो दिसामे
 है डंका ॥ चावे जिणसुं आण मिलावे, मतवतलाना ग-
 ढवंका ॥ सु० ॥ ६ ॥ राणाजी केई उमराव वमतहे,
 मानत नहींहै ए वाता ॥ थांकी किनी थेइज पावो, म्हे
 नहीं आवा तुम साता ॥ सु० ॥ ७ ॥ सुळमरोडे चढे
 अमिमाना, जेहेर नरयाहै निजरामे ॥ रिववदास कहें

साहेब ऐसा, देख तमासा फजरामे ॥ सु० ॥ ८ ॥

॥ अथ संतनाथजीरो स्तवन लिख्यते ॥

संत जिणेश्वर सोळमारे लाल ॥ शांति तणो किरता
 रे ॥ सोनागी ॥ आणंद हरष बधामणारे लाल, सुख
 संपतरा दाताररे ॥ सो० ॥ संत० ॥ ए आंकणी ॥१॥
 हसतीयणापुर सोचतोरे लाल, जाणे लंका रूपरे ॥ सो० ॥
 राज करे रळीयामनोरे लाल, वसुसेणराय तिहां चूपरे
 ॥ सो० ॥ सं० ॥ २ ॥ तस घर राणी दिपतीरे लाल,
 अचळा नाम उदाररे ॥ सो० ॥ सुख सेजा माहे सुता
 यकारे लाल, सुपना लिया दस चाररे ॥ सो० ॥ सं० ॥
 ॥ ३ ॥ गजगती अंगमे ऊळकतीरे लाल, सुंदर पिड
 जिरे पासरे ॥ सो० ॥ चवदे सुपना स्वामी में लियाजी
 लाल, पामी तन आवाजररे ॥ सो० ॥ सं० ॥ ४ ॥ ह-
 सती वीर कजसी चलारे लाल, श्री देवी पुष्परी माळरे
 ॥ सो० ॥ चंद सुरज धजा सुंदररे लाल, कुंज कलश
 सुरसाळरे ॥ सो० ॥ संत० ॥ ५ ॥ पदम सरोवर कमळ
 छायेरे लाल, सायर थंबयो गाजररे ॥ सो० ॥ पाणी रतन
 जीग जीगतारे लाल, दूमरतन खाणी थायररे ॥ सो० ॥
 ॥ संत ॥ ६ ॥ राय सुणी मन हरषियारे लाल, पुत्र
 होशी अतिसोररे ॥ सो० ॥ हम कुल शोचा चढाव सीरे
 लाल, तुम कुलतणो आधाररे ॥ सो० ॥ संत० ॥

॥ ७ ॥ सर्वार्थ सिद्धसु चवी करीरे लाल, उत्तम जीव
 पुण्यवंतरे ॥ सो० ॥ अचलारे कुंखज अवतरयारे लाल,
 जुगमाहे वरताया संतरे ॥ सो० ॥ सं० ॥ ८ ॥ हलुक-
 रमी जिनजी अवतरयारे लाल, जेठ बढ तेरस साररे
 ॥ सो० ॥ कंचन वरण सुहामणारे लाल, दिपे तेज
 अपाररे ॥ सो० ॥ संत० ॥ ९ ॥ उप्पन कुंवरी मि-
 ली करीरे लाल, कुंवर करे मनवाररे ॥ सो० ॥ चोसठ
 इंद्र पधारयारे लाल, मुख जंपे जै जै काररे ॥ सो० ॥ सं० ॥
 ॥ १० ॥ पांच रूप इंद्र कियारे लाल, लेजावे मेरु रे शृं-
 गरे ॥ सो० ॥ मेरु सिखर न्हवरावीयारे लाल, मुक्या
 मातरे पासरे ॥ सो० ॥ सं० ॥ ११ ॥ दुंदुची वाजे घ-
 णीरे लाल, मांदल ढोल कंसालरे ॥ सो० ॥ रुणरुण रु-
 णके नेपुरारे लाल, ऊवऊव ऊबुके ताळरे ॥ सो० ॥
 ॥ सं० ॥ १२ ॥ जुंगल जेरी अति जलारे लाल, वाजे
 नवनवा रंगरे ॥ सो० ॥ इंद्र तातज नचावीयारे लाल,
 गावे गीतने ग्यानरे ॥ सो० ॥ संत० ॥ १३ ॥ आया
 इंद्र मोहचव कियारे लाल, मुक्या मातारे पासरे ॥ सो० ॥
 राजाजी मोहोचव मांडियारे लाल, मुक्या माता पासरे
 ॥ सो० ॥ सं० ॥ १४ ॥ राज ऋद्धी पामी घणीरे लाल,
 जोगवे जोग अपाररे ॥ सो० ॥ मनमेतो वैराग आणि-
 यारे लाल, ओ संसार आसाररे ॥ सो० ॥ संत० ॥ १५ ॥

अचळारे कुस्रज अचतर्यारे लाल, जगमाहे वरत्यो स
 त्यरे ॥ सोचा० ॥ तीण गुण नामज थापीयारे लाल
 संतकुंवर सुखकाररे ॥ सो० ॥ संत० ॥ १६ ॥ राजाजी
 संजम आदर्यारे लाल, करता उग्र विहाररे ॥ सो० ॥
 जप तप अति करीरे लाल, न चळे मेरु समानरे ॥ सो० ॥
 ॥ संत० ॥ १७ ॥ जप तप केवळ पामीयारे लाल, दिपे
 पुनम चंदरे ॥ सो० ॥ आठ करम खे कियारे लाल, पो-
 होता मुगति मळाररे ॥ सो० ॥ सं० ॥ १८ ॥

॥ अथ रहनेमजीनी सत्काय लिख्यते ॥

देखी देवरको मन डोल्यो, राजेमती कहे एम ॥ काम
 केल करणी इण काया, नेम विना मोहे नेम ॥ देवर दूर
 खडारे, लोकां जरम धरेगा नारी संग कियासुरे, पापे
 पिंड जरगा ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जोवन रुप रच्यो
 जगदीसर, जगमे मोटो जाळ ॥ कामी मिनख मारण
 करतारे, मुठम पडदे फाळ ॥ देवर० ॥ २ ॥ केसर व-
 रणी देखी काया, मुठ करे मन हुंस ॥ विन ए जेहेर
 हळाहळ गांठी, जैसे थुळीके तुस ॥ देव० ॥ ३ ॥ देखी
 नेण काजलसुं चरीया, जाणे दळ बादलका ॥ कामी पु-
 रुष मारण विष लिना, कामदेवकी जलका ॥ देवर० ॥
 ॥ ४ ॥ कनक कलश सरीखा थण देखी, मुठ जाणे मन
 मह ॥ कामी धजि मरावण करतां, लोहो गोळकी एह

लाह ॥ देवर ॥ ५ ॥ उज्वळ कुळने कलंक चढावे, नासवे
 दुरगत उढी ॥ खोवे लाज जमनकी खोटी, नारी नर-
 कनी कुडी ॥ देव ॥ ६ ॥ राजा जाणे तो घर छे,
 खरचाढे सरि मुंडी ॥ जग सगळाही मुह करे कथा, ए
 करणी जग मुंडी ॥ देव ॥ ७ ॥ फिरता गिरता राज-
 दुवारे, संचारता फीर गळीया ॥ हंसे हात दे ताळी महा
 जन, देखाढे आंगळिया ॥ देव ॥ ८ ॥ दुसमणरो होसी
 चिंतवियो, सांचळ वात तुं मिणी ॥ कांख बजावी करसे
 हांसो, जासी साख लाखीणी ॥ देव ॥ ९ ॥ वंस छोट
 लागे तुम कलथी, सहु जग लसी सिंचो ॥ परीयानो पाणी
 उतरसे, जादव जोसी निचो ॥ देव ॥ १० ॥ जोजाइभुं
 एह अकारज, उत्तमने नवी ठाजे ॥ अति मिठो हुवे तो
 पिण देवर, अखज कहो किम खायजे ॥ देव ॥ ११ ॥
 सुणी बात लाज्यो मन मुनिवर, लागो राजुल पाय ॥
 कुवचन जे में कह्या पापी, ते खमजो मोरी माय ॥ दे ॥
 ॥ १२ ॥ तुं मुज माता बेन सुहावण, तुं तिरथ तुं गुरणी
 ॥ तुं मुज तारण पाप निवारण, तुं मुज पातीक हरणी
 ॥ देव ॥ १३ ॥ धन धन राजेमती सतवंती, जिण
 तारयो रहनेम ॥ वचन वाण देई वस आणयो, अंकुश
 देई गज जेम ॥ दे ॥ १४ ॥ नगरी माहे वडी द्वारका
 सोइठ देस मजार ॥ कुळमाहे जादव कुळ मोठो, मिलवंत

नेम कुमार ॥ देव० १५ ॥ सती माहे राजमती मोटी,
मुनिवर माहे रहनेम ॥ गच्छपतमे विजय प्रभु मुरिदा, ऋ-
द्धिहरष कहे एम ॥ देव० ॥ १६ ॥ इति ॥

॥ अथ महावीर स्वामीको पारणो लिख्यते ॥

दुहा ॥ श्री अरिहंत अनंत गुण, अतिसे पूरण गाता ॥
ग्यानि ध्यानि मुनि संजमी, कहिणे उत्तम पात्र ॥ १ ॥ पात्र
तणी अनुमोदना, करतो जीरण सेठ ॥ श्रावक उंची गती
लही, नवग्रीवेगने हेठ ॥ २ ॥ दस चोमासा वीरजी, वि-
चरंता संजम वास ॥ बिसालापुणे आविया, इग्या-
रमे चोमास ॥ ३ ॥

ढाल ॥ चोमासो इग्यारमेजी, विचरंत संजम धीर ॥
बिसालापुणे आवियाजी, स्वामी श्री महावीर ॥ जगत
गुरु ब्रसला नंदन वीर ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ चले चले
जेठ्या जिनराज सखारी, मेरो जाग अनोपम सार ॥
मेरो चोक पुराऊ आज ॥ जगत० ॥ २ ॥ बरुदेवनांगे
देहरोजी, तिहां प्रभु काउसग्ग कीध ॥ पच्चखाण चोमा-
सनोजी, स्वामीए तप कीध ॥ ज० ॥ ३ ॥ जीरण सेठ
तिहां वसेजी, पाले श्रावक धर्म ॥ आकारे करी ओल
ख्याजी, जाणयो धर्मनो मर्म ॥ जग० ॥ ४ ॥ आज
अठे उपवासीयाजी, स्वामी श्री महावीर ॥ काले करपी
प्रभु पारणोजी, हुं सही करदेसुं दान ॥ जगत० ॥

॥ ५ ॥ सदा सेठ इम चितवेजी, सफल होसी मुज आ-
 स ॥ पक्ष मास गिणतां थकाजी, पूरण थयो चोमास ॥
 ॥ जग० ॥ ६ ॥ सामग्री सर्व आहारनीजी, सेजे हुई
 तयार ॥ प्रचुनो मारग पेखतोजी, बैठो घररे वार ॥ ज० ॥
 ॥ ७ ॥ घरे आव्या जे प्राहुणाजी, नोत्या एकण वार ॥
 प्रचुजी क्युं नही आवसीजी, में विनंती करी वारंवार ॥
 ॥ ज० ॥ ८ ॥ पछे हुं करसुं पारणोजी, स्वामीने प्रति
 लाज ॥ होय मनोरथ एहवाजी, ज्युं वरसाले आज
 ॥ ज० ॥ ९ ॥ अक्सर उठ्या प्रचु गोचरीजी, श्री
 सिद्धारथ पूत ॥ विसालापुरमां आवियाजी, पूरण घरे
 पढ़ंतां ॥ ज० ॥ १० ॥ मिथ्यामति जाणे नहीजी, जुगमे
 सुरतरु एह ॥ दासी प्रते इम कहेजी, काईक चिह्न देया ॥ ज० ॥
 ॥ ११ ॥ चाटु जरने वाकलाजी, आणी प्रचुने दीध ॥
 निरागी लेई करीजी, स्वामीजी पारणो कीध ॥ ज० ॥
 ॥ १२ ॥ देव बजावे दुंदुभीजा, बोल बेकर जोड ॥ हेम
 ब्रखा तिहां हुईजी, साठी वारे क्रोड ॥ ज० ॥ १३ ॥
 धन धन दासीतुं सहीजी, धन तेरो अवतार ॥ दान दियो
 श्री वीरनेजी, पाम्यो जवनो पार ॥ ज० ॥ १४ ॥ राजा
 दिक सहु आवीयाजी, धन धन पूरण सेठ ॥ उत्तम करणी
 थें करीजी, अवर सहु तुज हेट ॥ ज० ॥ १५ ॥ लोक
 कहे तुमे सुं दियोजी, पारणो कियो वीर ॥ लोकां प्रते

इस कहेजी, में वोहोरावी खीर ॥ ज० ॥ १६ ॥ जीर-
 ण सेठ सुणी तिहांजी, बाजी दुंदुजी नाद ॥ अनेथ की
 यो प्रभु पारणोजी, जगमे थयो विखवाद ॥ ज० ॥
 ॥ १७ ॥ हुं जगमे अजागीयांजी, मेरे न आव्या स्वामी ॥
 कल्पवृक्ष किम पामिएजी, मारूं मंडल ठाम ॥ ज० ॥
 ॥ १८ ॥ जे जे मनोरथ में कीयाजी, ते ते रह्या मन
 माय ॥ निरधन जिम जिम चितवेजी, तिम तिम नि-
 रफल थाय ॥ ज० ॥ १९ ॥ स्वामीजी कियो तिहां
 पारणोजी, कियो उग्र विहार ॥ आया पास संतानी
 याजी, ते मुनि केवल धार ॥ ज० ॥ २० ॥ बिसालानो
 राजवीजी, लोक सहू आनंद ॥ राय प्रश्न करे इसोजी,
 सतगुरु चरण पाय वंद ॥ ज० ॥ २१ ॥ मेरे नगरमे
 हण अठेजी, पुण्यवंत ने जसवंत ॥ कहे केवली आज
 अठेजी, जीरण सेठ महंत ॥ ज० ॥ २२ ॥ राय कहे
 गिण कारणेजी, जीरण सेठ महंत ॥ दान दियो श्री
 गिरनेजी, पूरण ते जसवंत ॥ ज० ॥ २३ ॥ राय प्रते
 कहे केवलीजी, पूरण दिधो दान ॥ हेम ब्रखा तिहां
 ईजी, अवर नहीं परमाण ॥ ज० ॥ २४ ॥ देवलोक
 जेण बारमेजी, जीरण घाल्यो बंद ॥ अनदिया दीयो
 ल्योजी, उत्तम फल संबंध ॥ ज० ॥ २५ ॥ एक घडी
 ॥ दुंदुजीजी, जो नई सुणतो कान ॥ तो जीरण लेतो

सहीजी, उत्तम केवल ग्यान ॥ ज० ॥ २३ ॥ राय जी-
रण वधावियोजी, अधिको मान सनमान ॥ मुख्य नग-
रमे थापीयोजी, जोवो पुण्य प्रमाण ॥ ज० ॥ २७ ॥
दान देवे सुपात्रनेजी, ते नही निरफळ होय ॥ पात्र
तर्णा अनुमोदनाजी, जीरण सेठ फळ होय ॥
॥ जग० ॥ २८ ॥ इम जाणी अनुमोदनाजी, दान
सुपात्र रसाल ॥ दान देवेठे साधुनेजी, तेने नमे मुनि
माल ॥ ज० ॥ २९ ॥

॥ अथ नेमिसरजीरो स्तवन लिख्यते ॥
सुरपुर नगर सुहामणो, कांई समुद्रबीजे सुत सार ॥
माता सेवादे लाडलाहो नेमजी, जादव कुल अवतार ॥
॥ सु० ॥ १ ॥ दसे धनुष्य करी शोचता, कांई शाम व-
रण शरीर ॥ शंख लंछन पग सोहताहो, नेमजी चरीया
गुण गंजीर ॥ सु० ॥ २ ॥ इंद्र प्रसंसा जे करे, कांई म-
हा बलवंत कुमार ॥ दिन दिन तेजे दिपताहो, नेमजी
चमक्या चित्त मजार ॥ सु० ॥ ३ ॥ कपट हटी कर
थोचनीया, कांई भंगलीकनो व्यवहार ॥ उग्रभेन घरणी
नंदनीहो, नेमजी परणो राजुल नार ॥ ५ ॥ जान करी
आडंवेरे, कांई चढिया नेमकुमार ॥ राणीतो राजुळ देव
ने हो, नेमजी हरखी चित्त मजार ॥ सु० ॥ ५ ॥ ग्या-
नितो ध्यानी मोरा साहेबा, कांई पशुवा सुणीरे पुकार ॥

तोरणथी रथ वालियाहो, नेमजी धरी मनमे वैराग ॥
 ॥ सु० ॥ ६ ॥ गोखामे बैठी थकी, कांई देखण आवे
 जान ॥ विण अपराधे परिहरीहो, नेमजी राजुल नेव-
 रसान ॥ सु० ॥ ७ ॥ राणी तो राजुल वीनवे, थारा
 मारो अधिक सनेह ॥ नव जव केरी प्रीतडिहो, नेमजी
 ते कीम गोडो एह ॥ सु० ॥ ८ ॥ खाणातो पिणा वली
 सरचना, नित नित नवला जेष ॥ शरीरने सरखी जोड
 लीहो, नेमजी अंतर नही लवलेश ॥ सु० ॥ ९ ॥ लोक
 सहू कोई इम कहे, कांई अवर जलो जरतार ॥ इण
 जव एहीज नाहलो हो, नेमजी सावलीयो सिरदार ॥
 ॥ सु० ॥ १० ॥ समजायो समजे नही, राजुल राजकु
 मार ॥ ओछा जल जिम माहलीहो, नेमजी विरह वि-
 लंगी नार ॥ सु० ॥ ११ ॥ वैरागे व्रत वालियो, कांई
 जाय चढीया गिरणार ॥ दिख्यातो लिधी चावसुं हो, ने
 मजी तार्या बहु नरनार ॥ सु० ॥ १२ ॥ पिउ पेहे
 ला जे पदमणी, चित्त धरे पिउ वात ॥ शिवरमणी सुख
 भोगावे हो, नेमजी जोड रही जुग वात ॥ सु० ॥ १३ ॥
 शिल बडो संसारमे, शिल बडो संसार ॥ शिल सरखो
 जगको नही हो, नेमजी शिल धरो सुखकार ॥ सु० ॥ १४ ॥
 सकल कलाधर शोभतां, कांई मोहनवीजे गुरुधाय ॥ तास
 शिष्य कर जोडने हो, नेमजी मनरूपप्रणमेपाय ॥ सु० ॥ १५ ॥

॥ अथ शत्रुंजाजीरो स्तवन लिख्यते ॥

श्रीरे शत्रुंजागिर जेटवा, सुज मन अधिक उमाहो ॥
 ऋषभदेव पुजा करी, लिजो जवतणो लाहो ॥ श्रीरे सि-
 द्धाचल जेटवा ॥ १ ॥ मणीमाहे सुरत ऋषभनी, निपाई
 अजिराम ॥ जवन करायो कनकमे, राख्यो जरतेजा
 नाम ॥ श्री० ॥ २ ॥ पूरव निन्याणुं समासेरया, स्वामी
 वीर जिणंद ॥ राम पांडव मुक्ते गया, पाम्या परमानंदी
 ॥ श्री० ॥ ३ ॥ नेम विना तेवीस जिन, आया
 सिद्ध क्षेत्रे जाण ॥ शत्रुंजा समो तिरथ नहीं, बोल्यो
 श्री सिमंदर वाण ॥ श्री० ॥ ४ ॥ पूरव पुण्य पसाउले
 पुंडरीकगिर पायो ॥ कुंतिविजय हरषे करी, श्रीविमल
 चल गायो ॥ श्री० ॥ ५ ॥

॥ अथ राणापुराजीरो स्तवन लिख्यते ॥

राणापुरो रळियामणोरे लाल, प्रथम तिर्थकर देव ॥
 सुखकारीरे ॥ हुं आयो उलट धरीरे लाल, संप्रत कर-
 वा सेव ॥ सुखकारीरे ॥ राणापु० ॥ १ ॥ नयण
 कमळी पांखडीरे लाल, अथवा अमिय कचोल ॥ सु० ॥
 सुरत दिडी जिनवर तणीरे लाल, सुज मन हरष कि-
 लोल ॥ सु० ॥ २ ॥ दरसण जांता हीरा जडियां
 लाल, अधर प्रवालीनो रंग ॥ सुख० ॥ वाहे मोवें वेहे
 खारे लाल, तिलक विराजात चाल ॥ सु० ॥ रा० ॥ ३ ॥

बेबीस मंडप चहु दीसरे लाल, प्रतमा चार हजार ॥
॥ सु० ॥ त्रीलोक दीपक देहरोरे लाल, इण सम बडो
नही संसार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ४ ॥ दिठी बोहोत्तर देह-
रीरे लाल, माहे अस्तापद मेर ॥ सु० ॥ जुयरा दिठा
अति जलारे लाल, सुता ऊठ सबेर ॥ सु० ॥ रा० ॥
॥ ५ ॥ पंच तिरथ जलारे लाल, शत्रुंजा गिरनार ॥
॥ सु० ॥ तोरण एकसो जाणियेरे लाल, धजा दोय ह-
जार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ६ ॥ पांचसे बावन पुतलीरे लाल
अपठराने उणहियार ॥ सु० ॥ आदिनाथ दरशन देखी-
योरे लाल, पोल चहुदीस चार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ७ ॥
चौमुख दीपे देहरोरे लाल, हाण एक मेलो न जाय ॥ सु० ॥
जिम निरधन धन पामीयोरे लाल, जीव रहे लपटाय ॥
॥ सु० ॥ रा० ॥ ८ ॥ जिणवर गुण सायर जणेरे लाल,
जील रह्यो मन मीन ॥ सु० ॥ ते काईक धीमो नहीरे
लाल, नयण हुवा लयलीन ॥ सु० ॥ रा० ॥ ९ ॥ दे-
वांगना तिण देहरीरे लाल, तिणरो रंग पतंग ॥ सु० ॥
फाटे पिण फिटे नहीरे लाल, जिनवर संजिठरो रंग ॥
॥ सु० ॥ रा० ॥ १० ॥ देखता नयण न ठरेरे लाल,
जेठंतां सुख थाय ॥ सु० ॥ सुपनामे नवीं विसरेरे लाल,
श्री आदसरजीरा पाय ॥ सु० ॥ रा० ॥ ११ ॥ राणापू-
रारी महेमारे लाल, कहेतां न आवे पार ॥ सु० ॥ जिण-

॥ अथ शत्रुंजाजीरो स्तवन लिख्यते ॥

श्रीरे शत्रुंजागिर जेटवा, मुज मन अधिक उमाहो ॥
 ऋषभदेव पुजा करी, लिजो जवतणो लाहो ॥ श्रीरे सि-
 द्धाचल जेटवा ॥ १ ॥ मणीमाहे सुरत ऋषभनी, निपाई
 अजिराम ॥ जवन करायो कनकमे, राख्यो भरतेजा
 नाम ॥ श्री० ॥ २ ॥ पूरव निन्याणुं समासेरया, स्वामी
 वीर जिणंद ॥ राम पांडव मुक्ते गया, पाम्या परमानंद ॥
 ॥ श्री० ॥ ३ ॥ नेम विना तेवीस जिन, आया
 सिद्ध क्षेत्रे जाण ॥ शत्रुंजा समो तिस्थ नहीं, बोल्या
 श्री सिमंदर वाण ॥ श्री० ॥ ४ ॥ पूरव पुण्य पसाउले,
 पुंडरीकगिर पायो ॥ कुंतिविजय हरषे करी, श्रीविमला
 चल गायो ॥ श्री० ॥ ५ ॥

॥ अथ राणापुराजीरो स्तवन लिख्यते ॥

राणापुरो रळियामणोरे लाल, प्रथम तिर्थकर देव ॥
 सुखकारीरे ॥ हुं आयो उलट धरीरे लाल, संप्रत कर
 वा सेव ॥ सुखकारीरे ॥ राणापु० ॥ १ ॥ नयण
 कमळी पांखडीरे लाल, अथवा अमिय कचोल ॥ सु० ॥
 सुरत दिडी जिनवर तणीरे लाल, मुज मन हरष कि
 लोल ॥ सु० ॥ २ ॥ दरसन जोता हीरा जडियां
 लाल, अधर प्रवालीनो रंग ॥ सुख० ॥ वांटे मोवे वंदे
 खारे लाल, तिलक निरार्जात नाल ॥ सु० ॥ राणाशु

चौबीस मंडप चहु दीसरे लाल, प्रतमा चार हजार ॥
 ॥ सु० ॥ त्रीलोक दीपक देहरेरे लाल, इण सम बडो
 नही संसार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ४ ॥ दिठी बोहोत्तर देह-
 रीरे लाल, माहे अस्तापद मेर ॥ सु० ॥ अयरा दिठा
 अति जलारे लाल, सुता ऊठ सबेर ॥ सु० ॥ रा० ॥
 ॥ ५ ॥ पंच तिरथ जलारे लाल, शत्रुंजा गिरनार ॥
 ॥ सु० ॥ तोरण एकसो जाणीयेरे लाल, धजा दोय ह-
 जार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ६ ॥ पांचसे बावन पुतलीरे लाल
 अपगराने उणहियार ॥ सु० ॥ आदिनाथ दरशन देखी-
 योरे लाल, पोल चहुदीस चार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ७ ॥
 चौमुख दीपे देहरारे लाल, द्वाण एक मेलो न जाय ॥ सु० ॥
 जिम निरधन धन पामीयोरे लाल, जीव रहे लपटाय ॥
 ॥ सु० ॥ रा० ॥ ८ ॥ जिणवर गुण सायर जणरे लाल,
 जील रह्यो मन मीन ॥ सु० ॥ ते काईक धीमो नहीरे
 लाल, नयण हुवा लयलीन ॥ सु० ॥ रा० ॥ ९ ॥ दे-
 वांगना तिण देहरीरे लाल, तिणरो रंग पतंग ॥ सु० ॥
 फाटे पिण फिटे नहीरे लाल, जिनवर संजिठरो रंग ॥
 ॥ सु० ॥ रा० ॥ १० ॥ देखता नयण न ठेरे लाल,
 जेटतां सुख थाय ॥ सु० ॥ सुपनामे नवीं विसरेरे लाल,
 श्री आदसरजीरा पाय ॥ सु० ॥ रा० ॥ ११ ॥ राणापू-
 रारी महेभारे लाल, कहेतां न आवे पार ॥ सु० ॥ जिण-

जेटंता जोणजोरे लाल, मेरु तेणे विस्तार ॥ सु० ॥ रा० ॥
 ॥ १२ ॥ सांजळ साहेबा विनंतीरे लाल, एक करुं अर
 दास ॥ सु० ॥ जो सेव करे तुम तणीरे लाल, तो पूरो
 मन आस ॥ सु० ॥ रा० ॥ १३ ॥ कुवेरा सम मोठो
 कह्योरे लाल, मोटो देस मेवाड ॥ सु० ॥ मोटो तिरथ
 मंडाणीयोरे लाल, धन धनो पोरवाड ॥ सु० ॥ रा० ॥
 ॥ १४ ॥ संमत सतरेसे पनरामेरे लाल, चैत्र पुनम सोम-
 वार ॥ सु० ॥ जात्रा कीधी जिनवर तणीरे लाल, धन
 धन जय जयकार ॥ सु० ॥ रा० ॥ १५ ॥ तपगढ
 माहे दिपतारे लाल, श्री वीजे प्रभुराय ॥ सुख० ॥ ना-
 जिनंदण गुण गावतारे लाल, कवी जणने सुख
 थाय ॥ सु० ॥ रा० ॥ १६ ॥ इति ॥

॥ अथ सती चंनणवाळारी सजाय लिख्यते ॥

श्री दधिवाहन पुत्री जाणी, जिणरी माता धरणी रा-
 णी ॥ नणे गुणेने रुप रसाला, धन धन श्री चंदण
 वाळा ॥ १ ॥ अपचरा गुण जाणी इंद्रानी, तिणसु पिण
 रुप अधिको जाणी ॥ देही दिपे दिपक जिम कमला ॥
 ॥ घ० ॥ २ ॥ चंपा लुंटीने सती वांदणा गर्ड, जठे सेठ
 घनोए मोले लही ॥ जोवे जोर करमरा चाला ॥ घ० ॥
 ॥ ३ ॥ मुल मस्तक मुंडीने दुःख दिनो, सती जोयरा
 माहे तेलो किनो, सेठ आवीने काढी ततकाला ॥ घ० ॥

॥ ४ ॥ जाई जुने बाकुला उडदना, कोई साध आवे-
तो देऊ जाव घणा ॥ जुख तृषाने देई सुखमाला ॥
॥ ध० ॥ ५ ॥ वीर जिणंद निजरा दिठा, सतीरे रोम
रोम लागे मिठा ॥ सामे जोय रही उजीयाला ॥ ध० ॥
॥ ६ ॥ तेरे बोले अधूरा जाणी, सतीरे आख्या माहे
न दीसे पाणी ॥ वीर पाठा फिरगया ततकाला ॥ ध० ॥
॥ ७ ॥ में पूरव नव पापज करीया, वीर आया आंग-
ण पाठाजी फिरिया ॥ नेण नीर वहे जिम परनाला ॥
॥ धन० ॥ ८ ॥ श्री वीर जिणंद केवळ पाया, जेठे स-
तीरे नणी देवता लाया ॥ संजम लेई गोडी जंजाला ॥
॥ धन० ॥ ९ ॥ सती बत्तीस हजारारी हुई गुरणी,
सती उतकृष्टी किधी करणी ॥ मेठ्या मिथ्यातणारे
जाला ॥ ध० ॥ १० ॥ श्रीवीर जिणंद पारणो किधो,
जेठे देवता आय उच्चव किधो ॥ हात कंकण गल मोती-
री माला ॥ धन० ॥ ११ ॥ जेठे देवता तणी दुंदूजी
बाजे, आकासा माही अंबर गाजे ॥ पंच द्रव्य उठा तिण
वेला ॥ धन० ॥ १२ ॥ पुज्य गुमानचंद प्रसादे जोडी, ज-
पता तुटे करमारी कोडी ॥ रतनचंदजी ढाल जोडी र-
साला ॥ धन० ॥ १३ ॥ इति ॥

॥ अथ तिर्थमालाको स्तवन लिख्यते ॥

शत्रुंजे ऋषभ समोसरया, जला गुण नरियारे ॥ सि-

द्वा साधु अनंत, तिरथ ते नसुरे ॥ १ ॥ तीन कल्याण
 क तिहां थया, सुक्ति गयारे ॥ नेमिसर गिरनार, तिरथ
 ते नसुरे ॥ २ ॥ समेत सिस्वर सुंहामणो, रळियामणोरो
 सिधा तिर्थकर वीस ॥ तिरथ० ॥ ३ ॥ अस्तापदजी
 देहरो, शिर सेहरोरे ॥ जस्त चरायो विव ॥ ति० ॥
 ॥ ४ ॥ आवु चोसुख अतिचलो, त्रीधुवनतीलोरे ॥ वि-
 मलवंसी वस्तुपाल ॥ ति० ॥ ५ ॥ नगरी चंपा निर-
 खीये, हीये हरखीएरे ॥ सिधा श्री वासुपूज्य ॥ ति० ॥
 ॥ ६ ॥ पूरव दिशी पावापुरी, ऋद्धे जरीरे ॥ सुक्ति गया
 महावीर ॥ तिरथ० ॥ ७ ॥ जसलमेर जुहारीए, दुःख
 वारीयेरे ॥ अरिहंत विव अनेक, तिरथ ते नसुरे ॥ ८ ॥
 सेरीसो संखेसरो, पंचामरारे ॥ फलुंदी मंडण पास ॥
 ॥ ति० ॥ ९ ॥ वीकानेर वंदीए, चिरनंदीयेरे ॥ अरि-
 हंत देहरा आठ ॥ ति० ॥ १० ॥ अंतरीक आजहरो,
 अमीऊरारे ॥ जीरावलो जगनाथ ॥ तिरथ० ॥ ११ ॥
 नाडुळई यादवो, गोडीसतवारे ॥ श्री वीर काणो पार्श्व ॥
 ॥ तिरथ० ॥ १२ ॥ नंदीसरना देहा, वावनकीणारे ॥
 रुचिक कुंडल चार ॥ ति० ॥ १३ ॥ त्रिलोक दीपक दे-
 हरा, यात्रा करारे ॥ राणापुरारी सहेज ॥ ति० ॥ १४ ॥
 नवा नगरा देहरा, वावच कीणारे ॥ कयाया राज मी-
 स ॥ ति० ॥ १५ ॥ साभर्ता अस्मानती, प्रतिमा वर्तारो ॥

सरग मृत्यु पाताल ॥ ति० ॥ १६ ॥ तिरथ यात्रा फल तिहां,
होजो मुज इहांरे ॥ समय सुंदर कहे एम ॥ ति० ॥ १७ ॥

॥ अथ सुबुधिनाथ स्तवन लिख्यते ॥

मुजरा साहीब मुजरा साहीब मेरारे ॥ साहीब सुबु-
धि जिणेश्वर स्वामी, चरण पखालुं तेरारे ॥ सु० ॥ १ ॥
केसर चंदन चरचुं अंगे, फूल चढाऊं सेरारे ॥ घंटा बजा-
ऊं करूं आरती, देऊं प्रदह्नीना फेरारे ॥ सु० ॥ २ ॥
पंच शब्द वाजिंत्र बजाऊं, नृत्य करूं बहु तरारे ॥ रूप
चंद्र गुण गावत हरषीत, नाम निरंजन तेरारे ॥ सु० ॥ ३ ॥

॥ अथ चित्त संभूतको स्तवन लिख्यते ॥

चित्त कहे ब्रम्हरायने, कबु दिलमाहे आणोहो ॥ पूर-
व भवरी प्रीतडी, तुमे मूल न जाणोहो ॥ बंधव बोल
मानोहो ॥ १ ॥ कतवारीरा सुत ज्युं, सांधो दे आणोहो ॥
जाती समरण ग्यानथी, पूरव भव जाणोहो ॥ वं० ॥ २ ॥
देस दसायण राजा घरे, पेहेले भव दासोहो ॥ बीजे भव
कालिंजरे, थया मृग बन बासोहो ॥ वं० ॥ ३ ॥ तीजे
भव गंगा तटे, आपे हंसला हुताहो ॥ चौथे भव चंडा-
लरे, घर जन्म्या पुता हो ॥ वं० ॥ ४ ॥ चित्त संभूत
दोनु जिणा, गुण बहुला पायाहो ॥ सरणे आया आपणे,
तिण पिंडत पढायाहो ॥ वं० ॥ ५ ॥ राजा नगरीथी
कादीया, आया मरणा मंडीयाहो ॥ वन माहे गुरु उपदे-

शशी, आपां घर गंडीयाहो ॥ बं० ॥ ६ ॥ संजम ले तप
 शा करी, लब्ध धारी हुताहो ॥ गांवा नगरा विचरंता
 हत्तीनापूर पहुंचताहो ॥ बं० ॥ ७ ॥ निमुच ब्राम्हण आ-
 लख्या, नगरीथी काढाव्याहो ॥ कोप चढ्या बेहु जिणा,
 संथारा ठायाहो ॥ बं० ॥ ८ ॥ धुवो थें कीधो लब्धथी,
 नगरी जय पाया हो ॥ चक्रवर्ति निज परिवारसुं, अवि-
 तुरत स्वमाव्याहो ॥ बं० ॥ ९ ॥ रत्नाराणी रायनी, आ-
 वि सिस नमायोहे ॥ पग पुंज्या केसा थकी, थोर मन जा-
 योहो ॥ बं० ॥ १० ॥ नियाणो तुमे कियो, तपनो फल
 हारयोहो ॥ म्हे थाने बंधन वरजियो, तुमे नाही विच्या-
 रयोहो ॥ बं० ॥ ११ ॥ ललनी गुलनी विमानमे, जव पा-
 चमे थयाहो ॥ तुमे तिहांथी चवी करी, कंपीलापुर आ-
 याहो ॥ बं० ॥ १२ ॥ हमे तिहांथी चवी करी, गाथा-
 पती थयाहो ॥ संजमजार लेई करी, तोसुं मिलणने आ-
 याहो ॥ बं० ॥ १३ ॥ चक्रवर्ति पदवी थें लिवी, ऋद्धि
 सगळी पाईहो ॥ किधो सोई पामियो, हिवे कमीयन काई
 हो ॥ बं० ॥ १४ ॥ समरथ पदवी पामिया, हिवे जनम
 सुधारोहो ॥ संसारना सुख कारिमा, विस्वया रस नि-
 वारोहो ॥ बं० ॥ १५ ॥ राव कहे सुणो साधुर्जा, कनु
 आरे आतावोहो ॥ आ ऋद्धि तो गंडे नहीं, पत्रे थें पिस्ता
 सोहो ॥ बं० ॥ १६ ॥ थें आया म्हारा राजमं, नरभव

सुख मानोहो ॥ साध पणामाही बे कीसो, नित मांगने
 साणोहो ॥ ब० ॥ १७ ॥ चित्त कहे सुणो रायजी, इ-
 सही किम जाणेहो ॥ म्हे ऋद्धि तो बोडी घणी, गिण-
 ती कुण आणेहो ॥ ब० ॥ १८ ॥ हुं आयो थाने केणने,
 आ ऋद्धि तो तुमे त्यागोहो ॥ वैरागे मन वालने, धर्म
 मारग लागोहो ॥ बं० ॥ १९ ॥ जिन्न जिन्न जाव कल्हा
 घणा, नही आवे वैरागेहो ॥ जारी करमा जीवडा, ते
 किणवीद जागेहो ॥ बं० ॥ २० ॥ नियानो तुमे कियो,
 षट् खंडज केराहो ॥ इण करणीसुं जाणजो, थारा न-
 के डेराहो ॥ बं० ॥ २१ ॥ पांचु जव जेळा किया,
 आपे दोनुं जाईहो ॥ हिवे मिळणो बे दोहिलो, जिम
 परबत राई हो ॥ बं० ॥ २२ ॥ ब्रम्हदत्त पहुंचतो नरक
 तप्तमी, चित्त मुक्ति मळारीहो ॥ करजोडी कवीयण कहे,
 थावागमन निवारी हो ॥ बं० ॥ २३ ॥

॥ अथ भ्रवा पुत्रको स्तवन लिख्यते ॥

सुगरीव नगर सुहामणोजी, राजा बळचद्र नाम ॥
 अस घर राणी भ्रवावतीजी, तस नंदन गुणधाम ॥ ए
 ताता स्त्रीण लाखीणीरे जाय ॥ १ ॥ एक दिन बैठा
 गोखडेजी, राण्यारे परिवार ॥ सिम दाजेने रवी तपे-
 जी, हिवे दीठा अणगार ॥ ए माता० ॥ २ ॥ मुनि दे-
 सि जव सांचल्योजी, मन बसियारे वैराग ॥ हरष धरीने

उठीयाजी, लागा माताजीरे पाय ॥ ए जननी अनुमत
 दे मोरी माय ॥ ३ ॥ तुं सुखमाळ सुहामणोजी, जोगवो
 संसारना जोग ॥ यौवन वय पागी पडे जब, आदर-
 जो तुमे जोग ॥ रे जाया तुजविन घडीरे छमास ॥
 ॥ ४ ॥ पाव पलकरी खबर नही ए माय, करे काळ-
 कोजी साज ॥ काळ अजाएयो ऊडपडेजी

लागसीजी, उनाळे लूरे वाय ॥ चोमासे मेला कापडाजी,
 ए दुःख सह्योह न जाय ॥ रे जाया० ॥ १२ ॥ वनमे
 छे एक मृगलोजी, कुणकरे उणरिज सार ॥ मृगनी परे
 विचरसुंजी, एकलडो अणगर ॥ ए माता० ॥ १३ ॥
 मात वचन ले निसरयाजी, भ्रवा पुत्र कुमार ॥ पंच महा-
 व्रत आदरयाजी, लिधो संजम नार ॥ ए माता० ॥
 ॥ १४ ॥ एक मासनी सलेखनाजी, उपनो केवळग्यान
 ॥ कर्म स्वपाय सुक्ते गयाजी, ज्यांरो लीजे नित प्रत
 नाम ॥ ए माता० ॥ १५ ॥

॥ अथ पांचमां आराको स्तवन लिख्यते ॥

पहिले पद अरिहंत जाणी, ज्यांरो नजन करो नवि-
 यण प्राणी ॥ ज्यांरा नामथकी जयजयकारो, पुरो सुख
 नही ओ पांचमे आरो ॥ १ ॥ हिये जीव पचेरे घणा,
 कोई पार नहीरे दुःख तणा ॥ तेरे तिणगा लागी रह्या
 लारो ॥ पु० ॥ २ ॥ नितरो नित गावडे जावे, वलि
 माथे नार उठार्डे लावे ॥ नित नित पेट नरी जिवारो
 ॥ पु० ॥ ३ ॥ देस विदेसामे नित नमे, वली आलस
 सेती दिन गमे ॥ वलि आमीने सामी ऊडपा मारे
 ॥ पु० ॥ ४ ॥ किणहीकने वणिज माही तोटो, इम
 जाणीने दुःख लागो मोटो ॥ वले रात दिवस छलवल
 पाडे ॥ पु० ॥ ५ ॥ किणने वणिजमे नफारे घणो, पीण

उठीयाजी, लागी माताजीरे पाय ॥ ए जननी अनुमत
 दे सोरी माय ॥ ३ ॥ तुं सुखमाळ सुहामणोजी, जोगवो
 संसारना जोग ॥ यौवन वय पागी पडे जव, आदर-
 जो तुमे जोग ॥ रे जाया तुजविन घडीरे छमास ॥
 ॥ ४ ॥ पाव पलकरी खबर नही ए माय, करे काळ-
 काजी साज ॥ काळ अजाणयो ऊडपडेजी, ज्युं तितर-
 पर बाज ॥ ए माता स्त्रिण लाखीणीरे जाय ॥ ५ ॥
 रत्न जडीत घर आंगणोजी, तुं सुंदर अवतार ॥ मोठा
 कुलनी उपनीजी, कांई छोडो निरधार ॥ रे जाया ॥
 ॥ तु० ॥ ६ ॥ वादी गरवादी रचिये ए माय, स्त्रिणमे
 खेरुज थाय ॥ ज्युं संसारनी संप्रदाजी, देखतडां विल
 जाय ॥ ए माता० ॥ ७ ॥ पिलंग पथरणे पोडणोजी,
 तुं जोगीरे रसाळ ॥ कनक कचोळे जिमणोजी, कांचल-
 डीमे आहार ॥ रे जाया ॥ तु० ॥ ८ ॥ सायर जळ पी
 या घणा ए माय, चुग्या मातारा ए थान ॥ वृष न हुवा
 जीवडोजी, इधक अरोग्या धान ॥ ए माता ॥ स्त्री० ॥
 ॥ ९ ॥ चारित्र छे जाया दोहिलोजी, चारित्र खांडानी
 धार ॥ विन अपराधे कुंजणोजी ॥ आस्वद नश्ये लि-
 गार ॥ रे जाया ॥ तु० ॥ १० ॥ चारित्र छे माता सां
 ह्यलोजी, चारित्र सुसनीजी खान ॥ चवदेई राज लांक
 नाजी, फेरा टाळणहार ॥ ए माता० ॥ ११ ॥ जियाळेसा

लागसीजी, उनाळे लूरे वाय ॥ चोभासे मेला कापडाजी,
 ए दुःख सह्योह न जाय ॥ रे जाया० ॥ १२ ॥ वनमे
 छे एक मृगलोजी, कुणकरे उणरिज सार ॥ मृगनी परे
 विचरसुंजी, एकलडो अणगर ॥ ए माता० ॥ १३ ॥
 मात वचन ले निसरयाजी, अवा पुत्र कुमार ॥ पंच महा-
 व्रत आदरयाजी, लिघो संजम नार ॥ ए माता० ॥
 ॥ १४ ॥ एक मासनी सलेखनाजी, उपनो केवळग्यान
 ॥ कर्म स्वपाय सुक्ते गयाजी, ज्यांरो लीजे नित प्रत
 नाम ॥ ए माता० ॥ १५ ॥

॥ अथ पांचमां आराको स्तवन लिख्यते ॥

पहिले पद अरिहंत जाणी, ज्यांरो नजन करो नवि-
 यण प्राणी ॥ ज्यांरा नामथकी जयजयकारो, पुरो सुख
 नही ओ पांचमे आरो ॥ १ ॥ हिचे जीव पचेरे घणा,
 कोई पार नहीरे दुःख तणा ॥ तेरे तिणगा लागी रह्या
 लारो ॥ पु० ॥ २ ॥ नितरो नित गावडे जावे, वलि
 माथे नार उठाई लावे ॥ नित नित पेट नरी जिवारो
 ॥ पु० ॥ ३ ॥ देस विदेसामे नित नमे, वली आलस
 सेती दिन गमे ॥ वलि आमीने सामी ऊडपा मारे
 ॥ पु० ॥ ४ ॥ किणहीकने वणिज माही तोटो, इम
 जाणीने दुःख लागो मोटो ॥ वले रात दिवस छलवल
 पाडे ॥ पु० ॥ ५ ॥ किणने वणिजमे नफारे घणो, पीण

सोच लाग्योरे पुत्र तणो ॥ पुत्र हुसितो नाम रेसी लारे
॥ पु० ॥ ६ ॥ पुत्र तणो तो सुख फलीयो, पीण पा-
ढोसी खोटो मिलीयो ॥ उलेणाएत लागो लारे ॥ पु० ॥
॥ ७ ॥ मायडी पुत्र जायारे घणा, नारी आया पछे जु-
दारे हुवा ॥ एक एकरे कोई नही सारो ॥ पु० ॥ ८ ॥
पाढोसीनी द्विष्टी निकी, पीण धरमे नारी काली किकी
॥ वा रात दिवस छाती बाले ॥ पु० ॥ ९ ॥ हिवे नारी
जुगला पुण्य जोगे, पीण देहीने आण घेरयो रोग ॥
फोडा फुणगलाने छलवल पाडे ॥ पु० ॥ १० ॥ देहीमे
सर्व सातारे पाई, पीण धरमे पुत्री घणीरे जाई ॥ तिणरी
तो चिंता घणी साले ॥ पु० ॥ ११ ॥ संसारमे छे दुःख
घणा, कोई राजा कालने धन तणा ॥ एक एकरे लागे
लारो ॥ पु० ॥ १२ ॥ एहवो जाणीने धर्म करां, वली
समतारस मन माहे घरो ॥ पुज जेमलजी कहे ए सुख
सारो ॥ पु० ॥ १३ ॥

॥ अथ नव घाटीको स्तवन लिख्यते ॥

नव घाटीमाहे नटकत आयो, पाम्यो नरनव सार ॥
जेहने वंछे देवता, जीवाते किम जावो हार ॥ ते किम जावो
हार, जीवाजी ते किम जावो हार ॥ दुलनतो मानव नव
पायो ते किम जावो हार ॥ १ ॥ धन दोलत रिद्ध सं-
पश पाई, पाम्यो जोग रवाळ ॥ मोहो माया माहे कुरु

रह्यो, जीवा नही लिवी सुरत संजाळ ॥ नही लिवी सु-
 रत संजाळ, जीवाजी नही लिवी सुरत संजाळ ॥ दु० ॥
 ॥ २ ॥ काया तो थारी कारमी दिसे, दिसे जिन धर्म
 सार ॥ आवुखो जाता वार न लागे, चेतो किवुनी गि-
 वार ॥ चेतो किवुनी गिवार, जीवाजी चेतो किवुनी गि-
 वार ॥ दु० ॥ ३ ॥ यौवन वय माहे धंदो लागो, लागो
 हे रमणीरे लार ॥ धन कमायने दोलत जोडी, नही
 किनो धर्म लिगार ॥ नही किनो धर्म लिगार, जीवाजी
 नही किनो धर्म लिगार ॥ दु० ॥ ४ ॥ जरा आवेने
 यौवन जावे, जावे इंद्रिया विकार ॥ धर्म किया बिन हा
 त घसोला, परभव खासो मार ॥ परभव खासो मार,
 जीवाजी परभव खासो मार दु० ॥ ५ ॥ हातामे क-
 डाने कानामे मोती, गेल सोवनकी माल ॥ धर्म किया
 बिन एह जीवाजी, अजरणछे सहुजार ॥ अजरणछे
 सहु जार जीवाजी, अजरणछे सहुजार ॥ दु० ॥ ६ ॥
 ए जग है सब स्वारथ केरा, तेरो नहीरे लिगार ॥ बार-
 बार सतगुरु समजावे, ल्यो तुमे संजम जार ॥ ल्यो तु-
 मे संजम जार, जीवाजी ल्यो तुमे संजम जार ॥ दु० ॥
 ॥ ७ ॥ संजम लेईने कर्म खपावो, पामो केवळ ग्यान ॥
 निरमळ हुयने मोक्ष सिधावो, आछे साचो ग्यान ॥ आ-
 छे साचो ग्यान, जीवाजी आछे साचो ग्यान ॥ दु० ॥

॥ ८ ॥ संमत अठारे ने वरस गुण्याशी, हरकेनमिध
 जी उल्लास ॥ चेत वद सातम सायपुरमे, किनो ग्यान
 प्रकाश ॥ किनो ग्यान प्रकाश, जिवाजी किनो ग्यान प्र-
 काश ॥ दुलभतो ० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ विजेसेठ विजया सेठाणीरो स्तवन लिख्यते ॥

शिल तणीरे महीमा सांचल, सुमता चित्तलाई ॥
 एक चित्त आदरया जीवरो, पाप परो जोई ॥ १ ॥
 करे ज्याकुं कमी नही काई ॥ चित्त चोखे मन शिल
 आदरयो, जर जोवन माही ॥ ए आंकणी ॥ कठ देस
 कसुंबी नगरी, दिखणदेस माही ॥ धरम ध्यान अचकरो
 सोजे, चरत खेत्र माही ॥ करे ० ॥ चित्त ० ॥ २ ॥ पु
 ण्य जोगे ज्यांरे माहो माहे, हुई सगपण सगाई व्या-
 व थयोने प्रितम पुठे, सुंदर सेजाई ॥ करे ० ॥ ३ ॥ दे
 खने तो प्रितम बोले, सुंदर जले आई ॥ हिवे तो म्हा
 काम नहीवे, फिर पागी जाई ॥ करे ० ॥ ४ ॥ कृण
 पदरो नेम लियोवे, कंवर पणा माही ॥ तिन दिवस उ-
 ने बाकी र्हावे, पिगे वतलाई ॥ करे ० ॥ ५ ॥ वचन
 प्रितमरा सांचल विजया, तनमन सुरछानी ॥ मो मरि-
 खो कंतो मिलियो, तुं कपुं विलखाणी ॥ करे ० ॥ ६ ॥
 शुक्र पदरो नेम लियोळे, गुरुणीपे जाई ॥ हिवे तो म्हा
 काम नहीळे, जाव जीव ताई ॥ करे ० ॥ ७ ॥ नान

पिणरी आस हुती, रही मन माही ॥ थेंतो कंताजी दु-
 जी परणो, सुख बिलसो चित्तलाई ॥ करे० ॥ ८ ॥ तो
 सरखी सती छोटकर, दूजी कुण लाई ॥ रतन छोटकर
 पळे पत्थर, कुण बांधे जाई ॥ करे० ॥ ९ ॥ कामधेनु
 थारे आंगण घुजी, कमी नही काई ॥ जाकडने तो सु-
 ख बांधकर, धका लात खाई ॥ करे० ॥ १० ॥ बोले
 प्रितम सुणहो सुंदर, तुं मुज घर आई ॥ जाव जीवरा
 त्यागज कीघा, घणी खीर खाई ॥ करे० ॥ ११ ॥ बोले सुं-
 दर सुणहो प्रितम, करडा मात तात जाई ॥ आपणे
 तो घणा खीजसी, सुणसी सुणपाई ॥ करे० ॥ १२ ॥
 बोले प्रितम सुनहो सुंदर, तुं क्युं बिसमाई ॥ मात तात
 सांजलीया पिछे, चारित्रियो थाई ॥ करे० ॥ १३ ॥ श्रा-
 वक धर्म साचो मन पाले, चित्तमे चतुराई ॥ दान दया
 हिरदासुं चाले, दिन दिन अधिकाई ॥ करे० ॥ १४ ॥
 एकण अंतेउर बेठे सामे, चारित्रियो थाई ॥ एकण से-
 ज्या दौनुं पाडे, जाणे बेन जाई ॥ क० ॥ १५ ॥ सामा-
 यिक पाडिकमणो करतां, सुख माहे दिन जाई ॥ वारे
 वरस बीत्या पिछे वात, सब नगरीमे हूई चाई ॥ करे० ॥
 ॥ १६ ॥ विमल केवली चाप बखाणे, जाणे दिल आई ॥
 देखणने सब नगरी आई, हीयडे हरख पाई ॥ क० ॥
 ॥ १७ ॥ विजियानेतो तिजीया मिली, कुण करे जाई ॥

घन घन सती जीतव थारो, उदे जले आई ॥ क० ॥
 ॥ १८ ॥ मात तात सांजलीया पीछे, खिजीया घर मा
 ही ॥ मेंतो पोतारी बाट जोवता, पुछा वेद जोई ॥
 ॥ क० ॥ १९ ॥ शिलवंतारा गुण अधकेरा, टुक एक व
 नाई ॥ रीख चौथमलजी इम केहसरे, सुणो सेन
 जाई ॥ करे० ॥ २० ॥

॥ अथ तिर्थकरजीरा परिवार स्तवन लिख्यते ॥

राजा राणीरो कडुंबो घणोजी, दिपती कवरारी जोडा।
 संसार सगपण जाणने, काचा सुत ज्युं नाख्यो तोड ॥
 ॥ १ ॥ जिनेसर मोहोणीजी, आपणे दिन दिन हुं ग्या
 न चितुजी ॥ ए आंकणी ॥ ऋपज देवजीरे वेठ्या दोय,
 चरतादिक सो पूत ॥ सगळाई संजम आदरया, प्रभु
 कीनो मुक्तरो सूत ॥ जिने० ॥ २ ॥ अजीत नाथजीरे
 वेठो नही, सेजाई टळगयो पाप ॥ संसार सगपण जा-
 णने, प्रभुजी नही आणयो मनमे संताप ॥ जिने० ॥
 ॥ ३ ॥ संजव अचिनंदन सुमतीजी, तीनारे तीन ती-
 न पूत ॥ पदमप्रभुजीरे तरे वेठ्या, जिके जारी घररा मृता।
 ॥ जिने० ॥ ४ ॥ सुपार्थनाथजीरे संतर वेठ्या, चंदा-
 प्रभुजीरा दस आठ ॥ उगर्णास वेठ्या सुवर्धनाथजीरे,
 जिके करतां मिला विलायात ॥ जि० ॥ ५ ॥ मित्त
 नाथजीरे चारे दोय, श्रीदंभजीरे निन्याणु जया पूत ॥

विमलनाथजी कवरा रह्या, संजम ले धारया कर्मासु जुध
 ॥ जि० ॥ ६ ॥ अठयायशी बेटा अनंतनाथजीरे, धर-
 मनाथजीरे उगणीस ॥ दोड क्रोड बेटा संतनाथजीरे,
 लागी जीग जोत जमीस ॥ जि० ॥ ७ ॥ दोड क्रोड
 कुंधुनाथजीरे बेटा, सवा क्रोड अरिहंत ॥ मल्लिनाथजी
 कुवारा रह्या, बाल ब्रह्मचारी ज्यारे लार ॥ जि० ॥ ८ ॥
 उगणीस बेटा मुनिसुव्रतजीरे, नेमिनाथजी रह्या कंवार ॥
 वलि नेमनाथजी बालब्रह्मचारी, तोरण जाय गोडी रा-
 जुल नार ॥ जि० ॥ ९ ॥ पार्श्वनाथजीरे बेटो नहीरे,
 महावीरजीरे बेटी एक ॥ प्रभुजी संजम आदरया, मुक्त
 नगरमे दिवी टेक ॥ जि० ॥ १० ॥ ए चोविसीनो परि-
 वार सवाचार क्रोड, वलि चारसोने सात ॥ सतरा जि-
 नरे बेटा हुवा, तिनुं बेट्यारी चाली वात ॥ जि० ॥ ११ ॥
 अजीत विमल मल्लीनाथजी, नमि नेमजी पार्श्वनाथ जस
 वंत ॥ सतवादी हुवा श्री महावीरजी, ज्यांरे नही बेटारो
 फंद ॥ जि० ॥ १२ ॥ संसार सगपण जाणने, चाई
 चाई मनमे नही आण ॥ मुक्तरा ध्यानी हुवा, ज्यांरा
 श्रावक कियाहै बखाण ॥ जि० ॥ १३ ॥ पालीमे पान-
 मल वली हर्ष रिखजीरी जोड ॥ रिख सुखलालजीने वि-
 नवुं, ते सगळा बेटाने दिनो गोड ॥ जि० ॥ १४ ॥

॥ अथ षट् द्रव्यनी सजाय लिख्यते

षट् द्रव्य ज्यामे कह्या जिन जिन, आगम सुणतहे
 बखाणए ॥ पंचास्तिकाया नव पदारथ, पांच जाख्या
 ग्यानए ॥ १ ॥ चारिन्नि तेरा कह्या जिनवर, ग्यान
 दर्शन प्रधानए ॥ जे शास्त्र नित सुणे जवियण, आण
 सुध मन ध्यानए ॥ २ ॥ चोवीस तर्धिकर लोक माही,
 तरण तारण जिहाजए ॥ नव वासुदेव नव प्रति वा-
 सुदेव, वारे चक्रवर्ति धारए ॥ ३ ॥ बलदेव नव सरव
 हुवा त्रेसट, घणा गुणारी खाणए ॥ च्यार देसना दिवी
 जिनवर, कियो पर उपगारए ॥ ४ ॥ पांच अनुव्रत
 चार सिख्या, तिन गुणो व्रत धारए ॥ ठे संवर जि-
 नवर जाख्या, दया धर्म नित ध्यानए ॥ ५ ॥ और
 कहां लग करूं वर्णन, तिन लोक प्रमाणए ॥ सुणत
 पाप विलाय जावे, थाये पद निर्वाणए ॥ ६ ॥ देव
 विमानीक माहे कही, पदवी पंच प्रधानए ॥ जे शास्त्र
 नित सुणे जवियण, आण सुध मन ध्यानए ॥ ७ ॥

॥ अथ पावापुरीको स्तवन लिख्यते ॥

पावापुरी माहे वीर जिणेंसर, चालो वांदणा जावा
 ॥ ए टेर ॥ दिलरतन प्रभू दर्शन, आगम आणंद उपावा ॥
 परमपूज्य पुरुषोत्तम पेन्नी, पातिक दूर पलावा ॥ पा ॥
 ॥ १ ॥ न्हाय घोय पेहेर धोर्ताया, बलि सृक्ति मंचराणावा ॥
 शर चंद्रण मृगमांदगोली, प्रनुर्जानीअंगिया रचारा ॥ पा ॥

॥ २ ॥ सतरे जेदे पूजा अति सुंदर, करके सुकृत कमा-
वा ॥ कंचन थाल जरी मुक्ताफल, विणयसुं प्रभुने वं-
धावा ॥ पावा० ॥ ३ ॥ संत उद्धारण जग साधारण,
ध्यान अहो निस ध्यावा ॥ श्री जिनचंद सदा सुखका-
री, जिन चरणे चितलावा पावा० ॥ ४ ॥

॥ अथ धन्नाजीरी सजाय लिख्यते ॥

धन्नाजी रिख मन चिंतवे, तप करतां तुटी हमतणी
कायके ॥ श्री वीर जिनंदने पुछने, आग्याले संथारो
दियो ठायके ॥ १ ॥ धन करणी हो धनराजरी ॥ ए
आंकणी ॥ पह उठीने वांचा श्री वीरने, श्रीजी आग्या
दिवी फुरमायके ॥ विमलगिरी थेवर संगे, चाल्या सम-
सथ साध स्वमायके ॥ धन० ॥ २ ॥ ठायो संथारो एक
मासनो, थेवर आया प्रभुजीरे पासके ॥ जंडउपगरण
जिन वीरने, गौतम पुछे बे कर जाडके ॥ ध० ॥ ३ ॥
तप तपीया बहु आंकरा, कहो स्वामी बासो किहां
लिधके ॥ सागर तेत्रीसारे आउखो, नव महिनामे सर्वा
रथसिद्धके ॥ ध० ॥ ४ ॥ महाविदेह खेत्रमाहे सिद्ध
दूशी, विस्तार नवमा अंगरे माह्यके ॥ शिव सुख साध प
दवी लही, असकरणजी मुनी गुण गायके ॥ ध० ॥
॥ ५ ॥ संमत अठारे बरस गुणसटे, बेसाख बढ पकरे
माह्यके ॥ विसलपुस्मे गुण गाइया, पुज रायचंदजीरे प्र-

सादके ॥ ध० ॥ ६ ॥ अयोगी इधको में कह्यो, तो
सुज मिठामी दुकडं होयके ॥ बुद्धि अनुसारे गुण गई-
या, सूत्रनो सार जोयके ॥ ध० ॥ ७ ॥

॥ अथ ऋषभदेवजीरो पारणो लिख्यते ॥

घडा एससो आठ, सबी मन रस जरिया निको ॥

उलट जावसुं दान बेहेरायो, मांड दियो वूको ॥ १ ॥

ए मारी रस सेलडिया, आद जिणेंसर कीयो पारणो ए
आंकणी ॥ देव दुहुंजी वाज रहिहै, सोनईयारी विरखा ॥

वारे माससुं कियो पारणो, गई भुक्ने तिरखा ॥ ए
मारी० ॥ २ ॥ रिद्ध ब्रीद्धने मनो कामना, घर घर मं-

गलाचार ॥ दुनीया हरप वधामणोज काई, आखा ती-
ज तिवार ॥ ए मा० ॥ ३ ॥ चिंता चूरण विघ्न निवारण,

पूरो मनकी आस ॥ सेवक कहे म्हारी आरज भुणजो,
ऋषभ देव महाराज ॥ ए मा० ॥ ४ ॥ दान शिष-

ल तप जावनाज काई शिवपुर मारग चार ॥ कर्म सपाय
मुक्ते गयाज पळे, वग्यो जय जयकार ॥ ए मा० ॥ ५ ॥

॥ अथ पार्थनाय जिन स्तवन लिख्यते ॥

जय बोलो पार्थ जिनेंसरकी ॥ जय ॥ ए टेर ॥ म-

स्तक सुगुट मोहें मनमोहन, अंगिया मोहें केशरकी ॥

त्रिभुवन जांत असंडज तनकी, शाम घटा जिसे जलन
रकी ॥ जय० ॥ १ ॥ कमट उदाय वाय जिम चारल

जीत करी अणे घरकी ॥ बालपणामे अद्भुत ग्यानी,
 करुणा आणी विषघरकी ॥ जय० ॥ २ ॥ आठ कर्म
 दल सबल स्वपायो, श्रेण चढे जे शिवपुरकी ॥ कहे जि-
 नचंद मेरा प्रभु पारस, जैशी छाया सुरतरुकी ॥
 ॥ जय० ॥ ३ ॥ इति ॥

॥ अथ श्रावकने उपदेश स्तवन लिख्यते ॥

पूरव सुकृत पुण्य करीने, मानवरो जव पाया ॥
 अरज क्षेत्रने कुल उत्तम बे, वली निरोगी काया ॥ १ ॥ अ-
 व थाने जोग मिलियोछे, श्रे ल्यो जिनवरजीरो नाम ॥
 सुग्यानी जोग मिलियोछे ॥ ए आंकणी ॥ पुरी इंद्रिया
 लांतो आउखो, वली साधकी सेवा ॥ सुणवा जोग मि-
 ल्योरे प्राणी, वाणी अमृत मेवा ॥ अब० ॥ २ ॥ आठ
 बोलरा ठाणा मिलीया, नही आई सरधा सेंठी ॥ कुगुरु
 कुदेव तणी कर संगत, कुबुद्ध हियामां पेठी ॥ अब० ॥
 ॥ ३ ॥ आ देही थारी अस्मज होसी, कांई चणनसुं च-
 रची ॥ दान शील तप जावना जावजो, लारे लिजो ख-
 रची अब० ॥ ४ ॥ चार पोहरका लेणा देणा, चार
 पोहोरका धाटा ॥ आठ पोहोर जव वितगया, तव आ-
 या सुदलमे तोटा ॥ अब० ॥ ५ ॥ विसा तिसा जले
 पचासा, लगा निसाणा नेडा ॥ करना होयतो करले
 प्राणी, हुवा वडा अंचरा ॥ अब० ॥ ६ ॥ सात दिवस

तुं धंदो करतो, जिनजीरो नांव न लेतो ॥ तेरा मित्र
 र काल जमेछे, वंन नगारो देतो ॥ अ० ॥ ७ ॥ मात
 पीता जाई सूत बंधव, हुवा स्वार्थी जेळा ॥ दिन-
 चार देखतां जासी, जिम हटवाडा मेळा ॥ अ० ॥ ८ ॥
 साच कुठ कर जगने ठगिया, माल पराया खाया ॥
 अणर्चितवीयो आयो आउखो, धरी रही ए सव माया ॥
 ॥ अ० ॥ ९ ॥ साचा सदगुरु कदे न सिमर्या, जे सिम-
 र्या जे खोटा ॥ आद अनादी फिर्यो रुलतो, जया जं-
 गलमे गोटा ॥ अ० ॥ १० ॥ माया ममता सवी मेटक-
 र, जिन धरम करवा दूको ॥ कहे साधुजी सुणो नवि-
 क जीव, इण अवसर तुम मत चूको ॥ अ० ॥ ११ ॥
 सतगुरु सिख हीयामे धारो, कुबुद्ध कुमत निवारो ॥
 वाखार सतगुरु समजावे, काया कारज सारो ॥ अ० ॥
 ॥ १२ ॥ करो सामायिक पोसा पडिकमणा, रहो मम-
 गतमें सेंडा ॥ दिन दिन चलना नेडा आया, कीर्ती
 जरोसे वेडा ॥ अ० ॥ १३ ॥ दान धरम थें कदे न-
 ही कीर्ती, मन ममता नही आणी ॥ आउखो जाता
 वार न लागे, जिम अंजलीमें पाणी ॥ अ० ॥
 ॥ १४ ॥ जीव वंगे जीवणो वंगे मरण न वंगे काय ॥
 जीव जीवने दणता थकां, मुक्त न पडंतां काय ॥
 ॥ अ० ॥ १५ ॥ इति ॥

॥ अथ रिखवनाथजीरो स्तवन लिख्यते ॥

सुरत मोहन वेलडी, सुरत सुखनाजी वास ॥ जो
 आवे तुम सरणेजी, तेहनी पुरवो आस ॥ १ ॥ रिखव जिन
 सांजलो, ए मेरी अरदास ॥ ए आंकणी ॥ जैशी करणी
 थें करीजी, तैसी म्हासुं नवी होय ॥ मनमाने जिष राख-
 जोजी, शरणे आयोलुं तोय ॥ रि० ॥ २ ॥ नहे अबे
 मुज तुमसुंजी, जैसे रंग मंजठि ॥ ऐसोही प्रभु राख
 जोजी, मत दिजो मुज पीठ ॥ रि० ॥ ३ ॥ राग धेष
 मेटिया अबेजी, प्रीत घणी बन बाज ॥ अविचल पदवी
 आपसोजी, मोठा ठो जिनराज ॥ रि० ॥ ४ ॥ आशाबे
 मुज मोटकीजी, शरणे आयो राज ॥ जो मुजने तारो
 नहीजी, तो कीम सरसे मुज काज ॥ रि० ॥ ५ ॥ अ-
 वगुण जरिया मानवीजी, आयो सरणे राज ॥ अबतो
 तारया विणेजी, प्रभु वाये घरकी लाज ॥ रि० ॥ ६ ॥
 अवगुण मुजमे ठे घणाजी, गुण थोडा सुविवेक ॥ तुमे
 सरणे कृपानाथजी, राखजो मुज टेक ॥ रि० ॥ ७ ॥ देव
 घणा में देखियाजी, रामकृष्ण सुरार ॥ तुम दरिशन मन
 मोहियोजी, नव सायरथी तार ॥ रि० ॥ ८ ॥ नाचि-
 रायना नंदलाजी, मोरादेवी तुळ माय ॥ हर्षत गुणसा-
 गर सुरिजी, वंदे तेहना पाय ॥ रि० ॥ ९ ॥

॥ अथ इग्यारे गणधरको स्तवन लिख्यते ॥

श्री इंद्रशुतीजीरो लीजे नाम, तो मन वंछीत सीके
 काम ॥ मोटा लव्य तणा जंडार, वंदु इग्यारे गणवार
 ॥ १ ॥ आगनशुती गौतमजीरा जाई, विरजीने दिटा स-
 मता आई ॥ ऋद्धि त्याग लियो संजम चार ॥ वं० ॥
 ॥ २ ॥ वायशुती मोटा मुनिराय, ए तानुंड मग्गा जाई ॥
 पांच पांचसे निकल्या लार ॥ वं० ॥ ३ ॥ विगतसामी
 जी चौथा जाण, जजन किया होय आमर विमाण ॥
 देव लोक सुखरा ऊणकार ॥ वं० ॥ ४ ॥ स्वामी सुंद-
 रमा वीरजीरे पाट, जनम मरण सेवगरा काट ॥ मुजने
 आप तणो आधार ॥ वं० ॥ ५ ॥ मंडी पुत्रने मोरीज
 पूत सुक्त जावणरा किया सूत ॥ त्रिवीधे त्यागा पाप
 अठार ॥ वं० ॥ ६ ॥ अकंपितने अचलभ्राता, वीरजीने
 वचने रखा रता ॥ चवदे पूरवना जंडार ॥ वं० ॥ ७ ॥
 मेतारजने श्रीप्रनाम, मोक नगरमे किया वाम ॥ जपता
 हुवे जयजयकार ॥ वं० ॥ ८ ॥ ए इग्यारे ब्राम्हण जात,
 चम्माळीसे निकल्या साथ ॥ ज्यां करदीनो खेवोपार
 ॥ वं० ॥ ९ ॥ इण नामे महू आसा फळे, दोपी दुममणा
 दूर ठळे ॥ रिद्धिविद्ध पामे सुखतार ॥ वं० ॥ १० ॥ इण
 नामे सब न्हास पाप, नितरो जर्पाये जदियण जाप ॥
 चित्त चोखे हरिदामे धार ॥ वं० ॥ ११ ॥ संमत आ-
 थार तथाळीसे जाण, पुज जेमलजीरी अकृत वाण ॥ वं०

मासे स्तवन कियो पिपाड ॥ वं० ॥ १२ ॥ आसाड सुद्ध
सातमरे दीन, गणधरजीने गायो इक मन ॥ आसकर
एजी नणे अणगार ॥ वं० ॥ १३ ॥

॥ अथ पंच तीर्थनी चैत्य वंदना लिख्यते ॥

धूर सिवरुं श्री आदिदेव, विमळाचळ मंडण ॥ ना-
जीराय कुल केसरी, मोरा देवी नंदण ॥ गिरणार गिरवो
वंदसुं, सामी नेम कुमार ॥ बालपणे चारित्र लियो, तारी
राजुल नार ॥ बंमणवारे वीर जिणंद, मन वंछत पूरे ॥
साइणडाइण झूत प्रेत, तेहना मद चुरे ॥ श्री संकेसर पारस
नाथ, महीमा वंतो ॥ गोडी गोडी गाईये, पुरे मननो खंतो
॥ चक्रवर्ति पदवी तजी, लीनो संजम नार ॥ संत जिण
सर सोळमा, नित नित करुं छुहार ॥ पंचे तिरथजे नमे,
प्रह उठी नर नार ॥ कमल विजे कवी इम कहे, जिण घर
जैकार ॥ जंकंची नामतीर्थ, संसगे पीयाले माणसलोण
॥ जाइजी बोइए, ताइ सवोइए वंदामि ॥ १ ॥

॥ अथ सोळे सतीरो स्तवन लिख्यते ॥

सीतळ जिनवर करुं प्रणाम, सोळे सतीरा लेनुं
नाम ॥ ब्रम्ही चंदण राजेमती, द्रोपदा कउसल्या मृ-
गावती ॥ सुळसा सीता मुजद्रा जाण, सेवा कुंता सी-
ळ गुणखाण ॥ नळ घरनी दवदंती सती, चेलणा प्र-
चावती पद्मावती ॥ शीयळ गुणे सुहावे सिरी, रिखवदेव

धीया सुंदरी ॥ सोळे सतीया शीळ गुणवरी, नवीयण
 प्रणमो नावे करी ॥ ए सिमर्या सब संकट डळे, मन
 चित्या मनोरथ फळे ॥ इण नामे सब सिजे काज,
 लईये मुक्त पुरीनो राज ॥ नूत प्रेत इण नामे रळ,
 रिद्धिबिद्ध घर चावी मिळे ॥ इण नामे सहू होय ज
 गीस, ए सतीया सिवरुं निस दिस ॥ १ ॥

॥ अथ श्री पारसनाथजीरो स्तवन लिख्यते ॥

तुम जले विराजोजी ॥ श्री सावलीया महाराज सि-
 खपर, जले विराजोजी ॥ ए आंफणी ॥ तेरे गोठा च-
 वकी लागे, जात्री आणंद पावे ॥ हुकम हूवो श्री पार्थ
 जिणंदर, बोहा पकड लीजावे ॥ तुम० ॥ १ ॥ टुक टुक
 पर धजा विराजे, जालरे ऊणकारे ॥ जालरे ऊणका-
 रा सेती, बाजे अविचळ वायेरे ॥ तुम० ॥ २ ॥ उंचा
 निचा परवत सोहे, तले कदमका वास ॥ बडे बडे सिंह उ-
 जता, जिहां लीया तुम वास ॥ तुम० ॥ ३ ॥ देस देसका
 जातरुं आवे, पुजा आण रचावे ॥ अष्ट द्रव्य पुजामे लावे,
 मन वंचत फल पावे ॥ तु० ॥ ४ ॥ मुरनर मुनिवर वंश
 आवे, महा प्रेम सुस्र पावे ॥ चंद्र कुमाल चरणको सांके,
 हरण हरण गुण गावे ॥ तुम० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ दिवाळीको स्तवन लिख्यते ॥

भजन करा जगवंतनो, गणेश्वर गीतम साभि ॥ तरे

ए तारण जुग प्रगटिया, लीजो नितप्रत नाम ॥ १ ॥ दिवा-
 ली दिन मौटको, रखो धरमसुं सीर ॥ गौतम केवळ पा-
 मीया, मुक्ति गया महावीर ॥ २ ॥ दिवाळीरे दीन लो-
 को, जरा मतकरो पाप ॥ निंदा वदंता परीहरो, करो
 जिनजीरो जाप ॥ ३ ॥ सामायिक पोसा करो, पडिक-
 मणा दोय काल ॥ इम आतमने उद्धरो, जुटो मत करो
 जी काल ॥ ४ ॥ नव मल्लिने नव बली, देश अहारे रा-
 य ॥ वीर स्वामी पासे आयने, पोसा दीघो ठाय ॥ ५ ॥
 काती बद्द आमावश्या, टाळीयोजी आतम दोष ॥ जव
 जीवाने तारने, श्री वीरजी पहुंता मोक्ष ॥ ६ ॥ देव देवी
 तिहां आविया, लागी जिगमिग जोत ॥ बलि विसेष ब-
 हु थयो, रतन तणो उद्योत ॥ ७ ॥ देवश्रमण प्रतिबो-
 धवा, गया गौतम स्वामी ॥ वीर मुक्ति गया जाणने,
 आव्या पाढा ठाम ॥ ८ ॥ मोहो कुटुंबने टालने, ध्या-
 योजी सुकलज ध्यान ॥ अनंत पणे ध्यावो इसो, पामो
 केवळ ज्ञान ॥ ९ ॥ मोक्ष नगरना दायका, जगवंत श्री
 महावीर ॥ गौतम लब्ध तणा धनी, राखो धर्मसुं सीर
 ॥ १० ॥ तिण कारण मंगळीक दिन, मोटो साहमो
 नाळ ॥ आरंज सगळो गोडने, निरमळ शिलज पाळ ॥
 ॥ ११ ॥ वारवार मिनखा जनम, पामसी नहीरे गिवा-
 र ॥ धरम ध्यान मन आदरो, विषय विवाद निवार ॥

॥ १२ ॥ जीवदया जतन करो, मतकरो ठकायनी घात ॥
 नवपद जाप जपो जलो, मोटी दिवाळीनी रात ॥ १३ ॥
 कायारूप दया देवरी, ज्ञान रूप ओ देव ॥ जीवन मोह
 उफालरी, करो सेव नित सेव ॥ १४ ॥ धिरज मत करो
 धुपनी, तपकर अजरज सेव ॥ सरधा पुरी ज्ञान जलस-
 की, इस जोईजो जिनदेव ॥ १५ ॥ दयारूपी देव लोक
 री, सेव गुप्त पिण वाट ॥ समकित जोत उफाळने, मि-
 थ्याती अंधेरो काट ॥ १६ ॥ संवररूप कर हांकणी, ज्ञान-
 रूप ओ तेल ॥ अट्टई करम प्रजालने, अज्ञान अंधेरो
 वेल ॥ १७ ॥ काया हाट उफालने, ग्यान वस्त माही
 सार ॥ चवी जीवाग्रह कवीयण जले, नफो पर उपगा-
 र ॥ १८ ॥ अवलीगत संसारनी, धन लिठमीरे काज ॥
 हचकारा करतां थका, मेट कुटुंब लाज ॥ १९ ॥ डच-
 कारा करतां थकां, अहमीया सह फिर जाय ॥ लिठमी
 इम कीधा थका, नहीं पैसा घर माय ॥ २० ॥ नजन
 श्री जिनराजनी, गावो मदा चित्त लाय ॥ जिण किनी
 जुग ए इम सह, आरंज उधाय ॥ २१ ॥ श्री सिंदर
 आद देवर्जा, जघन्य तीर्थकर बीस ॥ अट्टई दीपमे प्रग
 टिया, जेवता जगदीन ॥ २२ ॥ हिंसासुं देव रात्री न-
 ही, इसी जगमे मत नृच ॥ माच मन नवपद जपो, उभा पु-
 रण मूच ॥ २३ ॥ दुःख कीणेही देनो नहीं, प्रेमग वन

न सामो जाल ॥ जिनवरजीना गुण गावता, मोक्ष पो-
 होचो तत्काल ॥ २४ ॥ दान शिल तप जलो, एहसुं
 मन सुधज ठाय ॥ ज्ञान दरसण चारित्र आवना, कर
 आषा चढाय ॥ २५ ॥ इण जव दोष जेदसुं, पुजो जि-
 नवर राय ॥ नेचो मनमे धारने, जिन चरणा धित्त
 लाय ॥ २६ ॥ लीपण घोवण माडला, जीवारा करो
 जतन ॥ जवजल माहे जमता थकां, पाम्यो मनिखा ज-
 नम ॥ २७ ॥ जजन करो जगवंतनो, जिम थारा सुधेर
 काज ॥ काल अनंतो दोहिलो, अवसर लीनो आज ॥
 २८ ॥ काया रूप हवेली आ, तपस्या कर उजिया-
 ल ॥ सुध व्रत करो टांकणो, आदरे जव पार ॥ २९ ॥
 खिम्या रूपी खाजा करो, धरो घृत जरपूर ॥ तप सम
 मैदो गाळने, बांधो मोतचूर ॥ ३० ॥ सतगुरू वचन
 सांजळजो, करजो जिनवर सेव ॥ मुनि मनोहर इम ज
 णे, जिन वंडु नित मेव ॥ ३१ ॥

॥ अथ नेमीनाथजीरो बारामासीयो लिख्यते ॥

मिंगसरियो जल आवियो, हियडे हरष हुल्लास ॥ तो
 रणथी पाठा वल्या, सब जादव सिरदार ॥ कहीजो सं-
 देसो जाला नेमने ॥ १ ॥ पोस महिनो पवनको, पूरारे
 पुन संजोग ॥ पोस महिनारी गोरली, कठण सियाला-
 री रात ॥ क० ॥ २ ॥ माहा महीने सी पडे, वाजे सी

तल वाय ॥ उंहेजी ओरया पोढणो, कामण कंठ लगा-
 य ॥ कही० ॥ ३ ॥ फागण महीनो वसंतरो, सुन सुन
 चोगी चरतार ॥ दुर देसारी चाकरी, कुण जासी असल गि-
 बार ॥ क० ॥ ४ ॥ जेतन महोनो चितवे, साहीव
 चालणहार ॥ तुरियाजी तंग स्वचावनो, साथे हे सेयणा
 रो सात ॥ कही० ॥ ५ ॥ बैसाखियो चल आवियो,
 सुणो सुणो साहिल्यानो वेण ॥ ऊनीजी जूरे गोरडी, ह-
 वडव चरीया नेण ॥ कही० ॥ ६ ॥ छं बाजे धरती
 तपे, लागोहे चांकरो जेठ ॥ नैणजी काजल पिगयले,
 उनी बंगलारे हेठ ॥ कही० ॥ ७ ॥ पुनमथी पख प-
 लटियो लागोहे मास आसाड ॥ दुःखदे साहीव चा-
 लिया, करगया गोरीसुं घात ॥ कही० ॥ ८ ॥ साव-
 नियो चल आवियो, वरसन लागो मेह ॥ चारू
 दिसा चमके विजली, धूजन लागो देह ॥ कही० ॥
 ९ ॥ चादरवो चल आवियो, नदिया खळंके नीर,
 नापीयो पिउ पिउ करे, घर आवो नणदल बाईरा
 बीर ॥ कही० ॥ १० ॥ आसोज महिनो चांदणो, सब
 खुलरही रात ॥ राञ्जुल राणी जोवे वाटडी, घर आवो
 नेमकुमार ॥ कही० ॥ ११ ॥ कातीजी कंत पधा-
 रिया, बोलिया बारेही मास ॥ मुक्ति गया श्रीनेमजी, सा-
 थें राञ्जुल नार ॥ कही० ॥ १२ ॥ इति ॥

॥ अथ श्रावकरी सजाय लिख्यते ॥

श्रावक तुं ऊठे परजात, चार घडि ले पाछली रात ॥
मनमे समरे श्रीनिवकार, ज्युं पामे जवसायर पार ॥
॥ १ ॥ कवण देस कवण गुरु धरम, कवण हमारो ठे
कुलकरम ॥ कवण हमारो छे व्यवसाय, एहवो चितवजे
मनमाय ॥ २ ॥ सामायिक लेजे मन सुध धरम तणी
हिये धरिजे बुध ॥ पडिकमणो कर रयणीरणो, पातीक
आलोये आपणो ॥ ३ ॥ काया सगत करे पचखाण,
सुधी पाळे जिनवरनी आण ॥ जणजे गुणजे स्तवन स-
जाय, जिणहुती निसतारो थाय ॥ ४ ॥ चितारे नित
चवदे निम पाले जीव दया ते सीम ॥ गुरुने सुख लि-
जे आंखडी, धरम न मेले एका घडी ॥ ५ ॥ वारु सुध
करजे व्यापार, इच्छा अंधकारो परिहार ॥ मतनरे कुडी
केहनी साख, कुडासुं सकथन मत जाक ॥ ६ ॥ परजाते
उठ गुरु वादण जाय, सुणे वखाण सवे चितलाय ॥ नि
र दुषण सुऊतो आहार, साधुने देजे सुविचार ॥ ७ ॥
सामी बहल करजे घणो, सगपण मोटो सामी तणो ॥
दुःखीया हीणा दीना देख, करजे तास दया सुवी-
शेष ॥ ८ ॥ घर अनुसारु देजे दान, मोटासुं मतकरे अ
जिमान ॥ अनंत काय कहिये बत्तीस, अजक बावीसे
वीशवा बीस ॥ ९ ॥ केवळीया जाक्या छे इमे, काचा

क्वला फल मत जीमे ॥ बाणा इंधण चुळे जोय, जाया
 बिन ते पापज होय ॥ १० ॥ घीरतनी पर वावरजे नीर,
 अणमल नीरमे घोवे चीर ॥ बारे व्रत सुधा पालजे, अ
 तिचार सगलो टाळजे ॥ ११ ॥ कह्या पनरे करमादान,
 पापतणी परिहरजे स्वाण ॥ रात्रे नोजननो बहु दोष,
 जाणीने करजे संतोष ॥ १२ ॥ साबु सोजी लोहने गु-
 लि, मधु घाहनिया मत वेचे वली ॥ बळे मत करावे
 रागने रिस, दोषण घणा कह्याछे तास ॥ १३ ॥ पाणी
 गलजे बे बे वार, अनगळ पिधा दोष अपार ॥ जीवा
 निरा करजे जतन, पातिक टाली करजे पुण्य ॥ १४ ॥
 सम्यकित सुध हिये राखजे, बोल विचारीने जाखजे ।
 उत्तम ठामे खरचे वित्त, पर उपगार करे सुज्ञचित्त ।
 ॥ १५ ॥ तेल तकर वृत बुधने दही, उघाडा मत में
 सही ॥ पांचे तिथम करे आरंज, पाले शिल तजे म
 दंज ॥ १६ ॥ दिवसतनो आलोये पाप, जिम जां
 सगळो संताप ॥ आठुं करम पातला, जव जावना जां-
 जे आमला ॥ १७ ॥ वारु लहिये अमर विमाण, जिम
 पामो शिवपुरनो थान ॥ किरत हर्ष कहे सनेह, आ
 वकरी करणीछे एह ॥ १८ ॥

॥ अथ पद्मावती आराधना प्रारंजः ॥

हिवे राणी पद्मावती, जीवरास स्वमावे ॥ जाण पणे

जग दोहिलो, इण वेला आवे ॥ १ ॥ ते सुज मिठा-
 मि दुक्कडं ॥ अरिहंतनी साख, जे में जीव विराधीया,
 चौराशी लाख ॥ ते सुज० ॥ २ ॥ सात लाख पृथिवी
 तणा, साते अपकाय ॥ सात लाख तेउकायना, साते
 वली वाय ॥ ते० ॥ ३ ॥ दस प्रत्येक वनस्पति, चउद
 साधारण ॥ बी ती चउरिंद्री जिवना, बे बे लाख विचार
 ॥ ते० ॥ ४ ॥ देवता तिर्येच नारकी, चार चार प्रका-
 शी ॥ चउद लाख मनुष्यना, ये लाख चौराशी ॥ ते० ॥
 ॥ ५ ॥ इण जवे परजवे सेविया, जे में पाप अढार ॥
 त्रिविध त्रिविध करी परिहळूं, दुर्गतिना दातार ॥
 ॥ ते० ॥ ६ ॥ हिंसा किधी जीवनी, बोलया मृखावाद ॥
 दोष अदत्ता, दानना, मैथुनने उन्माद ॥ ते० ॥ ७ ॥
 परिग्रह मेलयो कारमो, किधो क्रोध विशेष ॥ मान माया
 लोचन में किया, वली रागने द्वेष ॥ ते० ॥ ८ ॥ कलह
 करी जीव दुहव्या, दिधा कुडा कलंक ॥ निंदा किधी
 पारकी, रति अरति निशंक ॥ ते० ॥ ९ ॥ चाडी कि-
 धी चोतरे, किधो थापण मोसो ॥ कुगुह कुदेव कुधर्म-
 नो, जलो आयो जरोसो ॥ ते सुज० ॥ १० ॥
 खाटीकने जवे में किया, जीव नानाविध घात ॥ चिडी-
 मारने जवे चिडकला ॥ मारया दिनने रात ॥ ते० ॥
 ॥ ११ ॥ काजी मुल्लाने जवे, पढी मंत्र कठोर ॥ जिव

अनेक जवे क़िया ॥ क़िधा पाप अघोर ॥ ते ० ॥
 ॥ १२ ॥ मन्नीमारने जवे माग़ला, जालया जल वास ॥
 धीवर नील कोळी जवे, मृग पाड्या पास ॥ ते ० ॥
 ॥ १३ ॥ कोटवालने जवे जे क़िया ॥ आकरा कर
 दंड ॥ बंदीवान मारावीया, कोरडा बंडी दंड ॥ ते ० ॥
 ॥ १४ ॥ परमाधामीने जवे, दीधा नारकी दुःख ॥ वेद
 न जेदन वेदना ॥ ताडण अति तिख ॥ ते ० ॥ १५ ॥
 कुंजारने जवे में क़िया, नीमाहपचाव्या ॥ तेली जवे ति-
 ल पीलिया, पापे, पिंड जराव्या ॥ ते ० ॥ १६ ॥ हाली
 जवे हल खेडीया, फाड्या पृथ्वीना पेट ॥ सूडने दान
 घणा क़िया, दीधी बदल चपेट ॥ ते ० ॥ १७ ॥ माली-
 नें जवे रोपियां, नानाविध वृक्ष ॥ मूल पत्र फल फूलना
 लागा पाप ते लक्ष ॥ ते मुज ० ॥ १८ ॥ अद्धोवार्ड-
 याने जवे, जरया अधिका जार ॥ पोठीपुडे क़िया पड्या,
 दया नाणी लिगार ॥ ते मुज ० ॥ १९ ॥ गीपाने
 जवे छेतरया, क़िधा रंगण पास ॥ अग्नि आरंभ क़िधा
 घणा धातुर्वाद अज्यास ॥ ते ० ॥ २० ॥ सुरपणे रण
 कुंफ़ता, मारया माणस वृंद ॥ मदीरा मांस माखण ज-
 ख्या, खादा मूलने कंद ॥ ते ० ॥ २१ ॥ खाण खणावी
 धातुनी, पाणी उलंच्या ॥ आरंभ क़िया अतिघणा पो-
 ते पापज संच्या ॥ ते ० ॥ २२ ॥ करम अंगार क़ियावली

घरने दव दीधा ॥ सम खाधा वतिरागना, कुडा कोलज
 कीधा ॥ ते० ॥ २३ ॥ बिली जवे उंदर लीया, गिरोली
 हत्यारी ॥ मूठ गिमार तणे जवे, में जूवा लीखा मारी ॥
 ॥ ते० ॥ २४ ॥ जडजुंजा तणे जवे, एकेद्री जीव ॥
 जुआरी चणा बहु शेकीया, पाडंता रीव ॥ ते० ॥
 ॥ २५ ॥ खांडण पीसण गारना, आरंज अनेक ॥ रां-
 धण इंधण अग्नीना, कीधा पाप अनेक ॥ ते० ॥ २६ ॥
 विकथा चार कीधा वली, सेव्या पांच प्रमाद ॥ इष्ट वि-
 योग पाड्या कीया, रूदनने विखवाद ॥ ते० ॥ २७ ॥
 साधु अने श्रावक तणा, व्रत लिहीनो जांग्या ॥ मूल अ-
 ने उत्तर तणा, मुळ दुषण लाग्या ॥ ते० ॥ मुज० ॥
 ॥ २८ ॥ साप बींबु सिंह चितरा, सिकराने समलि ॥
 हिंसक जीव तणे जवे, हिंसा कीधी सबली ॥ ते० ॥
 ॥ २९ ॥ सुआवडी दुषण घणा, वली गरज गलाव्या ॥
 जीवाणी ढोलया घणी, शील व्रत जंगाव्या ॥ ते० ॥
 ॥ ३० ॥ जव अनंत जमता थका, कीधा देह संबंध ॥
 त्रिविध त्रिविध करी वोसरू, तिणसु प्रतिबंध ॥ ते० ॥
 ॥ ३१ ॥ भव अनंत जमता थका, कीधा कुटुंब संबं-
 ध ॥ त्रिविध त्रिविध करी वोसरू, तिणसु प्रतिबंध ॥
 ॥ ते० ॥ ३२ ॥ इणपरे इहजवे परजवे, कीधा पाप अ-
 क्त ॥ त्रिविध त्रिविध करी वोसरू, करुं जन्म पवी-

त्र ॥ ते० ॥ ३३ ॥ इण विध ए आराधना, चावे कर-
से जेह ॥ समय सुंदर कहे पापथी, इह जव छटसे तेह ॥
॥ ते० ॥ ३४ ॥ राग वैराडी जे सुणे, एह त्रिजी ढाल ॥
समय सुंदर कहे पापथी, बूटे जव ततकाल ॥ ते० ॥ ३५ ॥

॥ अथ शिवपुर नगरीको स्तवन लिख्यते ॥

सिद्ध जुमीथी उंची अलगी, सात राजु परमाणे
॥ लाख पेंताळीस जोयन चहुदिस, ग्याना विना नही जा
णे ॥ नगरी खूब बनीछेजी, देखण हुंस घणिछेजी, ज्यां-
रा सिद्ध धनीछेजी, आगम वेण सुणीछेजी ॥ १ ॥ दस
दरवाजा हिवडां जडियां, पांच रहे नित खुटा ॥ करी कि-
छो एक छिनसे कायम, अष्ट करमथी बुटा ॥ नगरी० ॥
॥ २ ॥ सुर नर इंद्र ते पिण इधका, मुनिवररा सुख
जाणे ॥ तिनसुं सुख अनंता इधका, करम हणिने मा-
ने ॥ नग० ॥ ३ ॥ तिरखा सुखने सुख दुःख पुदगळ,
मूल न दिसेजी काई ॥ धरती नही पिण रहेवे अनंता, नही व
सती नही रोही ॥ नग० ॥ ४ ॥ काया नही पिण अट-
ल ओगण, आंख नही पिण देखे ॥ पुण्य पाप तो मूल न
दिसे, जोग जोग नहीं वांके ॥ नग० ॥ ५ ॥ सुख अ-
सुख एक नही छोडे, जो जुग छोटो मोटो ॥ वितो का-
ल अनंत वोपारी, नफो न दिसे तोटो ॥ नग० ॥ ६ ॥
इस नगरीमे वसे धनवंता, चहु दिसे हुंड्या चाले ॥ मा

ल खरीद लेवे चहु दिसनो, मूल्य न पाछो घाले ॥ नग० ॥
 ॥ ७ ॥ डोले नही पिण रेहेवे शुच किरती, दान नही
 पिण दायक ॥ जावेहै पिण आवे नही पाछो, नही सेव-
 क नही नायक ॥ नग० ॥ ८ ॥ इगसट साल रसाल न
 गरमे, जरनादरवो गायो ॥ काल अनंत रुलियो चिहु
 गुतमे, अबतो मारग पायो ॥ नग० ॥ ९ ॥ महिपुरमे
 शिवपुरने गायो, पायो परम आनंदो ॥ रतनचंदजी कहे
 उस नगरी बिना, कटे नही जवको फंदो ॥ न० ॥ १० ॥

॥ अथ सात वाराको स्तवन लिख्यते ॥

आदितरे दिन जोळी दुनिया, मिनख जमारो पाय-
 जी ॥ छे कायारा आरंज करतां, गयो जमारो हारजी ॥
 सुणो जवियण महावीरजीरी बाणी, सत पुरुषारी अमृत
 वाणी ॥ १ ॥ सोमवाररे सुता सुख, मनमथ वाली निं-
 दजी ॥ काळ सीरणे आण खडो, जिम तोरण आयो
 बींदजी ॥ सुणो० ॥ २ ॥ मंगळवाररे मंगलाचार, दया
 धरमसु प्रेमजी ॥ सामायिक पडिकमाणो करतां, लाहो
 ल्यो नित नेमजी ॥ सु० ॥ ३ ॥ बुधवाररे बली ओस
 ता, बुढापो दुःख थायजी ॥ बैठे खाट पोलके उपरे, पडि
 यो करे बिलापजी ॥ सुणो० ॥ ४ ॥ वीसपतवाररे वि-
 खो पडियो, कोई न मेटणहारजी ॥ मातपीतारी करो बं-
 दगी, जिम उतरो जव पारजी ॥ सुणो० ॥ ५ ॥

सुक्रवाररे सुक्राचार, जासी शिवपुर मायजी ॥ अनंत
 सुखामे डेरो दिया, ज्यारो हुजासी खेवो पारजी ॥ सु० ॥
 ॥ ६ ॥ थावरवाररे थिरका हूसी, हूं धनवंती नारजी ॥
 सेर सेर सोनो पेरती, मोत्या मरती जारजी ॥ सु० ॥
 ॥ ७ ॥ ए सात वार सदा सिमरीजे, आ सतगुरुकी सि-
 खजी ॥ ए सात वार नित नित सिमरीया, हुजासी खे-
 वो पारजी ॥ सुणो० ॥ ८ ॥

॥ अथ श्री छगन मुनिसरजीरो स्तवन लिख्यते ॥

(धूम चालमे) ए छगन मुनिसर नाम, पुरुष अव-
 तारी ॥ पु० ॥ तुम नमो गुरुके पाय, सुनो नर नारी
 ॥ ए आंकणी ॥ एक अहमदनगर हे गांव, दिखणके माही
 ॥ दि० ॥ कहु जिन धरमकी मेहेमा, सुनो चितलाइ ॥
 ज्याहां ओसवाल है पंच, बडेजी जारी ॥ व० ॥ नित
 धरे प्रभुको ध्यान, सुणो इधकारी ॥ तुम० ॥ ? ॥
 ए नव मुनिसर नित, नसुं त्रिकालो ॥ न० ॥ जिन छो
 डोहै संसार, सवी जंजालो ॥ नित वाचे शास्त्रको सार, सु-
 नावे नरनारी ॥ सु० ॥ दोय चेला कीया साथ, आग्या
 कारी ॥ तुम० ॥ २ ॥ ज्यारे मनमे उठो वैराग, दि-
 ख्या म्हे लेवा ॥ दी० ॥ कहे छगन मुनिने जाय, चरणमे
 सेवा ॥ कहे मुनिसर ज्याने, थावक तुम जारी ॥
 ॥ आ० ॥ इण अल्प उमररे माय, सुब बीचारी ॥ वृ० ॥

॥ ३ ॥ ए साध पणारो काम, बडोहै कठण ॥ ब० ॥
 ए दोहिलो मानव अब, करो थें जतन ॥ म्हें छोडीहै सब
 आस, माय बापारी ॥ मा० ॥ अब तारो दीन दयाळ,
 सरण तुमारी ॥ तु० ॥ ४ ॥ इम देखी ज्यारो सांच,
 श्रावक हुवा नेळा ॥ श्रा० ॥ कहे मुनिसराने जाय, दि-
 न देखो बेळा ॥ अब देखो मास आषाढ, आदितवार
 चारी ॥ आ० ॥ ए बढ इग्यारस तीथ, करो तुम त्यारी
 ॥ तुम० ॥ ५ ॥ जद उहव करनो मांडयो, नगररे मा-
 ही ॥ न० ॥ नित खावे बनोळा, दोनो जिना ए चाई ॥
 इम नित नवा पकवान, जिमनमे चारी ॥ जि० ॥ ए गावे
 मंगल गीत, सुनो नरनारी ॥ तु० ॥ ६ ॥ इम मोह छो-
 डयो संसार, सुधी मन ध्यावे ॥ सु० ॥ ए देस देसका
 श्रावक, दरसण आवे ॥ जिम नेम लियो वैराग, राजुल
 तजी नारा ॥ रा० ॥ ए खोटो मोह जंजाल, सुनो सं-
 सारी ॥ तु० ॥ ७ ॥ बढ इग्यारस वार, आदीत बढ
 चागो ॥ आ० ॥ ज्यां लियो मुनिवर कने, जाय वैरा-
 गो ॥ दिन दोपारारे पुढ, दया सुध धारी ॥ द० ॥ की
 नो कायरो कल्याण, नमे नरनारी ॥ तु० ॥ ८ ॥ इम
 पाछा आया लोक, मंगल गीत गाता ॥ मं० ॥ ज्यांने
 ग्यान दियो मुनिराज, पामी सुख साता ॥ ज्यांरो कि-
 नोछे परसाद, जिमो नर नारी ॥ जी० ॥ इण कलजुगरे

माय, धन्य है ज्यांरी ॥ तु० ॥ ९ ॥ छगन मुनिमर
 रेवे, बुंदिकोटा माही ॥ बुं० ॥ ज्यारे सुरजमलजी, ज्यां-
 नोछे गुरु चाई ॥ नारमलजीरी दिख्या, दया सुध धा-
 री ॥ द० ॥ सुरजमलजीरा बेटा हूता, बडा आग्याकारी
 ॥ तु० ॥ १० ॥ ए संमत उगणीसेरे, छत्रीसेजी बखानो
 ॥ छ० ॥ जोडयो चुतर गुमानचंद, नगर माहीने
 जानो ॥ जुल चूक गुनो माफ, अरज है मेरी ॥ आ० ॥
 मे नमुं तिर्थंकर देव, सरण तुमारी ॥ तुम० ॥ ११ ॥

॥ अथ श्री महावीरजीको स्तवन लिख्यते ॥

सिद्धारथ कुल दिपक चंद, नसलादे राणीजीरा नंद ॥
 कोमल कंचण वरण सरीर, मन बंघत पूरण महावीर ॥
 ॥ १ ॥ कृपानाथजीरे करुणा घणी, मुज सामो जोवो
 सासणरा घणी ॥ त्रीजुवननाथजी आउं तुम तीर ॥ म० ॥
 ॥ २ ॥ अनंत बळी तप दुक्कर किया, करमाने दावा
 नळ दिया ॥ खमसम दमने धिमा धीर ॥ मन० ॥ ३ ॥
 बेसाखे सुद दसमी जाण, प्रभुजी पाम्या केवळ ग्यान ॥
 सायर जैसा हुवा गंजीर ॥ म० ॥ ४ ॥ समोसरण
 सुणजो इधकार, जोजन वाणी अमृत धार ॥ दिठा ह-
 रषे हियडो हीर ॥ म० ॥ ५ ॥ चम्भाळीसे चेला कीया,
 एकरण दीनमे महाव्रत दीया ॥ गौतम सरिखा हुवा
 वजीर ॥ म० ॥ ६ ॥ चिंतामणी चिंता चकचूर, दोस्ती

दुसमण न्हासे दूर ॥ दीन दीन बधे संपदा सीर ॥ म०
 ॥ ७ ॥ पलक करे प्रभुजीरो ध्यान, पग पग प्रगटे पु-
 ण्य निधान ॥ वचन मीठा जिम मिसरी खीर ॥ म० ॥
 ॥ ८ ॥ चिंतामण जिनवरजीरो जाप, कोड जवारा काटे
 पाप ॥ रोग सोग बलि न्हासे दूर ॥ म० ॥ ९ ॥ तुम
 नामे जवसायर तरे ॥ तुम नामे जव कारजसरे ॥ रिद्ध
 ब्रिद्ध पामे हीर चीर ॥ म० ॥ १० ॥ पावापुरीमे सुक्ते
 गया, रिख रायचंदजी कहे करजो मया ॥ पौचावो मो-
 य जव जल तीर ॥ म० ॥ ११ ॥ संमत अठरासे बत्रासि
 जाण, मेडते सहेर किया गुणग्राम ॥ बकायाना प्रभुजी
 पीर ॥ मन० ॥ १२ ॥ इति ॥

॥ अथ अरिहंतजीको मंगळ लिख्यते ॥

दुहा ॥ अनंत चोविसी नित नसुं, सकळ जीवा हित
 कार ॥ जवजीव उपगारने, जणसुं मंगळ चार ॥ १ ॥
 पहेलो मंगळ अरिहंतनोए, दुजा सिद्ध मंगळीक ॥ ती-
 जो मंगळ साधनोए, चौथो दया धरम मंगळीक ॥ २ ॥

ढाळ ॥ मंगळ पहेलो अरिहंतनोए, जावसुं जणसुं हि-
 तकारके ॥ विघन दूरे टलेए, पामीजे जवनो पारके ॥
 ॥ १ ॥ मंगळ मोटकोए ॥ ए आंकणी ॥ जघन तिर्य-
 कर बीसठेए, उत्कृष्टा एक सो ने साठके ॥ महा विदेह
 क्षेत्र माहेए, सिद्धगतीना दातारके ॥ मंग० ॥ २ ॥ चो-

तीस अतीसै परवरयाए, वाणीठे गुण पैतीसके ॥ एक-
 सो आठ लखणना धणीए, जीत्याछे प्रभु रागने रिस-
 के ॥ मं० ॥ ३ ॥ जिहां जिहां जिनवर विचरे जठेए, न
 ही पडे कबु दूकालके ॥ सो सो कोसारे माहे सहीए, न
 ही हुवे मारग जीणो मारके ॥ मं० ॥ ४ ॥ स्वचक्रने प-
 रचक्रिनोए, देस जोनी जायके ॥ आसाता काई हुवे न
 हीए, सो सो कोसारे माह्यके ॥ मं० ॥ ५ ॥ चार गुणे-
 करी दिपताए, मोटाठे प्रति हारज आठके ॥ कांटा सह
 उंधा पडेए, चलंता स्वामि हुवे वाटके ॥ मं० ॥ ६ ॥ लो-
 हीने मांस ज्यारो उज्वलोए, सुगंध श्वासो श्वासके ॥ दो-
 ष रेश मात्र नहींए, संचीया प्रभु पुण्यतणी रासके ॥
 ॥ मं० ॥ ७ ॥ अनंत बळी अरिहंतजीए, ग्यान दर्शन
 तणी जांतके ॥ आमंडल दिपतोए, जाणे सुरज उद्योत
 के ॥ मं० ॥ ८ ॥ चोसष्ट इंद्र सेवा करेए, सुरनर सारेछे
 सेवके ॥ जस महिमा अती घणीए, मोटाछे देवाधि देव-
 के ॥ मं० ॥ ९ ॥ देवता आय त्रीगडो रच्योए, अरि-
 हंत महिमारे काजके ॥ बजावे छे देव हुंदुजीए समोसर
 ण तणो साजके ॥ मं० ॥ १० ॥ पैहेलो गढ रूपा तणोए,
 सोनाना कोसीसा सुरंगके ॥ च्याहंई पांला जणीए, तार-
 ण मणी माहे चंगके ॥ मं० ११ ॥ पावडीया गढ पैला
 तणीए, दस हजार प्रमाणके ॥ सोवनमें गढ दुमरोए, रत्न को

सीसा सुरंगके ॥ मं० ॥ १२ ॥ त्रिजो गढ रत्ना तनोए,
 मोतीना कोसीसा सारके ॥ चारुई पोला जणीए, पावडी-
 या पांच हजारके ॥ मं० ॥ १३ ॥ जिता गढ तीनुं त-
 णीए, उंचीछे धनुष्य पचासके ॥ धनुष्य तेत्रिसिनोए,
 छत्रोस अंगुल साचके ॥ मं० ॥ १४ ॥ इतरी जित च-
 वडी कहीए, पावडीयाछे एक एक हातके ॥ उंची कही
 णिण पातलीए, लांबीछे धनुष्य पचासके ॥ मं० ॥ १५ ॥
 सोना रुपा रत्ना तणाए, ऊग ऊगतां गढ तीनुं जाणके
 ॥ गढ गढने आंतरोए, तेरेसे धनुष्य प्रमाणके ॥ मं० ॥
 १६ ॥ छाइससें धनुष्य मध्ये विचेए, चीहु दिस तोर-
 ण अजिराजके ॥ जैसे चमके बिजलीए, तैसो दिसे
 मंडाणके ॥ मं० ॥ १७ ॥ रतन सिंहासण बेसनेए,
 जिनवर देवे वखाणके ॥ जविकजिव तुमे सांचलोए, छंडी
 कुमत कलेसके ॥ मं० ॥ १८ ॥ साधने वली साधवीए
 श्रावकने वली श्रावीकानी जाडके ॥ ऐसो रंग अति
 आणीयोए, तोडेछे कर्मनी कोडके ॥ मं० ॥ १९ ॥ चा-
 रुई जातरा देवताए, देवंगणा चारुई जातके ॥ चतुरवि-
 ष संघ ए कह्याए, बारुई प्रखदा मंडाणके ॥ मं० ॥ २० ॥
 श्रावकने वलि श्राविकाए, वले विमानीक देवके ॥ इशा
 न्य कुणभे बेसनेए, करयाकरे प्रभुजीरी सेवके ॥ मं० ॥
 २१ ॥ देवी वलि विमानीकनीए, साधुने साधवी सा-

रके ॥ अग्नेय कुणमे बेसनेए, दरसण करे चितलायके
 ॥ मं० ॥ २२ ॥ अवनपती वितरिक जोतकीए, देवंगणा
 तीनुई जातके ॥ नैत्रहृत्य कुणमे बेसनेए, वाणीतो सुणे
 उल्लासके ॥ मं० ॥ २३ ॥ अवनपती वितरिक जोतकीए
 देवंगणा तीनुई जातके ॥ वायव्य कुणमे बेसनेए, सुणे
 सुणे प्रचुर्जानो वखाणके ॥ मं० ॥ २४ ॥ वाणी जो-
 जन गामणीए, सकर दुधनी वायके ॥ पीया त्रप्त हुवे
 नहीए, जावसुं मगन हुजायके ॥ मं० ॥ २५ ॥ जापा
 वली अरध मागधीए, अकरमालपर बंदके ॥ सांसो कोई
 उपजे नहीए, बोलतां उठपर ठेदके ॥ मं० ॥ २६ ॥
 बालने विरद समजे सहंए, इसीज है जिनवर वाणके ॥
 अविक जीव चेत घणाए, लागेछे प्यारो वखाणके
 ॥ मं० ॥ २७ ॥ बकरीने वाग जेला सुणेए, नही हुवे
 खेच विसेखके ॥ परखदा नर आई नमेए, गाळे अह-
 कार और मानके ॥ मं० ॥ २८ ॥ दरसण दिठो जिण
 राजनोए, टल जाय अवतणी कोडके ॥ देवता पास रह
 सहीए, थोडोतो एकज कोडके ॥ मं० ॥ २९ ॥ अनंत
 ग्यान तणा घणीए, समता रस जरपूके ॥ जाव आया
 थकाए, दालिद्र जावे सवी हूके ॥ मं० ॥ ३० ॥ पेलो
 सगो सोईने सुवेए, सोनती जिणतणी देदके ॥
 कृपानाथ जगत गुरुए, दिठो जग धरम सुनदके

॥ मंग० ॥ ३१ ॥ बृहद् आशोक छाया करेए, जिहां वि-
 चरे जिणराजके ॥ जठई सुख सासतोए, तरण तारण
 जिहाजके ॥ मं० ॥ ३२ ॥ बारे गुण उंचा कह्याए, बृहद् अ-
 शोक परधानके ॥ सरब सुख उपजेए, जिहां रहे जिण
 राजके ॥ मं० ॥ ३३ ॥ चिहुं दिस चोसुख विराजतोए,
 जिणराज देवे उपदेसके ॥ चावसुं जे सुणेए, पामेठे पद-
 वी खेमके ॥ मं० ॥ ३४ ॥ मस्तक छत्र तीहुं धरेए, जि-
 णवर त्रीशुवन शामके ॥ चवर सुरनर करेए, प्रतगंग पर-
 चावके ॥ मं० ॥ ३५ ॥ चामंडल पुठे हुवोए, बारे
 गुण तज देणके ॥ रतन हीरा जड्याए, जाणे उगोठे चा-
 णके ॥ मं० ॥ ३६ ॥ फूल बिरखा करे देवताए, जोजण
 जिण परमाणके ॥ बाजेछे देवनी दुंदुनीए, नादठे अमी-
 य सामानके ॥ मं० ॥ ३७ ॥ देव इसो दूजो नहीए, स-
 रगने मृत्यु पातालके ॥ नित ध्यावो जवियण चावसुए, हु-
 जासी कर्म उजियालके ॥ मं० ॥ ३८ ॥ गुण अरिहंतना
 अतिघणाए, किम कहु जीजडली इहके ॥ पुरोई कह
 सकु नहीए, जो मिले जीज अनेकके ॥ मं० ॥ ३९ ॥
 चार करम बाकी रह्याए, बैल रेडा समानके ॥ सुक्त सि-
 धावसीए, रीख जेमलजी कहे एमके ॥ मं० ॥ ४० ॥

॥ अथ श्रीतिलोकरिखजी महाराज कृत काव्य ॥

॥ अथ उपदेशी फटको लिख्यते ॥

धिक तेरा जिवडा, न करतां धरमकुं ॥ धिक तेर
 तन मन, धिक है जनमकुं ॥ धि० ॥ १ ॥ स्तनचिंतामणी
 णी जन्म जो नरका, खोय दियो जैसे अब तेने खरका
 ॥ धि० ॥ २ ॥ निचकुं देखके सिस नमावे, संतकुं देख
 अधिक अकडावे ॥ धिक० ॥ ३ ॥ धर्मकथा कबु दाय
 न आवे, जे सुणे तो फुक फुक जोला खावे ॥ धि० ॥
 ॥ ४ ॥ इष्कका ख्याल राग अनुरागे, धका खाय तो-
 हि धसे आगे ॥ धि० ॥ ५ ॥ नाटकमे उजो रहे रात
 सारी, मुनि दरसन आलस अतिचारी ॥ धि० ॥ ६ ॥
 तप जप बातमे पट नट जावे, खाणामे लोटो लेई फट
 जावे ॥ धि० ॥ ७ ॥ स्तवन सक्राय कहेता शरमावे,
 लडता तो कबु दाय न आवे ॥ धि० ॥ ८ ॥ दान देतां
 थरथर कर धूजे, हिंसाकरणमे कर अति जूजे ॥ धि० ॥
 ॥ ९ ॥ लोचन कारण करे अति नरमाई, साहाधरमीसु
 करे गुरमाइ ॥ धि० ॥ १० ॥ पापकरणामे मन उल्ला
 वे, धर्मक्रियामें न चित्त लगावे ॥ धि० ॥ ११ ॥ क्रोध
 मान तृष्णा छल चारी, दान शील तप चाव विमारी ॥
 ॥ धि० ॥ १२ ॥ पाप करणमें जोर जणावे, धर्म उद्य-
 ममांहि कायर थावे ॥ धि० ॥ १३ ॥ परस्र नही देव
 गुरु धर्म केरी, विणजमें दृष्टि पहाचावे वणरी ॥ धि० ॥
 ॥ १४ ॥ जीवदयामें खरचंता रावे, जस सोना

में निर्थक धन खोवे ॥ धि० ॥ १५ ॥ निंदा विकथामें
 निशिदिन रातो, गुणिजनका गुण सुणी अकुलातो
 ॥ धि० ॥ १६ ॥ कर्मबंधनकी शिख सुणि राजी, ध-
 र्मशिखा सुणि अधिक नाराजी ॥ धि० ॥ १७ ॥ पापी
 कुं आदर देकें बिठावे, धर्मिकुं देख अधिक घुररावे
 ॥ धि० ॥ १८ ॥ पापथी परचो दयाथकी दूरो, धर्ममें
 पाछो कर्म माही शूरो ॥ धि० ॥ १९ ॥ परदुःख देखीने
 अति हरषावे, निच संपतसे अधिथ पोसावे ॥ धि० ॥
 ॥ २० ॥ बंजुल बोय आसफल चहावे, विष नहण
 करी जीवणो चहावे ॥ धि० ॥ २१ ॥ पच पच खोय
 दीयो जव सारो, तेलिका बैल ज्युं हारयो जमारो ॥ धि० ॥
 ॥ २२ ॥ निशिदिन हाय हाय धन धनकी, लाज नही
 परजव गुरु जनकी ॥ धि० ॥ २३ ॥ घोबीका श्वान
 ज्युं कहे धन मेरो, सोचे ने शेवट नरकरमें डेरो ॥ धि० ॥
 ॥ २४ ॥ इहां अपजस आगे दुःख चारी, धर्म विना
 जव जवमें खुवारी ॥ धि० ॥ २५ ॥ जैसा जाया तैसा
 सिधाया, धिक जननी जिणें गोद खिलाया ॥ धि० ॥
 ॥ २६ ॥ उगणीसे अडतिस माहा वदी जाणो, चोथ
 तिथि रविवार बखाणो ॥ धि० ॥ २७ ॥ तिलोकरिख
 कहे आवळकोटी माही ॥ इम सुणी करजो धें धर्म क-
 माई ॥ धि० ॥ २८ ॥

॥ अथ उपदेशी फटको दुजो लिख्यते ॥

देशी तेहीज ॥ धन तेरा जीवडा, नित करता धर-
मकुं ॥ धन तेरा तन मन, धन है जनमकुं ॥ १ ॥ रत्न
चिंतामणी नरजव पाई, धर्म चिंतामणिले उल्लासाई ॥२॥
मिथ्यात्वी नरकुं नही सरसावे, धर्मीकुं देख अधिक हर-
पावे ॥ ३ ॥ धर्म कथा सुणवा चित्त चहावे, सुणकर
सार ग्रही उल्लासावे ॥ ४ ॥ तप जप किरियामे रहे अ-
गवानी, पुढगल पर कबु ममता न आणी ॥ ख्याल
नाटकमें कबहुं न जावे, मुनि दरसन आलस नहि आवे
॥ ६ ॥ प्रभु गुण गांवतां अधीक गुंजावे, क्रोध कलेश
थकी शरमावे ॥ ७ ॥ दान देवे नित ठलट परिणामे,
थर थर धूजे सो हिंसाके कामे ॥ ८ ॥ पापका काममें डर
अति आणे, धर्म काम सदा जलो जाणे ॥ ९ ॥ क्रोध
मान तृष्णा छल त्यागे, दान शयिल तप जावमें आगे
॥ १० ॥ सत्यपदकी प्रतीत जाणे, फुटको पद रति
नही ताणे ॥ ११ ॥ जीव दया धन खरचाण जाणे लाज
अनंत हिये डमें ठाणे ॥ १२ ॥ न करे निंदा विकथा
सुणे नाही, गुणजनना गुण सुणि उल्लासाई ॥ १३
कर्मबंधनकी शीघ्र न धारे, धर्मशिक्षा सुखद
चारे ॥ १४ ॥ पापीसुं प्रीति न रसे कदाई,
अधिकाई ॥ १५ ॥ धरमसुं परचो

कर्मसे पागो सो तप जप शूरो ॥ १६ ॥ परदुःख दे
 खि अणुकंपा घणेरी, मगरूरी करे नही निज सुख
 केरी ॥ १७ ॥ आमको बोय आम फल चहावे, ऐसे गु-
 णी सो कदि न ठगावे ॥ १८ ॥ निशिदिन वंछना धर्म
 मरमकी, लाज घणी परजव गुरुजनकी ॥ १९ ॥ धन
 कुटुंब तन नही जाणे मेरो, जाणे जैन धर्म सहायक
 तेरो ॥ २० ॥ इणजव शोचा आगे सुख चारी, कर्मशत्रु
 हणी वरे शिवनारी ॥ २१ ॥ नरजव पायके धर्म क-
 माया, धन जननी जिणे गोद लिखाया ॥ २२ ॥
 तिलोकरिख कहे हित उपदेशो, इम सुणी करजो थें
 धर्म हमेशो ॥ २३ ॥

॥ अथ चोबिस जिनवरका स्तवन लिख्यते ॥

राग प्रजाती ॥ प्रात उठी चोबिस जिनवरको, सम-
 राण कीजें जाव धरी ॥ प्रा० ॥ ऋषज अजित संजव
 अजिनंदन, सुमति कुमती सब दूर हरी ॥ पद्म सुपास
 चंदाप्रभू ध्यावो, पुष्पदंत हणया कर्म अरि ॥ प्रा० ॥
 ॥ १ ॥ शीतल जिन श्रेयास व सुदुज्य, विमल विमल
 बुद्धि देत खरी ॥ अनंत धर्म श्री शांति जिनेश्वर, हरी
 यो रोग असाध्य मरी ॥ प्रा० ॥ २ ॥ कुंथु अर मल्ली
 मुनिसुव्रतजी, नमी नेमी शिवरमणी वरी ॥ पारसना
 थ वर्द्धमान जिनेश्वर, केवल लह्यो जव ओष तरी ॥

॥ प्रा० ॥ ३ ॥ तुम सम नहीं कोई तारक दूजो, इम निश्च
 मन माहे धरी ॥ तिलोकरिख कहे जिम तिम करी-
 ने, मुक्त श्री वो प्रभू मेहेर करी ॥ प्रा० ॥ ४ ॥

॥ अथ ऋषभ जिन स्तवन लिख्यते ॥

जै गणेश जै गणेश देवा ॥ ए देशी ॥ जै जिणंद जै
 जिणंद जै जिणंद देवा, उठि प्रजात समर नाथ, श्री
 ऋषभ देवा ॥ ए टेक ॥ पिता तेरो नाभिराजा, जननी
 हे मरुदेवा ॥ देही कंचन वृषभ लंछन, तेजें रतिपति
 जेहवा ॥ जै० ॥ १ ॥ जुगला धर्म निवार कियो प्रभु,
 छे कुल गरकी ठेवा ॥ संजम लीघो श्री जिन जावें, क
 र्म अरिने हणेवा ॥ जै० ॥ २ ॥ केवल प्रभू ले देशना
 दीधी, वाणी ज्युं अमृत मेवा ॥ चार तीरथ स्थापना
 कीनी, जवजल पार करेवा ॥ जै० ॥ ३ ॥ दश महम्व
 मुनि संगे अष्टापद, चढीया अणसण लेवा ॥ वे दिन
 संथारे मुक्ति विराज्या, सुखी अनंत मितमेवा ॥ जै० ॥
 ॥ ४ ॥ तिलोकरिख कहे में तुम चाकर, वुं चरणारज
 खेवा ॥ जिम तिम करि जव पार उतारो, दिजो अवि
 चल सेवा ॥ जै० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ चोविस जिनवरकी स्तुति लिख्यते ॥

राग वसंत ॥ शांति चरणरी जाऊं बलिहारी ॥ शां०
 ॥ ए देशी ॥ जेलो वंदणा नाथ हमारी, तुमारे चरणकी

बलिहारी ॥ ए टेक ॥ ऋषभ अजीत संभव अग्निन्दन
 सुमति पदम सुखकारी ॥ श्री सुपार्श्व चंदाप्रभु समरो,
 जगनायक जसधारी प्रभुजी पूरण उपगारी ॥ जे० ॥
 ॥ १ ॥ सुविधि शीतल श्रेयांस वासुपुज्य, विमल अनंत
 धर्म धारी ॥ शांतिजिनंद सुखकंद जगतमें, मेट दिनि सब
 मारी, हरी खेरी बिपत विमारी ॥ जे० ॥ २ ॥ कुंथु अर
 मल्लि मुनिसुव्रतजी, नमी नेमी सुविचारी ॥ तोरणसे
 पाग फिर आया, ढोडिकें राज हुलारी, नाथ तुम करु-
 णा जंडारी ॥ जे० ॥ ३ ॥ बेवारसके वारस पारस पंच
 मरमेष्टी उचारी ॥ नाग नागणी जलत बचाया, काना
 सुर अवतारी, महिमा जगमें अति थारी ॥ जे० ॥
 ॥ ४ ॥ शासन नायक वीर जिनेश्वर, हद कमा प्रभू धा-
 री ॥ केवळ ले प्रभू धर्म बतायो, सूत्र चारितर सारी, ती-
 रथ थाप्या प्रभू चारी ॥ जे० ॥ ५ ॥ अणसण लेई प्र-
 भू जोग त्याग कर, पहुंचता है मुक्ति मऊारी ॥ अनंत सुख
 मांही जाय बिराज्या तो, नीरंजन नीराकारी, रह्या लो-
 का लोक निहारी ॥ जे० ॥ ६ ॥ मोह माया मांही उ-
 लज रह्यो में, पायो हुं दुःख अपारी ॥ तुम शरण वि-
 न चउ गति चटक्यो, धर्मकी बुद्धि विसारी, शीख सत-
 गुरुकी न धारी ॥ जे० ॥ ७ ॥ अशुनकर्म कतु दूर
 जयासुं, वाणी लगी प्रभू प्यारी ॥ आतम उद्धरण विरु

द सुणिने, सरनो लियो सुविचारी, सार करजो प्रभू ह-
 मारी ॥ जे० ॥ ८ ॥ मुऊ सरखो नहि दीन जगतमें,
 तुम सरखो दातारी ॥ जिम तिम करि जवपार उतारो, या
 मांगु रिऊवारी, अरज लीजो अवधारी ॥ जे० ॥ ९ ॥
 उगणीशें अडतीस माघ कृष्ण पक्ष, त्रांज तिथी शनिवा-
 री ॥ देश दक्षिण आवळकोटि पेठमें, जोड करी हित-
 कारी, तिलोक रिख कहे सुविचारी ॥ जे० ॥ १० ॥

॥ अथ बीस विहरमानकी लावणी लिख्यते ॥

दीनदयाल कृपाल करुणा भंडारी ॥ क० ॥ जय
 विहरमान जिन वीश, धर्म अधिकारी ॥ श्री सीमंधर
 स्वामी, सदा सुखकारी ॥ स० ॥ जय युगमंधर जसवंत,
 चरण बलिहारी ॥ बाहु जिणंद कृपाल करुणा भंडारी ॥
 ॥ क० ॥ श्री सुबाहु जगदीश, परम पद धारी ॥ सुजा
 त प्रभू घनघाती, कर्म किया छारी ॥ क० ॥ स्वयं प्र-
 भु वीतराग, ममता विडारी ॥ रिखमानन आनंद, करे
 नर नारी ॥ क० ॥ जय विहरमान महाराज, धर्म अ-
 धिकारी ॥ ए टेर ॥ १ ॥ अनंतरीरज जगनाथ, त-
 ज्या जगनाता ॥ त० ॥ श्री सूरप्रभू सुविख्यात, करो
 सुखशाता ॥ विशा अमृत सुविशाल, त्रिजगकंत्राता ॥ वी० ॥
 श्रीवज्रवर तप वज्र, कर्मके वाता ॥ चंद्रानन सुवक्रंद, दर्श
 वित्त चाता ॥ द० ॥ चंद्रबाहु कर्मबाहु हृदाया साता ॥

कियो कर्मसें जंग, जुजंग प्रभु जारी ॥ जु० ॥ ज० ॥
 ॥ २ ॥ ईश्वर त्रिजग ईश, मेरे मन जावे ॥ मे० ॥ श्री
 नेमीश्वर जिन ध्यान, करतां दुःख जावे ॥ बीरसेन करे
 केण, अमर पद पावे ॥ अ० ॥ महाजद्र करे जद्र, वि-
 धनकु हटावे ॥ देवजस करे सेव, रीद्ध सिद्ध आवे ॥ रि० ॥
 अजीतवीरज निज पद, देत जज जावे ॥ जघन्यपदे व-
 र्तमान, जिणंद उपगारी ॥ जि० ॥ ज० ॥ ३ ॥ धनुष्य
 पांचशें प्रमाण, प्रभुजीकी काया ॥ प्र० ॥ लक्ष चोराशी
 पूरव, आयु फरमाया ॥ थाप्यां हे तीरथ चार, जवि-
 क मन जाया ॥ ज० ॥ होय अयोगी मोक्ष, जासि
 महाराया ॥ में अधम उद्धारण विरुद, सुणी हर-
 षाया ॥ सु० ॥ तिलोकरिख युं जाण, शरणागत
 आया ॥ जिम तिम करो जवपार, अरज अवधा-
 री ॥ अ० ॥ ज० ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ सोळे स्वप्नाकी लावणी लिख्यते ॥

दुहा ॥ शासण नायक सुरतरु, जवजंजन जंगवंत ॥
 त्रिशलानंद जिनंद सम, प्रणमुं मन धरी खंत ॥ १ ॥ वली
 प्रणमुं गौतम गुरु, तप संजम दातार ॥ तास प्रसादे
 वर्षवुं, सुपन सोळे अधिकार ॥ २ ॥ पाडलिपुर नगरी
 विषे, चंद्रगुप्त राजिंद ॥ वारे व्रत धारक गुणी, परजाणे
 सुख कंद ॥ ३ ॥ चउदे पूरव ज्ञान शुद्ध, जद्रवाहु मुनि-

राज ॥ समोसरया उद्यानमे, तारण तरण जिहाज ॥४॥
 पाखी पोसाने विषे, देख्या स्वपन सोल ॥ पुढे नृप क
 जोडिने, अर्थ कहो सुनि खोल ॥ ५ ॥

अगडदम अगडदम बाजे चौघडां ॥ ए देशी ॥ क
 लपवृद्धकी शाखा तुटी, अर्थ सुणो येह स्वपनका ॥ अत्र
 जो राजा होगया कोई, संजम वो नही लेनेका ॥ दुजे
 आस्त जया मूर्य अकाले, जेद सुणो अत्र इरका सही ॥
 पंचमे अरे जन्म लिया है, उनकुं केवल ज्ञान नही ॥
 नहिं मनपरजव अवधि पूरण, ए अंधकार जया जारी ॥
 अद्रवाहु सुनि कहे सुणुं, पांचमां आरो दुःखकारी ॥१॥
 चांद देखा तुम चालणी जैसा, तिसरे सपनाके मांई ॥
 अलग अलग समाचारी होयगी, बोल फरक कुछ दर-
 साई ॥ भूत भूतणी नाचत हिल मिल, देखा चौये सुप-
 नामांई ॥ देव धर्म गुरु खोटा जिनकुं, लोक मानेगा
 अधिकाइ ॥ दया धर्मपर बहोत जलेंगे, थोडे जैन धर्मधारी
 ॥ ज० ॥ २ ॥ पांचमे देखा सर्प जयंकर, चारे फणाकर
 फुंकारे ॥ कितेक साल पिछे काल पड़ेगा, चारे बरस लग
 जयंकारे ॥ उत्तम साधु कर मंथारा, आतम कागज मारे-
 गा ॥ कायर साधु सो ठिले पड़ेगा, हिंसाधर्म विस्तरेगा ॥
 खोटा उपदेश लोकोकुं, होवेगा कई बरवारी ॥ ज० ॥
 ॥ ३ ॥ छठे स्वपन देव विमाणाकुं, आता सो देख्या

फिरता ॥ जिसका अर्थ सुणो तुम राजिंद, दिल अंदर
 आणी थिरता ॥ जंघाचारण लबिच धारक, और विद्या-
 चारण जाणो ॥ ए दो लबिचके है धारक, ऐसे सुनिवर-
 की हाणो ॥ बैक्रिय और आहारिककी लबिच, एबी वि-
 बेदेगा सारी ॥ ज० ॥ ४ ॥ बिकसा कमल उकरडी उ-
 पर, जिस्का जेद सुनो चाई ॥ चार वर्णमे महाजनके
 घर, धरम रहेगा अधिकाइ ॥ सास्तरकी रुची रहेगी
 थोडी, सुणता निद्रा लेवेगा ॥ स्तवन सजाय और ढाल
 चोपाई, जिस्मे बहुत खुश रहवेगा ॥ प्रतिबोध पिण
 इस्मे पाके, होवेगा संजमधारी ॥ ज० ॥ ५ ॥ आग्या-
 का चमत्कार आठमे, जेद सुणो इस्का नीका ॥ उद्योत
 होयगा जैन धरमका, बाकी मिथ्यातम है फीका ॥ स-
 सुंदर सुको तीन दिशा पर, दक्षिणदिश डोले पाणी ॥
 दक्षिण दिशपर धरम रहेगा, तीन दिशा रहेगी हाणी ॥
 पंचकल्याणिक जये जिण पुरमें, धरम हानि जहां उ-
 वारी ॥ ज० ॥ ६ ॥ दशमें सोनेकी थाली जिसमें, कु-
 ता देखा खीर खाता ॥ उत्तम कुलकी दौलत है सो,
 जावेगी मध्यम हाता ॥ नट खट सोदा चोर ठगारा,
 धूरत होयगा धनवाला ॥ साहुकार सो कुरेगा दिलमें,
 कहे न शके मनकी ज्वाला ॥ धन संपत लफनकी हाणी
 सत्यवादी कम नर नारी ॥ ज० ॥ ७ ॥ हस्तीके पर इ-

ग्यारमे स्वपने, देखा बंदरकुं बैठा ॥ नीच राजा सो
 मालिक होयगा, उच्च राजा रहेगा हेठा ॥ बारमे स्वपन दे-
 खा तुमने, दारिये मरजादा छोड़ी ॥ बेटा बेटी मात पि-
 ताकी, मरजादा राखे थोड़ी ॥ बहु सासुका न करेगी क-
 हेणा, उलटी दुःख देगी नारी ॥ ज० ॥ ८ ॥ लांच शा-
 ही सो कत्री होयगा, वचन देके नट जावेगा ॥ दगा
 दार विश्वासघाति नर, सच्चे नरकुं हटावेगा ॥ जला श-
 कसका आदर कमती, पापी आदर पावेगा ॥ गुरु गुरा
 णीकी चेला चेली, सेवा नक्ति कम चहावेगा ॥ आपनी
 बढाइ करेगा मुखसैं, गुरुकुं होयगा दुःखकारी ॥ ज० ॥
 ॥ ९ ॥ जेत्या देखा स्वपने तेरमे, बाछरुके महारथमा
 ही ॥ नादान उमरके धरम करेगा, संजम लेगा उतसा-
 इ ॥ लज्जामुं तप संजम पाली, तप जपमें चित्त देवेगा ॥
 बुद्धा धिठा होयगा धर्ममें, आलस अधिका रखावेगा ॥
 सरसा नहिं सब लडका बुद्धा, समुचय जाव कहा ज-
 हारी ॥ ज० ॥ १० ॥ रत्नकी काती मंदी देखी, चउ-
 दमा स्वपनामें जाणा ॥ नरतकेत्रका संत सायके, हेत
 इकलास थोडा मानो ॥ क्रोधी क्लेशी अरु अनिमानी,
 अपनी बात जमावेगा ॥ जली सीख जो देगा कोई,
 उस्का औगुण बतावेगा ॥ अल्प होयगा संजमंता,
 होयगा बहुतमा लिंगधारी ॥ ज० ॥ ११ ॥ रात्र

कुंअरसो चञ्च। पोठिपर, देखा स्वाने पंदरमें ॥ राजा
 जैन धर्म तज देगा, राचेगा मिथ्याकरमें ॥ बात करे
 जो सच्चावटकी, उसकी थोड़ी मानेगा ॥ कुटेकी परती
 त करेगा, खोटेका पक्ष तानेगा ॥ धर्मी पुरुषकी करेगा
 ठठा, पापीका आदर जारी ॥ अ० ॥ १२ ॥ लडते हस्ती
 देखे सोलमे, बिन मावत आपस माहिं ॥ बार बार दु-
 ष्काल पडेगा, मन चहाया वर्षेगा नाहिं ॥ मात पिता
 गुरु बातके करतां, बिच बिच बात करेगा छोटा ॥
 जाइ जाइमें संपत ओछी, लडेगा निरर्थक खोटा ॥ पिता
 पक्षको आदर ओछो, त्रिया पक्षसुं करेगा यारी ॥ अ० ॥
 १३ ॥ कायदावाला प्रामाणिक न्यायी, गुणीजन थो-
 डा होवेगा ॥ ऊगडा टंटा निरर्थक करके, राजमांहि ध-
 न खोवेगा ॥ केण न माने जला सकसकी, फिर पिछे
 पस्तावेगा ॥ एकविस हजार बरस लग राजिंद, ऐशी रीत
 कर जावेगा ॥ अरथ सुणी सोले स्वपनेका, राजा जया
 दूठ ब्रनधारी ॥ अ० ॥ १४ ॥ संमत उगणिशें साल सें-
 तिसका, फागण वदि इग्यारस आई ॥ तिलोकरिख क
 हे स्वपन लावणी, गांम कडामें बणाई ॥ पांचमा आ-
 रो दुःखम नामे, दुःखहै इणमें अधिकई ॥ धरम ध्यान
 और समता राखे, उणकुं सुख समजो जाई ॥ ऐसो जा-
 नके करजो सुकृत, उतरोगे जवजल पारी ॥ अ० ॥ १५ ॥

॥ अथ श्री शांति जिणेसरजीकी आरती लिख्यते ॥
 आरती शांति जिणंद तुमारी, जवी जिणके मन
 आणंदकारी ॥ आरती० ॥ १ ॥ शांति मूरती प्रभुजीकी
 विराजे, मृग लंछन तुम चरणा छजे ॥ आरती० ॥
 ॥ २ ॥ सर्वारथ सिद्ध तजके आये, मुगती रमणी मिल
 णकु ध्याये ॥ आरती० ॥ ३ ॥ विश्वसेन सुत आवळा
 माता, जनम्या गजपुर नगर विख्याता ॥ आरती० ॥
 ॥ ४ ॥ लाख बरसको आयु मानी, राजा सहेस्वसु दि-
 ख्या जानी ॥ आरती० ॥ ५ ॥ समोवसरणमे प्रभुजी
 विराजे, तुम देखतही दुरगत जांजे ॥ आरती० ॥
 ॥ ६ ॥ शांतिनाथ प्रभु शांति करीजे, दुष्ट महा दुःख
 दूर हरीजे ॥ आरती० ॥ ७ ॥ श्री जिनराजकी आर-
 ती कीजे, कुशल विजयकु सिव सुख दिजे ॥ आरती
 शांति जिणंद तमारी ॥ ८ ॥

॥ अथ चोमुखली आरती लिख्यते ॥

इण विध आरती, चोमुख कीजे ॥ चोमुख जिन ज-
 ज सिव सुख लीजे ॥ इण० ॥ १ ॥ पहिली आरती
 विमळ जिणंदा, जो जवी जिन शिव सुख कंदा ॥ इण० ॥
 ॥ २ ॥ दुसरी आरती धरम जिणंदा, पामे निरमळ ग्यान
 दिनंदा ॥ इण० ॥ ३ ॥ तिसरी आरती मुनिसुव्रतजी ॥
 जनम जनमको दुःख दूर करंदा ॥ इण० ॥ ४ ॥ चौथी

आरती नेम जिणंदा, मोहो तिमर दुःख दूर करंदा ॥
॥ इण० ॥ ५ ॥ एह प्रभू आरती आदर लीजे, कुशळ
विजयकु शिव सुख दीजे ॥ इण विघ० ॥ ६ ॥

॥ अथ श्री संतनाथजीकी आरती लिख्यते ॥

जय जय आरती, संतनाथ तुमारी ॥ तारा चरण
कमलकी, में जाउं बलिहारी ॥ जय० ॥ १ ॥ विश्वनाथ
सेन, आचलाजीके नंदा ॥ संतीनाथ सुख, पुनम चं-
दा ॥ जय० ॥ २ ॥ चालीस धनुष्य, सोवनम काया ॥
मृग लंछन प्रभु, चरण सुहाया ॥ जय० ॥ ३ ॥ चक्र-
वर्ति प्रभु, पंच माहे सोहे ॥ सोलमा जिनवर, सुर नर
मोहे ॥ जय० ॥ ४ ॥ मंगळ आरती, भोरही कीजे ॥
जनम जनमको लाहो लीजे ॥ जय० ॥ ५ ॥ कर जोडी,
सेवक गुण गावे ॥ सो नर नारी, अमर पद सुख
पावे ॥ जय० ॥ ६ ॥

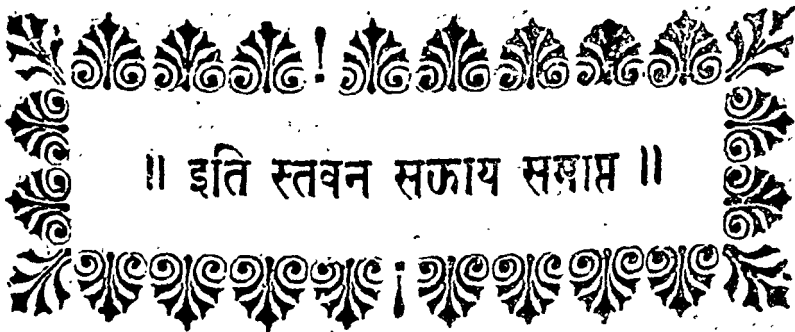
॥ अथ जिणेश्वरकी आरती लिख्यते ॥

जय जय जय जय बोलो जिनवरकी, जो है आशा
अमर शिवघरकी ॥ ज० ॥ ए टेक ॥ १ ॥ जैसी कांति
शशि दिनकरकी ॥ काया दमके सकल हितकरकी ॥
॥ जय० ॥ २ ॥ ज्युं खसबोई अगर तगरकी, जिनसुं
श्वास सुगंध मनोहरकी ॥ जय० ॥ ३ ॥ जैसी मीठी
डली है सक्करकी, वाणी अनंत गुणी सु मधुरकी

॥ जय० ॥ ४ ॥ काया सोहे सुर अनुत्तरकी, शोभा अ-
 नुपम प्रभुजिका नुरकी ॥ जय० ॥ ५ ॥ जैसी चाल म-
 राल गजवरकी ॥ तिणसुं गमन गति सुंदरकी ॥ जय० ॥
 ॥ ६ ॥ चिंता आणी है जवभागरकी, संवहरी दान इ-
 ष्टा उजागरकी ॥ जय० ॥ ७ ॥ घात करेवा करम रूप
 आरकी, क्रिया धारी संजम संवरकी ॥ ज० ॥ ८ ॥
 केवल ज्ञान दिश जब फरकी, जब त्रिगडाकी रचना
 अमरकी ॥ जय० ॥ ९ ॥ करुणा आणी है जीव अप-
 रकी, दीवी उपदेशना पापका डरकी ॥ जय० ॥ १० ॥
 काया माया अधिर है सुरकी, तिण आगे कहां ऋद्धि
 नरकी ॥ जय० ॥ ११ ॥ परथम थापना करी गणधरकी,
 पिढे चार तीरथ गुणिवरकी ॥ जय० ॥ १२ ॥ जे
 गति पावे मोक्ष नगरकी, पदवी सिद्ध अजर अमरकी
 ॥ जय० ॥ १३ ॥ हाड कुण करेशके ऊण नगरकी, गि-
 णती सागर आगे क्या छिल्लरकी ॥ जय० ॥ १४ ॥ म-
 हिमा अपरंमपार गुणगरकी, कहेवा शक्ति नही सुर
 गुरुकी ॥ ज० ॥ १५ ॥ अयवंतारिखजी महाराज महे-
 रकी, कीर्ति दाखी देव अघहरकी ॥ ज० ॥ १६ ॥
 तिलोक रिख कहे धन जिनवरकी, प्राव जक्ति करे
 तिर्थकरकी ॥ ज० ॥ १७ ॥ इति ॥

॥ कलश ॥

चोबीस जिनवर, प्रथम गणधर, चक्रि हलधर जे
हुवा ॥ संसार तारक केवली वलि समण समणी संजु-
ना ॥ संवेग सूत्रधर, साध सुखकर, आगम वयणे जे सु-
ण्या ॥ श्री ग्यानचंदजी गुरु सुप्रसादे, श्री देव मुनि-
सर संथुण्या ॥ १ ॥ अष्टापद श्री आद जिनवर, वीर
गावा पुरवरुं ॥ वासुपुज्य चंपानयर सिद्धा, नेम रेवा मि-
वरुं ॥ श्री समेत शिखरे बीस जिनवर, मोक्ष पहुंचता
मुनिवरुं ॥ चोबीस जिनवर नित्य वंदु, सयल संघ
पुहंकरुं ॥ २ ॥ इति ॥

॥ इति स्तवन सजाय सद्भास ॥

अथ व्यवहार समकितना सिदसष्ट बाल लिख्यते.

१ सरदहणा	४	७ चूषण	५
२ लिंग	३	८ प्रजाविक	८
३ दस प्रकारे विनय	१०	९ आगार	६
४ शुद्धता	३	१० जयना.	६
५ लक्षण	५	११ थानक	६
६ दूषण	५	१२ जावना	६

हिंवे एहनो विस्तार कहेछे.

१ सरदहणा चार ते किसी—१ परम अर्थ-
नो परिचय करे ॥ २ ॥ परम अर्थना जाणिवान-
नी सेवा करे ॥ ३ ॥ धर्म पायने वम्यो तेहनी
संगत वरजे ॥ ४ ॥ कुतीर्थीनी संगत वरजे ॥

२ लिंग तीन ते किसा—१ जिम तरुणो पुरुष
रंग राग उपरें राचे, तिम श्री वितरागनी वाणी
उपरें राचे ॥ २ ॥ तीन दिननो चूखो खीर सकरना
जोजननें आदरकरे, तिम श्री वितरागनी वाणीनें
आदर करे ॥ ३ ॥ जणावाकी चाय हुवेनें, जणाव-
णावाळो मिल्या राजी हुवे, तिम श्री वितरागनी
वाणी सुण हरपवंत हुवे ॥

वीर जंपे, शिवरमणी वेगे वरो ॥ ६ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री नवकार मंत्र स्तवन लिख्यते ॥

प्रथम श्री अरिहंत देवा, ज्यारी चऊसठ इंद्र करे
 सेवा ॥ मारग ज्यारो सुधस्वरो, श्री नवकार मंत्रजीरो
 ध्यान धरो ॥ १ ॥ चोतीस अतिसे पेंतीस वाणी, प्रचू
 सगळारा मनरी जाणी ॥ कर जोडी ज्यांसुं विनंती करो
 ॥ श्री० ॥ २ ॥ जव जिवानें जगवंत तारे, पळे आप
 सुगत माहे पाठ धारे ॥ सकळ तीर्थ करनो एकसिरो
 ॥ श्री० ॥ ३ ॥ पनरे जेदे सिद्ध सिद्धा, ज्यां अष्ट कर-
 माने खय किधा ॥ शिवरमणीने वेग वरो ॥ श्री० ॥
 ॥ ४ ॥ चवदेइ राजरे उपर सही, जठे जनम जरा कोई
 मरण नही ॥ ज्यारो जजन किया जव सायर तीरो
 ॥ श्री० ॥ ५ ॥ तीजे पद आचारज जाणी, जिणरी
 बल्लन लागे अमृत वाणी ॥ तन मनसुं ज्यारी सेव करो
 ॥ श्री० ॥ ६ ॥ संध माहे सोवे स्वामी, जिके मोक्ष
 तणा हुय रखा कामी ॥ ज्यानें पुज्या म्हारो पाप ऊरो
 ॥ श्री० ॥ ७ ॥ उपाध्यायजीरी बुद्धि जारी, ज्या प्र-
 तिवृऊया बहु नरनारी ॥ सूत्र अरथ जे करेस स्वरो
 ॥ श्री० ॥ ८ ॥ गुण पंचवीसे करी दिपे, ज्यासुं पा-
 खंडी कोई नही जीपे ॥ दूर किबो ज्यां पाप परो
 ॥ श्री० ॥ ९ ॥ पंचमे पद साधुजीने पूजो, यां सरीखा

निजर न आवे दूजो ॥ मिटाय देवे ते जनम ज
 ॥ श्री० ॥ १० ॥ जो आत्मारा सुख चावो, तो
 पांच पदाजीरा गुण गावो ॥ क्रोड भवरा करम हर
 ॥ श्री० ॥ ११ ॥ पुज जेमलर्जारे प्रसादे जोडी, सु
 ता तुटे करमारी कोडी ॥ जीव छकायारा जतन क
 ॥ श्री० ॥ १२ ॥ सहेर बिकानेर चउमासे, रिखराय
 दजी इम जाषे ॥ सुक्ती चाहोतो धरम करो ॥ श्री० ॥ १३

अध भरत बाहुबळीनी सजाय लिख्यते ॥

राज तणारे अती लोत्रिया, भरत बाहुबळी कुंजे
 ॥ सुठ उपाडी मारवा, बाहुबळी प्रातेबूजेरे ॥ बीरा म्हा
 गजथकी उतरो, गज चढ्या केवळ न होसीरे ॥ १ ॥
 बंधव गजथकी उतरो ॥ ब्राम्ही सुंदरी इम जावेरे
 ऋषभ जिनेश्वर मोकली, बाहुबळी तुम पासोरे ॥ बी०
 ॥ २ ॥ लोच करी संजम लियो, आयो वली अत्रि
 मानोरे ॥ लघु बंधव वांडु नही, काउसग्ग रव्या शु
 ध्यानोरे ॥ बी० ॥ ३ ॥ वरस दिवस काउसग्ग रव्य
 वेलाडिया बिटाणारे ॥ पंखी मांला मांडिया, सीत ता
 सोकाणारे ॥ बी० ॥ ४ ॥ साधवी वचन सुणीकर
 चमक्या चित्त मकारोरे ॥ हयगय रक्ष पायक तज्या
 पिण चडियो अहंकारोरे ॥ बी० ॥ ५ ॥ वैरागे मन
 वाळीयो, सुकयो निज अत्रिमानोरे ॥ चरण उठायो वां

दशा, पाम्या केवळ ग्यानोरे ॥ बी० ॥ ६ ॥ पहुंचतां केवळी
परखदा, बाहुबळी रिख रायोरे ॥ अमर अमर पदवी लही
समय सुंदर वंदे पायोरे ॥ बी० ॥ ७ ॥

॥ अथ महावीर स्वामीको वंद लिख्यते ॥

श्री महावीर सासण धणी, जिन त्रिजुवन स्वामी ॥
ज्यारे चरण कमल नित चित धरुंस, प्रणमुं सिरनामी
॥ सुरथीत नगरी पिता मात, लक्षण आवगेहणा ॥ व-
रण आऊखो कंवर पदे, तपस्या परिमाणा ॥ चाखिन्न तप
प्रभुगुण जणुये, उदमस्त केवळ नाण ॥ तिरथ गणधर
केवळी, जिन सासण परिमाण ॥ १ ॥ देवलोक दसमे
विस सागर, पूरणस्थित पाया ॥ कुंडणपुर नगरी चौवी
म श्री जिणवर आया ॥ पिता सिद्धारथ पुत्र, मात
त्रसळादे नंदा ॥ ज्यारी कुहे अवतरया, स्वामी वीर जि-
णंदा ॥ ज्यारे चरण लंघण वे सिंधनोए, अवगेहणा कर-
साथ ॥ तनु कंचन सम सोजति, ते प्रणमुं जगनाथ ॥ २ ॥
बोहोत्तर वरसनो आऊखो पाया सुखकारी ॥ तीस
वरस प्रभु कुंवर पदे, रह्या अग्निग्रह धारी ॥ सुमेर
गिरपर इंद्र चोसठ, मिल मोहोह्व किनो ॥ अनंत वळी
अरिहंत जाणी, नाम प्रभुनो दीनो ॥ ज्यारी मात पिता
सुरगति ले आये, पठे लीनो संजम चार ॥ तपस्या
किनी निरमळी, प्रभु साडी वारे वरस मजार ॥ ३ ॥

नव चोमासी तप कियास, प्रभु एक उमासी ॥ पांच
 दिण उणो अजिग्रह, एक छमास विमासी ॥ एक एक
 मासी तप किया, प्रभु द्वादश विरिया ॥ बोहोत्तर पद
 दोय दोय मास, छ विरिया गिणीया ॥ दोय अठई
 तीन दोय इम दिडमासी दोय ॥ नद्र महा नद्र सिव
 नद्र तप तप्या, इम सोळे दिन होय ॥ ४ ॥ जिखुनी
 पडिमा आष्ट, नगवतिनी द्वादश किनी ॥ दोयसोने गु-
 णत्तीस उडुम, तप गिणती लिनी ॥ इग्यारे वरस उ-
 मास, पचास दिन तपस्या केरा ॥ इग्यारे मास उग-
 णीस दिवस, पारणा नलेरा ॥ इण विध स्वामीजी तप
 तप्याए, पठे लिनो केवळ नाण ॥ तीस वरस उण
 विचारिया, ते प्रणमुं वर्धमान ॥ ५ ॥ प्रथम अस्ती दुजो
 चंपापुरी, पीस्ट चंपा दोय कहिये ॥ वाणीये विसाळा-
 पुर, बेहु मिलीस द्वादश लहिए ॥ चतुरदश मालंदो
 पाड, उ मथुला गिणिये ॥ नदिलपुरी दोय सब मिली,
 अडतीस नणीये ॥ एक अलंबिया एक सावथीए, एक
 आनारज जाण ॥ चरम चोमासां पावापुरी, जठे प्रभु
 पहंता निरवाण ॥ ६ ॥ मुनिवर चवदे सहेंस, सहेंस
 वत्रीस अरजका ॥ एक लक्ष गुणसठ सहेंस श्रावक,
 तीन लाख श्राविका ॥ अधिक अठारे सहेंस, इग्यारं
 गणधरनी माळा ॥ गौतम स्वामी वडा शिष्य, मती

३ दस प्रकारनो विनय ते कहीयेछे—१ अरिहंत-
 जीनो विनय ॥ २ ॥ सिद्धजीनो विनय ॥ ३ ॥ आचा-
 र्यजीनो विनय ॥ ४ ॥ उपाध्यायजीनो विनय ॥ ५ ॥
 थेवरांजीनो विनय ॥ ६ ॥ कुळनो विनय ॥ ७ ॥ गण
 केहेता गह्र समुदायनो विनय ॥ ८ ॥ संधनो विनय
 ॥ ते संध चार. साधु, साधवी, श्रावक, श्राविका ॥ ९ ॥
 साधर्मी केहेता सारखा व्रत वाळानो विनय ॥ १० ॥
 क्रियावंतनो विनय ॥ एतलाने बहुमान दीजे, जत्ती
 कीजे, अशातना टाळीजे ॥

४ हिवे तीन शुद्धता कहेछे—१ मन शुद्धता ॥ २ ॥
 बचन शुद्धता ॥ ३ ॥ काय शुद्धता ॥ मनेकरी वितराग
 देवने ध्यावे, अनेरा देवने न ध्यावे ॥ बचन थकी गुण-
 ग्राम, श्री वितराग देवना करे, अनेरा देवना न करे ॥
 काया करीने श्री वितराग देवने नमस्कार करे, अनेरा
 देवने न करे ॥

५ पांच लक्षण ते कहेछे—१ सम ॥ २ ॥ संवेग
 ॥ ३ ॥ निरवेग ॥ ४ ॥ अनुकंपा ॥ ५ ॥ आसता
 ॥ सम केहेता, शत्रु मित्र उपरे समभाव राखे ॥ संवेग
 केहेता, वैराग्य भाव राखे ॥ निरवेग केहेता, आरंभ
 परिग्रह थकी निवर्तवो वांछे ॥ अनुकंपा केहेता,
 परजीवने दुःखी देखीने करुणा करे ॥ आसता केहेता,

जीवादिक द्रवना सुहृम जाव सांजळीने मुरजावे नहीं ॥

६ पांच दूषण ते कहेछे-१ शंका ॥ २ ॥ कंखा ॥ ३ ॥
वितिगंढा ॥ ४ ॥ पर पाखंडीनी प्रसंसा ॥ ५ ॥ पर पा-
खंडीनो सहेंस तो परिचय ॥ शंका केहेता, श्री वितरा-
गना वचनमाही अंटेसो वं कं खं चन नि-

९ छे आगार ते कहेछे—१. राय जिउगेणं ॥ २ ॥
 बळा जिउगेणं ॥ ३ ॥ गण जिउगेणं ॥ ४ ॥ गुरु
 निघायेणं ॥ ५ ॥ देवा जिउगेणं ॥ ६ ॥ वितिकंतारे-
 णं ॥ राय जिउगेणं केहेता, राजाना जय थकी ॥ बळा
 जिउगेणं केहेता, बळवंतना जय थकी ॥ गण जिउगेणं
 केहेता, न्यातना जय थकी ॥ गुरु निघायेणं केहेता,
 माता पिताना कहेणा थकी ॥ देवा जिउगेणं केहेता, दे-
 वताना जय थकी ॥ वीतिकंतारेणं केहेता, आठवी माहे
 काळ पड्या थका अन्य तिर्थीने दानादिक देवे ते ॥

१० जयणा छे ते कहेछे ॥ १ ॥ आलाप ॥ २ ॥
 सलाप ॥ ३ ॥ दान ॥ ४ ॥ प्रदान ॥ ५ ॥ वंदणा,
 ॥ ६ ॥ गुणग्राम ॥ आलाप केहेता, समकित्तीने वतला-
 यवो ॥ सलाप केहेता, विशेष मिष्ट वचने वतलायवो ॥
 दान केहेता, प्रतिलाचवो ॥ प्रदान केहेता, बहुमान देवो
 ॥ वंदणा केहेता, नमस्कार करवो ॥ गुणग्राम केहेता,
 जस वर्णन करवो ॥

११ थानक छे ते कहेछे—१ धर्मरूपी वृद्ध समकित
 रुपियो मूळ ॥ २ ॥ धर्मरूप नगर, समकितरूप गढ
 ॥ ३ ॥ धर्मरूप अन्नूषण, समकितरूप मंजुन ॥ ४ ॥
 धर्मरूपीयो मेहेल, समकित रूपिणी नीव ॥ ५ ॥ धर्म-
 रूपी वस्तु, समकितरूप दुकान ॥ ६ ॥ धर्मरूपीयो ज्ञान-

जीवादिक द्रवना सुकूम जाव सांजळीनें मुरजावे नहीं ॥

६ पांच दूषण ते कहेछे—१ शंका ॥ २ ॥ कंखा ॥ ३ ॥
वितिगंढा ॥ ४ ॥ पर पाखंडीनी प्रसंसा ॥ ५ ॥ पर पा-
खंडीनो सहेंस तो परिचय ॥ शंका केहेता, श्री वितरा-
गना वचनमाही अंदेसो लावे ॥ कंखा केहेता, अन ति-
रथिनो आडंबर देखी चाय करे ॥ वितिगंढा केहेता, फ-
लप्रते संदेह लावे ॥ पर पाखंडीनी परसंसा केहेता, अ-
न्य तिरथीनी किरती करे ॥ पर पाखंडीनो सहेंसतो प-
रिचय केहेतां, अन्यतिरथी पासै जायवो आयवो तथासं-
गत करवी ॥

७ पांच झूषण ते कहेछे—१ जिन मारग विषे धी-
र्जवंत हुवे ॥ २ ॥ जिन मारुगनें दीपावे ॥ ३ ॥ जिन
मारगनी नक्ती करे ॥ ४ ॥ जिनमारगमांही चतुर होय
॥ ५ ॥ चतुरविध संघनी सेवा करे ॥

८ आठ प्रजाविक ते कहीयेछे—१ जिन काळे
जेतला सूत्र हुवे तेहनो जाण हुवे ॥ २ ॥ मोठा मंडा-
णसुं धर्मकथा कहे ॥ ३ ॥ यथोक्तवादि केहेता, जथारथ
वाद करे ॥ ४ ॥ अतितादिक केहेता, तीन काळनी
बात जाणे ॥ ५ ॥ विकट तपशा करे ॥ ६ ॥ अ-
नेक विद्यानो जाण हुवे ॥ ७ ॥ प्रसिद्ध व्रत लेवे ॥ ८ ॥
कविक केहेता, जोडकरी जिन मार्गनें दिपावे ॥

९ छे आगार ते कहेछे—१. राय जिउगेणं ॥ २ ॥
 बळा जिउगेणं ॥ ३ ॥ गण जिउगेणं ॥ ४ ॥ गुरु
 निघायेणं ॥ ५ ॥ देवा जिउगेणं ॥ ६ ॥ वितिकंतारे-
 णं ॥ राय जिउगेणं केहेता, राजाना जय थकी ॥ बळा
 जिउगेणं केहेता, बळवंतना जय थकी ॥ गण जिउगेणं
 केहेता, न्यातना जय थकी ॥ गुरु निघायेणं केहेता,
 माता पिताना कहेणा थकी ॥ देवा जिउगेणं केहेता, दे-
 वताना जय थकी ॥ वीतिकंतारेणं केहेता, आटवी माहे
 काळ पड्या थका अन्य तिर्थीने दानादिक देवे ते ॥

१० जयणा बे ते कहेछे ॥ १ ॥ आलाप ॥ २ ॥
 सलाप ॥ ३ ॥ दान ॥ ४ ॥ प्रदान ॥ ५ ॥ वंदणा,
 ॥ ६ ॥ गुणग्राम ॥ आलाप केहेता, समकित्तीने वतला-
 यवो ॥ सलाप केहेता, विशेष मिष्ट वचने वतलायवो ॥
 दान केहेता, प्रतिलाजवो ॥ प्रदान केहेता, बहुमान देवो
 ॥ वंदणा केहेता, नमस्कार करवो ॥ गुणग्राम केहेता,
 जस वर्णन करवो ॥

११ थानक छे ते कहेछे—१ धर्मरूपी वृद्ध समकित
 रूपियो मूळ ॥ २ ॥ धर्मरूप नगर, समकितरूप गढ
 ॥ ३ ॥ धर्मरूप अन्नूषण, समकितरूप मंजुन ॥ ४ ॥
 धर्मरूपीयो मेहेल, समकित रूपिणी नीव ॥ ५ ॥ धर्म-
 रूपी वस्तु, समकितरूप दुकान ॥ ६ ॥ धर्मरूपीयो ज्ञान

जन, समकितरूपीयो थाळ ॥

१२ जावना छे ते कहेछे—१ जीव चेतना लक्षण
॥ २ ॥ जीव द्रव्य सासतो छे ॥ ३ ॥ जीव आठ कर्मा-
नुं करताछे ॥ ४ ॥ जीव पुण्य पापनो जुक्ताछे ॥ ५ ॥
अविजीवने सर्व कर्म स्वपाया थका मोक्ष छे ॥ ६ ॥
ज्ञान दरसण चारित्र ते मोक्षनुं उपायछे ॥ एवं व्यवहार
समकितना सिद्धमष्ट बोलु संपूर्ण ॥ एह बोलानो सम
कितीनें आवश्यकमेव जाणपणो करणो ॥

॥ अथ नव तत्व लिख्यते ॥

१ जीव तत्व,	६ संवर तत्व,
२ अजीव तत्व,	७ निर्जरा तत्व,
३ पुण्य तत्व,	८ बंध तत्व,
४ पाप तत्व,	९ मोक्ष तत्व,
५ अश्राव तत्व,	एवं नव तत्व थया

॥ हिवे एहनो लक्षण कहेछे ॥

१ जीव ते ॥ चेतना लक्षण, पुण्य पापनो कर-
ता, सुख दुःखनो जुक्ता, प्रजाय प्राण करी रहित, तेने
जीव तत्व कहिये ॥

२ अजीव ते ॥ जड लक्षण, पुण्य पाप करे नही,
सुख दुःख जुक्ते नही, प्रजाय प्राण करी रहित, तेने
अजीव तत्व कहिये ॥

३ पुण्य ते ॥ शुभफल, बांधता दोहिला, जोगवता सोहिला, मीठा सुखजोगवे, तेने पुण्य तत्व कहिये,

४ पापना ॥ अशुभफल बांधतां सोहिला, जोगवता दोहिला, कडवा कसायला, दुःख जोगवे, तेने पाप तत्व कहिये.

५ आश्रव ते ॥ जीवरूपीयो तलाव, अवरत रूप नाळा करी ॥ पुण्य पाप रूपीयो पाणी आवी जरावे, तेने आश्रव तत्व कहिये ॥

६ संवर ते ॥ जीवरूपीयो तलाव, तेमाही अवरतरूप नाळा करी, पुण्य पाप रूपीयो पाणी आवेढे, तेने व्रतरूप पाळ बांधाने रोकें, तेने संवर तत्व कहिये ॥

७ निर्जरा ते ॥ जीवरूपीया कापडाने, कर्म रूपीयो मेल लागोढे, तेने तपशरूपी उदके करी धोवे, तेने निर्जरा तत्व कहिये ॥

८ बंध ते ॥ जीवना आतम प्रदेसा उपरे, आठ कर्मनी वर्गणा लिपावे, जीवना ज्ञानादिक निजगुणाने ढाके, तेहने बंध तत्व कहिये ॥

९ मोक्ष ते ॥ आठ कर्म थकी जीव सर्वथा प्रकारे मुकावे, पोताना ज्ञानादिक गुण उजळा करे, तेने मोक्ष तत्व कहिये ॥

॥ हिवे नवतत्वनी ओळखमाणे कहेछे ॥

जीव, अजीव, पुण्य ए तीन तत्व जाणवा जोगळे पाप,
आश्रव, बंध ए तीन तत्व जाणीनें गंडवा जोगळे ॥ संवर,
निर्जरा, मोक्ष ए तीन तत्व जाणीनें आदरवा जोगळे.

जीव, संवर, निर्जरा, मोक्ष ए चार जीवठे ॥ अजीव,
पुण्य, पाप, आश्रव, बंध ए पांच अजीवठे ॥ जीव,
संवर, निर्जरा, मोक्ष ए चार अरूपीठे ॥ पुण्य,
पाप, आश्रव, बंध ए ४ रूपी ठे ॥ अजीव ते ॥ रूपा
अरूपी दोनुं ठे ॥

॥ हिवे नवतत्व विशेष प्रकारे दिखाडेठे ॥

॥ हिवे जीवद्वार कहेठे ॥

जीवनो एक जेद ॥ चेतना लक्षण ॥

जीवना २ जेद ॥ सिद्ध संसारी ॥

जीवना ३ जेद ॥ त्रन, थावर, नोत्रसनो थावर ॥

जीवना ४ जेद ॥ स्त्रीवेद, पुरुषवेद, नपुंसकवेद, अवेदी ॥

जीवना ५ जेद ॥ नरकगती, त्रिजंघगती, मनुष्यगती,
देवगती, सिद्धगती ॥

जीवना ६ जेद ॥ ऐकेंद्रिया, वैद्रिया, तेंद्रिया, चउ-
रिंद्रिया, पंचेंद्रिया, अइंद्रिया

जीवना ७ जेद ॥ पृथ्वी काइया, अप काइया, तेउ
काइया, वायु काइया, वनस्पती काइया, त्रस का-

इया, अकाइया ॥

जीवना ८ जेद ॥ नारकी, त्रिजंच, त्रिजंचणी, मनुष्य, मनुष्यणी, देवता, देवंगना, आठमा सिद्ध जगवंत ॥

जीवना ९ जेद ॥ चार गतीना अप्रजापता, प्रजापता, नवमा सिद्ध जगवंत ॥

जीवना दस जेद ॥ पंच थावर, चार त्रस, दसमा सिद्ध जगवंत ॥

जीवना ११ जेद ॥ पंचेद्वियाना अप्रजापता, प्रजापता, इग्यारमा सिद्ध जगवंत ॥

जीवना १२ जेद ॥ पंच थावर, सुद्धम, बादर, चार त्रस, बारमा सिद्ध जगवंत ॥

जीवना १३ जेद ॥ छ कायना अप्रजापता, प्रजापता, तेरमा सिद्ध जगवंत ॥

जीवना १४ जेद ॥ नारकी, त्रिजंच, त्रिजंचणी, मनुष्य, मनुष्यणी, चार जातना देवता, चार जातिनी देवंगना, चौदमा सिद्ध जगवंत ॥

सिद्ध जगवंतना पन्धरे जेद ॥ तिर्य सिद्धा, अतिर्य सिद्धा, तिर्यंकर सिद्धा, अतिर्यंकर सिद्धा, स्वयं बुद्धि सिद्धा, प्रत्येक बुद्धि सिद्धा, बुद्ध बोहि सिद्धा, स्त्रीलिंग सिद्धा सिद्धा, पुरुषलिंग सिद्धा, नपुंसकलिंग सिद्धा, स्वलिंगी सिद्धा, अनलिंगी सिद्धा, गृहे लिंगी सिद्धा, एक सिद्धा, अ-

नेक सिद्धा ॥

॥ संसारी जीवना चउदे जेद ते कहेबे ॥

सुकुम एकंद्रीना दोय जेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

बादर एकंद्रीना दोय जेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

बेंद्रिना दोय जेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

तेंद्रिना दोय जेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

चउरेंद्रिना दोय जेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

असंती पंचेंद्रिना दोय जेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

संती पंचेंद्रिना दोय जेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

॥ हिवे विशेष प्रकारे संसारी जीवना ५६३ जेद ॥

॥ ते देखाडे छे ॥

॥ नरक गतीना चउदे जेद ॥

नाम	गोत्र
१ गम्मा	१ रतनप्रजा.
२ वंसा.	२ सुकरप्रजा.
३ सिळा.	३ वालुप्रजा.
४ अंजेना.	४ पंकप्रजा.
५ रिड्डा.	५ धुमप्रजा.
६ मग्गा.	६ तमप्रजा.
७ मागवती.	७ तमतमाप्रजा.

एहना अप्रजापता, प्रजापता. एवं १४ जेद नरक

गनीना जाणवा ॥

॥ त्रिजंघ गतीना ४८ जेद ॥

पृथ्वी कायना ४ जेद ॥ सुहम, बादर, अप्रजापता, प्रजापता ॥ अप कायना ४ जेद ॥ पृथ्वी कायनी परे, एवं तेउ कायना ४ जेद ॥ एवं वायु कायना चार जेद ॥ वनस्पती कायना ६ जेद ॥ सुहम, माधारण, प्रत्येक, तेना अप्रजापता, प्रजापता ॥ तीन विकळंद्रीना अप्रजापता, प्रजापता ॥ पंचेंद्री तिरजंघना ३ जेद ॥ जळचर, थळचर, खेचर ॥ चळचरना ४ जेद ॥ संज्ञी, असंज्ञी, प्रजापता, अप्रजापता ॥ थळचरना ३ जेद ॥ चउपद, उरपुरीसर्प, जुजपुरी सर्प ॥ चउपदना ४ जेद ॥ संज्ञी, असंज्ञी, अप्रजापता, प्रजापता ॥ एवं उरपुरीना ॥४॥ जुजपुरीना ४ ॥ खेचरना ४ ॥ एवं ४८ जेद त्रिजंघ गतीना जाणवा ॥

॥ मनुष्य गतीना ३०३ जेद ॥

॥ पन्नरा कर्म जोमी खेचरना उपरना मनुष्य ॥

एक भरत, एक एखत, एक महाविदेह ॥ ए तीन जंबुद्वीप माही छे ॥

दो भरत, दो एखत, दो महाविदेह ॥ ए षट धातकी खंडद्वीप माही छे ॥

दो भरत, दो एखत, दो महाविदेह ॥ ए षट पुष्क-

रार्ध द्वीप माही ठे ॥ एवं १५ जेद ॥ कर्म जोमि
खेत्रना जाणवा ॥

॥ तीस अकर्म जोमी खेत्रना उपरना मनुष्य ॥

१ हेमवय, १ एरन्नवय, १ हरीवास, १ रम्यकवास
१ देवकुरु, १ उत्तरकुरु, ए षट जंबुद्वीप माहीठे ।
एवं दो दो ॥ वारे घातकी खंडद्वीप माही ठे ॥ वारे
पुष्करार्ध द्वीप माही छे ॥ एवं ३० जेद ॥ अकर्म
जोमी खेत्रना जाणवा ॥

॥ छप्पन अंतर द्वीपना उपरना मनुष्य ॥

चूळ हेमवंत परवतनी चार दाढा पूर्व पश्चिम लवण
समुद्र माही त्रीठी गईठे, तिहां एक एक दाढा उपरे,
चारवीदिसामे सात सात द्वीपा ठे तेना नाम ॥

प्रथम चौक,

द्वितीय चौक.

१ रुहे. २ अजासे.
३ विसाणे. ४ लंगुळे

१ हयकन्ना. २ गयकन्ना.
३ गोकन्ना. ४ संकुलीकन्ना.

त्रितीय चौक.

चतुर्थ चौक.

१ आयसमुहा. २ मेढसुहा.
३ आयो मुहा ४ गोमुहा.

१ हहसुहा. २ गयसुहा.
३ सिंहसुहा ४ वागसुहा.

पंचम चौक.

शष्टम चौक.

१ अश्वकन्ना. २ सिंहकन्ना.
३ एवन्ना. ४ कन्नापाउरणा.

१ उकामुहा, २ मंत्रमुहा,
३ विजमुहा, ४ विजुदंता,

सप्तम चोक.

१ घणदंता. लठदंता. ३ निगुडदंता. ४ शुद्धदंता,

एवं अठावीस द्वीपा चूळ हमवंत पर्वतनी निसरायछे ॥
तथा इणहिजपरे २८ द्वीपा सिखरी पर्वतनी निसरायजाणवा
सर्व मिली छपन्न थया ॥ तथा लारला कर्म जोमी अकर्मजो-
मि मिली एकसो एकथया ॥ एकसो एकना प्रजापता, अ-
प्रजापता ॥ सुमुर्छम, एवं ३०३ जेद मनुष्यना जाणवा ॥

देवतना १९८ जेद ते कहे छे ॥

॥ दस जातना जुवनपती ॥

१ असुर कुमार.	४ बिजुकुमार.	७ उदल्लीकुमार,
२ नागकुमार.	५ अग्निकुमार,	८ दिसाकुमार,
३ सोवनकुमार.	६ दीपकुमार,	९ पवनकुमार,
		१० थणितकुमार,

॥ पन्नरे जातना परमाधामी ॥

१ अंबे	६ विरुदे	११ कुंजे
२ अंबरसे	७ काळे	१२ वाळु
३ सामे	८ महाकाळे	१३ वैतरणी
४ सबळे	९ अशिपते	१४ खरखरे
५ रुदे	१० धणु	१५ माहाघोसे

॥ सोळे जातना व्यंतरिक ॥

१ पिशाच्य	६ किंपुरीस	११ अशीवाई
२ जूत	७ महोरग	१२ जुईवाई
३ जह	८ गंधर्व	१३ उकंदिये
४ राक्षस	९ अन्नपत्नी	१४ महकंदीये
५ किन्नर	१० पानपत्नी	१५ कोहंड
		१६ पर्यंग

॥ दस जातना त्रीयजंबगा ॥

१ अन्नजंबगा	४ सेणजंबगा	७ पुष्पजंबगा
२ पानजंबगा	५ बथजंबगा	८ फलपुष्पजंबगा
३ लेणजंबगा	६ फलजंबगा	९ आग्निजंबगा
		१० विजुजंबगा

॥ दस जातना जातकी ॥

१ चंद्र ॥ २ सूर्य ॥ ३ ग्रह ॥ ४ नक्षत्र ॥ ५ तारा ॥
 एवं पांच चर ॥ पांच स्थिर ॥ एवं दस ॥

॥ तीन कळमीस्वी ॥

१ तीन पल्लीया, २ तीन सागरिया, ३ तेरे सागरिया,
 ॥ बारे देव लोक ॥

१ सुधर्म	५ ब्रम्ह	९ आणत
२ इशाण	६ लांतक	१० प्राणत
३ सनत्कुमार	७ शुक्र	११ आरणत
४ महिंद्र	८ सहसार	१२ आच्युत

॥ नव लोकांतक ॥

१ साइंच	४ बन्नया	७ अवावा
२ माइंच	५ गंधया	८ अकिट्टा
३ वरुण	६ तुसया	९ रिट्टा

॥ नव ग्रीवेग ॥

१ जेद	४ सुमाणसे	७ अमोहे
२ सुजेद	५ सुदर्शणे	८ सुपडीजेद
३ सुजाये	६ प्रियदर्शणे	९ जसोधरे

॥ पंच अनुत्तर विमाण ॥

१ विजय, २ विजयंत, ३ जयंत, ४ अपराजित,
५ सरवार्थसिद्ध ॥

एवं निन्याणव जातना देवता, तेना प्रजापता, अ-
प्रजापता, एवं १९८ जेद देवताना जाणवा ॥

इति श्री जीवद्वार ५६३ बोलनो संपूर्ण ॥

॥ हिवे अजीवद्वार कहे ठे ॥

हिवे सामान्य प्रकारे अजीवना चौदे जेद, ते
देखाडे छे.

॥ धर्मास्ती कायना ३ जेद

१ खंद ॥ २ देश ॥ ३ प्रदेश ॥

॥ अधर्मास्ती कायना ३ जेद ॥

४ खंद ॥ ५ देश ॥ ६ प्रदेश ॥

॥ आकाशास्ती कायना ४ जेद ॥

७ खंद ॥ ८ देश ॥ ९ प्रदेश ॥ १० दसमो काळ ॥

॥ पुदगळास्ती कायना ४ जेद ॥

११ खंद ॥ १२ देश ॥ १३ प्रदेश ॥ १४ प्रमाण ॥

एवं चउदे जेद थया ॥

हिवे विशेष प्रकारे अजीविना ५६० जेद ते देखाडे छे.

॥ तिसि जेद अरुपीना ॥

॥ धर्मास्तिना कायना ५ ॥

१ द्रवथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ ॥ जाव-
थकी, गुणथकी ॥

॥ अधर्मास्तीना ५ ॥

१ द्रवथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ ॥ जाव-
थकी, ५ गुणथकी ॥

॥ आकाशास्तीना ५ ॥

१ द्रवथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ जाव
थकी, ५ गुणथकी ॥

॥ काळना ५ ॥

१ द्रवथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ जाव
थकी, ५ गुणथकी, एवं २० जेद थया ॥

धर्मास्तीना ३ जेद, पूर्वागत वर्णव्या ते ॥ एवं अध-
र्मास्तीना ३ जेद, आकाशास्तीना ३ जेद, काळना १

जेद, एवं दस ॥ तथा पेहेला कह्या ते २० सर्व मिलने
३० जेद अरुपीना जाणवा ॥

॥ ५३० जेद रुपीना देखाडे छे ॥

वर्ण ५—काळो, नीळो, रातो, पीळो, सफेत ॥

गंध २—सुरबीगंध, दुरबीगंध ॥

रस ५—तीखो, कडवो, कसायलो, खट्टो, मीठो ॥

फर्स ८—खरखरो, सुंहाळो, ज़ारी, हळवो, सीत,
उष्ण, चिकणो, लुखो ॥

संठाण ५—परिमंडळ, वट, तंस, चौरंस, आयतन ॥

काळा वर्णनो जाजन कीजे, चार थया प्रत पद्दी
बोल पावे बीस ॥

२ गंध, ५ रस, ८ फर्स, ५ संठाण ॥

नीळा वर्णनो जाजन कीजे, चार थया प्रत
पद्दी बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

राता वर्णनो जाजन कीजे, चार थया प्रत पद्दी
बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

पीळा वर्णनो जाजन कीजे, चार थया प्रत पद्दी
बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

सफेत वर्णनो जाजन कीजे, चार थया प्रत पद्दी
बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

सुरबीगंधनो जाजन कीजे, एक थयो प्रत

पक्षी बोल पावे २३ ॥

५ वर्ण, ५ रस, ८ फर्स, ५ संठाण ॥

दुरवीगंधनो जाजन कीजे, एक थयो प्रत पक्षी बोल पावे
२३ सुरवीगंधनी परे ॥

तीखा रसनो जाजन कीजे, चार थया प्रत
पक्षी बोल पावे २० ॥

५ वर्ण, २ गंध, ८ फर्स, ५ संठाण ॥ एवं
कडवामे २० कसायलामे २० स्वठामे २० मीठामे २० ॥

स्वरस्वरा फरसनो जाजन कीजे, सुंहाळो थयो प्रत
पक्षी बोल पावे २३

५ वर्ण, २ गंध, ५ रस, ६ फर्स, ५ संठाण ॥

एवं सुंहाळा माही २३ ॥ जारीनो प्रतपक्षी हळथो,
जारी माहे बोल पावे २३ जाव स्वरस्वरानी परे ॥
हळवानो प्रतपक्षी जारी, बोल पावे २३ जाव स्वरस्वरा-
नी परे ॥ सीतनो प्रतीपक्षी उष्ण बोल पावे २३ जाव
स्वरस्वरानी परे ॥ एवं उष्णनो प्रतीपक्षी सीत, उष्ण
माहे बोल पावे २३ जाव स्वरस्वरानी परे ॥ चिकणानो
प्रतिपक्षी लुखो, लुखानो प्रतिपक्षी चिकणो, बोलपावे
२३२३ पूर्वनी परे ॥ परीमंडळ संठाणनो जाजन
कीजे, ४ थया प्रतिपक्षी बोल पावे २०

५ वर्ण, २ गंध, ५ रस, ८ फर्स.

एवं वटमें २० तंसमें २० चौरंसमें २० आयतनमें
२० एवं सर्व मिली ५३० जेद रूपी द्रवना थया ॥ तथा
अरूपीना ३० जमले ५६० जेद अजीवना जाणवा ॥

इति अजीवद्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे पुण्यद्वार कहेछे ॥

॥ पुण्य जीव ९ प्रकारे करी बांधे ते कहेछे ॥

१ आसण पुण्य ४ सेण पुण्य ७ वचन पुण्य
२ पाण पुण्य ५ बथ पुण्य ८ काय पुण्य
३ लेण पुण्य ६ मन पुण्य ९ नमस्कार पुण्य
॥ पुण्य बेचाळीस प्रकारे करी जोगवे ते कहेछे ॥

१ उच्च गोत्र
२ साता वेदनीय
३ मिनखरी गती
४ मिनखरी आणपूर्वी
५ देवतानी गती
६ देवतानी आणपूर्वी
७ पंचेंद्री जात
८ उदारीक शरीर
९ बेक्रीय शरीर
१० आहारीक शरीर
११ तेजस शरीर

१२ कारमण शरीर
१३ औदारीक अंगोपांग
१४ बेक्रीयनो अंगोपांग
१५ आहारीकनो अंग
उपांग
१६ जलो वर्ण
१७ जलो गंध
१८ जलो रस
१९ जलो फरस
२० वज्र रिखव नाराच
संधयण

- २१ समचौरस संठाण
 २२ प्रघात नाम
 २३ श्वासोश्वास नाम
 २४ उद्योत नाम
 २५ प्रताप नाम
 २६ अगुरुलघु नाम
 २७ निर्माण नाम
 २८ शुजायुगती नाम
 २९ त्रस नाम
 ३० बादर नाम
 ३१ प्रजापतो नाम

- ३२ प्रत्येक नाम
 ३३ स्थिर नाम
 ३४ शुभ नाम
 ३५ सौजाग्य नाम
 ३६ सुस्वर नाम
 ३७ आदिय नाम
 ३८ जस नाम
 ३९ देवतानो शुद्ध दिर्घायु
 ४० मनुष्यनो दीर्घायु
 ४१ तीर्थेचनो दिर्घायु
 ४२ तिर्थेकरना नाम

॥ इति श्री पुण्यद्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे पापद्वार कहेछे ॥

पाप १८ प्रकारे करी वांधे ते कहे छे.

१ प्राणातिपात	७ मान	१३ अज्याख्यान
२ मृषावाद	८ माया	१४ पैशुन्य
३ अदत्तादान	९ लोभ	१५ परिपरवाद
४ मैथुन	१० राग	१६ रतिअगति
५ परिग्रह	११ द्वेष	१७ मायामोसो
६ क्रोध	१२ कलह	१८ मिथ्यादर्शनमूल्य

पाप ८२ प्रकारे करी जोगवे ते कहे छे.

१ मती ज्ञानावणी	२३ नरकनी गती
२ श्रुति ज्ञानावणी	२४ नरकनो आउखो
३ अवधि ज्ञानावणी	२५ नरकनी आणपूर्वी
४ मनप्रजव ज्ञानावणी	२६ स्थावर नाम
५ केवळ ज्ञानावणी	२७ सुद्धम नाम
६ चहु दर्शनावणी	२८ अप्रजापतो नाम
७ अचहु दर्शनावणी	२९ साधारण नाम
८ अवधि दर्शनावणी	३० अर्थीर नाम
९ केवळ दर्शनावणी	३१ अशुच नाम
१० निद्रा	३२ दुजाग्य नाम
११ निद्रा निद्रा	३३ दुसर नाम
१२ प्रचळा	३४ अनादीज नाम
१३ प्रचळा प्रचळा	३५ अजस नाम
१४ थिणद्धी	३६ अनंतानबंधी क्रोध
१५ दानांतराय	३७ अनंतानबंधी मान
१६ लाजांतराय	३८ अनंतानबंधीमाया
१७ जोगांतराय	३९ अनंतानबंधीलोज
१८ उपजोगांतराय	४० अप्रत्याहानीक्रोध
१९ वीर्यांतराय	४१ अप्रत्याहानीमान
२० निच गोत्र	४२ अप्रत्याहानीमाया
२१ आशाता वेदनी	४३ अप्रत्याहानीलोच
२२ मिथ्यात मोहोनी	४४ प्रत्याहानी क्रोध

- ४५ प्रत्याक्षानी मान
 ४६ प्रत्याक्षानी माया
 ४७ प्रत्याक्षानी लोभ
 ४८ संज्वळको क्रोध
 ४९ संज्वळको मान
 ५० संज्वळकी माया
 ५१ संज्वळको लोभ
 ५२ हास्य
 ५३ जय
 ५४ रति
 ५५ अरति
 ५६ शोक
 ५७ दुर्गन्धा
 ५८ स्त्रीवेद
 ५९ पुरुषवेद
 ६० नपुंसकवेद
 ६१ माठो गंध
 ६२ माठो रस
 ६३ माठो फरस

- ६४ माठो वर्ण
 ६५ एकेंद्रीजात
 ६६ बेंद्रीजात
 ६७ तेंद्रीजात
 ६८ चउरिंद्रीजात
 ६९ तिर्येचनी गती
 ७० तिर्येचनी आणपूर्वी
 ७१ रिस्रवनाराचसंघेण
 ७२ नाराच संघेण
 ७३ अर्धनाराच संघेण
 ७४ किलकासंघेण
 ७५ छिवठो संघेण
 ७६ नियोधमारिमंडळसंठाण
 ७७ सादो संठाण
 ७८ वावनो संठाण
 ७९ कुवडो संठाण
 ८० हुंडक संठाण
 ८१ उपघात नाम
 ८२ अशुच्यागती नाम

॥ इति पापद्वार संपूर्ण ॥

॥ हिंवे आश्रवद्वार कहे छे ॥

॥ आश्रवना वेचाळीस वेद ते देखीडे छे ॥

१ मिथ्यात	२३ आरंजिया क्रिया
२ अव्रत	२४ परिग्रहईया क्रिया
३ प्रमाद	२५ मायावतीया क्रिया
४ कषाय	२६ मिथ्यातदंसणवतीया-
क्रिया
५ अशुभ जोग	२७ अपचखाणीयाक्रिया
६ प्राणातिपात	२८ दिठीयाक्रिया
७ मृषावाद	२९ पुष्टियाक्रिया
८ अदत्तादान	३० पाहवचिया क्रिया
९ मैथून	३१ समतोवणीयाइयाक्रिया
१० परिग्रह	३२ सेहतीया क्रिया
११ क्रोध	३३ निसतीया क्रिया
१२ मान	३४ आणवणीयाक्रिया
१३ माया	३५ विदारण्या क्रिया
१४ लोभ	३६ अणाउ जोगवतीया
क्रिया
१५ मन जोग मोकळोमुके	३७ अणाउकाहवतीयाक्रिया
१६ वचन जोग मोकळोमुके	३८ पाउक्रिया
१७ काया जोग मो० सु०	३९ समुदानाक्रिया
१८ काईया क्रिया	४० पेजवतीया क्रिया
१९ अधिकरणयाक्रिया	४१ देशवतीया क्रिया
२० प्रद्वेषीया क्रिया	४२ इरियावही क्रिया
२१ परिठावणीयाक्रिया	
२२ पाणाईवाय क्रिया	

॥ हिवे संवरद्वार कहेछे ॥

॥ संवरना ५७ जेद ते कहेछे ॥

१ कुधा परीसह	२२ दर्शण परीसह
२ त्रिषा परीसह	२३ इरजा सुमती
३ सीत परीसह	२४ चाषा सुमति
४ उष्ण परीसह	२५ एखना सुमती
५ डंसमंस परीसह	२६ आयाणचंडमत्तनी
६ अचेलक परीसह	खेवणा सुमती
७ अरति परीसह	२७ उच्चारपासवणजोमी
८ इथी परीसह	जलसंवेणपरीठावि-
९ चरीया परीसह	णया सुमती
१० नीसीया परीसह	२८ मन गुप्ती
११ सेका परीसह	२९ वचन गुप्ती
१२ अक्रोश परीसह	३० काया गुप्ती
१३ वध परीसह	३१ खंती
१४ जाचणा परीसह	३२ मुक्ति
१५ अलाच परीसह	३३ अजवे
१६ रोग परीसह	३४ मजवे
१७ त्राणफास परीसह	३५ लागवे
१८ मेल परीसह	३६ मचे
१९ सरकरप्रकारपरीसह	३७ संजमे
२० पन्ना परीसह	३८ तपे
२१ अन्नाण परीसह	

३९ चयाये	४९ लोकशुभ्र जावना
४० बंजचेरवासी	५० निर्जरा जावना
४१ अन्यजावना	५१ बोधबीज जावना
४२ अनित्य जावना	५२ धर्म जावना
४३ असर्ण जावना	५३ सामायक चारित्र
४४ संसार जावना	५४ वेदस्थापनी चारित्र
४५ एकंत जावना	५५ परिहारवीशुद्ध चारित्र
४६ असुचि जावना	५६ सुद्धमसंप्राय चारित्र
४७ आश्रव जावना	५७ जथाक्तात चारित्र
४८ संवर जावना	इति संवरद्वार संपूर्ण

॥ हिवे निर्जराद्वार कहे छे. ॥

॥ निर्जराना १२ जेद ते देखाडे छे. ॥

१ अणसण	५ कायाकलेस	९ वयावच्च
२ उणोदरी	६ पडिसलेहणता	१० सजाय
३ ज्ञीख्याचरी	७ प्रायश्चित्त	११ ध्यान
४ रसपरीत्याग	८ विनय	१२ बीउसग

॥ इति निर्जरा द्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे बंधद्वार कहे छे. ॥

॥ बंधना ४ जेद, ॥

१ प्रकृती बंध, २ स्थित बंध, ३ अनुजाग बंध,
४ प्रदेश बंध.

॥ हिवे बंध द्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे मोक्षद्वार कहे छे.

॥ मोक्षना ४ जेद. ॥

१ ज्ञान, ॥ २ दर्शन, ॥ ३ चारित्र, ॥ ४ तप ॥

॥ इति मोक्षद्वार संपूर्ण ॥

॥ इति श्री नवतत्व समाप्त ॥

॥ श्री जिनायनमः ॥

॥ अथ पञ्चीस बोलनो थोकडो लिख्यते ॥

पहिले बोल गती ४ ॥ १ नरकगती २ तिर्यचगती

३ मनुष्यगती ४ देवतानी गती ॥

दूजे बोल जात ५ ॥ १ एकेंद्रीय २ बेंद्रीय ३ तें-

द्रीय ४ चउरेंद्रीय ५ पंचेंद्रीय.

तीजे बोल काया ६ ॥ १ पृथ्वी काय २ अपकाय

३ तेउकाय ४ वायुकाय ५ वनस्ती काय ६ त्रसकाय

चउथे बोल इंद्री ५ ॥ १ सुरतइंद्री २ चक्रुइंद्री

३ घ्राणइंद्री ४ रसइंद्री ५ फर्सइंद्री

पांचमे बोल प्रजाय ६ ॥ १ आहार प्रजाय २ शरीर

प्रजाय ३ इंद्री प्रजाय ४ मन प्रजाय ४ वचन प्रजाय

६ श्वासोश्वास प्रजाय.

छठे बोल प्राण १० ॥ १ सुरतइंद्री बलप्राण २ च-

क्रुइंद्री बलप्राण ३ घ्राणइंद्री बलप्राण ४ रसइंद्री बलप्राण

५ फर्सइंद्री बलप्राण ६ मन बलप्राण ७ बचन बल-
प्राण ८ काया बलप्राण ९ श्वासोश्वास बलप्राण
१० आउखो बलप्राण ॥

सातमे बोल शरीर ५ ॥ १ उदारीक २ वैक्रिय
३ आहारीक ४ तेजम ५ कारमण ॥

आठमे बोल जोग १५ ॥ १ सत्यमन जोग २ अ-
सत्यमन जोग ३ मिश्रमन जोग ४ व्यवहार मन जोग
५ सत्य जाषा ६ असत्य जाषा ७ मिश्र जाषा ८ व्य-
वहार जाषा ९ उदारिक जोग १० उदारिक मिश्र जोग
११ वैक्रिय जोग १२ वैक्रिय मिश्र जोग १३ आहा-
रीकजोग १४ आहारीक मिश्र जोग १५ कारमण जोग,

नवमे बोल उपयोग १२ ॥ १ मतीज्ञान २ श्रुत
ज्ञान ३ अवधी ज्ञान ४ मनप्रजव ज्ञान ५ केवल ज्ञान
६ मती अज्ञान ७ श्रुत अज्ञान ८ विभंग ज्ञान ९
चहु दर्शन १० अचहु दर्शन ११ अवधी दर्शण
१२ केवल दर्शन

दसमे बोल कर्म ८ ॥ १ ज्ञानावरणी २ दर्शनावरणी
३ बेदणी ४ मोहणी ५ आउखो ६ नाम ७ गोत्र
८ अंतराय.

इग्यारमे बोल गुंठाणा १४ ॥ १ मिथ्यातगुंठाणो २
सास्वादान ३ मिश्र गुंठाणो ४ अत्रती सम्पदृष्टी ५ दे-

शविरती ६ प्रमादी गुंठाणो ७ अप्रमादी गुंठाणो ८ आ-
नयट ९ वादर १० सुक्रम संप्राय ११ उपशम मोहणी
गुंठाणो १२ खिणमोहणी गुंठाणो १३ संजोगी केवली
गुंठाणो १४ अजोग केवली गुंठाणो.

बारमे बोल पांच इंद्रियाना १५ विषय.

सुरतइंद्रीना ३

१ जीवशब्द

२ अजीवशब्द

३ मिश्रशब्द

चक्षुइंद्रीना ५

१ काळो २ निळो ३ लाल, ४ पीळो ५ धवळो
घ्राण इंद्रिना २

१ सुरवी गंध

२ दुरवी गंध,

रस इंद्रिना ५

१ तीस्रो २ कडवो ३ कसायलो ४ खट्टो ५ मीठो
फरस इंद्रिना ८

१ स्वरस्वरो २ मृदू ३ गुरु ४ लघु ५ सीत ६ उष्ण
७ सनीग्ध ८ लुक्क

तेरमे बोल मिथ्यातीरा १० बोल ॥ १ धरमने अ-
धर्म कहेता मिथ्यात २ अधर्मने धर्म कहेता मिथ्यात ३
जीवने अजीव कहेता मिथ्यात ४ अजीने जीव कहेता
मिथ्यात ५ साधुने असाधु कहेता मिथ्यात ६ अ-
साधुने साधु कहेता मिथ्यात ७ संसार मागने मोक

मारग कहेता मिथ्यात ८ मोह मारगने संसार मारग
कहेता मिथ्यात ९ करम मुकायने अनमुकाय कहेता मि-
थ्यात १० करम अनमुकायने मुकाय कहेता मिथ्यात ॥

॥ चउदमे बौल नवतत्वको जाणपणो ॥

१ जीवतत्व, २ अजीवतत्व, ३ पुण्यतत्व,
४ पापतत्व, ५ आश्रवतत्व, ६ संवरतत्व, ७
निर्जरातत्व, ८ बंधतत्व, ९ मोहतत्व ॥

१ जीवतत्व किसकु कहिये—जीव चेतना सहीत, सु-
ख दुःखना जेदक, प्रजाय प्राणका धरता, आठ कर्मका
करता, जोगता, सदाकाल सासता रहे, कदेही विनसे
नही, तेहने जीवतत्व कहीये ॥ जीवके दोय जेद, १
सुक्ष्म २ बादर ॥

सुक्ष्म जीव किसकु कहीये—लोकमाहे काजल-
की कुंपली समान जरा रह्या छे, काट्या कटे नही, बा-
ज्या बडे नही, जाळ्या जळे नही, आउखो आया म-
रे, विना आउखो मरे नही, केवल ज्ञानीके निजर आवे,
ठदमस्तके निजर आवे, जेहने सुक्ष्म एकंद्री कहीये ॥
सुक्ष्म एकंद्रीके दोय जेद ॥ १ अप्रजापता, २ प्रजापता,

बादर जीव किसकु कहीये—लोकके देस माही
रहीयाछे ॥ काट्या कटे, बाज्या बडे, जाळ्या जळ, आ-
उखो मरे, विना आउखो मरे, केवल ज्ञानीके निजर

आवे, छदमस्तके निजर आवे, तेहने बादर जीव कही-
 ये ॥ एहना १४ जेद ॥ एकेंद्रीके दोय जेद ॥ प्रजापता,
 अप्रजापता ॥ वेदेंद्रीके दोय जेद ॥ प्रजापता अप्रजापता
 ॥ तेंद्रीके दोय जेद ॥ अप्रजापता, प्रजापता ॥ चउरेंद्रीके
 दोय जेद ॥ अप्रजापता, प्रजापता ॥ पंचेंद्रीके दोय जेद ॥
 संन्नी, प्रसंन्नी ॥ संन्नीके दोय जेद ॥ अप्रजापता, प्रजा
 पता ॥ असंन्नीके दोय जेद ॥ अप्रजापता, प्रजापता ॥

२ अजीव तत्व किसकु कहिये—अजीव चेतना
 रहीत, सुख दुःख अजेदक, प्रजाय प्राणका करता,
 आठ करमका अकरता, पूरण होय अरुगले जड लक-
 णछे, जेहने अजीवतत्व कहीये ॥

॥ अजीवतत्वके चवदे जेद कहेछे ॥

धरमास्ती कायना ३ जेद ॥ खंद, देस, प्रदेश ॥
 अधरमास्ती कायना ३ जेद ॥ खंद, देस, प्रदेश ॥
 आकाशास्ती कायना ३ जेद ॥ खंद, देस, प्रदेश, दसमोकाळ,
 पुदगळास्ती कायना ४ जेद ॥ खंद, देस, प्रदेश प्रमाण ॥

३ पुण्यतत्व किसकु कहीये ॥ बांधतां दोहीला
 भोगवता सोहीला ॥ दोहरा ॥

जो विशुद्ध जाव न वधे, अरु उरध सुप्त होय ॥ जो
 सुप्त दायक जगतमें, पुण्य पदार्थ सोय ॥ १ ॥ एहने
 पुण्यतत्व कहीये ॥ पुण्य नव प्रकारे बांधे ते कहेछे ॥

॥ दोहरा ॥

खाण पाण थानक बसण, सेण दाण विधपंच ॥ मन
वचन काया शुभरमण, नमन पुण्य नव संच ॥ २ ॥

४ पापतत्व किसकु कहीये ॥ पाप बांधता सोहिला,
भोगवता दोहिला ॥ ॥ दोहरा ॥

संकलेस जाव न वधे, सहीज आधो सुख होय ॥
जो दुख दायक संसारमे, पाप पदारथ सोय ॥ ३ ॥

॥ पापके अठारे जेद ते कहेछे ॥

१ प्राणातिपात २ मृषावाद ३ अदत्तादान ४ मैथून
५ परिग्रह ६ क्रोध ७ मान ८ माया ९ लोभ १० राग
११ द्वेष १२ कलह १३ अज्याख्यान १४ पैशुन्य
१५ परिपरवाद १६ रती अरती १७ मायामोसो १८
मिथ्या दरसण सत्य ॥ एवं ॥ १८ ॥

५ आश्रवतत्व किसकु कहीये ॥ जीव रूपीयो तलाव,
आश्रव रूपीयो नाळो, कर्म रूपीयो पाणी आवी नरावे ॥
जेहने आश्रवतत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो कर्म उद्योत घर, होई क्रिया रस पत्त ॥ करे खे
नुतन करमको, सो है आश्रव तत्व ॥ ४ ॥

॥ आश्रवके बीस जेद ते कहेवे ॥

१ मिथ्यात, २ अश्रवत आश्रव ३ प्रमाद ४ कषाय
श्रव ५ अशुभ जोग ६ जीव हिंसा ७ कुट आश्रव

८ चोरी ९ कुशिल १० ममता ११ सुरत इंद्रि मोकळो
 मुके १२ चहुइंद्री मोकळो मुके १३ घ्राणइंद्री मोकळो मुके
 १४ रस इंद्रि मोकळो मुके १५ फरस इंद्रि मोकळो मुके
 १६ मन मोकळो मुके १७ वचन मोकळो मुके १८
 काया मोकळी मेले १९ जंडउपगरण अजेणासुं लेवे अजे
 णासुं मुके २० सुईकुसग अजेणासुं लेवे अजेणासुं मुके ॥

६ संवरतत्व किसकु कहीये ॥ जीवरूपीयो तलाव,
 कर्मरूपीयो पाणी, आश्रव रूपीयो नाळो, संवरनी पाळ
 करीने रोके ॥ तेहने संवर तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो उपयोग स्वरूप घर, व्रते जोग वीरतंत ॥ रोके
 अव्रत करमको, सो है संवर तत्व ॥ ५ ॥

॥ संवरके वीसजेद ते कहे वे ॥

१ सम्यकित २ व्रत ३ अप्रमाद ४ अकपाय ५ शुच-
 जोग ६ जीवहिंसा न करे ७ छूट न वॉले ८ चोरी न
 करे ९ कुशील न सेवे १० ममता न करे ११ सुरत
 इंद्रि वश करे १२ चहु इंद्रि वश करे १३ घ्राण इंद्रि वश
 करे १४ रस इंद्रि वश करे १५ फरस इंद्रि वश करे
 १६ मन वश करे १७ वचन वश करे १८ काया वश करे
 १९ जंड उपगरण जेणासुं लेवे जेणासुं मुके २० सुई
 कुसग जेणासुं लेवे जेणासुं मुके ते संवर ॥

७ निर्दिग तत्व किसकु कहीये ॥ समय समय करे

मोक्षे निर्जरे तेने निर्जरा तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो पूरव सत्ता कर्मकर, स्थिती पुरण आयु ॥ खीर-
वेकुं उद्रत जयो, सो निर्जरा कहायु ॥ ६ ॥

॥ निर्जराके १२ जेद ते कहे ठे ॥

१ अणसण २ उणोदरी ३ जीख्याचरी ४ रसपरी-
त्याग ५ कायाकलेस ६ पडिसलेहणा ७ प्रायश्चित ८
विनय ९ वयावच्च १० सजाय ११ ध्यान १२ बीउसगग,
८ बंध तत्व किसकु कहीये—समय समय करमोकुं
बांधे, तेने बंध तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो नव करम, पुरानसो मिले गह्व दृढ होय ॥ शक्ति
बडी वई बंसकी. बंध पदारथ सोय ॥ ७ ॥

॥ बंधके चार जेद कहे ठे ॥

१ प्रकृति बंध २ स्थित बंध ३ अणुजाग बंध ४ प्रदेश बंध ॥

९ मोक्ष तत्व किसकु कहीये—सगळार्ई करमोने खपा-
वे मुकावे, तेहने मोक्ष तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

स्थिती पुरण करजो करम, खीर बंध पदहाणा ॥
हंस अंस उज्जल करे, मोक्षतत्व सो जाण ॥ ८ ॥

॥ मोक्षना ४ जेद ते कहे छे ॥

१ ज्ञान २ दर्शन ३ चारित्र ४ तप ॥

पनरमे बोल आतमा ८ ॥ १ द्रव २ कषाय ३ जोग
४ उपयोग ५ ज्ञान ६ दर्शन ७ चारित्र ८ बलवीर्य आतमा ॥

८ चोरी ९ कुशिल १० ममता ११ सुरत इंद्री मोकळो
मुके १२ चहुइंद्री मोकळो मुके १३ घ्राणइंद्री मोकळो मुके
१४ रस इंद्री मोकळो मुके १५ फरस इंद्री मोकळो मुके
१६ मन मोकळो मुके १७ वचन मोकळो मुके १८
काया मोकळी मेले १९ चंडउपगरण अजेणासुं लेवे अजे
णासुं मुके २० सुईकुसग अजेणासुं लेवे अजेणासुं मुके ॥

६ संवरतत्व किसकु कहीये ॥ जीवरूपीयो तलाव,
कर्मरूपीयो पाणी, आश्रव रूपीयो नाळो, संवरनी पाळ
करीने रोके ॥ तेहने संवर तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो उपयोग स्वरूप घर, वरते जोग वीरतंत ॥ रोके
अव्रत करमको, सो है संवर तत्व ॥ ५ ॥

॥ संवरके वीसजेद ते कहे ठे ॥

१ सम्यकित २ व्रत ३ अप्रमाद ४ अकपाय ५ शुन-
जोग ६ जीवहिंसा न करे ७ लूट न वोलि ८ चोरी न
करे ९ कुशील न सेवे १० ममता न करे ११ सुरत
इंद्री वश करे १२ चहु इंद्री वश करे १३ घ्राण इंद्री वश
करे १४ रस इंद्री वश करे १५ फरस इंद्री वश करे
१६ मन वश करे १७ वचन वश करे १८ काया वश करे
१९ चंड उपगरण जेणासुं लेवे जेणासुं मुके २० सु-
कुसग जेणासुं लेवे जेणासुं मुके ते संवर ॥

७ निर्जेरा तत्व किसकु कहीये ॥ समय समय कर-

मोके निर्जरे तेने निर्जरा तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो पूरव सत्ता कर्मकर, स्थिती पुरण आयु ॥ खीर-
वेकुं उद्वत जयो, सो निर्जरा कहायु ॥ ६ ॥

॥ निर्जराके १२ जेद ते कहे ठे ॥

१ अणसण २ उणोदरी ३ जीख्याचरी ४ रसपरी-
त्याग ५ कायाकलेस ६ पडिसलेहणा ७ प्रायश्चित ८
विनय ९ वयावच्च १० सजाय ११ ध्यान १२ बीउसगग,
८ बंध तत्व किसकु कहीये—समय समय करमोकुं
बांधे, तेने बंध तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो नव करम, पुरानसो मिले गच्च दृढ होय ॥ शक्ति
बडी वई बंसकी. बंध पदारथ सोय ॥ ७ ॥

॥ बंधके चार जेद कहे ठे ॥

१ प्रकृति बंध २ स्थित बंध ३ अणुजाग बंध ४ प्रदेश बंध ॥

१ मोक्ष तत्व किसकु कहीये—सगळ्ळई करमोने खपा-
वे मुकावे, तेहने मोक्ष तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

स्थिती पुरण करजो करम, खीर बंध पदहाणा ॥
हंस अंस उज्जळ करे, मोक्षतत्व सो जाण ॥ ८ ॥

॥ मोक्षना ४ जेद ते कहे छे ॥

१ ज्ञान २ दर्शन ३ चारित्र ४ तप ॥

पनरमे बोल आतमा ८ ॥ १ द्रव २ कषाय ३ जोग
४ उपयोग ५ ज्ञान ६ दर्शन ७ चारित्र ८ बलवीर्य आतमा ॥

॥ सोळमे बोल दंडक ३० ॥

सात नारकीना सात दंडक, तेना नाम—१ गंमा २ वंसा ३ शिळा ४ अंजेणा ५ रिद्धा ६ मघा ७ मागवई

॥ दस जुवनपतीना दस दंडक ॥

१ असुर कुमार २ नाग कुमार ३ सोवन कुमार
४ विद्युत कुमार ५ अग्नि कुमार ६ द्वीप कुमार ७ उदग्नी
कुमार ८ दिसा कुमार ९ वायु कुमार १० स्तनित कुमार

॥ पंच स्थावरना पांच दंडक ॥

१ पृथ्विकाय २ अपकाय ३ तेउकाय ४ वायुकाय
५ वनस्पती काय

॥ तीन विकळइंद्रीना ३ दंडक. ॥

१ वेइंद्री २ तेंइंद्री ३ अउरेंद्री,

१ त्रिजंच पंचेद्रीनो दंडक १ ॥ मतुष्यनो दंडक १ ॥ वाण-
व्यंतर देवतानो दंडक १ ॥ ज्योतिषी देवतानो दंडक १ ॥

॥ विमाणीक देवतानो दंडक १ ॥

सतरमे बोल लेश्या ६ ॥ १ कृष्ण लेश्या २ नील
लेश्या ३ कापोत लेश्या ४ तेजु लेश्या ५ पद्म लेश्या
६ सुकळ लेश्या ॥

अठारमे बोल दृष्टी ३ ॥ १ समदृष्टी २ मिथ्यादृष्टी
३ सममिथ्या दृष्टी ॥

उगणिसुमे बोल ध्यान ३ ॥ १ आर्त ध्यान २ इद्र

ध्यान ३ धर्म ध्यान ४ शुक्ल ध्यान ॥

बीसमे बोल द्रव ६ ॥ १ धर्मास्ती २ अधर्मास्ती ३
आकाशास्ती ४ काळास्ती ५ जीवास्ती ६ पुदगळास्ती ॥

एक एक द्रवना पांच पांच जेद ते कहे ठे ॥

॥ धरमास्तीना पांच जेद ॥

द्रव थकी, एक द्रव १ ॥ खेत्र थकी, लोकप्रमाण
२ ॥ काळ थकी, अदिअंत रहीत ३ ॥ जाव थकी
वरण नही, गंध नही, रस नही, फरस नही, अरुपीछे ४
॥ गुण थकी चलनका स्वजाव ५ ॥

॥ दोहरा ॥

जैसे सलील समुहमे, करे मिन गती करम ॥ तैसे
पुदगळ जीवको, चलण सहाय धरम ॥ १ ॥

॥ अधरमास्तीना पांच जेद ॥

द्रव थकी, एक द्रव १ ॥ खेत्र थकी, लोक प्रमाण २ ॥
काळ थकी, अदि अंत रहीत ३ ॥ जाव थकी वरणनही,
गंध नही, रस नही, फरस नही, अरुपी ठे ॥ गुण
थकी स्थिर गुण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥

जीउं पंथक ग्रीष्म समय, बैठो बाया माही ॥ तीउं अ-
धरमकी झुममे, जड चेतन छह राही ॥ २ ॥

॥ आकाशास्तीना पांच जेद ॥

द्रव थकी, एक द्रव १ ॥ खेत्र थकी लोकालोक प्रमा-

ण २ ॥ काळ थकी, अदि अंत रहीत ॥ ३ जाव थकी,
वरण नही, गंध नही, रस नही, फर्स नही, अरुपीछे ४ ॥
गुण थकी, विलास पुलाडगुण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥

सतत ज्याके उदरमे, सकळ पदारथ वास ॥ जो हे
चाजन जगतको, सोई द्रव आकास ॥ ३ ॥

॥ काळास्तीना पांच जेद ॥

द्रव थकी, अनंता द्रव ? ॥ खेत्र थकी अढाई दीप प्रमा-
ण २ ॥ काळ थकी अदिअंतरहित ३ ॥ जाव थकी, वरण
नही, गंध नही, रस नही, फर्स नही, अरुपी छे ४ ॥
गुण थकी वरतना लक्षण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥

जो नवकर जीरणकरे, काळवस्तु स्थिती टाण ॥ प-
राव्रत वरत न धरे, काळ द्रव सो जाण ॥ ४ ॥

॥ जीवास्तीना पांच जेद ॥

द्रवथकी अनंता द्रव ? ॥ खेत्र थकी, लोकप्रमाण
॥ काळ थकी, अदिअंत रहीत ३ ॥ जावथकी, वरणन-
ही, गंधनही, रस नही, फर्स नही, अरुपीछे ४ ॥ गुण-
थकी चेतना लक्षण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥

चेतनवंत अनंत गुण, पर्या शक्ति अनंत ॥
अलख अखंडत सर्व गती, जीव द्रव वीरतंत ॥ ५ ॥

॥ पुद्गळास्तीना पांच जेद ॥

द्रवथकी, अनंताद्रव ? ॥ खेत्रथकी, लोकप्रमाण ३ ॥

काळथकी, अदिअंत रहीत ३ ॥ चावथकी, वरण छे,
गंध छे, रस छे, फरस छे, सरूपीछे ४ ॥ गुणथकी, पुर-
ण गळन स्वभाव ५ ॥ ॥ दोहरा ॥

फरस वरण रस गंध मय, नीरद पास संठाण ॥ अ-
नुरूपी पुदगळ दरव, नज प्रदेश समाण ॥ ६ ॥

एकवीसमे बोल रास दोय ॥ १ जिव रास २ अजीव रास.

बावीसमे बोल बारा व्रत श्रावकके ॥ १ पहिले व्रत
हालता चालता जीव बीना अपराधे मारे नही, २ दूजे
व्रत मोटको फुट बोले नही ३ तीजे व्रत मोटकी चोरी
करे नही, ४ चौथे व्रत परस्त्रीको त्याग करे, आपणी
स्त्रीकी मरजादाकरे, ५ पांचमे व्रत परिग्रहकी मरजादा
करे, ६ षटे व्रत दिसाकी मरजादा करे, ७ सातमे व्रत
छाइस बोलाकी मरजादा करे, ८ आठमे व्रत अनर्थ दं-
डको त्याग करे, ९ नवमे व्रत सामायिक करे, १० दस-
मो व्रत संवर धरे ११ इग्यारमे व्रत पोसाकरे १२ बा-
रमे व्रत सुऊतो दान देवे.

तेवीसमे बोल पंच महाव्रत साधुके ॥ १ सवाओ
पाणाइवायाओ वेहरणमं, २ सवाओ मोसाइवायाओ वे-
हरणमं, ३ सवाओ अदीना दाणाओ वेहरणमं, ४ सवाओ
मिहुणाओ वेहरणमं, ५ सवाओ परिग्रहाओ वेहरणमं ॥
॥ चौवीसमे बोल गुणपंचास जागानो जाणपणो ॥

आंक १ इग्यारेको ॥ जागा उपजे नउ ॥ एक कर्ण,
 एक जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा ॥ करुं नही व-
 यसा ॥ करुं नही कायसा ॥ कराउं नही मणसा ॥ कराउं
 नही वयसा ॥ कराउं नही कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा
 ॥ आणमोदुं नही वयसा ॥ आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—१२ को जागा उपजे ९—१ कर्ण,
 २ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा वयसा ॥ करुं नही
 मणसा कायसा ॥ करुं नही वयसा कायसा ॥ कराउं नही
 मणसा वयसा ॥ कराउं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही
 वयसा कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा वयसा ॥ आणमो-
 दुं नही मणसा कायसा ॥ आणमोदुं नही वयसा कायसा ॥

आंक १—१३ को जागा उपजे ३—१ कर्ण, ३
 जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥
 कराउं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥ आणमोदुं नही
 मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—२१ को जागा उपजे ९—२ कर्ण,
 एक जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा ॥
 करुं नही कराउं नही वयसा ॥ करुं नही कराउं नही
 कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा ॥
 करुं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं
 नही कायसा ॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा ॥

कराउं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ कराउं नही आ-
णमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—२२ को जागा उपजे ९—२ करण दोय
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, कायसा
॥ करुं नही कराउं नही वयसा, कायसा ॥ करुं नही
कराउं नही मणसा, कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही
मणसा, वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, का-
यसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, कायसा ॥
कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा ॥ कराउं
नही आणमोदुं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही आ-
णमोदुं नही वयसा, कायसा ॥

आंक १—२३ को जागा उपजे ३—२ करण ३
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, वयसा,
कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा,
॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—३१ को जागा उपजे ३—३ करण १
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही
मणसा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही वयसा ॥
करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—३२ को जागा उपजे ३—३ करण, २
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही

आंक १ इग्यारेको ॥ जागा उपजे नउा ॥ एक कर्ण,
 एक जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा ॥ करुं नही व-
 यसा ॥ करुं नही कायसा ॥ कराउं नही मणसा ॥ कराउं
 नही वयसा ॥ कराउं नही कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा
 ॥ आणमोदुं नही वयसा ॥ आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—१२ को जागा उपजे ९—१ कर्ण,
 २ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा वयसा ॥ करुं नही
 मणसा कायसा ॥ करुं नही वयसा कायसा ॥ कराउं नही
 मणसा वयसा ॥ कराउं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही
 वयसा कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा वयसा ॥ आणमो-
 दुं नही मणसा कायसा ॥ आणमोदुं नही वयसा कायसा ॥

आंक १—१३ को जागा उपजे ३—१ कर्ण, ३
 जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥
 कराउं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥ आणमोदुं नही
 मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—२१ को जागा उपजे ९—२ कर्ण,
 एक जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा ॥
 करुं नही कराउं नही वयसा ॥ करुं नही कराउं नही
 कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा ॥
 करुं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं
 नही कायसा ॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा ॥

कराउं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ कराउं नही आ-
णमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—२२ को जागा उपजे १—२ करण दोय
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, कायसा
॥ करुं नही कराउं नही वयसा, कायसा ॥ करुं नही
कराउं नही मणसा, कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही
मणसा, वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, का-
यसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, कायसा ॥
कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा ॥ कराउं
नही आणमोदुं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही आ-
णमोदुं नही वयसा, कायसा ॥

आंक १—२३ को जागा उपजे ३—२ करण ३
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, वयसा,
कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा,
॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—३१ को जागा उपजे ३—३ करण १
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही
मणसा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही वयसा ॥
करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—३२ को जागा उपजे ३—३ करण, २
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही

मणसा, वयसा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोडुं नही
मणसा, कायसा ॥ करुं नही कराउं नही, आणमोडुं
नही वयसा कायसा ॥

आंक १—३३ को जागा उपजे १—३ करण ३
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोडुं नही
मणसा, वयसा, कायसा ॥

पच्चीसमे बोल चारित्र ५ ॥ १ सामायक चारित्र ॥
२ छेदोस्थापनी चारित्र ॥ परिहार विशुद्ध चारित्र ॥ ४
सुकुम संपराय चारित्र ॥ ५ जथाख्यात चारित्र ॥

॥ इति श्री पच्चीस बोलनो थोकडो संपूर्ण ॥

अथ कर्म विपाक धर्म कथाना बोल लिख्यते

श्री ज्ञाता सूत्रके धर्म कथामाही साडा तीन क्रोड
कथा कहिल्ले, तिणमाहे दोय क्रोड सोले हजार ते उपरलो
पांचसोरो थोकडो, तिणमाही कर्म विपाकनामाकथाचाली
ते माहेलो जाव समजावा हेते बोल सरूप मांडियो वे ॥
शिष्यकहे—कहो सामी ? कानो होय ते फिसा कर्मने उदे
गुरुकहे—सुनो शिष्य ? जेणे पूर्वे आगला जवमाहे घणा

फल बिज विधी [तोडिया] तेना प्रतापे कानो होयवे.

शि०—आंधो होय ते कोणसा कर्मथी होय ॥

यु०—जेणे पूर्वे त्रस थावर जीवोने पाणीमाहे दुत्रोईने
मारया तेना कारणथी अधत्व पावे ॥

- शिष्य०—बैहेरो थाय ते कीसा कर्मथी थाय ॥
- गु०—जे पूर्वे घणा मघ माखीना मुवाँल (घरटा) तोडी तेमाथी सेंट लिधा तेना प्रतापे ॥
- शि०—कोई जीव आंखे जलमलो देखे ते किण कारणथी ॥
- गु०—जेणें पूर्वे घणा कुजावथी रूप निरख्या तेना प्रतापे ॥
- शि०—कुबडो थाय ते कीसा कर्म ऊदे ॥
- गु०—जे पूर्वे एकेंद्री जीवनो चूर्ण [घात] किधो तेना प्रतापे ॥
- शि०—कोई प्राणी घुबडो हुवे ते किसा कर्मथी हुवे ॥
- गु०—जे पूर्वे पशु (चोपगाराजीव) उपरे अतिचार नाख्या तेने दुःख दीनो तेना प्रतापे ॥
- शि०—थोटो होय ते किसा कर्मथी होय ॥
- गु०—जेणें पूर्वजवे दोपगारा चोपगारा जीव तथा एकेंद्री जीवना पांख, अंगउपांग उपाडी नाख्या तिणकारणसुं ॥
- शि०—पांगलो हाय ते किसा कर्म ऊदे होय ॥
- गु०—जे पूर्वे पशुपक्षी जीवोने धंदावकरता गलगलो करतो एकेंद्रीनी जड खणतो तेना प्रतापे ॥
- शि०—गुंगो, बोबडो होय ते किसा कर्मनें ऊदे ॥
- गु०—जेणें संजमवंत, गुणवंत, सिलवंत जीवनी पुठ पिछे चावत [खोटोआळ] करी तेना प्रतापे ॥
- शि०—खोज्यो होय ते किसा कर्मनें ऊदे ॥
- गु०—पूर्व जवे वेदगिरिका काम किधा तेना प्रतापे ॥

शि०—बेहेरो पात्रलो थाय ते कित्सा कर्मने उदे ॥

गु०—जेणे पूर्वे घणी वनस्पती स्वहाते करीने छेदी

तेना कारणसुं ते जीव बेहेरो पात्रलो उपजे ॥

शि०—गुंगो टोलो होय ते कित्सा कर्मथी होय ॥

गु०—जेणे चार तिर्थना अवगुण करया ते प्रतापे ॥

शि०—गलतकोडी जीव उपजे ते कित्सा कर्मथी ॥

गु०—जेणे पूरवे सोनारुपानो आगर करायो तेना प्रतापे

शि०—जसकरता अपजस पाय ते कित्सा कर्मसुं ॥

गु०—जे पूर्व जवे सचित द्रवादिकना ओखद बेखद घणा

किना तेना प्रतापसुं ॥

शि०—आंखवामणी होय ते कित्सा कर्मने उदे ॥

गु०—जेणे पूर्वे लुणना आगार करायो तेना प्रतापे ॥

शि०—कांख मांजरो होय ते कित्सा कर्मने उदे ॥

गु०—जे पूर्वे पाप उदे सम दृष्टी काम किनो तेना प्रतापे

शि०—बावलो थाय ते कित्सा कर्मसुं थाय ॥

गु०—जे पूरवे पापथी कायानो मद किनो तेना प्रतापे ॥

शि०—हंडभुंड शरीर होय ते कित्सा कर्मने उदे ॥

गु०—जेणे पूरवे आंकरा करडा दंड करायो ते पापने

उदे ए जवमां शरीर हंडभुंड पायो ॥

शि०—शरीरने विषे जगंदर रोग उपजे ते कयां कर्मने

उदे उपजे छ ॥

गु०—जे पूरवे स्वहाते करी पंचेंद्रिय जीवोने हणीया तेना प्रतापे ॥

शि०—द्रव्यनी वांछा करे अनेराने द्रव्य पाये ते किसाने करमने उदे ॥

गु०—जे पूरवे अनेराने द्रव्यनी अंतराये पाडिया तेना प्रतापे ॥

शि०—कंठमाला रोग होय ते किसाने करमने उदे ॥

गु०—जे पूरवे घणा माछला मारिया तेना प्रतापे ॥

शि०—शरीने पांथरी रोग होय ते किसाने करमने उदे ॥

गु०—पूर्वजवे मैथून घणा सेवीया तेना प्रतापे ॥

शि०—हर्ष रोग होय ते किसाने करमने उदे ॥

गु०—जेणे पूर्वे धुणी घाली जीवोने सतावीया ते प्रतापे ॥

शि०—शरीरने विषे वाला निकले ते किसाने करमने उदे ॥

गु०—जेणे पूरवे घणा जीवारा दोबल तोडी शोभा बणावी तेना प्रतापे ॥

शि०—शरीरने विषे रोग दिसे नही, जीव अनेक दुःख पाव ते किसाने करमने उदे ॥

गु०—जेणे फुटो बोली लांच लीधो तेना प्रतापे ॥

शि०—संजोगना बीजोग थाय ते किसाने करमने उदे ॥

गु०—जे पूरवे माया कपटाई तथा मीत्र कपटाई कृतघ्नता कीधा तेना प्रतापे ॥

- शि०—शरीर कुवर्ण पामै ते किसान कर्मने उदे ॥
- गु०—जे पूरवे घणा फल बीज तोडिया पोते रूप दे-
खाज्या तेना प्रतापे ॥
- शि०—जीव डरवे कंपे अपराधी मारगमा पडे ते किसान
कर्मने उदे ॥
- गु०—जेणें पूरवे कोटवालना कर्म कीधा तेना प्रतापे ॥
- शि०—शरीरने विषे पाठो रोग थाय ते किसान कर्मने उदे ॥
- गु०—जेणें पूरवे बावड्या कुवा खणाव्या तेना प्रतापे ॥
- शि०—कोई जीव मीठो बोले अनेरानें कडवो लागे ते
किसान कर्मने उदे ॥
- गु०—जेणें पूरवे पंचेंद्री जीवना आहार कीधा तेना प्रतापे ॥
- शि०—शरीरने विषे खाज घणी फटणी चाले ते किसान
कर्मने उदे ॥
- गु०—जेणें पूरवे घणा तेंद्री जीव तावडे अगन पाणी
माहे नाखी मरावीया तेना प्रतापे ॥
- शि०—मिथ्या शास्त्रज्ञे प्रपंच करे सो किसान कर्मने उदे ॥
- गु०—जेणें पूरवे घणा जीवउपर क्रोध कीधो लुटो
आळ दीधो तेना प्रतापे ॥
- शि०—कोई जीव मूत्र जणता वयावच्च करे पडे जणे
बावलारा अवगुण वाद बोले ते किसान कर्मने उदे ॥
- गु०—जेणें पूरवे घी, सेंत, तेलना वासण उघाडा मेलीया

माहें जीव हणीवीया तेना प्रतापे ॥

शि०-स्त्री नपुंसक थाय ते कीसा करमने उदे ॥

गु०-जे पूरवे माया कपटाई करी द्रव्य लीधो नटीगई
तेना प्रतापे ॥

शि०-कोडीयो थाय ते कीसा करमने उदे ॥

गु०-जे पुरवे पृथ्वी कायना छेदन जेदन कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-शरीरने विषे जूवा पडे ते कीसा कर्मसुं.

गु०-जे पूर्वे माछलाना आहार कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव तप करे, जप करे सजाय करे, ते हारो
कीधो अनेराने सुहावे नही ते कीसा कर्मने उदे ॥

गु०-जे पुरवे अविश्वासे करी कृतघ्न मित्र कपटाई
करी तेना प्रतापे ॥

शि०-तप जप न हुवे ते कीसा कर्मने उदे ॥

गु०-जेणे पूर्वे तप जपनो मद कीधो तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव बोलीयो अनेराने सुहावे नही ते
कीसा कर्मने उदे ॥

गु०-जे पुरवे वचनकलानो अहंकार कीधो तेना प्रतापे ॥

शि०-शरीरने अशुभ वर्ण पामे ते कीसा कर्मने उदे ॥

गु०-जे पुरवे आढारमो पापस्थानक वारवार घणो से
वीयो तेना प्रतापे ॥

शि०-आपणे अण कीधा अपजस अपकीरत वधे ते

किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे अस्त्री हती तेवारे सासु, नणंद, जाई,

जोजाई, देराणी, जेठाणीनी इरषा कीधी तेना प्रतापे.

शि०-कोई जीव पासै ऊजो रहे बैसे अनेरो जाणे अ-
ठाथी ओ परो जावे तो ठीक ते किसान करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरव जवे पोतानी थापे अनेरानी उथापे वचनें
करिने अविश्वास धरयो तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीवनें जीव विराध्यार्थी क्रोध आवे नहीं ते
किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे लोज घणा कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव अलाज पणै उदे थाय ते किसान करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे घणा जीवनें लाज हुवती वेळा तेहनें अंत-
राये पाडयो तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव सुसरसंस्थान पामे ते किसान करमनें उदे.

गु०-जे पुरव जवे घणा जीवनें फांसी दीधा तथा
मुंडो मुदी मारया तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव बोवडो, बहरो, अशुज अणगमतो
संस्थान पामे ते किसान करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे सुसर संस्थान माहे मद कीनो घणी हिंसा
कीधी मदे करी घणा जीवनें ताप दीधो तेना प्रतापे.

शि०-मनुष्य सुस्वरूपसंस्थान पामे ते किसान करमनें उदे.

शु०-जे पुरवे पर जीवसु मीठा बोलिया तथा तेणी सुर-
का किनी पापनी रीत वरजिया तेना प्रतापे ॥

शि०-पंचेंद्री जीव बलहीण ऊयजे ते किसान करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे तीव्रजावे मांसनो आहार कीधो तेना प्रतापे.

शि०-पुरुष लिंग बेदी स्त्री लिंग पामें ते किसान करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे सतरमो पापस्थानक मायामोसो घणो से-
वियो तेना प्रतापे ॥

शि०-मन वंचित वस्तु जीव न पावे ते किसान करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे पंचेंद्री जीवना संजोगना बीजोग कीधा
तेना प्रतापे ॥

शि०-जीवनें निदरा घणी आवे ते किसान करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे तीव्रजावे अति मदिरा पान पिशा तेना प्रतापे.

शि०-शरीर बलहीन पामे ते किसान करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे कुकडाना आहार कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-गुंगो थाय ते किसान करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे जीवने जांगसीमाहे घाली उपर खारो
जल सिंचियो तेना प्रतापे ॥

शि०-जीवनें रोध घणो हुवे ते किसान करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे घणा अनंत कायना जीवोना आहार
कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीवनें घणो हांसो आवे ते किसान करमनें उदे.

- शि०-रक्तपीती थाय ते किंसा करमने उदे ॥
- गु०-जेणे पुरवे सिला बठाणा कर्म किधा तेना प्रतापे ॥
- शि०-मरजादा उप्रांत घणी झूक लागे ते किस कारणसुं
- गु०-जेणे पुरवे घणा खेत्र खडीया तेना प्रतापे ॥
- गु०-जे पुरवे अवतार पामे पणजी प्रतापे ॥
- शि०-कोई जीव तसारा जीवने तथा माता पिताने
वालो न लागे ते किंसा करमने उदे ॥
- गु०-जे पुरवे घणा विकलेंद्री जीव विराधीया तेना प्रतापे ॥
- शि०-पुरुषने तरुणपणे अस्त्रीनो बीजोग थाय ते
किंसा करमने उदे ॥
- गु०-जे पूर्वे अकंदजावे कंदर्प सेविया तेना प्रतापे ॥
- शि०-घणी धणीयानीमें तरुणपणे विजोग थाय ते
किंसा करमने उदे ॥
- गु०-जेणे पुरवे अस्त्री पुरुषना संजोगनी औषत्री
घणी मेलिया तेना प्रतापे ॥
- शि०-कोई जीवने पर सेवामां खोड किस कारणसुं थाय.
- गु०-जेणे पूरवे घणा मदीरापान पिधा तेना प्रतापे ॥
- शि०-कोई जीव साचो बोले पिण अनेराने परतीत
न उपजे ते किंसा करमने उदे ॥
- गु०-जेणे पूरवे कुडी साख जरी तेना प्रतापे ॥
- शि०-कोई जीव घणो दालीद्रपणो पामे ते किंसा कर्मसुं

गु०-जे पूरे ~~कुवा नवाणा~~ तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव धर्म पास ते किसा करमने उदे ॥

गु०-जे पूरे मोहणी कर्म जोडी, पूरे जवे मोहनी सीत्तर कोडा कोड सागरो पनती बांधी ते माहे गूणत्तर कोडा कोड कीधी, ते माहे बाकी एक सागर रही ते मध्ये जाग तीन बाकी रखा तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव समकीत सहीत बोले अराधक थाय बदबदीया पछे आडे ते किसा करमने उदे ॥

गु० जे पूरे गांम नगर पास कुवा नवाणा स्वण्या घणा जीवने दुःख दीधो तेनी प्रसंसा कीधी ते प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव खावे, पीवे ओडेछे अनेरो कोई देख सके नही, ते जीव नीसासो मैले ते किसा करमने उदे ॥

गु०-जे पूरे तीव्रजावे मैथून सेवीयो सेवायो जलो जाणीयो संजोग मेलीया तेना प्रतापे ॥

शि०-चवदे थानक समुहम जीव निपजे ते किसा करमने उदे ॥

गु०-जे पूरे नील फूल काटीया कटाधीया तेना प्रतापे ॥

शि०-रक्तपीती थाय ते कित्ता करमने उदे ॥

गु०-जेणे पुरवे सिला बठाणा कर्म किधा तेना प्रतापे ॥

शि०-मरजादा उप्रान्त घणी चूक लागे ते किस कारणसुं.

गु०-जेणे पुरवे घणा खेत्र खेडीया तेना प्रतापे ॥

शि०-मनुष्य अवतार पामे अने हात पगळी आंगळी
या ठेदोडी थाय ते कित्ता करमने उदे ॥

गु०-जे पूरवे पाड, खुट, रूख काटिया तेना प्रतापे ॥

शि०-मनुष्य अवतार पंचेंद्री पुरी पामीने उपक्रान्त सु-
हामणो-दिसे, बोले जदी बांगसिंगतो बोले ते कित्ता
करमने उदे ॥

गु०-जे पूरवे रंगस्त्रिना कर्म किधा तेना प्रतापे ॥

शि०-मिरगी जेळी आवे ते कित्ता करमने उदे ॥

गु०-जेणे पुरवे लुहारनी घम घमाई तेना प्रतापे ॥

शि०-पंचेंद्री पुरी पामीने बोलतविखत थूक गिडागिडार
आवे उण सामे देखता दुगंठा थाय ते कित्ता कर्मसुं.

गु०-जेणे पुरवे गोवर, लीद, कचरो घणा दिन सुदी
एकठो राखीने तेनी गानद थापी तेना प्रतापे ॥

शि०-घणा मनुष्य सहित पाणी माहे नाव डुवी आदमी
मरजावे ते कित्ता करमसुं थावे ॥

गु०-जेणे पुरवे पेसावमाहे पेसाव करी, ते घणा दिन रा-
खीने ढोळी, तथा तारतखानामाहे उच्चारपासवण एक-

